

Giới thiệu Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I

Thể loại: H, xuyên nhanh, hệ thống

Số chương: 257

Editor: Kim Phụng

Conver và raw: ngocquynh520

Câu chuyện kể về việc một cô gái có cơ hội xuyên vào các thế giới trong sách và làm nhiệm vụ là quyển rũ đàn ông.

Sống ở thời hiện đại nên Hải Bối Nhi chỉ là một cô gái có có tam quan (*) bình thường.

(*): Tam quan chỉ 3 cách nhìn 'thế giới quan', 'giá trị quan' và 'nhân sinh quan'.

Nhưng cũng bởi vì quá bình thường cho nên bị bạn thân đoạt mất chồng của mình.

Hải Bối Nhi đau lòng muốn chết, không cẩn thận bị xe đụng, lại gặp hệ thống tên là hủ tam quan.

Cái hệ thống này muốn cô không ngừng xuyên qua các thế giới, quyển rũ nhiều loại đàn ông.

Hải Bối Nhi vì có thể báo thù mà đồng ý, thế là từ nay về sau bước trên con đường hủy hết tam quan.

Nhiệm vụ thế giới:

Thế giới thứ nhất: Quyển rũ nông phu cổ đại

Thế giới thứ hai: Quyển rũ công công sắt đá

Thế giới trừng phạt: Trở thành nữ vương thú nhân

Thế giới thứ ba: Quyển rũ nam chủ cận bã

Thế giới thứ tư: Quyển rũ người đàn ông toàn năng có vợ

Thế giới thứ năm: Quyển rũ cao thủ võ lâm si tình

Thế giới thứ sáu: Song hắc chém giết lẫn nhau

Thế giới thứ bảy: Chó đánh người và mèo kiêu ngạo

Thế giới thứ tám: Trúc mã và "Trúc mã"

Thế giới thứ chín: Báo thù và tổng giám đốc bá đạo yêu tôi

Cảnh báo: Truyện không dành cho những tâm hồn trong sáng

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Mở đầu

Hôm nay tâm trạng của Hải Bối Nhi cũng không tệ lắm, hôm nay là ngày cô và chồng của mình Trần Nghị kết hôn tròn ba năm.

Vì cho Trần Nghị một kinh hỉ, cô nói mình vẫn còn đang tăng ca, thật ra thì cô phải đến cửa hàng bánh ngọt lấy bánh.

Về đến nhà Bối Nhi cảm thấy rất kỳ lạ, rõ ràng bây giờ là lúc Trần Nghị tan ca, tại sao ở phòng khách không thấy anh đâu?

Bối Nhi nghĩ thầm có lẽ anh đang ở trong phòng ngủ, thế là lập tức lặng lẽ đến phòng ngủ.

Lúc vừa muốn gõ cửa, bên trong lại truyền đến âm thanh nam nữ hoan ái.

Bối Nhi chỉ cảm thấy cô bị một chậu nước lạnh tưới từ đầu đến đuôi, bởi vì yêu đương vụng trộm với chồng cô không phải ai khác mà là Lâm Yên, bạn chơi đùa từ nhỏ đến lớn với cô, người cô coi là người nhà, là bạn thân.

Cô đau lòng nhất không phải chồng ngoại tình, mà là bạn thân phản bội!

"A... Nghi, nhẹ một chút... Quá lớn, em không chịu nổi... A...." Lâm Yên hét một tiếng cao vút chói tai khiến Bối Nhi biết tình hình kịch liệt của bọn họ chấm dứt.

"Đồ dâm dăng, không phải vài ngày trước đã thỏa mãn em sao, còn kẹp anh chặt như vậy sao?" Trần Nghi cười đánh cái mông tuyết trắng của Lâm Yên.

"Ghét ghê, người ta đây không phải là nhớ anh sao? Đúng rồi, không phải Bối Nhi vẫn luôn ở nhà sao, chẳng lẽ cô ấy không thỏa mãn anh? Vừa rồi anh cũng quá nồn nóng rồi, làm đau người ta!" Ngón tay Lâm Yên vẽ nên các vòng tròn ở trên ngực Trần Nghi, đá lông nheo với Trần Nghi.

"Cô ta đâu thể thỏa mãn anh như em, ở trên giường giống như một con cá chết, lúc làm tình không hề thú vị chút nào!"

"Anh nói như vậy không sợ cô ấy đau lòng sao?"

"Sợ cái gì, nếu không phải thấy cha mẹ cô ta còn có chút tiền, chúng ta đâu phải lén lén lút lút như vậy?"

"A... Sao anh lại hư như vậy! Người ta không có một chút chuẩn bị nào...A... Quá nhanh, Nghi, chậm một chút, chậm một chút...."

Một vòng tình dục mới lại bắt đầu, Bối Nhi nghe không rõ tiếng rên rỉ ghê tởm của đôi gian phu dâm phụ này.

Cô thất hồn lạc phách đi trên đường, trên mặt đều là nước mắt, cô thật không ngờ thì ra tất cả đều là âm mưu.

Từ nhỏ đến lớn bạn thân và chồng cô đều vì tiền nhà cô.

Cô cảm thấy mình thật sự rất đáng thương.

Bối Nhi không biết đã đi bao lâu rồi, cũng không nhìn đường, cứ như vậy lao thẳng ra đường, nơi xa một chiếc xe chạy nhanh tới đây.....

Bối Nhi lọt vào trong bóng tối, cảm thấy đã qua cực kỳ lâu, một giọng nói mới vang lên.....

"Cô muốn sống lại không?"

"Muốn!"

"Xác định Kí Chủ, số hiệu 419 thật vui mừng vì ngài phục vụ!"

"..... Ông là ai?"

"Kí Chủ cũng có thể gọi tôi là hủy tam quan! Nhiệm vụ của kí chủ chính là đến rất nhiều thế giới công chiếm những nam nhân kia, lấy được tình dục tình yêu của bọn họ dành cho cô! Vì sống lại, xin Kí Chủ cố lên!"

"..... Cái gì?"

Bối Nhi lại một lần nữa mất đi ý thức.

== =====

Đôi lời của editor: Tùy từng thế giới mà ta sẽ thay đổi cách xưng hô cho phù hợp. Xưng hô còn có thể thay đổi theo tình huống truyện.

Nếu thấy sạn (kể cả lỗi chính tả) phiền các bạn báo lại với mình để mình sửa, cảm ơn mọi người nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 1-2: Thế giới thứ nhất: Quyển rũ nông phu cổ đại

Editor: Kim Phụng

Khi Bối Nhi tỉnh lại nhìn thấy ánh sáng yếu ớt, còn chưa kịp vui mừng đầu óc liền bị lượng lớn tin tức xông vào đầu.

Bối Nhi tốn thời gian rất lâu mới làm rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Cô đến một thế giới điển văn nữ chủ xuyên không. Chuyện kể về Giảng Thuật, một cô gái thế kỷ 21 không cẩn thận thai xuyên (1) vào một gia đình nông dân, sau đó lợi dụng kiến thức của xã hội hiện đại dẫn dắt người nhà làm giàu. Còn cô phải công chiếm chính là trượng phu mới cưới của cô, Điền Đại Tráng.

(1): Xuyên vào bào thai.

Tên gọi của thân thể này là Lâm Bối Nhi, Lâm Bối Nhi vốn rất ghét bỏ Điền Đại Tráng. Điền Đại Tráng là một nông phu (2) bình thường, có lẽ không bình thường nhất chính là hình thể cao lớn khác hẳn với người thường của hắn. Bởi vì kiểu thẩm mỹ của thế giới này chính là bạch diện thư sinh (3), đúng lúc Điền Đại Tráng lại là một loại hình khác cho nên Lâm Bối Nhi không thích Điền Đại Tráng.

(2): Người đàn ông làm ruộng.

(3): Người nho nhã như thư sinh, dáng người mảnh khảnh, không cơ bắp.

Vì vậy Lâm Bối Nhi liền xảy ra gian tình với vị công tử nhà giàu tình cờ đến nơi này du ngoạn, cuối cùng chạy trốn với công tử nhà giàu này, làm một tiểu thiếp nho nhỏ. Lâm Bối Nhi không biết công tử nhà giàu chỉ chơi đùa với nàng một chút mà thôi, sau khi có niềm vui mới liền không cần Lâm Bối Nhi nữa. Cuối cùng Lâm Bối Nhi bị vu oan vạ tội với nam nhân rồi bị đánh đến chết, vứt xác ở bãi tha ma.

Còn nữ chủ xuyên không lại vừa vận rất thương thức nam nhân mạnh mẽ như Điền Đại Tráng, cho nên sau đó quyết tâm gả cho Điền Đại Tráng, hơn nữa còn cùng Điền Đại Tráng sống cuộc sống hạnh phúc giàu có.

Theo Hải Bối Nhi thấy đây đơn giản là hậu quả Lâm Bối Nhi tự mình gây ra.

Cũng may thời điểm hiện tại mới vừa gả tới, không tính là quá muộn, chỉ xảy ra một chút tranh chấp với Điền Đại Tráng mà thôi.

"Kí Chủ nhớ phải thu tập tinh dịch tình yêu của đối tượng công chiếm!" Hệ thống đột nhiên xuất hiện: "Đây là thế giới thứ nhất để luyện tập nên rất dễ dàng, nếu như Kí Chủ không thể hoàn thành, hệ thống của chúng tôi sẽ nhốt Kí Chủ vào Hắc Ốc 100 năm!"

"..... Nếu nói như vậy chẳng phải là cần ân ái với đàn ông sao?"

"Đúng vậy, tôi đã vì Kí Chủ chuẩn bị hình ảnh tuyệt đẹp 《Xuân cung 12 đồ》, không cần phải cảm ơn tôi đâu!"

"....." Cảm ơn em gái người, cảm ơn!

Trong lòng Hải Bối Nhi có một cái gai, đó chính là Trần Nghị nói cô ở trên giường giống một con cá chết, từng nghe qua Lâm Yên rên rỉ, cô biết ở trên giường cô không bằng Lâm Yên.

Từ nhỏ cô đã là một cô gái ngoan ngoãn, luôn cảm thấy ngượng ngùng đối với tình dục, cô biết như vậy sẽ không nắm giữ được đàn ông.

May mắn hiện tại có một cơ hội sửa đổi, vì vậy Hải Bối Nhi bắt đầu mở ra《Xuân cung 12 đồ》này.

Hải Bối Nhi chưa hề nghĩ đến nam nữ hoan ái lại có nhiều tư thế như vậy, nàng xem mà mặt đỏ tới mang tai, thân thể cũng bất tri bất giác có phản ứng.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến một giọng nói hùng hậu.

"Nương tử, ta chuẩn bị chút nước nóng cho nàng, rửa chân bằng nước nóng tốt cho giấc ngủ?"

Hải Bối Nhi, không, phải gọi là Lâm Bối Nhi.

Lâm Bối Nhi lập tức bối rối, ngộ nhờ bị nam nhân này nhìn thấy nàng đang xem Xuân Cung Đồ, nàng phải giải thích thế nào đây?

Nhưng càng hốt hoảng lại càng luống cuống, Lâm Bối Nhi muốn giấu Xuân Cung Đồ đi, lại không cẩn thận dẫm lên mép váy lập tức ngã xuống giường!

Lâm Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt lại hét to một tiếng "A"

=====

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 2

Editor: Kim Phụng

Ngoài cửa nam nhân vừa nghe thấy tình huống bên trong lập tức vọt vào!

Sau khi hần tiến vào phát hiện nương tử hần ngã đập đầu xuống đất, nhưng cũng may lúc Lâm Bối Nhi rơi xuống kéo chân xuống theo, tương đương cả người ngã ở trên chấn nên cũng không có gì đáng ngại.

Điền Đại Tráng vội vã tiến lên đỡ Lâm Bối Nhi, lại chuẩn bị giường xong xuôi hết mới để Lâm Bối Nhi ngồi lên.

Sau khi chuẩn bị xong mọi thứ, Điền Đại Tráng có vẻ không biết làm gì nữa, nhìn như là phạm vào sai lầm gì lớn.

"Nương tử, ta làm nước đổ hết rồi. . ." Mới vừa rồi quá mức lo lắng Lâm Bối Nhi bị làm sao, lúc vọt vào phòng quá mức gấp gáp làm đổ chậu nước.

Thừa dịp này Lâm Bối Nhi tỉ mỉ quan sát nam chủ trong truyền thuyết, Điền Đại Tráng không hề khó coi như trong tưởng tượng của Lâm Bối Nhi, dù sao cũng là nam chủ mà. Da Điền Đại Tráng màu đồng cổ rất đẹp, mặt có góc cạnh tràn đầy khí chất âm áp. Vóc người cực kỳ cao lớn, Lâm Bối Nhi nhìn ra Điền Đại Tráng cao ít nhất 1m85 trở lên. Có lẽ do Điền Đại Tráng thường làm việc đồng áng, có thể nhìn thấy bắp thịt của hần bị bó chặt phía dưới áo choàng ngắn, cánh tay lộ ra bên ngoài còn to hơn bắp đùi của Lâm Bối Nhi. Những đàn ông cơ bắp mạnh mẽ ở hiện đại gì đó căn bản không thể sánh bằng, trực tiếp bỏ rơi những người đó mấy con phố!!!

Có điều Lâm Bối Nhi nhìn nam nhân bề ngoài cao lớn uy mãnh đang mang bộ dáng nàng dâu nhỏ nhận lỗi với nàng, tựa như sợ bị nàng mắng, một chút cũng không nhìn ra nguyên văn nói nam chủ có chút bá đạo, ham muốn chiếm hữu mãnh liệt.

Thật ra thì Lâm Bối Nhi cũng không biết sở dĩ về sau Điền Đại Tráng biến thành như vậy hoàn toàn là vì Lâm Bối Nhi bỏ trốn theo người khác mà ra.

Lâm Bối Nhi cũng biết nguyên chủ quá đáng với Điền Đại Tráng, nhưng nàng lại không tiện quá võ cục diện này, không thể làm gì khác hơn là hơi nâng mặt nghiêm nghị nói với Điền Đại Tráng: "Đồ rồi, chàng còn không chuẩn bị lại nước!"

Điền Đại Tráng vừa thấy nương tử không mắng hần, chỉ bảo hần chuẩn bị nước lại một lần nữa thì rất kinh ngạc, nhưng nhiều hơn là vui mừng, vui mừng nương tử theo đuổi rất không dễ dàng này có thể chấp nhận hần, thế là vội vàng đi ra ngoài lấy một chậu nước vào.

Lâm Bối Nhi không biết tại sao nguyên chủ lại phản bội Điền Đại Tráng, rõ ràng Điền Đại Tráng là một người nam nhân thê nô (4), bây giờ nàng chắc chắn sẽ không chấp tay nhường Điền Đại Tráng cho người khác đâu!

(4): Nô lệ của vợ

Sau khi Điền Đại Tráng trở về thử nước ấm, mới nâng niu đôi chân nhỏ nhắn đáng yêu của Lâm Bối Nhi trong tay thận trọng bỏ vào trong nước ấm.

Chân của Lâm Bối Nhi được hai bàn tay to lớn của nam nhân nhẹ nhàng xoa nắn, trên mặt không tự chủ được hiện lên một vết đỏ ửng.

Thật sự là quá mắc cỡ, thật ra ở hiện đại người đàn ông kia cũng chưa từng sờ chân của nàng như vậy! Hơn nữa bây giờ thân thể này của nàng rất nhạy cảm, hai chân càng thêm mất cảm, Lâm Bối Nhi cảm giác có một luồng khí nóng theo bàn tay thô ráp của nam nhân lần mò lên trên, vùng đất xấu hổ cũng từ từ ửng ửng!

Lâm Bối Nhi cắn môi thật chặt, rất sợ sợ một chút liền thoải mái mà rên rỉ ra tiếng.

Lúc nước ấm sắp lạnh thì Điền Đại Tráng lấy khăn lông ra lau chân cho Lâm Bối Nhi, ngẩng đầu nhìn lên lại ngây ngẩn cả người!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 3: H

Editor: Kim Phụng

Chỉ thấy ánh mắt Lâm Bối Nhi lấp lánh, giữa mặt mày lộ vẻ quyến rũ phong tình. Trên mặt một mảnh đỏ bừng, hàm răng cắn chặt đôi môi mềm mại, Diên Đại Tráng rất muốn vươn tay đẩy hàm răng đang ngược đãi đôi môi mềm mại ra.

"Nương... Nương tử, nàng làm sao vậy?" Diên Đại Tráng nói chuyện càng không lưu loát, hắn chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, rất muốn hung hăng đè người cậu hồn hấn dưới thân..... Nhưng hấn vẫn còn hơi sợ Lâm Bối Nhi tức giận như đêm tân hôn, nếu sau này Lâm Bối Nhi không thèm để ý hấn thì làm sao bây giờ?

Lâm Bối Nhi tròn mắt cả mắt, còn hỏi nàng làm sao, đều bởi vì hấn rửa chân cho nàng nàng mới có thể động tình có được hay không!!!

Nhưng mà như vậy cũng tốt, phương pháp cũng cố tình cảm nhanh nhất chính là ân ái! Khiến nam nhân này không thể rời bỏ thân thể của nàng, như vậy sự chú ý của hấn đều đặt ở trên người nàng, tự nhiên sẽ không nhìn thấy những nữ nhân khác!

Thế là Lâm Bối Nhi hờn dỗi một tiếng, chủ động kéo tay Diên Đại Tráng, cố nén sự xấu hổ trong lòng, nhẹ giọng nói: "Chàng xoa bóp chân cho ta có được hay không?"

Diên Đại Tráng chưa từng nghe Lâm Bối Nhi nói chuyện nhỏ nhẹ với hấn như vậy, giọng điệu mềm mại này khiến toàn thân hấn run lên. Nuốt một ngụm nước bọt, trên tay mang theo mấy phần kỹ xảo vuốt ve chân nhỏ tinh tế, đang xoa hấn đánh bạo tiến lên trước dùng miệng ngậm vào một trong những ngón chân mượt mà đáng yêu!

"Ừm....." Lâm Bối Nhi bị ngậm đến toàn thân vô lực, cả người yếu ớt ở trên giường.

"Nương tử, thoải mái không?" Diên Đại Tráng thấy Lâm Bối Nhi không trách cứ hấn, trong lòng vui mừng, ngoài miệng càng thêm được voi đòi tiên tiến lên, liếm trên đôi chân thon dài trắng tấp.

"A..... Sao chàng lại như vậy..... Đừng liếm nữa, ưm, đừng....." Lâm Bối Nhi đẩy Diên Đại Tráng một cái, lại bị hấn ngậm chặt ngón tay, Lâm Bối Nhi cảm giác tập quần (*) của mình đã ướt đầm, nàng khó nhịn uốn éo hai chân. Một đôi mắt to ngập nước nhìn nam nhân, tựa như đang cầu xin nam nhân cho nàng một cái an ủi.

(*): Quần nhỏ.

"Nương tử, có thể chứ?" Dục vọng của Diên Đại Tráng đã sớm không ngừng được, nhưng hấn vẫn không quên hỏi thăm ý nguyện của nương tử nhà mình.

Lâm Bối Nhi cũng sắp bị cái ngọc tử này làm cho tức chết rồi, chuyện ập lên đầu còn hỏi có thể hay không, muốn một nữ nhân như nàng trả lời thế nào? Lâm Bối Nhi hồi tưởng lại Xuân Cung Đồ đã xem, vươn ra một cái tay nhỏ cách một tầng vải vóc thật mỏng xoa bóp chỗ to lớn mạnh mẽ của Diên Đại Tráng.

Làm sao Diên Đại Tráng còn có thể không biết nương tử nhà mình đã đồng ý sinh hoạt vợ chồng với hấn, hơn nữa bàn tay nhỏ bé này chỉ cách quần thôi đã khiến cho dương v*t của hấn lại căng lớn hơn một vòng! Hấn trực tiếp gạt bỏ quần áo vương bận, để đôi tay mịn màng của Lâm Bối Nhi bao lấy còn th*t to lớn của mình.

"Nương tử, nàng xoa nắn giúp ta, ta muốn nàng thật lâu rồi!"

"Được, thật to....." Lâm Bối Nhi bị nam nhân này làm cho vừa xấu hổ vừa nóng nảy, nhưng khi nhìn thấy còn th*t to lớn của hấn trong nháy mắt vẫn là sợ ngây người. Có nên nói nam chủ thiên phú dị bẩm không? gây th*t này hiện lên màu tím đậm, vừa dài vừa thô, Lâm Bối Nhi phải dùng hai tay khép lại mới có thể khuấy động, còn th*t trắng tấp cao lớn hướng về phía Lâm Bối Nhi.

Lâm Bối Nhi giật giật tay, Diên Đại Tráng liền phát ra tiếng than nhẹ thoải mái. Cảm giác nắm một người nam nhân trong tay thật là quá tốt, Lâm Bối Nhi hết như vừa phát hiện một món đồ chơi mới liên tục đùa bỡn còn th*t của Diên Đại Tráng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 4

Editor: Kim Phụng

Lúc Lâm Bối Nhi vẫn còn là Hải Bối Nhi rất là ghét cây gậy này của nam nhân, cảm thấy rất bẩn, mỗi lần cùng Trần Nghị ân ái cũng sẽ không nhìn chứ nói chi là lấy tay giúp hấn thủ dâm.

Không biết có phải do Xuân Cung Đồ vừa rồi có công hiệu trợ tình hay không, hay là do lời nói và việc làm dịu dàng che chở của Diên Đại Tráng khiến

nàng động tình, nàng muốn làm cho người nam nhân này thoải mái.

Đình côn th*t vừa to vừa thô không ngừng tràn ra chất lỏng trong suốt, Lâm Bối Nhi tới gần phía trước ngửi một cái, mặc dù Điền Đại Tráng là một kẻ nông phu nhưng vẫn yêu sạch sẽ, trên mặt dương v*t chỉ có một chút mùi tanh, vẫn không tính là khó ngửi. Lúc Lâm Bối Nhi rời khỏi, không cẩn thận dính một chút trên chóp mũi.

Điền Đại Tráng nhìn thấy hình ảnh phóng túng này làm sao còn nhịn được, một bàn tay giữ chặt đầu Lâm Bối Nhi: "Nương tử, nàng có thể giúp ta liếm hay không?"

Về mặt câu khăn của nam nhân khiến Lâm Bối Nhi mềm lòng, thế là thuận theo sức lực Điền Đại Tráng mở ra miệng nhỏ ngậm vào đình côn th*t.

côn th*t của Điền Đại Tráng thật sự quá lớn, Lâm Bối Nhi tối đa chỉ có thể ngậm chặt quy đầu to lớn, còn đôi tay vổ về chơi đùa thân gầy. Vào khoảnh khắc Lâm Bối Nhi ngậm hẳn, Điền Đại Tráng không khỏi phát ra tiếng thét trầm thấp, mặt cũng đỏ, hẳn điều chỉnh tư thế của hai người để Lâm Bối Nhi không quá khó chịu, hẳn lại dễ dàng vổ về chơi đùa thân thể Lâm Bối Nhi.

Hắn kéo áo Lâm Bối Nhi xuống, lộ ra bờ vai mượt mà trắng nõn, nhũ nhi lớn nhỏ thích hợp cùng với cái bụng bằng phẳng mềm mại này. Điền Đại Tráng hô hấp dồn dập, bàn tay thô ráp trực tiếp vôn về nhũ nhi mê người này, ngón tay khẽ vuốt nụ anh đào nhọn hoắt màu hồng nhạt.

Bàn tay Điền Đại Tráng chỉ vổ về chơi đùa một bên nhũ nhi, một bên khác run run rẩy rẩy lại chờ không được hắn thương yêu.

"Ồ..... Làm sao chàng, làm sao....." Lâm Bối Nhi khó nhịn khóc ra tiếng, nhưng vẫn không nói nên lời muốn hắn thương yêu một cái tiều nữ khác của mình, đành phải cực kì mệt mỏi uồn thân thể.

"Nương tử, nàng thoải mái không?" Điền Đại Tráng không chút cử động, hơi thở phun lên lỗ tai xinh xắn đáng yêu của Lâm Bối Nhi khiến Lâm Bối Nhi run lên, ngay sau đó ngậm lấy vành tai, khẽ ngậm mát.

Lòng Lâm Bối Nhi ngứa ngáy khó nhịn, nhìn hắn vẫn lạnh nhạt một cái nhũ nhi khác của mình, thế là tức giận không ngậm côn th*t của hắn nữa.

"Ồ, chàng thật xấu xa..... Làm sao chàng, làm sao cũng không vuốt ve nó....." Mắt to ngập nước tràn đầy lên án, không để ý tới dè dặt, bàn tay nhỏ bé mịn màng cầm tay Điền Đại Tráng đặt lên nhũ nhi bị vắng vẻ đã lâu.

"Nương tử, nàng còn chưa nói ta sờ nàng thoải mái hay không?" Nương tử nhà mình thật sự là quá mức mê người, có thể do bình thường thái độ Lâm Bối Nhi quá mức ác liệt nên bây giờ nam nhân chỉ có một ý tưởng chính là hung hăng khi dễ nàng, khiến miệng nàng chỉ có thể rên rỉ với hắn. Khác với sự dịu dàng lúc trước, Điền Đại Tráng dùng lực vuốt ve nhũ nhi mềm mại, hàm răng hung hăng cọ xát lấy hồng anh. Hạ thân cách lớp tập quần mỏng manh hung hăng cọ xát hoa huy*t mảnh mai non mềm của Lâm Bối Nhi.

Đối với tình hình như vậy Lâm Bối Nhi yếu kém đầu phải đối thủ của Điền Đại Tráng, cả người mềm mại mất sạch sức lực, chỉ có thể kêu khóc cầu xin Điền Đại Tráng tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 5: H

Editor: Kim Phụng

"Điền, Điền Đại Tráng..... Làm sao chàng có thể khi dễ ta như vậy, cho ta..... Ta muốn, cho ta....."

Lâm Bối Nhi mềm mại cầu xin Điền Đại Tráng tha thứ, cố gắng nâng cao thân thể vô lực cho người nam nhân, muốn nam nhân hung hăng xô xuyên qua nàng, cho nàng thoải mái một chút.

"Nương tử, nàng muốn cái gì? Nàng không nói rõ ta không biết nàng muốn cái gì!" Điền Đại Tráng nở nụ cười rất xấu xa.

Đã đến lúc này nam nhân còn không chịu thỏa mãn nàng, Lâm Bối Nhi tức giận đỏ ngầu cả mắt.

Hừ, hắn không cho, tự nàng sẽ đoạt!

Lâm Bối Nhi cắn môi dưới, chịu đựng xấu hổ mãnh liệt trong lòng, chậm rãi tự tay một chút một chút lột tập quần của mình ra. Điền Đại Tráng hơi khản trương nín thở, cuối cùng tập quần kia cũng bị cởi ra, lộ ra địa phương thần bí nhất. Lâm Bối Nhi trời sinh bạch hổ rất hiếm thấy, cánh hoa thật dày rộng, chính giữa có một khe hẹp nho nhỏ, một viên hoa châu nửa che nửa đầy giấu bên dưới cánh hoa.

"Nương tử, nàng thật là đẹp!" Điền Đại Tráng nhìn hoa huy*t Lâm Bối Nhi hệt như đang làm chuyện thần thánh, thậm chí còn dùng ngón tay vạch ra cánh hoa dày dặn tinh tế quan sát mị nhục bên trong.

"Đừng nhìn, chàng đừng nhìn..... A, sao chàng, đừng liếc..... Thật bần....." Điền Đại Tráng liền từng chút từng chút liếc, từ trên xuống dưới, cả hậu huyệt phẩn nộn cũng không buông tha.

"Nương tử, nàng không hề bần chút nào! Nàng xem, thật là đẹp!" Điền Đại Tráng gấp hai chân Lâm Bối Nhi chồng lên nhau, để cho Lâm Bối Nhi nhìn mình như thế nào khinh nhờn nàng. Điền Đại Tráng từng ngậm từng ngậm mút mật hoa của Lâm Bối Nhi, tựa như người khát khô đã lâu không hề uống qua nước.

Hắn biết dương v*t của mình lớn hơn người thường rất nhiều, nếu như trực tiếp vọt vào nhất định sẽ xé rách hoa huy*t mềm mại này, thế là Điền Đại Tráng muốn làm đủ màn dạo đầu một chút, một ngón tay đưa vào trong khe nhỏ bắt đầu đào khoét mật dịch âm ướt.

"Nương tử, nàng thật chặt chẽ, ngay cả một ngón tay nàng cũng kẹp chặt như vậy."

"Không...không được hành hạ ta..... Chàng trực tiếp vào đi..... A, ừ....." Lâm Bối Nhi nghĩ đau dài không bằng đau ngắn, nàng thật sự không chịu nổi bị hành hạ như vậy, thế là nàng trực tiếp bắt lấy dương v*t nóng bỏng cứng rắn muốn đưa vào trong hoa huy*t của mình.

Điền Đại Tráng sợ nàng bị thương, khống chế sức lực của nàng, đưa quy đầu to lớn xâm nhập vào hoa huy*t rồi đình chỉ bất động, chỉ mới đi vào một chút xú đã căng đến Lâm Bối Nhi kêu đau, Điền Đại Tráng hơi do dự rồi cuộc có nên tiếp tục không.

"Điền Đại Tráng! Chàng có phải nam nhân hay không? Lúc này chàng còn dừng lại!" Lâm Bối Nhi không thích nam nhân cứ dây dưa, bắt lấy thất lưng cường tráng của nam nhân dùng lực một cái, trong nháy mắt toàn bộ côn th*t tiến vào hoa huy*t.

Lâm Bối Nhi kêu thảm một tiếng, sắc mặt nàng trắng bệch, xuyên qua thật là vô cùng đau, khoan hãy nói nhục huyết của Lâm Bối Nhi lại nhỏ như vậy.

"Nương tử, ngoan, ta không động nữa, ta không động nữa!" Điền Đại Tráng cũng không chịu nổi, hoa huy*t cực kì chặt chẽ hết như vô số cái miệng nhỏ nhấm đang mút lấy dương v*t của hắn, hắn rất muốn liều mạng mạnh mẽ đâm tới, nhưng vẫn sợ Lâm Bối Nhi bị thương, nhẫn nại đến mức mồ hôi trên trán một hạt lại một hạt rơi xuống.

=====

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 6: H

Editor: Kim Phụng

Qua hồi lâu Lâm Bối Nhi vẫn không thể thích ứng, nàng nhìn nam nhân trên người mình nhìn đến cực khổ, có chút không đành lòng mở miệng.

"Chàng động đi, ta... ta còn nhịn được....."

"Nương tử, ta động đấy..., nàng không chịu nổi thì nói với ta!" Nói xong liền chậm rãi động, bên trong hoa huy*t non mềm của Lâm Bối Nhi vừa mềm vừa ẩm nóng, thật sự là quá mức sang khoái. Điền Đại Tráng bắt đầu càng ngày càng dùng sức, càng ngày càng dùng sức, đến cuối cùng giống như là muốn làm chết Lâm Bối Nhi rồi.

"Ừm, a..... Điền Đại Tráng, không cần, không cần..... Chàng chậm một chút, ta không chịu nổi....." Sức lực của nam nhân quá lớn, không có bất kỳ kỳ xảo nào, chỉ cậy mạnh, mỗi lần sắp đánh nàng tới đầu giường lại kéo nàng trở về, côn th*t to lớn cũng đi sâu vào, Lâm Bối Nhi có ảo giác côn th*t này sẽ chọc thủng bụng của nàng.

"Được, ta không động nữa, ta không động nữa." Điền Đại Tráng cũng thật khờ, Lâm Bối Nhi nói không động liền không động nữa.

Khi gây th*t thật sự dừng Lâm Bối Nhi lại bất mãn, vẫn muốn côn th*t to lớn giống như trước dùng sức đâm nàng, chen vào nàng. Nàng vận vẹo eo thon, nhưng hơi sức nữ tử vẫn không bằng nam tử, nàng càng động càng ngứa, cuối cùng trực tiếp khóc lên.

"Ô ô ô..... Đại Tráng, chàng có thể di chuyển chậm một chút hay không..... Ngứa, ta thật là ngứa..... Ta muốn chàng chen vào ta....."

Phương diện tinh dục của Điền Đại Tráng ít đến đáng thương, trước đó cũng chỉ có một lần phụ thân hắn cho hắn Xuân Cung Đồ để học hỏi một chút xú, làm sao biết lúc nữ nhân ở trên giường nói không muốn ý là phải hung hăng muốn họ, ngược lại còn ở trong lòng âm thầm kỳ quái Lâm Bối Nhi thay đổi thất thường.

Như vậy lật tới lật lui giày vò khiến Điền Đại Tráng cũng không dễ chịu, vì vậy hắn quyết định đợi lát nữa mặc kệ Lâm Bối Nhi cầu xin tha thứ thế nào,

hắn cũng sẽ không buông tha nàng.

"A..... Không... không nên đụng nơi đó....."

Điền Đại Tráng từ từ biết rõ làm sao khống chế sức lực và chạm, bắt đầu sử dụng kỹ xảo. Đâm vào điểm kia, Lâm Bối Nhi liền không tự giác uốn ẹo thân thể, cái miệng nhỏ cũng siết chặt lại. Điền Đại Tráng không biết vì sao có thể như vậy, chỉ biết đâm vào điểm kia Lâm Bối Nhi sẽ hưng phấn khác thường.

Cứ như vậy bị va chạm không dưới mấy trăm lần, Điền Đại Tráng vẫn không xuất tinh. Nhưng Lâm Bối Nhi sắp không chịu nổi, còn th*t xâm nhập vào trong khiến nàng có cảm giác mất khống chế, hình như là nàng muốn tiểu!

"Aha..... Không cần, không cần..... Ta muốn đi tiểu, chàng dừng lại, dừng lại!"

Nàng cố gắng kẹp chặt, nhưng Điền Đại Tráng vẫn dùng sức đâm nàng như cũ. Cảm giác mất khống chế lại càng ngày càng mãnh liệt, cuối cùng ánh sáng trắng bay qua trước mắt, tiểu ra.

"Cái tên khốn kiếp này!" Lâm Bối Nhi không biết nữ nhân đạt cao trào là việc như thế nào, còn tưởng rằng mình tiểu ra. Trong khoảng thời gian ngắn cảm thấy mình rất mất thể diện, thế nên đẩy Điền Đại Tráng ra, lớn tiếng khóc.

Điền Đại Tráng cũng không biết đây là xảy ra chuyện gì, nâng cao cây gậy thật to không biết làm sao! Lại nhìn thấy Lâm Bối Nhi khóc thương tâm, không thể làm gì khác hơn là ôm lấy Lâm Bối Nhi, vỗ lưng của nàng, dỗ nàng như dỗ trẻ con.

"Từ bỏ, chúng ta từ bỏ, ngoan ngoan đừng khóc nữa!"

=====

Editor: Nghe lời tiên bói ta sửa "cô" thành "nàng" cho thuần cổ đại luôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 7

Editor: Kim Phụng

"Điền Đại Tráng chàng thật xấu xa, ta bảo chàng cũng không dừng lại!" Quả đấm nho nhỏ đấm lên lồng ngực Điền Đại Tráng, nhưng Điền Đại Tráng là một thô nhân, Lâm Bối Nhi đấm đau tay mình còn Điền Đại Tráng một chút cảm giác cũng không có.

Điền Đại Tráng đau lòng xoa tay nhỏ bé, hắn không dám tranh luận với Lâm Bối Nhi, hắn không muốn lần sau ngay cả giường Lâm Bối Nhi cũng không cho hắn lên.

Lâm Bối Nhi nháo xong liền ngủ thiếp đi, dù sao thể lực của nàng cũng theo không kịp Điền Đại Tráng, một cuộc tình ái liền mệt mỏi gần chết.

Điền Đại Tráng dịu dàng đặt Lâm Bối Nhi lên giường, cứ như vậy dương v*t của hắn đã mềm nhũn ra. Nhưng cả người Lâm Bối Nhi trần trụi, lộ ra màu hồng nhạt mê người, tất cả đều là dấu vết yêu thương, nhất là tiểu huyết mềm mại trải qua một hồi tình dục đã sưng đỏ không chịu nổi càng làm cho Điền Đại Tráng máu nóng sôi trào. Bất quá hắn vẫn không có can đảm làm tiếp một lần nữa, hắn cũng không thể bảo đảm sau khi Lâm Bối Nhi tỉnh lại sẽ không nổi giận.

Sau khi Điền Đại Tráng thu xếp tốt cho Lâm Bối Nhi phải đi tắm nước lạnh, còn lấy chút thuốc lau cho Lâm Bối Nhi rồi mới ôm tiểu kiều thê nhà mình ngủ.

Hôm sau trời vừa sáng Lâm Bối Nhi liền tỉnh, toàn thân trên dưới không chỗ nào không đau, tiểu huyết bôi thuốc vẫn còn khô khốc đau đớn. Phía sau là lồng ngực rắn chắc, nóng bỏng, một cánh tay sắt ôm chặt nàng, nàng biết đây là Điền Đại Tráng.

Vừa nghĩ tới nàng bị người nam nhân này ôm ngủ suốt đêm, mặc dù bọn họ nên làm cũng đã làm, nhưng nàng vẫn còn hơi ngượng ngùng, khuôn mặt một mảnh đỏ bừng.

Nàng muốn đứng dậy nhưng Điền Đại Tráng ôm quá chặt, một chút xú động tình liền đánh thức Điền Đại Tráng.

"Nương tử, làm sao vậy?" Đầu óc Điền Đại Tráng còn hơi mơ hồ, giọng nói cũng khàn khàn.

"Chàng còn nói, nếu không phải do chàng..... Chỗ đó của ta làm sao lại đau như vậy....." Mấy chữ cuối cùng quá nhỏ không thể nghe thấy, Lâm Bối Nhi vui vùi đầu trong ngực Điền Đại Tráng.

"VẬY, nương tử, ta lấy chút thuốc cho nàng, thật xin lỗi nương tử....." Điền Đại Tráng rất hồi hộp, sợ Lâm Bối Nhi bị thương, tối hôm qua hắn hơi thô lỗ rồi.

Điền Đại Tráng lấy thuốc rồi đẩy bấp đùi Lâm Bối Nhi ra bôi thuốc cho nàng, Lâm Bối Nhi còn chưa kịp phản ứng, ngón tay Điền Đại Tráng cũng đã đưa vào.

"Làm sao chàng cứ như vậy trực tiếp....." Lâm Bối Nhi cắn cắn môi, muốn khép bấp đùi lại.

"Nương tử nàng đừng cử động, nàng xem nàng đã sưng lên, bôi một chút thuốc lên là tốt rồi!" Tay Điền Đại Tráng cũng không dùng lực gì nhưng lại vững vàng lôi được chân của Lâm Bối Nhi, ngón tay xoắn lấy chỗ sâu trong hoa huy*t.

hoa huy*t sưng đỏ khô khốc đau đớn được bôi thuốc có cảm giác mát mẻ, lạnh lạnh thoải mái dễ chịu, nhưng dần dần từ tiểu huyết chảy ra mật dịch, Lâm Bối Nhi chỉ cảm thấy cảm giác trống rỗng quen thuộc lại xông tới lần nữa, không khỏi co lại tiểu huyết không để cho ngón tay Điền Đại Tráng đi ra ngoài.

"Nương tử nàng nói lỏng tiểu huyết, ta không thể rút ngón tay của ta ra." Tiểu huyết của nương tử mềm mại khiến hắn cũng không nỡ ra, càng muốn đưa cơn th*t to lớn vào trong tiểu huyết, hận không thể cả đời không ra mới tốt, còn bị Lâm Bối Nhi kẹp lại muốn cứng rắn.

"Chàng..... Sao chàng ngốc như vậy, ta không để cho chàng đi ra ngoài là muốn... là muốn chàng sờ giúp ta!" Lâm Bối Nhi thật sự sắp bị cái thằng ngốc này làm tức chết, tại sao có thể có nam nhân ngốc đến có tiện nghi không chiếm chứ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 8: H

Editor: Kim Phụng

Điền Đại Tráng vừa nghe vui sướng đến phát rồ, ngón tay càng thêm dùng sức xoắn lấy, thậm chí còn thêm một ngón tay nữa.

"Ừm, Đại Tráng..... Chàng có thể xoa xoa nó hay không....." Lâm Bối Nhi biết người đàn ông này quá mức đáng hoàng, chỉ có mình chủ động muốn hắn, vì vậy cảm tay của hắn đặt lên ngực mình, Điền Đại Tráng theo lời vờ về như nhũ nhi mềm mại, còn dùng bàn tay đặt hai nhũ nhi chung một chỗ mà nhào nặn.

Chỉ là lực chú ý của Điền Đại Tráng từ từ đặt trên cái miệng nhỏ nhắn của Lâm Bối Nhi, từ từ tới gần phía trước hôn nàng. Lâm Bối Nhi nhìn nam nhân cẩn thận hôn nàng hết như đối đãi trân bảo, không khỏi đưa cái lưỡi nhỏ thom tho ra liếm liếm môi hắn, muốn đáp lại nụ hôn của hắn. Điền Đại Tráng nuốt cái lưỡi thom tho vào trong miệng, dùng sức mút, mút đến đầu lưỡi Lâm Bối Nhi tê rần mới thả nàng ra. Lại đưa lưỡi của mình vào trong cái miệng nhỏ nhắn của Lâm Bối Nhi, nuốt nước miếng ngọt ngào của nàng, Lâm Bối Nhi sắp không thể hít thở, nện cho hắn hai cái hắn mới lưu luyến rồi khỏi đôi môi mê người này.

Lâm Bối Nhi rất ít khi bị hôn sâu như vậy, Trần Nghị chê biểu hiện của nàng ở trên giường không tốt, lại so sánh với Lâm Yên mê hoặc lòng người nên từ trước tới giờ luôn làm tình qua loa cho xong, hôn nàng cũng chỉ hôn một chút thì xong rồi, không giống như Điền Đại Tráng hôn sâu như muốn nuốt nàng vậy.

Lâm Bối Nhi có thể cảm thấy người đàn ông này quan tâm nàng, nàng hơi cảm động, mắt cũng ướt át. Nàng biết mình sẽ không lưu lại thế giới này lâu, cho nên muốn hiến thân cho Điền Đại Tráng, dùng cái này để giảm bớt một chút cảm giác áy náy trong lòng mình.

"Điền Đại Tráng, ta muốn chàng muốn ta, hung hăng muốn ta!" Lâm Bối Nhi yêu kiều nói xong lại mở bấp đùi ra ý bảo nam nhân muốn nàng.

Điền Đại Tráng chịu kích thích này, mắt đỏ, vội vàng lấy cơn th*t ra một phát cắm vào, bắt đầu từng phát từng phát mà dùng lực.

Lâm Bối Nhi trải qua khai phá tối hôm qua đã có thể dung nạp Điền Đại Tráng rồi, cho nên hiện tại không đến mức không chịu nổi, bầu vú tằm lưng rắn chắc của Điền Đại Tráng. Mười ngón tay dùng sức ngắt vào thịt Điền Đại Tráng, hàm răng cũng cắn lồng ngực, chỉ là thịt Điền Đại Tráng quá cứng rồi, chỉ có thể lưu lại một hàng dấu răng nhàn nhạt. Kích thích Điền Đại Tráng càng thêm dùng sức xâm nhập, mỗi một lần tiến vào cái bụng bằng phẳng mềm mại lại nhô lên một chút, cảm giác tựa như suýt chút nữa thì bụng nàng bị xuyên thủng.

"Thật sâu..... Ừm, bụng bị xuyên phá rồi..... A....." Lâm Bối Nhi không ngừng phát ra âm thanh dâm dăng, Điền Đại Tráng càng nghe càng thêm được khích lệ.

Trời ngày một sáng, ánh mặt trời chiếu vào thân thể trắng sữa của Lâm Bối Nhi giống như là mạ một tầng huỳnh quang sáng lấp lánh. Điền Đại Tráng càng thêm không biết mệt mỏi đòi lấy Lâm Bối Nhi, Lâm Bối Nhi cũng "Đi tiểu" ba lần, Điền Đại Tráng còn chưa bắn ra. Cho đến lần thứ tư "Đi tiểu", về mặt Điền Đại Tráng mới thoải mái bắn ra ngoài, tinh dịch trắng nõng đậm nhiều đến mức tiểu huyết không chứa nổi, hơn phân nửa từ miệng huyết

chảy xuống.

Hình ảnh đậm uế cực hạn như vậy, Điền Đại Tráng lại cứng lên rồi, vì vậy Lâm Bối Nhi vừa hôn mê lại bị làm tỉnh.....

Điền đại nương và Điền đại thúc vốn dĩ phải tới thăm Điền Đại Tráng và Lâm Bối Nhi, vì sao mặt trời lên hơn phân nửa còn không ra khỏi cửa phòng, vừa đi vào đã nghe thấy..... Bọn họ đều là người từng trải, còn có cái gì không biết. Điền Đại nương càng thêm cực kỳ cao hứng, xem ra rất nhanh sẽ có thể ôm được tôn tử (*):

(*): Cháu trai

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 9

Edit: Kim Phụng

Điền Đại Tráng phát hiện kể từ khi ân ái với nương tử nhà mình thì thái độ nương tử đối với mình có thay đổi rất lớn.

Thật ra người nương tử Lâm Bối Nhi là chính mình cầu xin phụ mẫu cưới về, hắn còn nhớ rõ lúc nhỏ khi Lâm Bối Nhi còn là một tiểu cô nương xinh xắn, lũ trẻ trong thôn đều muốn chơi với Lâm Bối Nhi. Khi còn bé bởi vì hắn đen nên bị rất nhiều hài tử khi dễ, vì thế hắn luôn đánh nhau với hài tử trong thôn. Có một lần bị Lâm Bối Nhi bắt gặp hắn vừa mới đánh nhau xong. Hắn còn nhớ rõ khi đó Lâm Bối Nhi đỡ hắn lên, bàn tay mềm mại trắng nõn lướt qua vết thương của hắn, hắn cảm thấy vết thương không hề đau chút nào, từ đó về sau hắn liền thề nhất định phải cưới nàng về nhà đối xử thật tốt với nàng.

Đợi đến khi mình trưởng thành, cha mẹ Lâm Bối Nhi cũng rất hài lòng về hắn, vì vậy định chuyện hôn sự. Nhưng Lâm Bối Nhi lại ghét mình, nàng nói không thích mặt than giống như hắn, không thích hắn luôn lăn lộn ở trong bùn, không thích dáng vẻ hắn ngây ngô cái gì cũng nói..... Những thứ này hắn đều cảm thấy không thành vấn đề, dù sao nương tử lấy về chính là nương tử của hắn, chạy không thoát.

Nhưng đêm tân hôn ngay cả giường nàng cũng không cho hắn lên, ngay cả đụng cũng không cho hắn đụng, hắn còn ở ngoài cửa sổ nghe tiếng khóc của nàng. Sau đó, hắn bắt đầu hối hận, hối hận cưới nàng về khiến cho nàng ngày ngày khóc thút thít ở trong tân phòng, nhưng hắn vẫn thích nàng, không muốn thả nàng đi.

Mãi đến ngày đó, hắn cảm thấy thái độ Lâm Bối Nhi hơi dịu dàng, hắn là như cha nói nghĩ thông suốt rồi. Hắn liền dò xét tính rửa chân cho nương tử, hắn có chút khoái chí vuốt đôi chân nhỏ trắng mềm của nàng, nhưng không nghĩ tới nương tử nhà hắn cũng động tình với hắn.....

Sau đó mọi thứ đều nước chảy thành sông, bọn họ động phòng, có lần đầu tiên không sợ không có lần thứ hai.

Gần đây Điền Đại Tráng rất vui, mỗi ngày đều có thể ăn nhiều hai chén, khi làm việc đồng áng cũng tràn đầy tinh lực, mặc dù buổi tối hắn cũng không ngủ, nhưng vẫn không dùng hết tinh lực.

Ngược lại Lâm Bối Nhi liền thắm, kể từ sau khi viên phòng Điền Đại Tráng cả ngày lẫn đêm đều cày cấy ở trên người nàng, còn từ trên trán mua một quyền xuân cung đồ gì đó.....

Bây giờ một ngày ba bữa của nàng đều do mẫu thân Điền Đại Tráng – bà bà (mẹ chồng) của nàng đưa vào phòng, bà bà nàng vẫn khá tiến bộ, dù sao bọn họ có bất phóng túng hay không công công bà bà (cha mẹ chồng) vừa nghe đã biết, còn đặc biệt đi mua chút đồ bổ thân thể cho nàng nói là để cho nàng sớm một chút mang thai, sinh đứa cháu béo mập.

Bây giờ nàng thật sự là ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn, buổi tối bị làm đến ngủ, đang ngủ lại bị làm đến tỉnh lại.

Nhưng nàng lại nhận ra nỗi lo của Điền Đại Tráng, hình như là sợ nàng bỏ trốn, đoán chừng là do cách làm khiến hắn không có cảm giác an toàn thôi. Nhưng có thể không cần ngày ngày đều làm chuyện kia không!

Lâm Bối Nhi cảm thấy hệ thống tên gọi là hủy tam quan rất chính xác, bây giờ nàng đang đi trên con đường hủy tam quan, một đi không trở lại, chỉ là Lâm Bối Nhi không biết sau này nàng sẽ càng hủy tam quan hơn.....

Mặc dù mỗi ngày đều làm nhưng Lâm Bối Nhi vẫn không thu thập được cái gọi là "Tình dịch tình yêu", đoán chừng do Điền Đại Tráng đối với nàng vẫn ở trạng thái ưa thích, chưa đạt tới yêu!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 10

Editor: Kim Phụng

Lâm Bối Nhi được nuôi dưỡng giống như nuôi heo ở Điền gia, cho đến khi hệ thống nhắc nhở nàng nữ chủ đã xuyên qua mới biết nguy cơ lớn nhất tới.

Mặc dù nàng không có ý định bỏ trốn nhưng không có nghĩa là nữ chủ sẽ không quyến rũ nam nhân của nàng, nghe nói nữ chủ đều có hào quang gì đó của nữ chủ, nếu nhiệm vụ thứ nhất của nàng thất bại thì không biết lúc nào mới có thể trở lại thế giới của nàng báo thù!

"Điền Đại Tráng, chàng có thể theo ta về thăm nhà mẫu thân ta một chút hay không? Ta cũng ở nhà đã lâu rồi, cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì!" Lâm Bối Nhi chu cái miệng nhỏ nhắn, lắc lắc cánh tay Điền Đại Tráng làm nũng. Một ngày gần đây nàng được nuông chiều hết mức, bất tri bất giác liền toát ra một chút tính tình tiểu nữ nhi.

"Được được được, nương tử nàng nói cái gì chính là cái đó!" Điền Đại Tráng bị Lâm Bối Nhi làm nũng khiến cho nửa người đều mềm nhũn, còn không phải Lâm Bối Nhi nói cái gì chính là cái đó.

Vì vậy định xong ngày, hai người chuẩn bị chút lễ vật trở về nhà mẫu thân Lâm Bối Nhi.

Lâm Bối Nhi có một người đệ đệ và một muội muội, Lâm Bối Nhi chính là trưởng nữ của Lâm gia. Ban đầu một phần nguyên nhân Lâm gia đồng ý gả Lâm Bối Nhi cho Điền Đại Tráng là do nhà Điền Đại Tráng có chút quan hệ có thể giúp đệ đệ Lâm Thụ của Lâm Bối Nhi đi dự thính ở thư viện tốt nhất trấn trên, dĩ nhiên nếu như nhân phẩm Điền Đại Tráng không tốt, phụ thân Lâm gia cũng sẽ không đồng ý cửa hôn sự này.

Thì ra tổ tiên Lâm gia là một người Trạng nguyên, nhưng con cháu đời sau không có tiền đồ mát sạch gia sản, đến thế hệ Lâm Bối Nhi thì đã trở nên không khác gì những nông dân bình thường. Nếu không phải Lâm Thụ có tư chất tốt, Lâm gia cũng sẽ không vì một cái tư cách dự thính mà gả Lâm Bối Nhi cho Điền Đại Tráng. Một phần nguyên nhân rất lớn khiến nguyên chủ khó chịu với Điền Đại Tráng là bởi vì cảm giác phụ mẫu vì đệ đệ mà bán mình.

Bây giờ Lâm Bối Nhi về nhà mẫu thân thật ra là muốn xem thử nữ chủ xuyên không, cũng muốn thử dò xét xem Điền Đại Tráng có động lòng với nữ chủ hay không, khoảng cách từ nhà nữ chủ đến nhà mẫu thân nàng tương đối gần, cũng giống như hàng xóm với nhau.

Có thể nói, hiện tại Lâm Bối Nhi vừa thấp thỏm vừa kích động, nếu như lần này Điền Đại Tráng không hề động lòng với nữ chủ thì nhiệm vụ thứ nhất này Lâm Bối Nhi rất nhanh sẽ có thể hoàn thành, ngược lại chính là 100 năm ở Tiểu Hắc Ốc.

Lâm gia rất vui mừng đối với việc Lâm Bối Nhi trở về, ngày nữ nhi của mình xuất giá vẫn còn đang dùng tiểu tính tình với mình, thế nên càng thêm không trở về, xem ra là gả cho người ta rồi cũng hiểu chuyện, biết trở về thăm. Phụ mẫu Lâm gia nghĩ thế nào cũng không nghĩ tới nữ nhi của mình đã đổi thành một người khác!

Cả nhà Lâm Bối Nhi trò chuyện với nhau thật vui cho đến giờ cơm trưa, vừa lúc nữ chủ cũng chính là Trần Nhị Nha cách vách đến, Lâm Bối Nhi rất tò mò về tình địch lớn nhất của nàng.

Kết quả vừa nhìn có chút thất vọng, có thể do Trần Nhị Nha mới xuyên tới không lâu còn chưa thay đổi làn da bên ngoài của mình, vẫn là bộ dáng nha đầu đen đen bình thường trong trí nhớ, còn chưa có nẩy nở nữa! Càng làm nàng hài lòng chính là biểu hiện của Điền Đại Tráng, không hề liếc mắt nhìn qua tiểu nha đầu kia một cái nào!

Phụ mẫu Lâm gia chuẩn bị rất nhiều món ăn chiêu đãi Lâm Bối Nhi và Điền Đại Tráng, còn có cả món thịt mà lễ mừng năm mới mới được ăn, có thể thấy phụ mẫu Lâm gia yêu thương và áy náy với Lâm Bối Nhi, nhưng mà những món ăn này vừa lên bàn Lâm Bối Nhi liền cảm thấy buồn nôn, cái buồn nôn này lại dọa sợ mọi người.

Phụ thân Lâm và Lâm đại nương cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, trong lòng hai người có chút ý kiến, nhưng lại ăy không có mở miệng. Vẫn phải đợi đại phu tới mới tốt, nếu không nói sai chính là vui mừng công đã trảng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 11

Editor: Kim Phụng

Sau đó đại phu đến xác nhận Lâm Bối Nhi mang thai, bất quá thời gian rất ngắn chưa tới hai tháng, nên an thai thật tốt.

Chuyện này làm cho phụ mẫu Lâm gia sướng đến phát rồ, mình gả con gái không tới bốn tháng liền mang thai, nếu sinh một nam hài thì có thể đặt chân ở

Điền Gia rồi.

Điền Đại Tráng trực tiếp ngốc lảng ở đó, hần vẫn khoá Lâm Bối Nhi ở nhà không ngừng ân ái chính là vì để cho Lâm Bối Nhi sinh hài tử, phụ thân hần nói nữ nhân sinh hài tử thì sẽ suy đoán lung tung, phải an tâm ngốc ở nhà mới tốt. Nhưng khi thật sự biết mình sắp làm phụ thân tâm tình lại không giống nhau, cảm giác giống như toàn bộ thế giới đều hạnh phúc.

Lâm Bối Nhi cũng hơi linh cảm mình mang thai, liên tục ba tháng bị làm và làm ai cũng có thể mang thai cả, trừ khi vô sinh vô dục! Lâm Bối Nhi sờ bụng một cái, bên trong có một tiểu sinh mệnh, mặc dù không phải chính thân thể của mình mang thai nhưng đứa bé này cũng là do nàng mang. Lâm Bối Nhi có chút không nở đi rồi, vì đứa bé, cũng vì Điền Đại Tráng. Nhưng vừa nghĩ tới mục tiêu của nàng, nàng lại hạ quyết tâm.

Thật xin lỗi, Điền Đại Tráng. Thật xin lỗi, bảo bảo.

Sau khi trở lại Điền gia, Lâm Bối Nhi liền hoàn toàn tiến vào trạng thái dưỡng thai. Mọi người đều xem nàng như đồ sứ, như con nít, chỉ cho Lâm Bối Nhi nằm ở trên giường, ăn ngon uống ngọt đều đưa tới. Được rồi, mới nằm ba tháng lại phải tiếp tục nằm thêm tổng cộng tám tháng nữa!!!

Nhưng nằm mãi trên giường không tốt với thai nhi cho nên Lâm Bối Nhi tốn rất nhiều hơi sức mới tranh thủ được mỗi ngày có thể đi dạo hơn nửa canh giờ ở trong tiểu viện tử.

Rất nhiều phụ nữ trong thôn đều nói Điền gia quá mức nuông chiều nàng dâu rồi, nàng dâu nhà ai không phải nâng cao bụng bự đi làm việc đồng áng đây? Chỉ Lâm Bối Nhi nàng tương đối đặc biệt! Dĩ nhiên, Điền Đại Tráng bày tỏ đó là nương tử của hần, hần thích cung chiều thế nào thì cung chiều thế đó, liên quan gì bọn họ?

Lâm Bối Nhi dần dần lộ bụng bầu, trong lúc mang thai Điền Đại Tráng không có chia phòng ngủ với Lâm Bối Nhi, nhưng ngay đến chạm cũng không dám chạm vào Lâm Bối Nhi. Hần không động vào Lâm Bối Nhi không có nghĩa là Lâm Bối Nhi không muốn hần động. Nên biết trong lúc mang thai, phái nữ vẫn cần chuyện tình dục, chỉ cần tư thế thích hợp còn có thể trợ giúp thai nhi.

Quan trọng nhất là Lâm Bối Nhi muốn.

Nhưng tên ngốc Điền Đại Tráng này chính là mặc cho Lâm Bối Nhi quyền rũ như thế nào cũng không chịu làm!

Lâm Bối Nhi mở ra《 Đông cung 12 đồ 》 hệ thống cho, bên trong có tư thế ân ái khi phụ nữ có thai. Nàng nghiêm túc học tập, nàng cũng không tin nàng còn không bắt được người nam nhân này!

Gần đây Điền Đại Tráng rất khổ sở vì Lâm Bối Nhi vẫn luôn dụ dỗ hần, thỉnh thoảng cũng chỉ mặc cái yếm nhỏ lác lư ở trước mặt hần, còn không thì dùng bàn tay nhỏ bé mềm mại mịn màng sờ thân thể của hần.

Không phải hần không biết phụ nữ có thai cũng có thể làm chuyện kia, nhưng hần lo lắng chính mình vốn dĩ thiên phú dị bẩm, ngộ nhờ mình không khống chế tốt sức lực làm tổn thương Lâm Bối Nhi và đứa nhỏ trong bụng thì làm thế nào? Không phải hần chưa từng nghĩ chia phòng ngủ, nhưng hần lại lo lắng Lâm Bối Nhi ngủ không chú ý đè ép bụng thì làm sao bây giờ?

Tóm lại chính là một chữ: phiền!

Lâm Bối Nhi cũng không biết Điền Đại Tráng cong cong thẳng thẳng (*), cho dù biết thì thế nào, nàng đã không nhịn được có được hay không!

(*): Suy nghĩ nhiều thứ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 12: H【 kết thúc 】

Editor: Kim Phụng

Lúc Điền Đại Tráng không hay biết gì, Lâm Bối Nhi yên lặng chuẩn bị thật lâu, vì vậy đợi đến lúc Điền Đại Tráng trở về phòng mới hối hận không kịp.

Trên giường của bọn họ xuất hiện một tấm ga giường uyên ương nghịch nước màu đỏ chót, cái này vốn dĩ chuẩn bị cho đám cưới của bọn họ. Còn tiểu nương tử của hần cứ như vậy nằm ở phía trên, tầng chăn thật mỏng bên trên chỉ che đầy bộ ngực sữa và bắp đùi, những địa phương khác đều phơi bày ra ngoài, như vậy càng làm cho Điền Đại Tráng muốn vén tầng chăn kia lên.

"Nương tử....." Điền Đại Tráng liếm liếm đôi môi khô khốc, há miệng muốn nói gì đó, lại phát hiện mình không nói ra được cái gì.

"Ừm... Đại Tráng, ta thật khó chịu... Tại sao chàng cũng không giúp ta... vậy... hả?....." Lâm Bối Nhi ngồi dậy ôm Điền Đại Tráng, chân trượt xuống nhưng vẫn chỉ lộ ra một nửa bộ ngực sữa, hai điểm đỏ thắm như ẩn như hiện, cứ cực kỳ mê người cọ Điền Đại Tráng như vậy.

"Nương tử... Chúng ta không thể... Sẽ làm bị thương hài....." Điền Đại Tráng gian nan nói ra nửa câu liền bị động tác của Lâm Bối Nhi chặn miệng lại, Lâm Bối Nhi đưa ra cái lưỡi nhỏ thom tho từng chút từng chút chạm vào môi Điền Đại Tráng, tay ngọc chẳng biết lúc nào đã trượt vào trong quần áo của Điền Đại Tráng không ngừng vuốt ve dục vọng đang ngẩng cao của Điền Đại Tráng.

"Sẽ không, chúng ta cẩn thận một chút là được... Ta rất nhớ chàng.. Không phải chàng cũng nhớ ta sao....." Lâm Bối Nhi thở ra mùi thơm phun lên hầu kết Điền Đại Tráng, chọc cho hầu kết của hắn giật giật, Lâm Bối Nhi nghịch ngợm ngâm lấy hầu kết đang trượt lên trượt xuống này khiến cho Điền Đại Tráng gào nhẹ một tiếng.

Điền Đại Tráng biết hắn nên rời khỏi đi tắm nước lạnh, nhưng thân thể của hắn vẫn không nhúc nhích. Lâm Bối Nhi biết nàng nên dùng đòn sát thủ.

Vì vậy nàng từ từ lấy chân mền trên người ra, lộ ra bộ ngực sữa trắng như tuyết, cặp đùi mượt mà trắng nõn cùng với.....

Lần này Điền Đại Tráng thật không nhìn được, hắn không hề nghĩ đến trong tiểu huyệt của Lâm Bối Nhi lại nhét một cây cọc gỗ làm dương v*t nhân tạo..... Một tay Lâm Bối Nhi vuốt ve hồng anh trên ngực của mình, một tay cầm dương v*t nhân tạo ra ra vào vào ở trong tiểu huyệt phần hồng.....

"A... Thật thoải mái... Ừm... Ừm... A... Lớn, Đại Tráng, chẳng lẽ ngay cả cái này chàng cũng không bằng sao... Ô ô ô... Ta càng muốn chàng... Cái này quá nhỏ....." Làm sao dương v*t nhân tạo có thể so với côn th*t to lớn nóng bỏng của Điền Đại Tráng được, đôi mắt Lâm Bối Nhi đỏ ngầu trông rỗng khổ sở khóc lên.

Rốt cuộc Điền Đại Tráng không nhìn được, "Phịch" một tiếng rút ra dương v*t nhân tạo, nhanh chóng cởi quần ra, nhét côn th*t của mình vào, hai người cùng phát ra tiếng thở dài thoải mái. Cũng may Điền Đại Tráng còn nhớ nương tử nhà mình mang thai, không dùng lực mạnh.

Điền Đại Tráng không dám đè ép Lâm Bối Nhi, cũng chỉ có thể để cho nàng nằm ngửa, dùng gối đầu làm đệm lót cho thắt lưng và cái mông yêu kiều, còn mình thì giống như là tập chống đẩy - hít đất từ từ từng chút từng chút nhẹ nhàng ra vào. Không kịch liệt như bình thường nhưng cũng làm toàn thân hai người đều là mồ hôi, có một loại cảm giác kích thích.

Dưới sự kích thích đồng thời của cảm giác và tâm lý này, Điền Đại Tráng và Lâm Bối Nhi cùng đạt cao trào!

Toàn thân Lâm Bối Nhi vô lực mặc cho Điền Đại Tráng giúp nàng rửa sạch thân thể, trong đầu truyền đến một giọng nói: "Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất, lấy được tinh dịch tình yêu của Điền Đại Tráng! Chuẩn bị tiến hành nhiệm vụ kế tiếp....."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 13: Ngoại truyện: Cuộc sống của Điền Đại Tráng và Lâm Bối Nhi sau khi có hài tử [trang phục tình thú cosplay (*)]

Editor: Kim Phụng

(*): Cosplay nghĩa là sắm vai nhân vật, lợi dụng quần áo, trang sức, đạo cụ và hoá trang thành các nhân vật trong anime, game, truyện tranh.

Từ sau khi Lâm Bối Nhi sinh hài tử, địa vị trong nhà của Điền Đại Tráng liền ngày càng lụn bại.

Lúc ở cữ cũng khá tốt, vốn dĩ không thể ăn ải. Thế nhưng đợi hết hai tháng này, hắn vẫn không được ăn một lần thịt nào.

Ví như, có một lần:

"Nương tử, ta nhớ nàng lắm." Điền Đại Tráng ôm tiểu nương tử, đùa giỡn với dáng người còn tốt hơn trước khi nàng sinh hài tử, muốn vứt đi cái yếm nhỏ xiêu vẹo chỉ chực sụp đổ này.

Lâm Bối Nhi cũng rất nhớ Điền Đại Tráng, liền tùy ý để Điền Đại Tráng giờ trò.

Nhưng..... Có một từ ngữ gọi là nhưng.....

"Oa oa oa oa oa....."

"Có phải tiểu bảo bối bụng hay không?" Lâm Bối Nhi lập tức rút người ra, mặc kệ dục vọng đứng thẳng của tướng công nhà mình, trời đất bao la đứa bé lớn nhất, Lâm Bối Nhi tỏ vẻ nàng lựa chọn quên mất một chuyện!

"....." Đây là lời thoại trong lòng Điền Đại Trắng.

Ví như, còn có một lần:

"Nương tử, gần đây nàng không bám ta như trước đây nữa rồi!" Điền Đại Trắng học bộ dạng làm nũng của tiểu bảo, một đấng mày râu thân cao 1m8 mấy lại học trẻ sơ sinh miệng còn ngậm ngón tay! Chẳng những không khiến Lâm Bối Nhi đau lòng ngược lại còn chọc cho Lâm Bối Nhi cười đau bụng.

Nhưng Lâm Bối Nhi cũng biết gần đây nàng rất xem nhẹ Điền Đại Trắng nên chuẩn bị tối nay an ủi đấng mày râu đáng thương này một chút.

Nhưng.....

"Oa oa oa oa oa....."

"Có phải tiểu bảo tiểu hay không?" Mỹ nhân trong ngực lập tức bứt ra rồi khỏi lần nữa.....

.....

Điền Đại Trắng cảm thấy Điền tiểu bảo sinh ra là để khắc hấn, nếu không tại sao mỗi lần đều cắt đứt hấn cùng với nương tử nhà mình ở chung?

Lúc Điền gia vào ngày mùa cảm thấy thoải mái hơn những năm trước rất nhiều, có lẽ do một nam nhân nào đó chưa thỏa mãn dục vọng dùng hết tinh lực (*) phát tiết ở trên việc đồng áng rồi.....

(*): Tinh thần và thể lực.

Lâm Bối Nhi cũng biết mình quả thật có hơi quá, nhưng sau khi sinh xong trong cơ thể nàng vẫn còn thường xuyên tiết ra một ít nước bắn. Phía dưới bắn thiu có mặt mũi nào cho nam nhân nhìn, nhìn thấy đáng về uất ức của nam nhân lại mềm lòng, tiểu bảo cũng chỉ là một cái cố thôi.

Rốt cuộc bây giờ nước bắn cũng tiết sạch rồi, Lâm Bối Nhi định cho nam nhân một niềm vui bất ngờ!

《 Đông cung 12 đồ 》 là một thứ tốt, nó đã bao gồm tất cả mọi thứ có liên quan tới tình dục của cổ đại và hiện đại, có thể nói là bách khoa toàn thư về tình dục! Lâm Bối Nhi lật đi lật lại, tìm ra một biện pháp khá mới lạ đối với người cổ đại.

Vì vậy lén lấy ra vốn riêng của mình, lại kiếm cơ đi chợ một chuyến, sau khi chuẩn bị xong mọi thứ liền giao hải tử cho bà bà (mẹ chồng) mình rồi hẹn Điền Đại Trắng đến một hồ nhỏ sau núi.

Cái hồ nhỏ này là Điền Đại Trắng tình cờ phát hiện, hồ nước trong veo, dưới ánh trăng thỉnh thoảng có mấy con cá nhỏ bơi qua bơi lại.

Điền Đại Trắng không hiểu tại sao nương tử muốn nửa đêm gọi hấn tới nơi này, hiện tại hấn chỉ muốn về nhà thảo luận vấn đề phúc lợi với nương tử.

Nhưng vừa đi vào liền ngừng thở, hai mắt mở thật to không muốn rời khỏi người xinh đẹp này một chút nào.

Đó là một hồ yêu hấp thu Thiên Địa Tinh Hoa dưới ánh trăng.

Trên đầu hồ yêu này toả ra hai lỗ tai xinh xắn nhọn hoắt màu đỏ rực, mái tóc màu đen xõa ra sau, chột có một lọn tóc phủ xuống bên má. Hồ yêu trời xinh quyến rũ, trên trán có một hoa văn hình ngọn lửa nhỏ màu đỏ rực, mũi nhọn như tơ vô cùng mềm mại, đôi môi không điểm tự đỏ. Thấy trên người của hồ yêu khoác một cái áo choàng màu đỏ sẫm, bên hông đeo một cái thắt lưng màu đen rộng lưng thùng khiến cho người ta không khỏi nghĩ đến chính mình có thể cởi bỏ đai lưng lỏng lẻo kia hay không? Áo choàng theo động tác của hồ yêu đã trượt xuống vai, không biết hồ yêu này mặc cái gì bên trong, một bộ ngực sữa bị miếng vải thật mỏng đè ép thành một đường rãnh sâu giữa ngực. Nhìn xuống chút nữa, hồ yêu tàng tặn lưng tâm này không có mặc khâu quần, lộ ra cặp đùi đẹp thon dài trắng như tuyết, đầu ngón chân mượt mà khả ái đùa bỡn hồ nước trong veo, Điền Đại Trắng tình mắt nhìn thấy tiểu huyết của hồ yêu này được một miếng vải bao lấy, nhưng miếng vải này được một sợi dây mảnh cột vào hông của hồ yêu, giữa đùi còn có một cái đuôi hồ thật dài màu đỏ như lửa.....

Điền Đại Trắng nuốt một ngụm nước bọt, không dám tưởng tượng hồ yêu quyến rũ vô song như thế chính là tiểu nương tử xinh xắn đáng yêu nhà hấn!

Thật ra Lâm Bối Nhi chính là cosplay thêm nội y sexy và hiện đại hóa trang phục mà thôi, nhưng một nông phu sinh trưởng ở cổ đại như Điền Đại Trắng không biết đâu!

Hồ yêu giống như là phát hiện người tới, vừa có chút kinh hoàng vừa hơi tò mò đến gần nam tử xa lạ này.

"Chàng là ai? Tại sao lại đến đây?" Ánh mắt lưu chuyển mang theo quyến rũ hồn nhiên, tựa như không rảnh việc đời, phơi bày bộ ngực sữa dưới ánh mắt nóng bỏng của nam nhân.

"Nàng là yêu tinh sao?" Điền Đại Trắng thông minh liền diễn kịch cùng với Lâm Bối Nhi, Điền Đại Trắng cũng có một chút yêu thích ân ái với yêu tinh, trong lòng hơi mong đợi và kích động.

"Ta là hồ yêu! Chàng cảm thấy nữ tử ở trần gian đẹp mắt hay là ta đẹp mắt?" Lâm Bối Nhi lấy một tấm khăn lụa che mặt Điền Đại Trắng, cách tắm khăn lụa khẽ cản bờ môi của hấn, ngón tay ngọc khẽ vuốt ve lồng ngực rắn chắc, chơi đùa nụ hoa màu đậm.

"Đĩ nhiên là nàng đẹp, nàng muốn hút dương khí của ta sao?" Điền Đại Tráng không ngừng nuốt nước miếng, nắm chặt bàn tay nhỏ đang tác quái lại, miệng ngậm lấy ngón tay nghịch ngợm.

"VẬY chàng có nguyện ý hay không đây ~ " Một chữ cuối cùng giống như là ngậm trong miệng vòng vo lưu chuyển, giọng nói nhu hoà truyền vào tai Điền Đại Tráng làm nửa người hắn tê dại.

"Nguyện ý, sao ta có thể không muốn!" Cởi ra một cái áo khoác trải trên mặt đất, vội vàng ôm hồ yêu té nhào xuống đất.

Cuối cùng Điền Đại Tráng cũng biết cái gì gọi là chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu.

Hắn cởi bỏ chiếc áo choàng vốn dĩ không giấu được cái gì, xé cái yếm đang bọc lấy bộ ngực sữa ra, bàn tay dùng sức nhào nặn, miệng lớn mút tiều anh đào đang ườn lên. Mút mút, mút ra một chút sữa tươi trắng, mùi vị rất ngon.

"Đến, nàng cũng nếm thử sữa của nàng đi!" Điền Đại Tráng ngậm một hóp dịch sữa đút cho Lâm Bối Nhi, hai người răng môi tương liên, sữa tươi màu trắng chưa kịp nuốt chảy xuống cổ thành một đường duyên dáng.

Điền Đại Tráng không muốn lãng phí một chút nào, từng chút từng chút để lại ấn ký thâm sâu trên cổ và xương quai xanh của Lâm Bối Nhi.

Hai ngón tay thô ráp cắm vào trong tiểu huyết, Lâm Bối Nhi đã sớm chuẩn bị kỹ càng, tiểu huyết đã sớm ướt át cho nên ngón tay tiến vào cũng không hề khó khăn.

"A..... Đại Tráng..... Nhanh một chút, ta muốn chàng!" Thân thể Lâm Bối Nhi sớm đã quen Điền Đại Tráng tiến vào, căn bản hai ngón tay không thỏa mãn được nàng.

"Tiểu yêu tinh muốn ép khô ta?" Điền Đại Tráng thở hổn hển, dùng sức vỗ vào cái mông trắng như tuyết.

Lâm Bối Nhi bị đánh vẫn rên rỉ, cái mông chỉ cảm thấy tê tê, tiểu huyết nhanh chóng co rút lại, tuôn ra một mảng lớn mật dịch.

Điền Đại Tráng vừa nhìn, đánh càng thêm hăng say, thậm chí đẩy ra bấp dùi Lâm Bối Nhi trực tiếp vỗ vào tiểu huyết của nàng.

"Ừm..... Chậm một chút, quá mạnh rồi..... Dừng lại, dừng lại..... A..... Ha..... Không cần, dừng....."

Sau khi sinh thân thể vốn dĩ càng thêm nhạy cảm, làm sao mà chịu được tra tấn như vậy, Lâm Bối Nhi bị Điền Đại Tráng vỗ đến phun trào.

"Điền Đại Tráng, chàng đi vào đi, tiểu huyết vẫn thật là ngứa....." Sau khi đạt cao trào Lâm Bối Nhi cảm thấy càng thêm trống rỗng, tiểu huyết vẫn hơi ngứa, muốn một thứ thật to nóng bỏng lấp đầy nó. Vì vậy nàng liền trực tiếp cởi bỏ miếng vải, tách tiểu huyết của mình ra, lộ ra mị nhục màu hồng khê co rút bên trong, hoa châu nho nhỏ cũng thẹn thùng e lệ đứng thẳng lên.

Bản thân Điền Đại Tráng cũng cực kì căng đau, liền trực tiếp một tay lấy côn th*t cắm vào trong tiểu huyết, chọc cho Lâm Bối Nhi thoải mái hét lên một tiếng. Ngón tay không buông tha hoa châu trắng hồng mồm mỉm, vân vê hoa châu cứng rắn tựa như một viên đá.

"A..... Thật thoải mái..... Điền Đại Tráng, nhanh hơn chút nữa..... A, ha..... Ta còn muốn....." Lâm Bối Nhi uốn qua uốn lại ở phía dưới Điền Đại Tráng, khiến mỗi lần côn th*t đều cắm vào từ góc độ khác nhau.

Hứng thú của hai người tăng cao, từ nam trên nữ dưới đến nữ trên nam dưới, từ nằm đến tựa vào trên cây. Thậm chí Điền Đại Tráng còn ôm lấy Lâm Bối Nhi tựa như là ôm hài nhi đi tiểu, côn th*t thuận theo rút ra cắm vào.

Điền Đại Tráng đếm không hết hắn làm bao nhiêu lần, mãi cho đến khi chân trời sáng lên một chút ánh sáng mới thỏa mãn ôm nương tử đã ngủ mê man về nhà.

Lâm Bối Nhi vẫn đang trong giấc mộng nói mơ, kêu đừng, không chịu nổi.....

Cho nên nói nam nhân nhất định không thể đối!

=====

Kết thúc thế giới đầu tiên rồi, tạm biệt Đại Tráng thê nô *chăm chăm nước mắt*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 1: Thế giới thứ hai: Quyển rũ công công (*) sắt

đá

(*): Cha chồng.

Editor: Kim Phụng

Sau khi Hải Bối Nhi tỉnh lại có chút không bỏ được, nhưng đáy lòng cảm thấy hơi may mắn hệ thống sớm một bước hút nàng ra, nếu không nàng thật sự không muốn rời khỏi người nam nhân ngây thơ, thể nô như Điền Đại Tráng.

"Chúc mừng Kí Chủ hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất, phần thưởng cho Kí Chủ 'Chơi không xấu', hiện tại đưa Kí Chủ đến nhiệm vụ thế giới thứ hai!"

"Cái gì 'Chơi không xấu'? Đó là cái gì? Ôi chào, ôi, ôi chào, ôi, ôi, nói rõ ràng chút....." Hải Bối Nhi còn chưa hỏi rõ ràng đã bị truyền tống đến một thế giới mới.

Vẫn là một trận đau nhói, nhưng không khó chịu như lần đầu tiên.

Lần này thân thể Hải Bối Nhi chuyển kiếp tên là Dư Bối Nhi, thế giới chuyển kiếp vẫn là cổ đại, vẫn là một thời đại vô căn cứ (*).

(*): Thời đại không có trong lịch sử.

Nơi này là tam quốc thế chân vạc, Trần quốc, Tần quốc, Hàn quốc. Giữa tam quốc này có kết thân với nhau, quan hệ chặt chẽ không rời, đã có hơn một trăm năm bình an vô sự.

Dư Bối Nhi là Phụng Dương Quận chúa, nữ nhi của cần vương (*) Trần quốc, bị Quốc vương Trần quốc đưa đến Tần quốc kết thân. Đối tượng liên hôn chính là Hộ Quốc Đại Tướng quân Tần quốc, con trai của Tư Đồ Chiến – Tư Đồ Kiệt.

(*): Tận trung, xả thân vì triều đình.

Tuy nguyên thân là Quận chúa, nhưng phụ mẫu đã sớm song vong (chết), lần này hoàn toàn là thay Trường An công chúa gả đến Tần quốc.

Sau đó..... Cũng không có sau đó, lục lọi hết tài liệu hệ thống cho cùng với trí nhớ của nguyên thân cũng không có chuyện của sau này.

"Sau này trong nhiệm vụ cũng sẽ không nói tới tình tiết phát triển sau đó, chỉ nhắc nhở đối tượng Kí Chủ công chiếm. Đối tượng công chiếm trong nhiệm vụ lần này là -- Tư Đồ Chiến!" Hệ thống nghiêm túc giải thích ở trong đầu Hải Bối Nhi.

"..... Cái gì? Đối tượng công chiếm là Tư Đồ Chiến!!! Đó không phải là cha chồng tương lai của tôi sao??? Đây chính là loạn luân, ôi chào ôi!" Điều này làm cho Hải Bối Nhi luôn bảo thủ không thể chấp nhận.

"Kí Chủ từ chối hoàn thành nhiệm vụ thứ hai sẽ phải tiếp nhận xử phạt – 500 năm Tiểu Hắc Ốc!"

"....." Tại sao nhiệm vụ thứ nhất có 100 năm, nhiệm vụ thứ hai lại là 500 năm???

Nhưng tình thế ép buộc con người, thôi, loạn luân thì loạn luân, vì báo thù: nhin!!!

Mở mắt ra, hiện tại nàng chính là Quận chúa gả thay - Dư Bối Nhi, bây giờ đang ở trên đường hòa thân.

Bởi vì phụ mẫu lần lượt rời đi nên tính tình của nguyên chủ Dư Bối Nhi đại biến (*), vốn dĩ hoạt bát cởi mở biến thành lạnh lẽo ít nói. Nàng tìm gương nhìn một chút, tướng mạo thân thể này đúng là đẹp hơn Lâm Bối Nhi nhiều. Hàng mi lá liễu cong cong, một đôi mắt hạnh ngập nước, mũi khéo léo xinh xắn, vượt trội nhất chính là đôi môi mềm mại ướt át, thật là trắng hồng mềm mại như hoa anh đào, lúc nâng đôi môi làm cho người ta có cảm giác muốn hôn.

(*): Thay đổi lớn.

Từ khi phụ mẫu rời khỏi nguyên chủ cũng không thường cười, có cảm giác cả người vô cùng lạnh lùng. Nhưng lúc cười lên gương mặt sẽ có hai lúm đồng tiền nho nhỏ, trong nháy mắt khí chất trở nên xinh đẹp, đáng yêu.

Do có kinh nghiệm ở nhiệm vụ trước đó, nàng biết muốn hoàn thành nhiệm vụ không chỉ cần phải khiến đối tượng yêu nàng mà còn phải ân ái với đối tượng, bởi vì đỉnh cao của tình yêu chính là lúc xuất tinh.

Cho nên Dư Bối Nhi coi hết y phục (*) trên người mình, bắt đầu quan sát thân thể của mình.

(*): Quần áo.

Lông mọc trên thân thể Dư Bối Nhi rất ít, ngay cả hạ thân cũng chỉ có vài sợi, gần như là bạch hổ. Một thân băng cơ ngọc cốt (*), sờ lên chính là trơn bóng lạnh lạnh. Một bộ ngực trắng tròn thật cao, là hình bán cầu hoàn mỹ, không sệ xuống. Bụng bằng phẳng, eo mềm mại không xương, hai chân thon dài thẳng tắp.

(*): trắng mịn; thanh cao thoát tục.

Có thể nói là một báu vật!

=====

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 2

Editor: Kim Phụng

Cách Tần quốc còn có hai ngày lộ trình, không giống như nhiệm vụ lần trước, nhiệm vụ này nàng hoàn toàn không biết tính tình của mục tiêu cùng với hướng phát triển về sau của tình tiết, hơn nữa nàng còn phải công chiếm công công (cha chồng) của mình, Dư Bối Nhi không khỏi có chút mê man.

Ôm tâm tình thấp thỏm, Dư Bối Nhi rốt cuộc đã tới dịch quán Tần Đô, chờ giờ lành ngày mai mới đến phủ Đại tướng quân bái đường thành thân.

Phản ứng đầu tiên của Dư Bối Nhi là ngày mai có thể thoát khỏi một thân y phục nặng nề này rồi.....

Từ nửa đêm đã bắt đầu tắm rửa thay y phục, sau đó trang điểm, sau đó nữa chính là một đồng lớn lễ nghi gì gì đó.....

Đợi đến lúc Dư Bối Nhi tiến vào tân phòng không có ai biết tâm tình kích động của nàng..... Nương của ta ơi, rốt cuộc có thể nghỉ ngơi rồi!

Nàng cũng không quản có đói bụng hay không, ngay lập tức quăng hi phục mũ phượng gì gì đó ở trên giường cưới rồi ngủ thiếp đi!

Tư Đồ Kiệt trở về phòng nhìn thấy thân thể của mình đã ngủ mất rồi, vừa buồn cười vừa khẽ thở phào nhẹ nhõm.

May là đã ngủ thiếp đi.

Ngày thứ hai, Dư Bối Nhi mơ mơ màng màng bị đánh thức, biết mình phải đi gặp công công rồi, lập tức bày ra mười phần tinh thần!

Ta chính là nữ nhân muốn quyến rũ công công!

Sau khi mặc y phục xong vừa đúng lúc nhìn thấy một người nam tử trẻ tuổi đi vào, Dư Bối Nhi biết đây là tân phu quân của nàng.

Tư Đồ Kiệt vốn có danh xưng đệ nhất mỹ nam Tần Đô, thân hình anh tuấn cao lớn, khỏe miệng khê khẽ cười, có loại cảm giác như tắm gió xuân.

Hắn vừa mới luyện công xong, trên người chỉ mặc một cái áo trong màu trắng đã bị ướt đầm mồ hôi.

Hình như là hắn quên mất mình đã cưới một người thê tử, vào cửa liền cởi áo trong ra, sau đó nhìn thấy thân thể lạnh lùng của mình đang mở to mắt đẹp nhìn mình.

"Khụ khụ, ta quen sáng sớm luyện võ....." Có chút xấu hổ giải thích một câu, tỷ nữ có nhãn lực vội vàng giúp Tư Đồ Kiệt mặc vào một bộ y phục.

Dư Bối Nhi lạnh nhạt gật đầu một cái, bày tỏ mình biết rồi.

"Phủ tướng quân không có nhiều quy củ như vậy, phụ thân nói để cho chúng ta nghỉ ngơi cho tốt một phen rồi đi thỉnh an ông." Có lẽ Tư Đồ Kiệt cũng biết tính tình thê tử của mình lạnh nhạt ít nói.

"Vương hạ ý chỉ muốn ngày mai chúng ta cùng nhau vào cung thỉnh an, hôm nay không cần phải gấp." Nhìn đến động tác ăn uống ưu nhã nhưng lại không mất tốc độ của thê tử mình, hắn cũng sợ hết hồn, hắn không biết nữ nhân cũng có sức ăn lớn như vậy.

Dư Bối Nhi dừng động tác lại, thả chậm một chút.

Chẳng lẽ không biết người ta đã một ngày một đêm không hề ăn chút gì sao?

Tư Đồ Kiệt là một nam nhân làm cho người ta cảm thấy rất thoải mái, hơn nữa rất biết chăm sóc người khác, nhưng Dư Bối Nhi cảm giác hắn có chút không ổn.

Vừa nghĩ tới về sau cho người nam nhân này đội nón xanh (*), Dư Bối Nhi bày tỏ nàng liền hào phóng xem nhẹ cảm giác không ổn của hắn đi!

(*): Cầm sừng.

Tur Đồ Chiến không phải người rất nặng quy củ, cho đến lúc ăn trưa Dur Bối Nhi mới thấy được đối tượng công chiếm của mình.

Vậy mà.....

Đại hán lưng hùm vai gấu (*), mặt mọc đầy râu không nhìn ra tướng mạo này làm sao có thể thật sự là phụ thân của Tur Đồ Kiệt anh tuấn tiêu sái như gió xuân đây?

(*): Minh hồ thân gấu; cao to lực lưỡng.

Hệ thống, người đang trêu chọc ta sao? Thoát khỏi đây xem ta không đánh chết người mới lạ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 3

Editor: Kim Phượng

Dur Bối Nhi vẫn duy trì hình tượng lạnh lùng, nhưng nội tâm đã tan vỡ.

Nàng thật sự không thể tiếp nhận phu quân phong thần tuần lẫm lại có một người phụ thân giống như động núi, hơn nữa người phụ thân này còn là đối tượng công chiếm của nàng!!!

Được rồi, Dur Bối Nhi chính là điển hình của hội mê về bề ngoài.

Cuộc đời của vị đại tướng quân này quả thực là một truyền kỳ của Tần quốc, nghe nói Tur Đồ Chiến là một cô nhi, nhưng trời sinh sức mạnh ghê gớm, lúc mười tuổi đã từng một tay nâng lên tảng đá nặng đến 250 cân (*), sau đó mười hai tuổi liền được một người tướng lĩnh nhìn trúng, chiêu mộ vào trong quân doanh, mười lăm tuổi liền chiến công hiển hách tiêu diệt vô số cường đạo thổ phỉ, hai mươi tuổi ở trong “Cuộc chiến biên thành” giữa Tần quốc và Hàn Quốc lấy ít thắng nhiều, nhất chiến thành danh, nhảy một cái trở thành đại tướng quân! Cả đời Tur Đồ Chiến chinh chiến vô số, chưa từng thua trận, có thể nói là Chiến thần của Tần quốc!

(*): 1 cân = ½ Kg.

Lúc Tur Đồ Chiến mười bốn tuổi cưới một thê, nhưng nguyên thê khó sinh, sinh hạ Tur Đồ Kiệt liền mất đi, từ đó Tur Đồ Chiến không lập gia đình.

Năm nay Tur Đồ Kiệt chỉ mới 20, như vậy tính ra công công của nàng vẫn rất trẻ tuổi, nhi tử mới tuổi lập gia đình.

Dur Bối Nhi chỉ có thể yên lặng châm chọc cổ đại kết hôn sớm, sinh con sớm, phải biết mười bốn tuổi nàng ở hiện đại còn là một học sinh trung học đó!!!

Vốn dĩ Trần vương định gả công chúa Trường An quốc sắc thiên hương cho Tur Đồ Kiệt, ngoài kết thân ra chính là muốn dùng sắc đẹp nắm lấy Tur Đồ Kiệt, nếu làm cho công tử văn nhả này cam tâm tình nguyện xúi giục phụ thân phản bội là tốt nhất, đáng tiếc Trường An công chúa chết sống không muốn. Con cò cứng đầu cứng cổ dĩ nhiên không dễ nghe lời, trước khi đi Trần vương còn nói một đồng lời nói tẩy não, hẳn không nghĩ tới nguyên chủ đối với Trần quốc vốn đã không có lòng trung thành, chứ nói chi là Dur Bối Nhi của bây giờ. Trần vương cũng không có hoàn toàn tin tưởng nàng, để tai mắt nằm vùng ở bên người nàng, không giải quyết những thứ tai mắt này thì nàng không thể an tâm quyền rũ công công.

Bởi vì phủ tướng quân không có chủ mẫu đã lâu rồi cho nên Dur Bối Nhi vừa đến Tur Đồ Chiến và Tur Đồ Kiệt lập tức giao sổ sách, kế ước bản thân của người làm và chìa khóa khóa phòng cho Dur Bối Nhi.

Dur Bối Nhi có chút không tin bọn họ sẽ tin tưởng nàng, chẳng lẽ không sợ nàng là gian tế sao? Tò mò lật qua lật lại, xem sơ qua sổ sách, sau đó lại lặng lẽ gấp lại..... Đừng hỏi nàng..... Nàng không biết những con nòng nọc này là thứ đồ chơi gì!

Suy nghĩ một chút cũng biết nhất định khó phòng cũng lộn xộn lung tung.....

Dur Bối Nhi rất muốn nói vài câu xã giao nhưng tính cách của nàng với mọi người đã định nàng chỉ có thể yên lặng ngậm miệng lại.

Bị nguyên bóng dáng hưởng, Dur Bối Nhi không thích Trần quốc. Phụ thân nguyên thân là đệ đệ Trần vương, vì Trần quốc cục cung tận tụy, thậm chí đến cuối cùng cũng vì Trần vương làm việc mà phụ mẫu đều bị người ám sát bỏ mình. Sau đó mỹ danh kỳ viết nhận nguyên thân làm nghĩa nữ, nuôi dưỡng ở trong thâm cung nhưng không để ý tới, sau đó thay nữ nhi của mình hòa thân.

Mà nhân khẩu trong phủ tướng quân khá đơn giản, mặc dù Tur Đồ Chiến và Tur Đồ Kiệt nuôi rất nhiều ca vũ, nhưng lại không có ai có thân phận.

Dur Bối Nhi tỏ vẻ ở phủ tướng quân sống qua ngày vẫn còn rất thoải mái.

Tur Đồ Chiến là một người hào phóng, hào phóng đến mức quả thật không để ý quy củ. Hắn thẳng thắn bày tỏ chỉ cần mỗi ngày cả nhà dùng cơm trưa chung với nhau là tốt rồi, thỉnh an gì đó tùy ý thôi.

Tur Đồ Kiệt buồn cười lắc đầu một cái, có chút bất đắc dĩ đối với tính tình phụ thân nhà mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 4

Editor: Kim Phụng

Lần này Dur Bối Nhi định đánh lâu dài, nơi này không đơn giản giống như lần trước.

Thân phận của nàng phức tạp, người muốn quyền rũ càng phức tạp hơn.

Chỉ có thể nói con đường này dài đằng đẵng.....

Buổi chiều tắm rửa xong, Dur Bối Nhi ngồi ở trên giường cưới, nàng đang đợi Tur Đồ Kiệt.

Nàng phải đi bước đầu tiên chính là quy phục.

Nàng dĩ nhiên biết Tur Đồ Chiến và Tur Đồ Kiệt không có đơn giản như vậy, dù là quy phục cũng không dễ dàng tin tưởng nàng như vậy, nhưng lại có thể giúp nàng diệt trừ những tai mắt này.

"Phu nhân có ý chờ ta?" Tur Đồ Kiệt có chút ngoài ý muốn thê tử của mình sẽ chờ mình.

"Đây là những tai mắt của Trần quốc mà ta biết." Dur Bối Nhi lấy ra một tờ giấy, phía trên tràn đầy tên người.

Tur Đồ Kiệt nhận lấy tờ giấy, trong nháy mắt ngón tay chạm nhau chỉ cảm thấy lạnh lẽo trắng mịn. Sau khi nhìn thấy tờ giấy nụ cười trên mặt nhanh chóng thu vào.

"Vì sao cho ta?"

"Phụ mẫu chết sớm, ta không có tình cảm với Trần quốc, chỉ muốn yên lặng sống qua ngày." Dur Bối Nhi rất bình tĩnh, nàng có thành tâm hay có mục đích khác hay không thì sau này sẽ biết.

"Được, ta sẽ điều tra một phen." Ấn tượng đầu tiên Tur Đồ Kiệt nhìn thấy nữ nhân này là một mỹ nhân lạnh lùng, nhưng không nghĩ nữ nhân này cũng không ngốc, có tính toán của chính mình.

Dur Bối Nhi gật đầu một cái, tỏ vẻ đã biết.

"Vậy bây giờ, chúng ta nên đi ngủ rồi." Tur Đồ Kiệt nhìn chằm chằm Dur Bối Nhi, muốn nhìn xem nữ nhân lạnh băng này có hốt hoảng hay không.

Dur Bối Nhi có không? Dĩ nhiên sẽ không, bởi vì mọi người quên dạy nguyên chủ chuyện tình nam nữ! Nguyên chủ xem như cô nhi, xuất giá cũng không có trường bối thu xếp cho nàng.

Cho nên hiện tại Dur Bối Nhi đương nhiên là giả vờ không biết nụ cười mập mờ trên mặt Tur Đồ Kiệt là có ý gì!

Sau đó liền nằm ở trên giường ngủ, nhìn thấy Tur Đồ Kiệt còn nhìn, nàng liền xê dịch qua bên cạnh, ánh mắt ý bảo Tur Đồ Kiệt lên giường ngủ.

Lần này Tur Đồ Kiệt thật sự không hiểu Dur Bối Nhi rốt cuộc hiểu hay là làm bộ như không hiểu đây.

Vì vậy trực tiếp lên giường đè lên Dur Bối Nhi, một tay chống bên tai của nàng, một tay xoa nhẹ gương mặt trắng nõn.

Dur Bối Nhi không có gì xấu hổ chỉ là không quen nam nhân đụng vào nên né tránh, nàng không biết rốt cuộc nam nhân này muốn làm gì, cứ như vậy mở mắt chăm chú nhìn chằm chằm hắn, không tiếng động biểu đạt ý tứ: tại sao không ngủ còn muốn sờ nàng!

"Chúng ta đã bỏ lỡ động phòng, tối nay cũng không cần bỏ lỡ nữa, một đêm xuân đáng giá ngàn vàng!"

Trầm thấp nói ở bên tai Dur Bối Nhi, hơi thở cực nóng khiến Dur Bối Nhi cảm giác lỗ tai hơi ngứa, muốn thoát khỏi lại bị ngâm vảnh tại, Tur Đồ Kiệt triển

miền mập mờ liếm tai của nàng, thậm chí còn duỗi đầu lưỡi ra ngoài liếm vào bên trong lỗ tai.

"Chàng đang làm gì? Thật kỳ quái!" Dur Bối Nhi vô cùng "đơn thuần" lên tiếng hỏi thăm, nàng mới không thừa nhận nàng bị Tư Đồ Kiệt liếm lỗ tai như vậy liền ướn!

"A, chúng ta đang làm chuyện rất thoải mái, ngoan ngoãn nghe lời sẽ rất thoải mái." Nếu cái gì cũng không hiểu, vậy hãy để cho hắn từ từ dạy nàng, khiến nữ nhân lạnh lùng, thuần khiết này ở trên tay hắn rơi vào hắc ám không phải rất kích thích sao?

Dur Bối Nhi không biết ý nghĩ của nam nhân, nhưng lại rất nghe lời nam nhân, nghe lời khiến nam nhân thật vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 5: H

Từ khi Tư Đồ Kiệt nhìn thấy vẻ mặt lạnh như băng không chút thay đổi của Dur Bối Nhi thì đã rất muốn khiến cho trên mặt nữ nhân này xuất hiện biểu tình khác, ví như xấu hổ, ví như kinh hoàng, ví như sợ.....

Tư Đồ Kiệt hôn lên đôi môi mê người, cướp lấy nước miếng ngọt ngào giữa môi lưỡi, bức bách Dur Bối Nhi nuốt nước miếng của mình, lại dùng lưỡi của mình cuốn cái lưỡi nhỏ thom tho trong miệng Dur Bối Nhi, hôn sâu, bắt chước tiết tấu giao hoan.

"Ừm....." Lúc sắp hít thở không thông mới buông môi hồng đã sưng đỏ không chịu nổi ra, Dur Bối Nhi bị cái hôn này hôn đến gò má trắng như tuyết đỏ bừng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch hút khí, ánh mắt cũng mê ly.

Sau đó bàn tay luồn vào cổ áo rối loạn, vuốt ve nhũ nhi hoàn mỹ, trong tay là một mảnh lạnh lẽo trắng mịn, xúc cảm thật tốt.

"A, chàng đừng sờ soạng....." Dur Bối Nhi biết mật huyết của mình nhất định đã ướn dầm, nàng kẹp chặt bắp đùi, không muốn để nam nhân trên người biết. Nàng muốn né tránh bàn tay Tư Đồ Kiệt đang đùa giỡn nhũ nhi của mình nhưng sức lực nam nhân lại lớn hơn nàng, hoàn toàn khống chế nàng vào trong ngực.

"Tại sao không sờ nữa? Chẳng phải nàng rất thích sao?" Trực tiếp mở ra y phục ngủ làm thân thể trắng nõn bại lộ trong không khí, miệng cũng không khách khí lưu lại dấu vết của mình ở phía trên.

"Nhưng, nhưng thật kỳ lạ....." Muốn giả bộ phải giả bộ đến cùng, kinh nghiệm của nam nhân nhất định rất phong phú, dùng kỹ xảo xoa nắn nàng vài cái như vậy, nàng thiếu chút nữa đã bị hạ gục.

"Nhưng nàng xem đây chính là bằng chứng chứng tỏ nàng thích." Một cái tay đưa vào trong quần lót sờ soạng vài cái, lúc vươn ra trên tay tất cả đều là mùi vị ngọt ngào dính dính của mật dịch. Tư Đồ Kiệt đặt ở chóp mũi ngửi một cái, không ngờ ngay cả mật dịch cũng có mùi thơm nhàn nhạt giống như mùi thơm trên người nàng, vì vậy lần đầu tiên trong đời Tư Đồ Kiệt ném mật dịch của nữ nhân.

"Ừm, thật bản..... Đừng, làm sao chàng....." Tư thái nam nhân thương thức mật dịch của nàng quá mức dâm mỹ, hơn nữa còn tỏ dáng vẻ mùi vị không tệ.

Dur Bối Nhi bị người nam nhân này quyến rũ, nàng thật sự muốn người nam nhân này có thể ăn sạch nàng.

"Không bản, ăn thật ngon! Ngoan, bản thân cũng tới nếm thử đi!" Lần nữa lấy mật dịch đưa đến khóe miệng Dur Bối Nhi, dụ dỗ nàng ăn mật dịch của chính mình.

Dur Bối Nhi ngoan ngoãn làm theo, nhu thuận liếm sạch sẽ mật dịch trên ngón tay, cái lưỡi phấn hồng quấn vòng quanh ngón tay của hắn.

Đáy mắt nam nhân tối ám, lại đưa một ngón tay vào kẹp cái lưỡi nhỏ thom tho, ở trong miệng nàng xoắn lấy, tiến lên trước liếm sạch nước miếng ngọt ngào tràn ra không kịp nuốt xuống.

Một cái tay khác thừa lúc này đưa vào trong quần lót, vuốt ve tiểu huyết phía dưới, tìm được tiểu châu ẩn núp, đùa bỡn nó đến cứng rắn.

"A..... Ừm..... Không... không được..... Ừm....." Cảm giác bị tùy ý đùa bỡn quá mức kích thích, nam nhân cố ý chỉ dừng lại ở bên ngoài tiểu huyết, mặc cho miệng huyết hé mở mời hắn hắn cũng không để ý tới.

"Sao thế? Muốn ta làm gì nào? Nói ra ta liền cho nàng....." Nam nhân hài lòng dỗ dành Dur Bối Nhi, cảm giác nhìn nữ nhân nở rộ ở dưới thân hắn quá tốt đẹp.

Dur Bối Nhi biết thói hư tật xấu của nam nhân, nhưng Tư Đồ Kiệt giống như là anh túc (*), mỹ lệ mê người nhưng lại trí mạng, biết rõ nguy hiểm nhưng vẫn nhảy xuống.

(*): Cây thuốc phiện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 6: H

Editor: Kim Phụng

"Ta muốn..... muốn....." Thiếu chút xíu nữa, thiếu chút xíu nữa nàng sẽ như nam nhân mong muốn nói ra điều hẳn muốn nghe thấy rồi.

Toàn thân Dư Bối Nhi trần trụi với đầy vết đỏ nằm ở trên giường, hai chân thon dài mở ra thật rộng về phía Tư Đồ Kiệt, tiểu huyết phần hồng ẩm ướt nhìn một cái không sót gì.

Nhưng Tư Đồ Kiệt vẫn rất bình tĩnh, ngay cả y phục cũng chỉ khẽ rối loạn mà thôi.

Dư Bối Nhi rất không hài lòng với nam nhân, hẳn đùa bốn nàng đến nhếch nhác như thế, nhưng hẳn vẫn không chịu buông tha nàng, cho nàng thoải mái một chút, vì thế tính tình quật cường lại nổi lên, kéo chặn qua cuốn lấy chính mình lại, giống như một con ấu thú thời khắc nguy cấp vùi đầu mình xuống lại quên cái mộng và cái đuôi của mình vẫn còn ở bên ngoài.

Tư Đồ Kiệt vốn dĩ hơi tức giận Dư Bối Nhi không nghe lời, nhưng khi nhìn thấy nàng cuốn đầu của mình lại, còn cái mộng trống trơn hướng về phía hẳn, hẳn lại không khỏi cảm thấy buồn cười.

Tay chạm tới mộng thịt trắng mịn, như có như không chạm tới tiểu huyết và cục huyết. Người dưới chân giật giật, vẫn mạnh mẽ chịu đựng không chịu ra ngoài.

Tư Đồ Kiệt nhìn nàng vẫn còn liều mạng chống cự, nhẹ giọng bật cười, đến gần tiểu huyết trắng mịn là lưỡi liếm xuống.

"Ừm....." Dư Bối Nhi ở trong chân phát ra một tiếng kêu rên, lắc cái mộng nhỏ vài cái, không biết là hi vọng Tư Đồ Kiệt tiếp tục liếm hay là cầu xin hẳn tha cho nàng.

Dĩ nhiên Tư Đồ Kiệt không thể nào buông tha nàng, tiểu huyết của nữ nhân vô cùng sạch sẽ lại có một mùi thơm ngọt ngấy, nam nhân trực tiếp há mồm ngậm âm thần, đầu lưỡi vươn ra tìm kiếm ở sâu trong tiểu huyết, còn không quên dùng ngón tay chăm sóc hoa châu đáng thương, thậm chí một cái tay khác còn vuốt ve cục huyết nho nhỏ, một đốt ngón tay đã chạm vào trong cục huyết.

Tư Đồ Kiệt nhìn nữ nhân đã như vậy còn không chịu ra, sợ nữ nhân này sẽ làm bản thân buồn bực đến hỏng, tốt bụng kéo Dư Bối Nhi ra.

Dư Bối Nhi chảy mồ hôi ròng ròng, mái tóc bị ướt thành từng luồng dính vào nhau, nước mắt từng giọt từng giọt chảy xuống, một mực nhỏ giọng nức nở, bộ dáng kia rất đáng thương.

Tư Đồ Kiệt mềm lòng, tiến lên hôn cái miệng nhỏ nhắn vẫn đang nức nở nghẹn ngào của Dư Bối Nhi, khác với sự kịch liệt vừa rồi nụ hôn này vô cùng dịu dàng an ủi, đầu lưỡi dịu dàng liếm lỗ mũi, lại ngậm lấy môi dưới, dùng răng khe khẽ cắn lấy.

"Đừng khóc, ưm?" Cúi đầu dịu dàng nói, hôn lên nước mắt của nàng.

"Ừm..... Nhưng, nhưng ta vẫn thật khó chịu....." Tư Đồ Kiệt dịu dàng khiến cho nàng chống đỡ không được rồi, ngang ngược hồi lâu vẫn nói ra, nhưng nàng lại không biết biểu đạt như thế nào chỉ có thể nói mình khó chịu.

"Chỗ nào khó chịu vậy? Có phải nơi này không hả?" Ngón tay xấu bụng vuốt tiểu huyết, dù sao đi nữa vẫn muốn Dư Bối Nhi chính miệng thừa nhận tiểu huyết của mình muốn hẳn ăn ưi.

"Ừm, phải.... A..... Chạm một chút....." Lời vừa ra khỏi miệng ngón tay liền trực tiếp tiến vào tiểu huyết, bởi vì mật dịch trước đó vẫn chưa hoàn toàn khô, cho nên ngón tay rất dễ dàng trượt vào.

Dư Bối Nhi cảm giác có một chút đau nhói, nhưng rất nhanh chỉ cảm thấy thoải mái, thủ pháp Tư Đồ Kiệt rất thành thực, chỉ dùng ngón tay cũng khiến cho Dư Bối Nhi dục tiền dục từ (*).

(*): Cực khoái.

"A..... Không được, không được..... A....." Thét lên một tiếng, tiểu huyết phun ra một lượng lớn mật dịch.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 7

Editor: Kim Phụng

"Hả? Còn có thể phun trào?" Đến lúc này Tư Đồ Kiệt hơi vui mừng, không nghĩ tới Dư Bối Nhi không chỉ là một đại mỹ nhân, còn có thể tự mình phun trào.

Đúng là lượng được bảo bối, đủ chơi một trận rồi.

Dư Bối Nhi bị đùa giỡn lâu như vậy lại đạt cao trào thêm lần nữa, đôi mắt mệt mỏi sắp không mở ra được, trước khi ngủ cảm giác tựa như có cái gì đó không đúng, hình như đã quên mất cái gì đó.

Tư Đồ Kiệt cầm khăn lau ngón tay của mình sạch sẽ, trở lại thì nhìn thấy Dư Bối Nhi đã ngủ rồi.

Nhìn mỹ nhân ngủ, thái độ trên mặt lại có chút phức tạp.

Sáng sớm ngày hôm sau đã bị tỷ nữ gọi dậy, sau khi tắm rửa thay quần áo sẽ phải vào cung yết kiến Tàn vương.

"Phu nhân khỏe rồi sao?" Lúc Tư Đồ Kiệt tiến vào Dư Bối Nhi còn chưa mặc xong y phục, có thể tình huống nhìn thấy xương quai xanh của nàng có ấn ký màu hồng, những vết đỏ này còn kéo dài đến phía dưới xương quai xanh của Dư Bối Nhi, cũng chính là..... Nhìn nhìn, Tư Đồ Kiệt đỏ mặt.

Dư Bối Nhi kinh ngạc nhìn bóng lưng chạy trời chết của Tư Đồ Kiệt, nàng không có làm cái gì mà? Chẳng lẽ đây không phải là hấn ban cho? Tại sao lại có cảm giác ban ngày và ban đêm như hai người???

Đội đã nào...! Hai người? Nàng rất khẳng định Tư Đồ Kiệt không có huynh đệ, hơn nữa dù gì thời điểm bọn họ đặc biệt hợp thành một..... Chẳng lẽ.....

Bây giờ Dư Bối Nhi chỉ là suy đoán, vẫn không thể khẳng định.

Bây giờ Tư Đồ Kiệt đâu còn cảm giác tà mị (*) tối hôm qua, hoàn toàn chính là một ngọc diện công tử ngai ngừng, căn bản không dám nhìn thẳng Dư Bối Nhi.

(*): Không đành lòng.

Dư Bối Nhi mặt không thay đổi nhìn hấn, mãi cho đến khi mặt của hấn càng ngày càng đỏ, sau đó liền lấy có xe ngựa quá ngọt ngào, đi ra ngoài cười ngựa.

Khóe miệng nhẹ nhàng nâng lên, đáng đời, ai bảo tối hôm qua nguoi khi dễ ta như vậy! Ta còn chưa có đồ mặt đâu!

Tàn vương vẫn rất khách khí với Dư Bối Nhi, chưa nói hai câu liền phái nàng đến chỗ Vương Hậu.

Nếu như muốn hỏi nàng hôm nay trôi qua như thế nào, nàng sẽ nói cho nguoi biết nàng muốn yên tĩnh, đừng hỏi tại sao, nếu như một nữ nhân tương đương với 500 con vịt thì hôm nay nàng ở cùng với mười nữ nhân hơn một canh giờ.....

Cho đến khi Tư Đồ Kiệt tới tìm nàng Vương Hậu mới thả người.

Hai người ở trên xe ngựa một đường im lặng, Tư Đồ Kiệt vẫn còn đang xấu hổ, còn Dư Bối Nhi lại đang suy tư làm sao để xuống tay với công công của mình.

"Chàng biết phụ thân thích cái gì không?" Nghĩ thật lâu, Dư Bối Nhi vẫn quyết định xuống tay từ chỗ Tư Đồ Kiệt.

"Phụ thân? Nàng vì sinh nhật phụ thân sao?"

"Hả? Đúng vậy."

Cuối cùng Tư Đồ Kiệt suy nghĩ hồi lâu nhưng không có nói ra Tư Đồ Chiến thích gì, xem ra hình như là thứ Tư Đồ Chiến thích khiến Tư Đồ Kiệt khó có thể hé răng.

"Sao vậy?" Dư Bối Nhi có chút không hiểu.

"Phụ thân hửn..... Thích nhất chính là chòm râu ria....." Thật ra Tư Đồ Kiệt cũng nghĩ không thông tại sao phụ thân của mình lại kiên quyết để gương mặt anh tuấn nhất định phải giữ lại một đồng râu ria phá hư hình tượng, khiến cho rất nhiều người lần đầu tiên gặp qua Tư Đồ Kiệt và Tư Đồ Chiến đều hoài nghi đây có phải phụ thân ruột thịt của hửn hay không.

"....." Đây có lẽ chính là cái gọi là danh nhân cổ quái (*)?

(*): Người có tài, có tiếng tăm thường kì lạ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 8

Editor: Kim Phụng

Sắc trời dần tối.

Dư Bối Nhi muốn nghiệm chứng một chút suy đoán của nàng, vì vậy vẫn lẳng lặng ngồi ở trong phòng chờ hửn.

Tư Đồ Kiệt tiến vào, cảm giác không giống như lúc ban ngày.

Ban ngày Tư Đồ Kiệt chính là một nam nhân anh tuấn điệu dàng xấu hổ, đến buổi tối cũng không có gì quá khác, nhưng chính là có khác gì đó.

"Làm sao vậy?" Từ lúc hửn đi vào nữ nhân này vẫn luôn nhìn hửn, dáng vẻ ngây ngốc khiến cho hửn có chút rục rịch ngóc đầu dậy, thật là hoài niệm tối hôm qua nàng khóc thút thít quá, vừa nhìn thấy dáng vẻ lạnh lùng của nàng liền muốn phá vỡ.

"Chàng có vẻ khác với ban ngày." Tính tình Dư Bối Nhi chính là trực lai trực vãng (*), không hiểu được cái gì là vòng vo, uyển chuyển, lập tức nói thẳng ra.

(*): Dứt khoát, thẳng thắn.

"Nàng phát hiện? Thế nào, sợ sao?" Tư Đồ Kiệt không hề nghĩ đến nữ nhân này lại phát hiện nhanh như vậy, không phải chưa từng có người phát hiện ra nhưng nữ nhân này là nhanh nhất mà thôi, mới hai ngày đã biết.

"Tại sao phải sợ?" Đối với Dư Bối Nhi mà nói tình trạng Tư Đồ Kiệt như vậy chính là thuộc về đa nhân cách thôi, ở kiếp trước nàng cũng tiếp xúc qua một chút, nhưng tình trạng còn đáng sợ hơn Tư Đồ Kiệt nhiều, cho nên nàng không hề sợ chút nào. Về phần sau này có thể vì vậy mà hối hận hay không thì khó nói.

"Thật sao? Vậy nàng thích người nào đây?" Lúc trước có một nữ nhân ngu xuẩn nhìn ra hửn không bình thường, sau đó liền yêu hửn của ban ngày, kết quả còn vì hửn của ban ngày mà muốn tiêu diệt hửn của ban đêm. A, thật là ngây thơ buồn cười!

"Người nào? Chẳng phải đều là Tư Đồ Kiệt sao?" Dư Bối Nhi cảm thấy nam nhân này có tật xấu à? Chẳng phải người nào cũng là chính hửn sao! Cần gì phân biệt nhiều như vậy chứ!

"Hả? Nàng nghĩ như vậy sao?" Tư Đồ Kiệt nâng cằm Dư Bối Nhi lên, ngón tay cái ma sát đôi môi phấn hồng, nheo mắt lại có chút nguy hiểm.

"Chàng có thể đừng động tay động chân không?" Dư Bối Nhi né tránh bàn tay tác quái, người nam nhân này nhất định là mắc chứng ngứa tay, nếu không tại sao vừa vào tối liền vuốt vuốt sờ sờ nàng chứ!

"Nàng không thích sao?" Thật là không ngoan, tối hôm qua như vậy, bây giờ cũng là như vậy. Tư Đồ Kiệt cố định đầu Dư Bối Nhi, bốn mắt nhìn nhau, khiến cho trong đôi mắt của nàng phản chiếu bộ dáng của hửn. Dư Bối Nhi là nữ nhân rất buồn, dù là thân hay là tâm, bị một nam nhân nhìn chăm chú như vậy sẽ ngại, tựa như bá chiếm tâm mắt của nàng, khiến cho cả đời nàng chỉ nhìn chăm chú vào hửn.

"Không phải không thích, nhưng mỗi lần chàng sờ ta đều thấy là lạ." Dư Bối Nhi chỉ là ghét mỗi lần hửn đều muốn trêu đùa mình thôi, kỹ thuật của người nam nhân này quá tốt, thân thể của nàng lại nhạy cảm, thoáng khiêu khích thì phía dưới sẽ ẩm ướt.

"Vậy tối hôm qua nàng có thích hay không, hả?" Hai người ngồi gần nhau, môi của hửn cách môi nàng rất gần, Dư Bối Nhi có cảm giác lúc nào hửn cũng có thể hôn lên môi của mình.

"Thích." Dư Bối Nhi nghiêng đầu nghĩ, Tư Đồ Kiệt thích khi dễ nàng là thật, nhưng hửn sờ nàng rất thoải mái. Không biết có phải là do hệ thống hay không, càng ngày nàng càng không bài xích (*) tình dục, dù sao chuyện như vậy nàng cũng sẽ thoải mái và rất sáng khoái, có sao mà không làm đây?

(*): Chán ghét.

"Vậy bây giờ ta có thể xâm chiếm hay không đây?" Tư Đồ Kiệt rất thích nàng thẳng thắn trong tình dục, không giống những nữ nhân khác lúc xuống giường thì đủ loại làm bộ làm tịch, vừa lên giường liền phóng đảng, nói trắng ra là ghét giả bộ.

"Được." Dư Bối Nhi gật đầu một cái, trong lòng còn có chút ít kỳ vọng đó.

Màn giường bị kéo xuống, che khuất một đêm xuân tình.

Lúc Dư Bối Nhi được ôm đi rửa sạch thân thể, mơ mơ màng màng sắp ngủ thiếp đi, nhưng cảm giác hình như mình lại quên gì đó.....

Hình như Tư Đồ Kiệt vẫn không cùng nàng làm đến cùng, hơn nữa ngay cả y phục cũng không cởi, chỉ dùng tay thôi.....

Ừm, mệt quá, vẫn là ngày mai rồi nói sau.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 9

Editor: Kim Phụng

Dư Bối Nhi lục đồ cưới của nàng ra, tỉ mỉ chọn lễ vật muốn tặng cho sinh nhật công công.

Lần trước sau khi quy phục Tư Đồ Kiệt, Tư Đồ Kiệt dùng chút lý do liền đuổi tai mắt (*) bên người nàng đến thôn trang rồi, hiện tại người hầu đều là người của phủ đại tướng quân.

(*): Cơ sở ngầm, gián điệp.

Mặc dù đuổi được tai mắt của Trần quốc lại đưa tới người của Tư Đồ Kiệt nhưng Dư Bối Nhi vẫn không hề gấp chút nào. Dù thế nào thì người của phủ Đại tướng quân cũng dễ dùng hơn nhiều, sẽ không giống như người của Trần quốc chỉ làm bộ kính cẩn nghe theo ở ngoài mặt.

Phần lớn đồ cưới từ Trần quốc mang tới đều là mẫu thân nàng để lại cho nàng, có rất nhiều điền trang và vài tờ khế đất nhưng đều bị Trần vương sử dụng lý do không cần thiết đổi thành một chút châu báu này, ngoài những thứ này ra thì chính là thê tre, đồ cổ gì đó, thế nhưng thân là đại tướng quân, công công đều không thích những thứ này.

Nghe nói đại tướng quân Tư Đồ Chiến có tài văn chương nhưng lại chán ghét nhất lễ nghi rườm rà của văn nhân, dĩ nhiên cũng không giống như văn nhân thích thưởng thức đồ cổ, thê tre gì đó....

Lúc đang buồn rầu thì Tư Đồ Kiệt tiến vào.

"Ah? Đây không phải là đồ sứ đặc hữu của nước ta sao? Hình như là thời kì kiến quốc (*)." Rõ ràng Tư Đồ Kiệt đối với đồ sứ này yêu thích không buông tay, mắt nhìn chăm chăm vào Dư Bối Nhi, bày tỏ xin hãy tặng cho hắn.

(*): Thời kì đầu xây dựng đất nước.

Nhưng nhất định phải thất vọng rồi, bây giờ Dư Bối Nhi tập trung tất cả tinh thần vào chuyện làm sao tặng lễ vật công công thích.

"Khụ, phụ thân ta cũng không thích thứ này!" Tư Đồ Kiệt nhìn nàng tìm nửa ngày không nhận được nhắc nhở.

"Ta biết rõ, ta đang xem cái gì có vẻ thích hợp bán đi mà thôi!" Dư Bối Nhi cũng không nâng mắt lên, nhưng nhìn thấy người kia vẫn chết sống ôm cái bình không có nhiều chỗ dùng đó, nghĩ nghĩ: "Chàng nói phụ thân thích gì ta liền tặng nó cho chàng!"

"Thật?" Nhưng rất nhanh ánh mắt của Tư Đồ Kiệt phát sinh biến hóa, vẻ mặt cũng thay đổi, mặc dù vẫn là một bộ cười chum chim xấu hổ, nhưng Dư Bối Nhi biết Tư Đồ Kiệt ban đêm xuất hiện.

Thì ra hắn có thể không chế người nào xuất hiện!

"Nàng không cần quan tâm chuyện lễ vật, ta chuẩn bị thay nàng, yên tâm phụ thân nhất định thích!" Khóe mắt thoáng héch lên, một bộ lưu manh trên chọc, nói ra lời ý vị sâu xa.

"Thật? Nhưng....." Không tự mình chuẩn bị thì không đủ thành ý, nhưng như vậy có thể tiết kiệm được rất nhiều thời gian.

"Không cần, cái này vẫn cần nàng ra tay, chỉ là hôm sinh nhật đó mới có thể cho nàng." Tư Đồ Kiệt cười cười, Dư Bối Nhi cảm thấy nụ cười này có chút không có ý tốt, nhìn thế nào cũng thấy không đúng.

Nhưng có thể không cần tự chọn quà tặng thật rất tốt, chọn quà tặng gì đó quá phiền toái, hơn nữa còn không biết người này thích cái gì!

"Chàng..... chẳng phải buổi tối mới xuất hiện sao?" Dư Bối Nhi vẫn hơi tò mò, chỉ là chuyện này không để cho những người khác biết, Dư Bối Nhi nhích tới gần mới nhỏ giọng hỏi.

"Ta có thể kiểm soát." Tư Đồ Kiệt cũng lặng lẽ nhỏ giọng trả lời, hai người xa xa nhìn qua tựa như là vợ chồng vô cùng ngọt ngào, ghen ghét người khác.

"Vậy hai người ai là chủ?" Nhìn thế nào cũng là Tư Đồ Kiệt có chút gian trá này làm chủ rồi.

"Người kia, mặc dù ta không phục hắn, nhưng mà ta lại chính vì bảo vệ hắn mới xuất hiện." Rất nhiều người đa nhân cách xuất hiện những nhân cách khác là bởi vì bị kích thích mới xuất hiện tình huống như thế. Ví dụ như một người từ nhỏ bị người khác ăn hiếp nếu phân liệt nhân cách thông thường sẽ là nhân cách khá cường thế bạo lực, bởi vì đây là chủ nhân cách hi vọng có một người cường thế để có thể bảo vệ được mình.

Nói như vậy, rốt cuộc Tư Đồ Kiệt là vì sao mới có hai nhân cách? Bảo vệ? Chẳng lẽ Tư Đồ Kiệt lương thiện đã từng xảy ra chuyện gì đó?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 10

Editor: Kim Phụng

Không đợi Dư Bối Nhi tiếp tục hỏi nữa, Tư Đồ Kiệt đột nhiên hôn Dư Bối Nhi. Trong khoảng thời gian ngắn mắt Dư Bối Nhi đỏ rần, nếu như chỉ có hai người, nàng không ngại, nhưng bên ngoài còn có rất nhiều hạ nhân đấy!

Tư Đồ Kiệt nhắm mắt mấy cái, lúc mở ra lần nữa đã nhìn thấy mình hôn phu nhân của mình, hơn nữa phu nhân mình còn đỏ mặt, ngay cả vành tai cũng đỏ ửng, điều này đối với Tư Đồ Kiệt chưa từng chạm qua nữ nhân không thể nghi ngờ là một đòn cực kì nghiêm trọng, ngây ngốc ngay tại chỗ.

Dư Bối Nhi thấy mặt của Tư Đồ Kiệt từ từ trở nên cực kì đỏ, liền nảy sinh tư tưởng xấu, lẻ lưỡi liếm Tư Đồ Kiệt một cái.

Sau đó Tư Đồ Kiệt lập tức chạy..... Nhìn thế nào cũng thấy Dư Bối Nhi giống như vừa trêu ghẹo con gái nhà lành, hơn nữa Dư Bối Nhi còn là dâm tặc đùa giỡn người.....

Rõ là..... Chơi quá vui! Tại sao trước kia không biết Tư Đồ Kiệt lương thiện chơi vui như vậy đây!

Ngày ngày, lúc thì Tư Đồ Kiệt tà ác gian trá đùa giỡn Dư Bối Nhi và lúc thì Dư Bối Nhi đùa giỡn Tư Đồ Kiệt lương thiện ngay thơ, cứ như vậy cũng đến sinh nhật Tư Đồ Chiến.

Bởi vì không phải sinh nhật thập tuần nên Tư Đồ Chiến không muốn tổ chức lớn, nhưng quà tặng vẫn nói liền không dứt.

Đêm hôm đó Dư Bối Nhi liên tục nhìn Tư Đồ Kiệt, ý tứ quá rõ ràng rồi.

"Yên tâm, ta chuẩn bị cho nàng rồi!" Bây giờ Tư Đồ Kiệt đang là Tư Đồ Kiệt gian trá, hắn vươn tay rót cho Dư Bối Nhi một ly rượu trái cây, đây là rượu thích hợp cho nữ nhân uống nhất, vừa trong veo vừa không quá mạnh.

"Vậy thì tốt!" Chẳng lẽ thân thể này không thích hợp để uống rượu hay sao? Tại sao mới một ly vào bụng nàng đã thấy hơi choáng váng.....

Eo của Dư Bối Nhi được một bàn tay to nắm lấy, đầu tựa vào lồng ngực Tư Đồ Kiệt, ánh mắt có chút mê ly.

Mỗi khi có người tới mời rượu thì Tư Đồ Kiệt đều từ chối, bảo phu nhân từ lượng không tốt..., khiến người khác cảm khái tình cảm phu thê bọn họ rất tốt.

Trong đầu Dư Bối Nhi như bị điện giật, lập tức vô cùng tỉnh táo, nhưng thân thể vẫn vô lực, Dư Bối Nhi nghĩ chắc là hệ thống để cho nàng thanh tỉnh, nhưng tại sao thân thể vẫn vô lực đây?

"Xét thấy đây là lần thứ hai cô làm nhiệm vụ, tôi nhắc nhở cô, cô bị hạ dược rồi, cô không có thể chất bách độc bất xâm cho nên thân thể vẫn vô lực." Hệ thống lạnh lùng nói.

Dư Bối Nhi cũng không có chạm qua cái gì, trừ ly rượu Tư Đồ Kiệt cho, nhưng nếu quả thật là Tư Đồ Kiệt thì tại sao phải bỏ thuốc nàng đây?

Dư Bối Nhi vô cùng tỉnh táo nhìn mọi thứ diễn ra trên yến hội, nhưng người khác nhìn nàng thì thấy ánh mắt nàng mê ly, hai gò má bởi vì say rượu mà đỏ ửng, hơn nữa bình thường là hình tượng mỹ nhân lạnh lùng, bây giờ có thể nói là dụ người phạm tội.

Tư Đồ Kiệt cực kỳ khó chịu từng người đó, quay đầu Dư Bối Nhi vào trong. Người của hắn cũng dám mơ tưởng, hừ, không muốn sống sao?

Sau khi bữa tiệc kết thúc, Dư Bối Nhi không biết bị đưa đi nơi nào, nàng bị ôm ngang, lỗ tai nghe nhịp tim Tư Đồ Kiệt, có chút buồn ngủ.

Chờ khi nàng tỉnh táo một chút, nàng loáng thoáng nghe thấy âm thanh có người tranh chấp, tiếp theo đó có người mở màn ra, nàng cố gắng mở mắt ra nhìn rõ.

Chính là Tư Đồ Kiệt và Tư Đồ Chiến.

Chẳng biết từ lúc nào Tư Đồ Chiến đã loại bỏ râu ria của chính mình, rất giống với Tư Đồ Kiệt, nhưng cương nghị hơn Tư Đồ Kiệt nhiều, hoàn toàn giống như là ca ca Tư Đồ Kiệt.

"Ta sẽ không làm như vậy!" Sắc mặt Tư Đồ Chiến biến thành màu đen, có vẻ rất tức giận.

"Độc con hạ, không cùng nam tử giao hợp sẽ chết, người nói người tới hay là người khác tới? Người biết rõ con không được! Chẳng lẽ sau này nuôi hài tử của người khác?" Lời của Tư Đồ Kiệt khiến Tư Đồ Chiến do dự.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 11: H

Editor: Kim Phụng

Cái gì? Trong lòng Dư Bối Nhi nổi lên tầng tầng sóng lớn, thì ra Tư Đồ Kiệt không được! Không trách được mỗi lần đều dùng tay, không có lần nào thật sự muốn nàng.

Hai người kia lại cãi vã, Dư Bối Nhi vừa nghe trong lòng vừa yên lặng chăm chú.

Dù sao nàng cũng không ngại cùng công công của mình làm, đây là nhiệm vụ rồi, hơn nữa đáng đáp công công lại không kém!

Bất tri bất giác được tỉnh trong thân thể phát tác, sắc mặt Dư Bối Nhi càng thêm ửng hồng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch thờ, một đôi chân bắt chéo cố gắng tự mình an ủi mình.

Hai người kia vẫn đang gây gổ hoàn toàn không phát hiện ra tình trạng của Dư Bối Nhi, Dư Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là cố ý phát ra âm thanh nhắc nhở bọn họ, còn có một nữ nhân muốn các người làm đấy!

"Ừm..... Thật... thật khó chịu..... Tư Đồ..... Khó chịu....." Giọng nói vừa khổ sở vừa quỵr rũ của nữ nhân cắt đứt cuộc cãi vã của hai người.

Tư Đồ Chiến biết con dâu của mình rất đẹp cũng rất lạnh lùng, nhưng bây giờ đáng về nữ nhân quỵr rũ này đã phá tan lạnh lùng ngày thường, nhớ tới lời nói của nhi tử mình..... Không khỏi động tâm.

Nam nhân đều là động vật nhìn bằng mắt, dẫu một mỹ nữ không hưởng dụng là kẻ ngốc.....

"Phụ thân, vốn dĩ người giúp con làm không ít nữ nhân đâu? Tại sao lần này lại không giúp con? Chỉ cần một tháng này thôi, thuốc này hỗ trợ có thai, chỉ cần trong vòng một tháng này nàng mang thai là được rồi, con bỏ thuốc nàng sẽ không biết là ai cùng nàng làm....." Tư Đồ Kiệt cố gắng dụ dỗ Tư Đồ Chiến.

Nhưng Tư Đồ Chiến vẫn mơ hồ có chút kháng cự, dù sao thân phận của người con dâu này khác.....

"Ừm..... Tư Đồ, ta muốn chàng..... Nóng quá..... Thật khó chịu....." Nữ nhân nằm ở trên giường tự mình cời y phục, lộ ra cơ thể trần đầy ấn ký của mình, một ngày trước nàng bị Tư Đồ Kiệt gieo ô mai (*) xuống khắp người.

(*): Dấu hôn

Nữ nhân dường như cảm thấy nam nhân tồn tại, thân thể trần truồng liền lão đảo nghiêng ngã muốn ôm chặt nam nhân.

Tư Đồ Kiệt chợt lách người, ra khỏi phòng, nhân tiện đóng cửa khóa lại. Khóa như vậy căn bản không khóa được Tư Đồ Chiến, nhưng đây cũng là một cái cơ để thoát khỏi cảm giác tội lỗi của nội tâm không phải sao.

Nữ tử giống như một con mèo nhỏ lấy lòng chủ nhân, vươn đầu lưỡi ra liếm liếm, nhưng thân thể của nàng thấp hơn Tư Đồ Chiến, cố gắng nhướn đầu nhón chân lên cũng chỉ có thể liếm đến cằm của hắn.

Bàn tay nhỏ bé nắm thật chặt vạt áo trước ngực, hình dáng hoàn mỹ của bộ ngực sữa bị dồn ép biến dạng. Tư Đồ Chiến mới vừa theo bản năng tiếp được người nhào tới, lúc này bàn tay còn đặt ở trên vòng eo chưa đầy một nắm tay.

Nhiệt độ nóng bỏng từ bàn tay bên hông truyền vào, Dư Bối Nhi giãy dụa eo thon, muồn tay của nam nhân nhúc nhích.

Tư Đồ Chiến nghe thấy âm thanh khoá cửa, lời của nữ tử không ngừng xuất hiện trong đầu, trong lòng không ngừng toát ra đủ loại lý do chiếm hữu nàng, thân thể của hắn cũng bị ma sát xuất hiện phản ứng. Đây là con dâu hắn, là con dâu danh chính ngôn thuận. Nhưng càng cảnh cáo mình, tâm lý kiềm nén lại càng khiến cảm giác kích thích tăng mãnh liệt.

Dư Bối Nhi vẫn liếm không tới đôi môi của Tư Đồ Chiến, rất khổ não, vì vậy ngón tay khoắc lên trên bả vai của hắn, dùng sức nhảy lên, hai chân quăn ở ngang hông nam nhân, cánh tay ôm lấy đầu của nam nhân, lập tức nhắm ngay miệng hôn lên.

Tư Đồ Chiến bị động tác của nữ nhân dọa sợ đến cả kinh, theo bản năng bám trụ móng thịt mềm mại của nàng, miệng cũng bị cắn rồi. Chút sức lực của con mèo nhỏ này còn chưa gây thương tổn hắn được. Cảm giác tê dại từ trên môi truyền đến, trong tay là cái móng trần truồng, thậm chí nữ nhân không cần thầy dạy cũng biết dùng địa phương mềm mại nhất của mình liếm địa phương rất không chịu nổi kích thích của nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 12: H

Editor: Kim Phụng

Gồng xiềng trong lòng bị xông phá, tất cả đạo đức đều bị bỏ qua, ra sao thì ra, trước tiên ăn nữ nhân mê người này rồi hãy nói.

Vì vậy nam nhân không hề ần nhẫn nữa, ở tư thế này, một tay vuốt ve móng thịt, một tay giữ chặt đầu Dư Bối Nhi dùng sức hôn trả lại. Hơi thở của nam nhân nóng rực, vừa rất cường thế nhưng lại không khiến người ta có cảm giác không thích, loại cường thế này khiến cho người ta bất tri bất giác thuận theo.

Cảm giác lơ lửng trên không không tốt lắm, hơn nữa kỹ thuật hôn của nam nhân thật sự quá tốt, nàng bị hôn có chút vô lực, hai chân sắp không kẹp lại được, mặc dù nam nhân dùng sức đỡ nàng, nhưng nàng vẫn không có cảm giác an toàn.

"Ừm..... Khó chịu, như vậy rất khó chịu....." Nữ nhân tách môi ra, nhưng một sợi tơ bạc vẫn kết nối với nhau. Nữ nhân cau mày, nho nhỏ hừ nhẹ cực kỳ giống con mèo nhỏ.

"Chúng ta lên giường nhé, mèo nhỏ?" Tư Đồ Chiến không cho nữ nhân cơ hội nói chuyện, trực tiếp nhét nàng lên giường, nhanh chóng cỡi y phục cản trở xuống, đè nữ nhân ở phía dưới rồi tiếp tục hôn.

Đầu lưỡi dò sâu vào cái miệng nhỏ nhắn, cảm giác giống như chạm tới cổ họng, Dư Bối Nhi có chút khó chịu rên rỉ đều bị nam nhân chặn ở trong miệng, cứng rắn bức bách nàng nuốt nước miếng của mình, hồi lâu mới buông tha cái miệng nhỏ nhắn sưng đỏ.

Nam nhân đổi một tư thế, ngồi chồm hổm ở trên giường, nhắc Dư Bối Nhi lên, đầu cúi xuống chỗ nam nhân nằm, trước mắt chính là côn th*o to lớn của nam nhân.

"Ngoan, mèo con giúp ta liếm nó đi." Nam nhân cường thế ra lệnh, một tay nâng đầu Dư Bối Nhi, một tay đưa đại nhục bông đến gần đôi môi mềm mại sưng đỏ.

Ngươi mới mèo, cả nhà ngươi đều là mèo! Nữ nhân miệng thì không hài lòng nam nhân gọi mèo con mèo con, nhưng động tác bên trên vẫn ngoan ngoãn thuận theo sức lực nam nhân lại gần côn th*o to lớn.

Người thấy vài mùi vị, cũng may không tính là khó ngửi. Tay nhỏ cảm thấy ngứa ngáy, chỉ nghe thấy nam nhân thở khè, lưỡi từng chút từng chút liếm quy đầu, cố tình liếm đến lỗ nhỏ trên quy đầu, nam nhân sung sướng rên từng trận trầm thấp, đưa quy đầu vào trong cái miệng nhỏ nhắn.

"Ta... ta sẽ không....." Nữ nhân có chút uất ức ngừng lại, theo kinh nghiệm của Dư Bối Nhi, nàng quả thật sẽ không, nam nhân chỉ kêu nàng liếm, nàng cũng chỉ biết liếm.

"Đáng chết!" Tư vị cứng rắn dừng lại thật không dễ chịu, nhìn thấy nữ nhân có vẻ bị hù dọa, hắn nhẹ giọng lại, biết nữ nhân chưa có kinh nghiệm, mở miệng dạy nàng: "Ngoan, ngậm nó, dùng đầu lưỡi liếm, có thể hút hút nó."

Dư Bối Nhi tiếp tục làm theo, cái miệng nhỏ nhắn ngậm quy đầu thật to. Quy đầu quá lớn, cái miệng nhỏ nhắn chống đỡ đến tận cùng cũng khó khăn lắm mới ngậm một chút nhỏ. Nàng dựa theo lời nói của nam nhân dùng đầu lưỡi liếm lấy lỗ nhỏ, sau đó thỉnh thoảng mút xuống.

Song khi nam nhân có yêu cầu khác lại dừng lại, chờ nam nhân chỉ dạy. Nàng sẽ không thừa nhận mình cố ý, ai bảo lúc trước nam nhân này cũng không chịu chạm vào nàng.

Trúc trắc mút liếm khiến cho nam nhân vô cùng thoải mái, miệng Dư Bối Nhi lại lạnh băng, khiến nam nhân càng thêm kéo dài. Ngậm thật lâu cũng không thấy nam nhân xuất tinh, Dư Bối Nhi liền nóng nảy, miệng của nàng đã rất mỏi rất mỏi, vì vậy từng ngậm từng ngậm nuốt côn th*t vào, một lần nuốt sâu. Lúc đỉnh quy đầu chạm cổ họng, nam nhân không nhịn được gầm một tiếng rồi bắn.

Tư Đồ Chiến nhắm mắt lại cảm thụ khoái cảm cực hạn này, lúc mở mắt ra đã nhìn thấy đáng vẻ tò mò của Dư Bối Nhi thưởng thức tinh dịch của hắn, hắn lại cứng rồi.

Lần này không thể trách Dư Bối Nhi, là hệ thống lên tiếng nói rằng tinh dịch có chỗ tốt gì đó, bảo nàng ăn hết.

Nàng còn chưa từng hưởng qua! Vì vậy liền từng chút từng chút ăn hết tinh dịch không tính là khó ăn này, còn dùng ngón tay quẹt lấy tinh dịch tràn ra miệng rồi liếm sạch.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 13: H

Editor: Kim Phụng

"Ăn ngon không?" Nữ nhân vô tri giác toả ra sự quyến rũ, đầy mắt nam nhân một mảnh thâm trầm, thật là khiến người ta không nhịn được xúc động muốn ăn luôn nàng.

"Ừ." Gật đầu một cái, ôi, bây giờ vẫn còn hơi muốn ăn nữa!

Nam nhân không nhịn được lại hôn Dư Bối Nhi, cùng hưởng tinh dịch của mình..... Dư Bối Nhi cũng không vui khi có người giành ăn với mình, hai người người tới ta đi, chơi không biết chán.

Bàn tay đặt lên bộ ngực sữa, dùng sức vuốt ve, biến đổi hình dáng trong lòng bàn tay. Một cái tay khác sờ lên tiểu huyết ảm ướt, đưa ngón tay vào thử cảm nhận, cảm thấy nữ nhân có thể tiếp nhận hắn, liền rút ngón tay ra rồi thay đổi tư thế, để côn th*t chống đỡ miệng huyết.

Cái mông Dư Bối Nhi nhô lên thật cao, đầu và ngực đều chống đỡ ở trên giường, nam nhân không hề báo trước đã tiến vào. Dư Bối Nhi đau đớn hét lên một tiếng, tiểu huyết xoắn chặt côn th*t. Nam nhân vừa thoải mái vừa đau, tiến tới không được, lui ra cũng không xong, thật là đau cũng vui về.

"Mèo con ngoan, thả lỏng, đợi chút sẽ không đau nữa!" Tư Đồ Chiến nhẹ nhàng vỗ về cái mông nhỏ, ôm nữ nhân lên, phần lưng dựa vào ngực, một tay vịn vào bộ ngực sữa, một tay vuốt ve bụng, dịu dàng hôn nàng, làm nàng có thể thả lỏng.

"Không được, đau quá!" Rất đau đớn, nàng đau, nam nhân cũng không tốt hơn!

"Như vậy nàng sẽ càng đau." Từng giọt mồ hôi của nam nhân rơi xuống chỗ hai người giao nhau, ngón tay đưa xuống phía dưới vỗ về chơi đùa tiểu trân châu, tiểu tính tình của nữ nhân thật là khiến người ta dở khóc dở cười.

"A..... Quá đau..... Ừm..... Đừng tiến vào nữa..... A....." Tay của nam nhân vịn vào nhục thịt của Dư Bối Nhi, tiểu huyết vừa thả lỏng cho nam nhân cơ hội, lập tức liền tiến vào hơn phân nửa, chạm phải tấm màng mỏng thì dừng lại một lát liền trực tiếp vọt vào.

Lần đầu tiên của Dư Bối Nhi thật sự cho công công Tư Đồ Chiến.

Nam nhân bị xoắn vô cùng thoải mái, tiểu huyết không ấm nóng như nữ nhân bình thường khác, mà là loại cảm giác man mát lạnh lạnh, các nơi khác trên cơ thể cũng lạnh lạnh như vậy, đây là loại nam nhân thích nhất, thân thể thế này người nam nhân nào cũng có thể kiên trì thật lâu, chớ nói chi Tư Đồ Chiến vốn dĩ đã bền bỉ rồi.

Nam nhân dùng sức ra vào, Dư Bối Nhi xụi xuống ở trên giường, âm thanh xương mu va chạm vang vọng trong phòng, miệng Dư Bối Nhi không ngừng rên rỉ.

"Chậm, chậm một chút..... Quá nhanh, chậm một chút....." Mỗi một lần nam nhân đều dùng lực đẩy nàng đụng cạnh giường, rồi lại kéo về va chạm, cứ thế lặp đi lặp lại. đầu v* của nàng bị tấm chăn bông dưới thân ma sát đến cứng rần, không nhịn được tự tay xoa nắn một cái, hành động giống như là tự an ủi này chọc giận nam nhân.

"Ta không thể thỏa mãn nàng sao?" Tư Đồ Chiến lật nữ nhân lại, côn th*t thuận thế quay một vòng trong thân thể nữ nhân, kích thích nữ nhân thét lên một tiếng.

"Không có, ta... ta chỉ là..... Chỉ là nó thật khó chịu, chàng giúp ta sờ sờ nó đi....." Khuôn mặt nam nhân quá đáng sợ, trực giác bảo Dư Bối Nhi không thể chọc giận hắn. Vì vậy yêu kiều đưa tay nam nhân đặt lên bộ ngực sữa, còn lấy lòng cọ xát tay của nam nhân.

"Tư Đồ..... Chàng giúp ta sờ sờ nó....." Cố ý chỉ nói rõ họ còn tên thì mơ hồ không rõ, nam nhân theo bản năng cảm thấy là nàng coi hắn như Tư Đồ Kiệt, nhưng sự mơ hồ không rõ này cũng khiến cho người ta cho rằng đang kêu hắn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 14: H

Editor: Kim Phụng

Tư Đồ Chiến nghe thấy hai chữ kia liền cảm giác từng đợt kích thích, đây là con dâu của hắn, hắn đang làm chính con dâu của hắn!

"Nàng đang kêu người nào? Ừm, nói! Nàng đang kêu ai?" Rút ra toàn bộ côn th*t của mình rồi hung hăng dùng sức đâm vào.

"Phu quân..... Ta đang gọi phu quân của ta....." Nam nhân tiến vào thật sâu, giống như đã phá vỡ bụng nhỏ của nàng.

Bàn tay sờ lên bộ ngực sữa bị ma sát đồ hồng, mở miệng ngậm đoá anh đào đỏ, dùng răng cắn mút.

"Đau..... A, đau quá....." Dư Bối Nhi mềm mại kêu đau, thân thể vốn dĩ chưa từng chịu khổ, ngay cả Tư Đồ Kiệt cũng dịu dàng đối đãi, nơi đó chống lại đối xử thô bạo của nam nhân chỉ am hiểu đánh giết giết địch rất nhanh đã sưng to một vòng.

"Nói, nói muốn phu quân hung hăng đâm ta, nói nhanh một chút!" Hắn đưa côn th*t đâm vào chỗ sâu rồi dừng lại bất động, mặc cho tiểu huyết bao bọc thật chặt hắn vẫn cứ bất động.

"Động, nhúc nhích..... Thật là ngứa..... A..... Ha..... Đừng nên dừng lại....." Tuy côn th*t nóng bỏng nằm ở trong tiểu huyết rất thoải mái, nhưng nàng càng muốn côn th*t nhúc nhích giúp nàng hết ngứa.

"Nàng nói, ta liền động, nếu không thì....." Làm bộ muốn rút côn th*t ra, nam nhân chính là muốn buộc Dư Bối Nhi nói mấy lời này.

"Đừng..... Ta nói, muốn phu quân..... Hung hăng đâm ta, đừng có ngừng..... Thật là ngứa....."

Những lời này kích thích nam nhân càng thêm cật lực đâm người dưới thân, đâm đến Dư Bối Nhi trợn trắng mắt, ngay cả rên rỉ cũng không phát ra được.

"Có thích bị ta đâm không hả?" Nam nhân giống như là một con thú đực đang đối phó với thú cái cứng đầu cứng cổ, cạy mạnh liền muốn làm cho đối phương toàn thân cao thấp đều dính mùi của mình, vĩnh viễn đều trốn không thoát.

"Thích..... Thích nhất, chỉ cho một mình chàng đâm!" Nam nhân dùng lực quá mạnh rồi, Dư Bối Nhi nỗ lực lấy lòng nam nhân, thậm chí chủ động nâng người lên nghênh hợp nam nhân đánh sâu vào, hi vọng nam nhân có thể dịu dàng một chút.

Câu nói sau cùng khiến cho khoé miệng nam nhân vênh lên, thả nhẹ sức lực một chút, nhưng không lâu sau lại bắt đầu dùng sức, lặp đi lặp lại như vậy khiến thân thể Dư Bối Nhi tê rần, bạch quang xuất hiện trước mắt liền tiết ra.

Sau khi thân thể Dư Bối Nhi tiết ra, toàn thân ẩm áp dễ chịu, bản thân sáng khoái liền không muốn lại bị nam nhân như trâu đực này đâm, lắc lắc thân thể muốn ngủ.

Nam nhân còn chưa có bắn đây, một chút không chú ý Dư Bối Nhi liền thoát khỏi tay hắn.

Sự thật chứng minh tự tìm đường chết không thể sống được, vốn dĩ nam nhân tính toán nể tình Dư Bối Nhi mới vừa phá thân nên làm một lần là được rồi. Bây giờ tốt rồi, hành động của Dư Bối Nhi hoàn toàn chọc giận nam nhân. Chỉ gặp qua chính hắn vô tình bỏ rơi, nào có nữ nhân dám sáng khoái xong liền không cần hắn.

Thế là Dư Bối Nhi lập tức bị kéo qua tiếp tục một trăm lần.....

Tư Đồ Chiến làm thật lâu, hắn bắn khiến cho bụng nhỏ của Dư Bối Nhi tràn đầy tinh dịch của mình. Dư Bối Nhi hơi khó chịu, lấp bấp nhìn nam nhân, nhưng nam nhân vẫn nhẫn tâm không cho tinh dịch chảy ra, còn cầm một nút gỗ chặn tiểu huyết lại.

Tư Đồ Kiệt bỏ thuốc Dư Bối Nhi là cực phẩm xuân dược, ân ái xong, loại thuốc này sẽ khiến cho người ta hoàn toàn không nhớ đã xảy ra chuyện gì, có

chút tương tự với thuốc mê gian, người bị hạ được phải ân ái với người khác phái, nếu không sẽ có nguy hiểm đến tính mạng. Nhưng loại thuốc này dùng chung với một loại hương nhang có thể gia tăng cơ hội có thai, nhưng mà cơ hội thụ thai tốt nhất chính là ba ngày đầu tiên.

Cho nên Dư Bối Nhi chỉ có thể mang theo đầy bụng tinh dịch ngủ.

=====

Phượng: Mị sắp thi rồi mà tối tối vẫn online post truyện @@

Từ ấy trong tôi bùng lo sợ

Chỉ còn 2 bữa tối thi rồi

Đầu tôi là một màu u tối

Rất là ngu và đậm chất lười!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 15

Editor: Kim Phượng

Ngày hôm sau đến lúc sắp dùng cơm trưa Dư Bối Nhi mới tỉnh dậy, khác với nhiệm vụ ở thế giới thứ nhất chính là sau khi phá thân nàng không có khó chịu như vậy.

Đột nhiên nàng nhớ tới hệ thống tặng một cái gọi là "Chơi không xấu".....

"Đã tỉnh rồi sao?" Từ Đồ Kiệt vội vàng tiến lên đỡ Dư Bối Nhi dậy, rót một chén nước cho Dư Bối Nhi, sau đó có chút băn khoăn lo lắng đứng ở một bên, thoạt nhìn giống như là có chút muốn nói lại thôi.

"Ừm, có phải ngày hôm qua chúng ta đã xảy ra chuyện gì hay không? Ta cảm thấy phía dưới có hơi đau, giọng nói cũng khàn khàn....." Mặc dù biết rõ tất cả nhưng vẫn phải làm bộ như cái gì cũng không biết, bất quá tình huống hiện tại vẫn còn tốt, suy cho cùng do trạng thái của nàng không được nên phải cần phụ thân tới để cho nàng mang thai, dựa theo cuộc trò chuyện hôm qua thì hình như còn phải làm tiếp đây.....

"Đứng, đứng, thực xin lỗi..... Ta....." Áp a áp ứng nửa ngày Từ Đồ Kiệt thiện lương thật sự vô cùng xấu hổ, nhân cách thứ hai của hắn quá cường thế, hắn vốn dĩ không đồng ý, kết quả nhân cách thứ hai liên tục tiếp không chế thân thể.

"Phu quân? Ta không có ý muốn trách chàng, chỉ là chàng làm đau ta thôi!" Cảm giác đùa giỡn thật sự quá tốt, nàng bày tỏ không muốn bỏ qua cơ hội khó có được này, những lúc ở chung với Từ Đồ Kiệt trên căn bản đều là nhân cách thứ hai, hiếm có một cái cơ hội như vậy.

"Ừm..... Thật xin lỗi....." Không phải Từ Đồ Kiệt không nghĩ tới chuyện nói rõ đầu đuôi, nhưng nhân cách thứ hai nói nếu như sau khi Dư Bối Nhi biết chân tướng lại không chấp nhận được, tự từ cũng coi như là nhẹ, thậm chí chính là phát điên lên, hơn nữa bây giờ nàng rất có thể đã có hài tử lại càng không thể nói ra được.

"Không có việc gì, chàng có thể giúp ta lấy chút thuốc không? Chính là thuốc trị thương chỗ đó đấy!" Ngoài mặt Dư Bối Nhi vẫn mang dáng vẻ lạnh lùng nhưng nội tâm đã cười đến không ngừng được!

Có câu nói thật hay: Thấy người mất hứng ta liền cao hứng!

"A, há? Được....." Trong nháy mắt hắn liền đỏ mặt, hắn cũng không biết loại thuốc này để ở chỗ nào, nghĩ đến lát nữa còn phải đi hỏi người khác rồi cảm về bồi thuốc cho nàng, mặt lại đỏ hơn vài phần.....

Người đã quên trong phủ còn có nhân vật gọi là tỷ nữ sao?

Dư Bối Nhi có chút kỳ quái, nàng đã đùa giỡn chủ nhân cách như vậy tại sao nhân cách thứ hai của Từ Đồ Kiệt vẫn không xuất hiện?

Hệ thống đưa "Chơi không xấu" thật sự dùng quá tốt, nếu như là thân thể bình thường ai có thể thừa nhận được ham muốn của tên bò đực kia!

Năm ngày rồi, trọn vẹn năm buổi tối! Mỗi buổi tối đều làm đến trời sáng! Mỗi lần đều nhận một bụng tràn đầy tinh dịch!

Công công của nàng biết tính chất thân thể nàng đặc biệt, khôi phục đặc biệt nhanh sau mỗi lần làm nên càng thêm không chút kiêng kỵ! Công công của

nàng đây là nghiệm làm nàng sao?

Tur Đồ Kiệt cũng là lạ, mỗi lần chủ nhân cách thấy nàng đều xấu hổ muốn nói lại thôi, nàng biết đây là bởi vì chủ nhân cách cũng biết chuyện công công và nàng, nhưng nhân cách thứ hai lại xảy ra chuyện gì? Bình thường sẽ không xuất hiện, lúc trời sáng lại ôm nàng trở về phòng rồi dùng vẻ mặt u ám nhìn nàng!

Ngươi hãy thử tưởng tượng xem đang ngủ say, lúc mơ mơ màng màng bị người ta dùng ánh mắt đáng sợ u ám nhìn chăm chăm, ngươi có bị hù chết hay không? Có để cho người ta ngủ yên hay không đây! Lại nhìn nữa, nhìn nữa liền ăn sạch ngươi có được hay không!

Suốt năm ngày sau đó chính là giữ vững quy luật cách một ngày lại bị công công của mình làm đến trời sáng, những ngày không bị làm liên tục đùa chủ nhân cách Tur Đồ Kiệt, thỉnh thoảng nhân cách thứ hai xuất hiện lại bị đùa giỡn ngược lại.

Ừ, cuộc sống như thế vẫn rất tốt.

Thuốc của Tur Đồ Kiệt thật sự là không gạt người, rất nhanh nàng liền được chẩn đoán chính xác đã mang thai.

Lúc nào thì vạch trần sự thật này đây? Không vạch trần nàng cũng không tìm được lý do tiếp cận công công, dù sao hiện tại nàng mang thai bọn họ cũng sẽ không để nàng có chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Quyển 2 - Chương 16

Editor: Kim Phụng

Tại ba tháng đầu Dur Bối Nhi vẫn rất an phận dưỡng thai, vốn dĩ ở thế giới của nàng, nàng cũng rất muốn có một bảo bảo, đáng tiếc..... Hiện tại có một cơ hội có thể trải nghiệm cảm giác làm mẹ nàng vẫn rất quý trọng.

Kể từ sau khi nàng mang thai, rõ ràng số lần nhìn thấy Tur Đồ Chiến dần dần nhiều lên, Dur Bối Nhi đoán chắc hẳn đến xem hài tử.

Thật ra Dur Bối Nhi không biết thay đổi của mình sau khi mang thai, cả người có loại cảm giác gió xuân đến hòa tan băng tuyết, bất tri bất giác hấp dẫn người khác. Hơn nữa nàng sinh ra huyết thống đã cao quý, tư tưởng, nói năng, dung mạo đều không tầm thường, Tur Đồ Chiến trước đó lại mê luyến thân thể của nàng, một cách tự nhiên mục đích Tur Đồ Chiến đến thăm Dur Bối Nhi dần dần thay đổi.

Tur Đồ Kiệt vẫn như cũ, hai nhân cách đều rất mong đợi đứa bé này ra đời, thậm chí có những lúc còn mang vẻ mặt tiếc nuối nhìn bụng Dur Bối Nhi.

Đợi đến khi thai ổn, được năm tháng thì Dur Bối Nhi lại bắt đầu hành động vạch trần.

Sau khi Dur Bối Nhi mang thai liền thích đi khắp nơi lật đống lật tây, ngoài mặt là tìm xem có đồ vật nào thích hợp với bảo bảo nhưng mục đích thật sự chỉ có chính nàng biết.

Đầu tiên Dur Bối Nhi xông vào tư khố của Tur Đồ Kiệt, tiếp đó lại vào thư phòng của Tur Đồ Chiến, mấy hạ nhân mạch léo lại bị rầy la một trận.

Bây giờ nàng có thai, ai cũng không dám chọc giận nàng, hai người chủ lớn nhất cũng đã nói cứ tùy nàng, vì vậy bọn hạ nhân liền tro mắt nhìn Dur Bối Nhi nghênh ngang tiến vào thư phòng.

Thư phòng này từ xưa tới nay chính là nơi bàn chuyện quan trọng cho nên tính toán của Dur Bối Nhi cũng cực kỳ đơn giản, chính là mình đến thư phòng chờ đợi!

Có sự kiện Dur Bối Nhi xông vào tư khố và thư phòng trước đó, còn ai dám đi báo cáo chủ tử, bị ngứa da hay là muốn nghe chửi?

Không có ai nói cho hai người nam nhân này biết, hai người nam nhân này vẫn rất tin tưởng thư phòng, vì vậy sau khi Dur Bối Nhi xông vào thư phòng mấy lần cuối cùng cũng nghe được chuyện Dur Bối Nhi muốn nghe.

"Phụ thân, đứa bé sinh ra đặt tên là gì mới tốt?" Thái độ nhân cách thứ hai của Tur Đồ Kiệt vừa dịu dàng vừa mong đợi.

"Tùy ý đi." Tur Đồ Chiến cũng hơi lạ, nói thật mặc dù đây là con của mình, nhưng đứa nhỏ này trên danh nghĩa là con của nhi tử mình, hơn nữa nữ nhân mình cảm thấy hứng thú lại là thê tử của nhi tử mình! Nhìn thế nào cũng thấy cực kỳ bức bối.....

"Phụ thân, nếu không thì để Bối Nhi sinh thêm mấy đứa nữa đi! Lúc trước nên giữ lại mấy đứa bé kia, trưởng thành còn có thể kế thừa hương khói, nếu không phải là con..... Không nên ra đời nhất chính là con, sinh ra cũng uống phí, còn không bằng sinh con gái, con....." Chủ nhân cách Tur Đồ Kiệt đột nhiên xuất hiện, vẻ mặt khổ sở, có đôi khi hẳn cũng suy nghĩ còn không bằng chết sớm một chút càng tốt, như vậy thân thể.....

"Kiệt nhi! Phụ thân chưa từng có ý trách con..... Bây giờ không phải là rất tốt sao? Bối Nhi cũng mang thai, vậy sẽ là đứa bé của con!" Nói thế nào cũng là do mình tạo nghiệt, nếu trước kia không như vậy thì nhi tử của chính mình cũng sẽ không chịu báo ứng.....

"Rầm...m!"

Tiếng vang to lớn truyền đến, Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt phát hiện ra người không nên nghe những lời này nhất.

"Vậy đứa bé ta đang mang là của ai?" Không có giận dữ như dự đoán, cũng không có khóc thút thít như dự đoán, hoàn toàn không có bất kỳ dao động nào, bình tĩnh giống như mặt nước lặng.

Không có phản ứng, như vậy ngược lại càng đáng sợ hơn.

"Đúng, là của ta." Hồi lâu, Tư Đồ Chiến mới nói ra một câu nói, nói xong liền ngồi ở trên ghế giống như là bị rút sạch hơi sức.

Dư Bối Nhi nhìn Tư Đồ Kiệt, trầm mặc. Sau đó từ từ đi ra khỏi cửa chính.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 17

Editor: Kim Phượng

Trong lòng Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt không hiểu ra sao, rất là sợ Dư Bối Nhi nghĩ không thông sẽ xảy ra chuyện, bây giờ nàng có thai, không cần thận là một xác hai mạng.

Nhưng Dư Bối Nhi cũng sẽ không lấy thân thể mình ra đùa, nàng chỉ đang giả bộ, muốn vạch trần bí mật của Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt, bây giờ quan hệ giữa nàng và hai người nam nhân này rất rối loạn, sau này cũng sẽ rối loạn như vậy. Nhưng nàng lại không biết gì về bọn họ, muốn cùng người khác thành lập mối quan hệ thân mật nói đơn giản thì đơn giản, nói khó thì khó, đó chính là phải biết bí mật của hắn!

Bây giờ nàng vẫn đang giả bộ tức giận!

Thế là bọn hạ nhân trong phủ tướng quân nhìn thấy tướng quân bình thường uy phong lẫm lẫm và thiếu gia phong độ nhẹ nhàng của mình thành thật đi theo sau lưng thiếu phu nhân, nhìn thế nào cũng thấy giống như sủng vật làm sai đi theo sau lưng chủ nhân cầu xin tha thứ.....

Bọn hạ nhân đứng mắt nhìn mũi, mũi nhìn xuống ngực, được rồi, bọn họ biết bây giờ trong phủ lớn nhất không phải tướng quân và thiếu gia, mà là thiếu phu nhân! Sau này cũng đều phải hầu hạ thiếu phu nhân thật tốt, chớ đến lúc đó thiếu phu nhân còn chưa nói gì bọn họ đã bị tướng quân và thiếu gia trách phạt!

Sau khi Dư Bối Nhi vào phòng "Rầm" một tiếng liền đóng cửa lại, không thèm quan tâm đến hai người nam nhân sau lưng.

Gần đây không khí trong phủ rất kỳ quái, đầu tiên thiếu phu nhân của bọn họ một bước cũng không rời khỏi cửa phòng, thỉnh thoảng đại tướng quân và thiếu gia của bọn họ phải đi gõ cửa, một ngày ba bữa đều do một mình họ đưa đi. Còn hạ lệnh cấm khẩu trên dưới phủ, không cho bọn hắn truyền chuyện xảy ra hai ngày nay ra ngoài, hơn nữa hai ngày nay hạ nhân phạm sai lầm bất luận là sai lầm lớn hay nhỏ đều bị phạt nặng, không ít người đều hy vọng thiếu phu nhân có thể ra ngoài nhanh một chút, nếu không ra những hạ nhân thấp kém như bọn họ đều muốn bị hù chết rồi!

Hai ngày nay Dư Bối Nhi chính là nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, nên nghỉ thì nghỉ, trôi qua an nhàn lắm, dù sao nàng không thiếu kiên nhẫn, sẽ không sợ không dây dưa được hai người nam nhân này. Tính toán toán bọn họ cũng nên sốt ruột, mặc dù nàng vẫn cứ theo lẽ thường ăn uống, một khi có nha hoàn hạ nhân nàng đều ngửa mặt 45° nhìn lên bầu trời, đáng vẻ ưu thương mà xinh đẹp, đoán chắc những hạ nhân kia sẽ nói lại tình huống của nàng cho Tư Đồ Chiến.

Hôm nay sau khi Dư Bối Nhi tắm rửa xong thì phát hiện không thấy một nha hoàn nào trong phòng mình, Dư Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là tự mình đứng dậy muốn mặc quần áo ngủ vào và tìm khăn lông lau tóc. Những ngày qua thân thể của nàng càng thêm nặng nề, cúi đầu nhìn xuống chỉ nhìn thấy cái bụng tròn vo, ngay cả chân của mình cũng không thấy, dĩ nhiên cũng sẽ không nhìn thấy vùng nước dưới đất, trượt chân một cái sẽ phải ngã xuống, còn là ngã về phía trước. Dư Bối Nhi vội vàng đưa tay ôm lấy bụng, dùng sức lật người, muốn tránh đụng tới bụng.

Cũng may một khắc cuối cùng được người đỡ lấy, người đỡ được nàng là Tư Đồ Chiến, Tư Đồ Kiệt vội vàng cầm chăn bao lấy nàng, động tác của hai người rất nhanh, chờ Dư Bối Nhi hồi thần lại thì Tư Đồ Chiến đã ôm cả chân lẫn người cùng nhau ngồi ở trên giường, Tư Đồ Kiệt còn cầm khăn lau sạch tóc cho nàng.

Cảnh tượng bây giờ thật sự khiến Dư Bối Nhi lúng túng, suy nghĩ một chút bây giờ nàng y phục cũng không mặc, vén chăn lên là có thể nhìn thấy, công công ôm nàng, còn phu quân của nàng thì ở bên cạnh lau tóc cho nàng.....

Nàng muốn ngồi dậy, nhưng hai người nam nhân này còn tưởng rằng nàng không muốn nhìn thấy bọn họ, lập tức mang đáng về uất ức nhìn nàng, thuận tiện ngăn lại động tác của nàng.

Dư Bối Nhi cũng uất ức, các người uất ức cái cọng lông! Hiện tại ta mới là người bị hại lớn nhất có được hay không! Các người như vậy thật sự tốt sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 18

Bất động thì bất động đi, Dư Bối Nhi nhắm mắt lại mặc cho Tư Đồ Chiến bế nàng, cũng không mở miệng nói chuyện.

Hai người nam nhân này cũng không biết nói thế nào, trong lúc nhất thời đắm chìm trong thế giới của bản thân, yên lặng không nói gì.

"Hai người không có gì nữa thì đi ra đi, hai người yên tâm ta sẽ bình an sinh đứa bé ra"

Còn tiếp tục trầm mặc nữa trời liền sáng, bọn họ không mệt, Dư Bối Nhi là phụ nữ có thai cũng rất mệt mỏi.

"Thật xin lỗi, chuyện lần này đều do ta sắp đặt"

Nhân cách thứ hai của Tư Đồ Kiệt nóng nảy nói ra, hắn cũng không biết tại sao phải sợ, tựa như lần này không giải thích thì không còn cơ hội nữa.

"Ta cũng không đúng, ta không nên đồng ý" Tư Đồ Chiến cũng phải chịu trách nhiệm rất lớn, không hoàn toàn là lỗi của một mình Tư Đồ Kiệt, hắn mới là người thi hành.

"Chuyện là như thế nào? Ta đều như vậy, chẳng lẽ hai người còn không chịu cho ta một lời giải thích hay sao?"

Có thể do tâm trạng phụ nữ có thai khá mất cảm, vốn dĩ Dư Bối Nhi chỉ muốn giả bộ một chút buộc bọn họ gấp gấp, kết quả cuối cùng bản thân càng khóc càng lớn tiếng, càng khóc càng đau lòng, giống như là thật sự đau lòng.

Các nam nhân vội vội vàng vàng khai báo tất cả.

Có thể nói Tư Đồ Chiến cả đời này không thẹn với lương tâm, cho đến sau khi Tư Đồ Kiệt ra đời, hắn mới cảm thấy mình nợ Tư Đồ Kiệt, bây giờ còn nợ thêm Dư Bối Nhi.

Nguyên thể của Tư Đồ Chiến là dòng chính nữ của trung đẳng thế gia vừa lúc xứng với Tư Đồ Chiến, chưa nói tới Tư Đồ Chiến có cảm tình với nàng hay không nhưng vẫn có kính trọng.

Vậy mà nữ nhân này cũng không phải loại dễ chọc, nàng thừa dịp Tư Đồ Chiến xuất chinh liền cầm phủ vụ, khất khe tiểu thiếp, có hài tử liền bị chính sinh non, không có hài tử thì tìm lý do đuổi ra khỏi phủ, khi Tư Đồ Chiến trở về liền muốn hưu thê, nhưng lại cố tình phát hiện ra tin nàng mang thai.

Lúc ấy Tư Đồ Chiến cũng là tuổi trẻ khí thịnh, liền lấy lý do chủ mẫu đang mang thai không thể hầu hạ, nên hắn nạp rất nhiều nữ nhân vào, có vài người mang thai liền có dã tâm, dã tâm lớn đến mức dám hại chủ mẫu, nhiều thủ đoạn khiến cho nàng ba lần bốn lượt trúng kế, xem chút nữa thì chết từ trong trứng nước.

Cuối cùng đứa bé sinh ra cũng là...

Dư Bối Nhi rất muốn phỉ nhổ Tư Đồ Chiến một tiếng nam cận bã, nhưng suy nghĩ lại cũng không hẳn là lỗi của hắn liền nuốt xuống.

Lúc này Tư Đồ Kiệt cũng chen lời vào, giải thích hai nhân cách của hắn vì sao mà xuất hiện.

Từ nhỏ Tư Đồ Kiệt đã biết mình không bình thường, mặc dù phụ thân rất là sủng ái hắn, cũng không ghét bỏ hắn, nhưng hắn không chịu nổi ánh mắt sợ hãi của người hầu hạ thân cận bên cạnh hắn.

Những ánh mắt kia khiến cho hắn rất tự ti, chỉ có ở trước mặt phụ thân mình mới có chút hoạt bát.

Lúc Tư Đồ Kiệt mười tuổi trong phủ không chỉ có mình hắn, lúc ấy còn có hài tử của những thị thiếp hại chết mẫu thân hắn lưu lại, mặc dù những nữ nhân kia đều được mua về, nhưng trong đại gia tộc ai không muốn hài tử mình thành dòng chính? Chỉ thân phận con trai trưởng này cũng đủ lý do để bọn họ xuống tay, thế là lúc Tư Đồ Chiến không có trong phủ, bọn họ sẽ mua chuộc hạ nhân cùng nhau khi dễ Tư Đồ Kiệt.

Lúc Tư Đồ Kiệt chân chính bộc phát là năm mười tuổi, khi lại bị khi dễ nữa, không biết người nào đã giết y phục của hắn ra nhìn thấy thân thể khác biệt với người thường của hắn, kêu to quái vật, sau đó cười nhạo hắn, bị ức hiếp lâu dài và lần kích thích này trực tiếp dẫn đến nhân cách hai xuất hiện.

Dur Bối Nhi suy đoán không có sai, nhưng nhân cách thứ hai cũng không phải đơn giản như vậy. Nhân cách khác của Tư Đồ Kiệt thông minh xảo trá, hẳn bày mưu giết hết những đứa trẻ kia, hạ nhân bị mua chuộc cùng với những hạ nhân cận thân biết hẳn khác thường rồi coi thường và e ngại hẳn.

Sau khi Tư Đồ Chiến trở lại tất cả đều đã muộn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 19

Tư Đồ Kiệt còn là một đứa trẻ làm không đủ sạch sẽ, Tư Đồ Chiến điều tra cũng đủ biết chuyện gì xảy ra, nhưng hẳn không có trừng phạt Tư Đồ Kiệt.

Nói cho cùng, tất cả những chuyện này đều do hẳn mà ra.

Sau khi hẳn trở lại thì có kế hoạch đổi hàng loạt hạ nhân, hơi biết một chút chuyện một là bị giết hai là bị bán đi.

Không còn người nào biết sự thật cả.

Hẳn cũng không tái giá, dù có cần cũng chỉ tìm ca nương, vũ nữ được nuôi dưỡng trong phủ, nữ nhân người khác đưa tới đều đặt ở trong một cái viện, cho uống thuốc tuyệt tử.

Về sau chủ nhân cách dần dần không nhớ rõ chuyện xảy ra năm đó, nhân cách thứ hai được Tư Đồ Chiến giáo dục, càng ngày càng biết khống chế sự chém giết của mình.

Tư Đồ Kiệt là nhi tử độc nhất của Đại tướng quân, không biết có bao nhiêu người đứng xếp hàng đưa nữ nhân cho hẳn, nhưng thân thể Tư Đồ Kiệt không thể ân ái với nữ nhân, cũng không thể để chuyện một nữ nhân cũng không có truyền ra tin hẳn không được. Sau đó nhân cách thứ hai tiện thể diễn trò treo đầu dê bán thịt chó, hạ mê hương với những nữ nhân này rồi để cho phụ thân của mình làm.....

Nói đến đây còn len lén nhìn Dur Bối Nhi một cái, thấy Dur Bối Nhi cười lạnh một tiếng cũng không bày tỏ gì mới nói tiếp.

Tư Đồ Chiến áy náy với nhi tử này nên vừa mới bắt đầu liền theo hẳn làm càn, đến cuối cùng liền trực tiếp lấy cơ luyện binh đánh giặc để từ chối làm những trò lừa bịp phiền phức này.

Sau đó một lần dạo chơi chủ nhân cách Tư Đồ Kiệt gặp được một nữ nhân, nữ nhân kia thích chủ nhân cách, chủ nhân cách cũng yêu nữ nhân này, nhưng không ngờ nữ nhân này nói có biện pháp khiến nhân cách thứ hai biến mất trả lại thân thể cho chủ nhân cách.

Chỉ là nàng ta không biết chủ nhân cách không thể rời bỏ nhân cách thứ hai, Tư Đồ Kiệt tranh cãi ầm ĩ một trận với nữ nhân kia rồi tan rã trong không vui, sau đó Tư Đồ Kiệt cũng không tìm thấy nữ nhân kia nữa, dần dần tâm cũng chết rồi.

Tiếp theo đó là Dur Bối Nhi gả vào

.....

"Vậy thân thể của chàng....." Dur Bối Nhi vẫn rất là muốn biết thân thể Tư Đồ Kiệt là bị làm sao, dù sao cũng đã nói ra thì nói rõ hoàn toàn luôn đi.

Sắc mặt Tư Đồ Kiệt biến đổi nhiều lần, có chút cầu xin nhìn Dur Bối Nhi, Dur Bối Nhi đối với Tư Đồ Kiệt mà nói rất đặc biệt. Nàng không phải là người đầu tiên biết hẳn khác thường, nhưng lại là nữ nhân đầu tiên mà chủ nhân cách và nhân cách thứ hai đều không bài xích. Hẳn hoàn toàn không biết nếu như nàng biết thân thể của hẳn sẽ dùng ánh mắt gì nhìn hẳn, nếu quả như vậy thì....Hẳn không nỡ giết nàng, nhưng về sau sẽ sống chung với nhau như thế nào đây?

"Ta.....ta là một người không biết là nam hay nữ.....Ta vừa là nam nhân..... cũng có thể là nữ nhân....."

Dur Bối Nhi không nghĩ tới Tư Đồ Kiệt lại là người song tính, Tư Đồ Kiệt nói khi mẫu thân hẳn mang thai hẳn bị người ta bỏ thuốc, xem ra là những thứ thuốc kia khiến hẳn bị dị tật. (chỗ này ta không rõ lắm là song tính hay lưỡng tính vì hai cái đều nghĩa khác nhau hoàn toàn nhưng ta thiên về lưỡng tính và nếu ai chưa biết lưỡng tính là gì thì hỏi google ấy)

Dur Bối Nhi ngáp một cái nho nhỏ, còn một nửa canh giờ thì trời sáng, bây giờ nàng là nữ nhân có thai, cần nghỉ ngơi rồi.

"Tư Đồ Kiệt chàng ngủ với ta có được hay không, mấy ngày nay ta lạnh quá....." Bàn tay nhỏ bé lôi kéo Tư Đồ Kiệt, lời nói mơ hồ nghe mềm mại dịu dàng.

Tư Đồ Kiệt không dám tin nhìn Dur Bối Nhi, ngàn tính vạn tính không ngờ Dur Bối Nhi lại phản ứng như vậy, hẳn rất vui mừng, vui mừng không nói nên

lời, trong lòng vừa khấn trương vừa căng thẳng.

"Còn ta thì sao?" Tư Đồ Chiến nhú nhú mày

"Ngài vẫn nên trở về sớm một chút đi công công!" Dư Bối Nhi là một nữ nhân thù dai, đoạn thời gian đó mặc dù có "Chơi không xấu" nên nàng không phải chịu nhiều đau đớn nhưng cổ họng cũng không chịu nổi đau đấy!

Tư Đồ Chiến khó chịu, đây coi là cái gì? Làm nửa ngày liền hai câu nói đã muốn đuổi hắn đi rồi ngủ ngon à? Nhưng nếu để cho hắn và thê tử của nhi tử mình cùng nhau đập chung chẳng cũng không được tốt cho lắm, thế là liền kìm nén bực tức mà đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 20

Sau khi buông lỏng tâm sự Tư Đồ Kiệt và Tư Đồ Chiến cuối cùng cũng ngủ ngon, nhưng chuyện này có đơn giản như vậy không?

Bọn hạ nhân phát hiện hai ngày nay thiếu gia và thiếu phu nhân hoà hảo rồi, càng ân ái hơn trước kia, cho nên nói tiểu phu thê này càng gây gỗ tình cảm càng tốt, đánh là thương mừng là yêu! Nhưng tại sao lão gia của bọn họ càng ngày càng đen mặt vậy? Chẳng lẽ nhìn thấy thiếu gia phu nhân ân ái nên muốn tìm mùa xuân thứ hai?

Sau nhiều ngày cuối cùng Dư Bối Nhi cũng bước ra cửa phòng, vào trong Tiểu Đình phơi nắng, Tư Đồ Kiệt ở bên cạnh đuổi hết tất cả hạ nhân, rất ân cần bưng trà rót nước.

"Chàng tránh ra, cản trở ánh mặt trời chiếu vào ta rồi!" Rõ ràng tay chân không hề nhanh nhẹn, chưa từng nhuốm bẩn lại còn khẳng khẳng làm chuyện những hạ nhân làm này.

"Có phải nàng ghét bỏ ta rồi không?" Tư Đồ Kiệt uất ức nhìn chằm chằm Dư Bối Nhi.

Dư Bối Nhi trực tiếp liếc mắt xem thường, cảm thấy Tư Đồ Kiệt tà khí lúc trước cũng bị hủy hoại, bây giờ lại đang làm nũng..... mặc dù con người sẽ thay đổi, nhưng thay đổi như vậy quá nhanh rồi!

"Bối Nhi....ta...rất vui mừng....." Có lẽ chính mình cũng quá xấu hổ cho nên...đẩy chủ nhân cách thứ nhất ra.

"Uhm!" Rên nhẹ một tiếng, bụng đột nhiên chuyển động.

"Sao vậy? Sao vậy? Có phải muốn sinh hay không?" Tư Đồ Kiệt cực kì lúng túng, xoay quanh Dư Bối Nhi.

Chỉ số thông minh của chàng bằng không sao? Bây giờ mới năm tháng sinh cái rắm...

Kéo tay Tư Đồ Kiệt đặt ở trên bụng để hắn cảm nhận cái thai. Hải tử cách một lần da nhúc nhích một cái, hô hấp của Tư Đồ Kiệt chợt nhẹ, rụt tay về, ngay cả giọng nói cũng nhẹ nhàng "Nó.....nó đang cử động!"

"Ừ,nó đang chào hỏi chàng đấy" Đã sớm trải qua mấy tháng mang thai nên Dư Bối Nhi đã sớm không thấy lạ, sau đó bảo Tư Đồ Kiệt tới đây nghe tiếng động của hải tử.

Không biết Tư Đồ Kiệt nghe được cái gì, biểu hiện trên mặt phải gọi là thật phong phú, một chốc lại thay đổi một vẻ mặt, ngũ quan.

"Lời nói của ta nó nghe được sao?"

"Nghe được, không có việc gì thì đọc sách cho nó nghe, cười đùa với nó" Dư Bối Nhi cũng không biết khi nào thì bắt đầu dưỡng thai, lúc trước nàng bận bịu nên không nhớ.

"Vậy chẳng phải nó sẽ biết những gì hôm qua ta nói sao?" Ngộ nhờ hải tử nhớ rõ, sau khi lớn lên ghét bỏ hắn thì làm sao bây giờ?

Nàng không muốn để ý tên ngu ngốc này, không, nàng không biết tên ngu ngốc này!

Tư Đồ Chiến xa xa nhìn, thật là một hình ảnh ám áp.

Hắn nên cảm thấy vui mừng, nhi tử của mình cũng coi như là có người bầu bạn, nhưng trong lòng vẫn luôn có một giọng nói bảo rằng tất cả vốn nên là của hắn, nữ nhân là của hắn, hải tử cũng là của hắn.

Dư Bối Nhi giống như là cảm nhận được có người đang nhìn nàng, quay đầu nhìn sang thấy Tư Đồ Chiến, sau đó liền nhẹ nhàng dời ánh mắt đi, giống

như là nhìn thấy một người không quan trọng, quay sang nhìn đáng vẻ sững sốt của Tư Đồ Kiệt rồi thản nhiên cười, vừa thuần khiết, vừa tươi đẹp.

Tư Đồ Chiến giật giật ngón tay, cuối cùng quay người đi, hần tự nhắc mình không nên nghĩ đến nữa.

Nhưng càng tự nói với mình không nghĩ đến thì lại càng nghĩ đến nhiều hơn.

Dư Bối Nhi nhìn bước chân hơi lộn xộn của Tư Đồ Chiến, cười khẽ một tiếng, nam nhân chính là như vậy, người càng không để ý tới hần, hần lại càng chú ý người, người càng biểu hiện không quan tâm hần, hần lại càng quan tâm người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 21

Thân phận giữa nàng và Tư Đồ Chiến vẫn luôn là một trở ngại, cũng bởi vì cái thân phận này nên dù Tư Đồ Chiến có phát sinh quan hệ với nàng nhưng cũng sẽ không xem nàng như người trong lòng.

Dư Bối Nhi bày tỏ nếu chuyện đã như vậy thì ta vẫn sẽ sống tốt sinh hài tử, nhưng người không yêu ta thì cũng không nên trêu chọc ta. Nàng đang chờ Tư Đồ Chiến nhìn rõ tâm tư của mình, rốt cuộc chỉ là vài đêm tình hay là muốn lấy được nàng.

Phía Bắc Tần quốc, mùa đông rét lạnh hơn Trần quốc rất nhiều. Cơ thể băng cơ ngọc cốt của Dư Bối Nhi lại càng sợ lạnh, trong thân thể không còn một chút khí ấm, đầu mùa đông Tư Đồ Kiệt nhất định phải hàng đêm ôm ấp thì nàng mới ngủ được.

Nhưng tối nay nàng không ngủ được rồi, Tư Đồ Kiệt nhận công vụ gì đó nên đã ra ngoài.

Thường xuyên tắm rửa không tốt cho thai nhi, hơn nữa bây giờ mà tắm lại càng có hại. Nàng chỉ có thể ngâm chân sưởi ấm cơ thể rồi ngủ một mình, nhưng cái này cũng đã nhiều lần thay nước cơ thể của nàng vẫn man mát lạnh lạnh, da cũng lạnh băng.

Dư Bối Nhi quyết định không ngâm nữa, tính toán cứ như vậy đi ngủ, nhưng dù đã bọc chăn bông thật dày nhưng nàng vẫn cảm thấy lạnh.

Trong mơ mơ màng màng cảm nhận được một luồng khí nóng, Dư Bối Nhi từ từ dựa vào, chặt chẽ ôm lấy luồng khí nóng này.

Ấm, cuối cùng cũng không lạnh, thật ấm áp!

Ngủ thẳng đến sáng ngày hôm sau có thể vẫn ấm áp, Dư Bối Nhi thoải mái cọ chấy, đột nhiên giật mình nghĩ đến cái gì, cả người cười giống như con mèo ăn vụng.

Tối nay nàng đi ngủ rất sớm, ôm bụng nằm trên giường, chôn cả đầu và người ở trong chăn.

Đợi đến lúc người kia đến, vén chăn lên thì nhìn thấy một đôi mắt to ngập nước nhìn chằm chằm mình giống như là chờ bắt kẻ trộm.

Chẳng phải đang chờ ăn trộm sao? Nàng đang cho một tên trộm ngọc châu hương.

"Tôi hôm qua là ngài phải không?" Khí lạnh kéo tới, ôm mình chặt một chút. Nàng phải nhận còn chưa có diễn xong không thể nhào tới, nàng cảm thấy trên người hần không ngừng tỏa ra hơi ấm!

"....." Tư Đồ Chiến thật sự không biết nói gì, thấy đáng vẻ uất ức muốn khóc lại cố kiềm nén của Dư Bối Nhi thì trong lòng liền mềm nhũn, đưa tay ôm Dư Bối Nhi vào trong ngực, đắp chăn.

"Thân phận chúng ta khác biệt, tại sao ngài còn phải như vậy?" Mặc dù không có nước mắt nhưng trong giọng nói mang theo một chút ghen ghét, một chút uất ức, một chút khó hiểu khiến người nghe tan nát cõi lòng, muốn rơi lệ theo.

"Ta....ta không yên tâm..."

"Cần gì phải như vậy?" Không nhìn thấy nét mặt Dư Bối Nhi, nhưng cự tuyệt trong giọng nói rất rõ ràng.

Trái tim của Tư Đồ Chiến bị đâm một châm.

"Ta là con dâu của ngài, ngài chỉ là giúp Tư Đồ Kiệt thôi không phải sao?"

Lại thêm một châm.

"Chuyện đã như thế thì đến đây kết thúc đi, chúng ta coi như chưa từng xảy ra chuyện gì, ngài chính là công công của ta.....Um...."

Tư Đồ Chiến chặn cái miệng nhỏ nhắn đang làm nhảm, hắn không thể dễ dàng tha thứ nữa, nữ nhân này mang hài tử của hắn lại còn muốn xem như không có chuyện gì xảy ra!

Ngậm đầu lưỡi dùng sức mút, hương vị ngọt ngào khiến cho hắn muốn dùng mà không được, cái miệng nhỏ nhắn này thật là làm cho hắn vừa yêu vừa hận, tại sao có thể nói ra những lời tuyệt tình như vậy!

Vừa hôn xong mặt Dư Bối Nhi ửng hồng, mắt cũng đỏ, "Cái người này làm sao....." Lời còn chưa nói hết lại bị hôn, Tư Đồ Chiến cực sợ nữ nhân này lại nói những lời tuyệt tình.

"Đừng nói nữa, ta chính là không bỏ được nàng, cũng không muốn buông tha nàng....."

.....

Haizz sắp hết hè rồi, ta lại lười nữa...~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 22

"Thật ra ngài chỉ thích thân thể này thôi có đúng hay không?"

Ngần đầu lên nhìn Tư Đồ Chiến, hoàn toàn không biết khoe mát mình hồng hồng, bộ dáng kia thật chọc người yêu thương.

"Lúc trước là vậy, nhưng sau này ta mới phát hiện càng ngày càng không bỏ được nàng. Ta muốn cùng với nàng, mặc kệ nàng có phải thê tử Kiệt nhi hay không"

Trước đó trong lòng Tư Đồ Chiến không biết đã trải qua bao nhiêu giãy giụa, nhưng vừa nghe mật thám báo cáo nói nàng sợ lạnh khó chịu, thân thể liền phản ứng nhanh hơn não bộ lập tức chạy tới phòng nàng ôm nàng.

"Thật sự? Trong lòng của ngài thật sự có ta sao?"

Trong lời nói có chút không xác định, còn không đợi nam nhân trả lời, nàng tiếp tục nói.

"Biết mình mang thai con của ngài, ta cũng có chút để ý ngài.....Nhưng ta là thê tử của Tư Đồ Kiệt.....ta và ngài, chúng ta....."

Tư Đồ Kiệt rất vui mừng, hắn cho rằng Dư Bối Nhi không có chút cảm giác nào với hắn, không ngờ nàng vẫn có chút để ý tới hắn.

"Không sao, tất cả đều giao cho ta, nàng không nên cự tuyệt ta có được hay không? Cho ta một cơ hội có được hay không? Có được hay không?"

Mấy chữ cuối cùng gần như là cầu xin, trái tim Dư Bối Nhi run lên, gật đầu một cái.

Tình cảm của Tư Đồ Chiến và Dư Bối Nhi nhanh chóng tăng lên, mỗi buổi tối hai người đều ôm nhau ngủ.

Tư Đồ Kiệt trở về, không biết Tư Đồ Chiến đã nói những gì với hắn, Tư Đồ Kiệt cũng không nói gì thêm, dù sao quan hệ giữa ba người bọn họ cũng rối loạn đến cắt cũng không xong.

Đội đến gần ngày sinh của Dư Bối Nhi công chúa Trường An của Trần Quốc đi tới Tần Quốc.

Tư Đồ Kiệt phụ trách tiếp đãi sứ thần Trần quốc thì nhận ra công chúa Trường An này trước kia chính là cô nương mà chủ nhân cách Tư Đồ Kiệt từng thích.

Sau một hồi ăn nói khép nép, lay lay lòng của hai người nam nhân này, Dư Bối Nhi mới rõ thì ra công chúa Trường An này gả tới là bởi vì Trần Quốc và Hàn Quốc thua thảm hại, muốn dùng công chúa Trường An và mỹ nhân trấn bảo để lấy lòng Tần quốc.

Dư Bối Nhi gả tới là hôn nhân chính trị, công chúa Trường An cũng vậy, nói dễ nghe là kết thân, khó nghe một chút chính là quà tặng.

Nhưng dù sao công chúa Trường An cũng là công chúa của một nước, thân phận người lấy công chúa cũng không thể quá thấp. Tư Đồ Chiến chính là một trong những người được đề cử đó, hiện tại cũng không thể xác định cuối cùng là rơi vào nhà nào.

Dư Bối Nhi biết rõ.....

.....

.....

.....

.....

.....

@ kéo nữa đi

.....

...

....

.....

.....

Biết rõ....

...

.....

.....

.....

...

Hết rồi

...

Đừng kéo xuống nữa

.....

Hết rồi

.....

....

...

Kéo xuống hoài dạ

.....

.....

Đã bảo hết rồi

.....

.....

.....

Hết rồi ~

.....

.....

.....

.....

....

.....

Thấy chưa ta nói hết rồi không nghe 0.0

.....

Mai lại đến xem nha hôm nay lười quá bao nhiêu đó thôi>

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 22-2

Dur Bối Nhi biết có lẽ mỗi lần mình chuyển kiếp thân phận mình đều là nữ phụ, nhiệm vụ chính là đoạt nam nhân với nữ chủ, còn phải xxoo với nam nhân.

Nhưng bản thân mình vừa tính toán, vừa hiến thân, vừa diễn trò mới khiến cho lòng của các nam nhân này lung lay, vậy mà chỉ một chỉ ý của người là có thể trực tiếp gả tới rồi. Nàng cũng không hề quên nữ chính là tình đầu của Tư Đồ Kiệt, hơn nữa có thể sẽ lập tức trở thành bà bà (*) của nàng rồi! Nàng cũng không muốn nữ chính một khi gả tới lại bắt được lòng của hai người nam nhân này, khiến cho nàng liền trở thành vật hi sinh.

(*): Mẹ chồng.

Ôi chào ôi, đây đúng là tre già măng mọc.

Có thể nói đây đúng là tính cách của Dur Bối Nhi, cũng có thể nói là Dur Bối Nhi ích kỷ. Nàng chính là có lòng tham, muốn Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt một lòng đều đặt ở trên người nàng. Ai mà không thích được hai nam nhân ưu tú như vậy một lòng thích đây? Mặc dù một người trong đó cũng không thể coi là nam nhân chân chính.

Người được đề cử vẫn có rất nhiều, nghe nói Tần vương cũng rất xem trọng công chúa quốc sắc thiên hương này.

Dur Bối Nhi chỉ có thể yên lặng suy tính trong lòng, người ta là nữ chủ đấy, làm sao có thể gả cho Tần vương đã hơn năm mươi tuổi được.

Thôi, đi một bước tính một bước đi! Dù thật sự gả đến đây, nàng cũng không tin nàng không tranh lại nữ chủ!

Người làm trong phủ báo lại, nói rằng công chúa Trường An và Nhị vương tử tới, muốn đến viếng thăm Phượng Dương quận chúa.

Công chúa Trường An mỹ danh lan xa, vừa nhìn thật danh bất hư truyền, là một mỹ nhân tuyệt sắc.

Dur Bối Nhi tán gẫu với công chúa Trường An hồi lâu mới biết rõ mục đích của nàng ta là muốn gặp Tư Đồ Kiệt cùng Tư Đồ Chiến, muốn xem tình cũ và nam nhân có thể trở thành phu quân của nàng ta.

Quang minh chính đại muốn xem nam nhân như vậy thật sự tốt sao? Bên cạnh người còn có người ái mộ đấy!

Dur Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là để cho người mời hai nam nhân này tới đây.

Tác phong của Tư Đồ Kiệt vẫn nhanh nhẹn như vậy, đầu tiên là cười dịu dàng, ngồi ở bên cạnh Dur Bối Nhi, một ánh mắt cũng không cho công chúa Trường An. Còn Tư Đồ Chiến thì hài hước hơn nhiều, không biết đi nơi nào, lấy một bộ râu lớn, đáng vẻ giống như lần đầu Dur Bối Nhi nhìn thấy, đúng là lưng hùm vai gấu thật sự.

Ngoài buồn cười ra trong lòng Dur Bối Nhi cũng tràn đầy cảm động, nàng biết phụ tử (cha con) Tư Đồ làm như vậy cũng là vì muốn nàng an lòng. Gần đây các nam nhân thấy nàng lo lắng nhưng cũng không hứa hẹn gì thêm, bây giờ đang dùng hành động để bày tỏ tâm ý của mình.

Công chúa Trường An hiển nhiên là bị Tư Đồ Chiến dọa sợ, suy nghĩ một chút một nữ tử như hoa như ngọc gả cho một người nam nhân đã làm phụ thân thật sự rất uất ức, chưa nói đến dung nhan thật sự không thể chịu nổi của người nam nhân này đập vào mắt. Nàng ta lập tức nhìn không nổi nữa, tìm một lý do để ra về.

"Sao chàng lại hồ đồ như vậy! Người ta đặc biệt đến thăm chàng, chàng xem đã dọa người ta chạy về rồi, sau này xem còn có ai muốn gả cho chàng nữa!" Sau khi người đi rồi Dư Bối Nhi cất tiếng cười to, giận trách Tư Đồ Chiến.

"Ta cũng chưa từng nói ta muốn cưới nàng ta, có nàng không phải đủ rồi sao?" Tư Đồ Chiến nhân cơ hội thổ lộ tâm ý của mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 22-3: Kết thúc

"Ta cũng vậy, ta cũng không có liếc nhìn nàng ta một cái!" Tư Đồ Kiệt sợ mình chậm một bước, vội vàng thổ lộ.

Dư Bối Nhi hé miệng cười cười đang muốn nói gì đó, nhưng bụng đau xót cảm giác giống như mình muốn sinh.

"Nhanh,...ta.....ta...sắp sinh!"

Phụ tử Tư Đồ vội vàng ôm Dư Bối Nhi vào phòng sinh, bị cả đám bà mụ đuổi ra khỏi phòng sinh.

Dư Bối Nhi sinh con đau đớn ba ngày ba đêm, mười mấy bà mụ thay phiên nhau coi chừng nàng. Có đến vài lần thiếu chút nữa thì hỏi muốn bảo vệ lớn hay là bảo vệ nhỏ, thậm chí kinh động Tàn Vương, phái ra thái y và y nữ kinh nghiệm phong phú nhất đến.

Thái y thông qua y nữ miêu tả cho ra kết luận là Dư Bối Nhi mạnh mẽ dùng thuốc mang thai, hơn nữa thân thể Dư Bối Nhi không được tốt lắm, có thể bình yên vô sự mang thai đến bây giờ đã rất không dễ dàng. Bọn họ có thể giữ được người lớn và đứa trẻ, nhưng sợ rằng về sau Dư Bối Nhi không còn sinh được nữa.

Trong lòng Tư Đồ Chiến cùng Tư Đồ Kiệt vô cùng hối hận, nhưng chuyện quan trọng trước mắt vẫn là bảo vệ mẫu tử nàng, còn về sau Dư Bối Nhi có thể sinh con hay không cũng không phải là trọng điểm.

Dư Bối Nhi rất đau, hơn nữa đau đớn còn rất lâu, nàng hoảng hoảng hốt hốt nhìn thấy rất nhiều chuyện trong quá khứ. Thấy đôi nam nữ cận kề kia đặc ý nhìn bìa mộ của nàng, cũng thấy Điền Đại Tráng nở nụ cười chất phác....

Nàng thật sự muốn cứ như vậy ngủ say, nhưng dường như nàng có chuyện gì đó chưa làm xong.....Thật giống như có người nào đó đang gọi nàng, nàng muốn tỉnh lại.....

"Cô có muốn sống thật tốt ở cái thế giới này nữa không?"

"Tôi...muốn!"

"Được vậy thì tôi cho phép cô tiếp tục sống thật tốt ở cái thế giới này....."

Mở mắt ra một mảnh ánh sáng chói mắt.

"Bối nhi cuối cùng nàng cũng tỉnh!"

"Hài...hài tử...."

"Ồ đây, thái y nói đứa bé phải điều dưỡng thật tốt, là một nam hài, nàng nhìn thử xem...."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 23: Thế giới thứ hai(Ngoại truyện 1: Những chuyện liên quan đến đứa bé)

Tiểu công tử của phủ tướng quân tên là Tư Đồ Sâm, chữ Sâm ý là trân bảo, thể hiện Tư Đồ Sâm là trân bảo trong lòng Dư Bối Nhi và bọn họ.

Năm nay Tư Đồ Sâm đã được hai tuổi rồi, gần đây nó rất không vui, bởi vì nó không thể ngủ chung với mẫu thân thơm ngát của mình nữa! Hai đại ác m

này đuổi nó khỏi mẫu thân rồi! Còn giao nó vào tay sư phụ ác ma dạy võ công, đứng tấn chỉ là chuyện nhỏ, sợ nhất chính là cây roi! Nếu không phải mẫu thân nói luyện võ có thể cường thân kiện thể, không cần uống nước thuốc đen kịt đắng chát này nữa nó mới cố luyện võ! Hừ, nó còn có một tâm nguyện nho nhỏ, chính là học giỏi võ công sau này đánh bại hai đại ác ma đó cứu mẫu thân ra!

Mặc dù tuổi nó nhỏ, nhưng có rất nhiều mưu kế, nó tính toán lén lút đi xem mẫu thân của mình, xem xem mẫu thân có bị đại ác ma khi dễ hay không!

Sau khi Dư Bối Nhi sinh đứa bé thì cơ thể thường hay ngã bệnh, nhất là chịu không nổi khí lạnh. Sau đó phủ tướng quân bỏ số tiền lớn mời một đồ đệ của danh y đã ẩn cư nhiều năm đến điều trị thân thể cho Dư Bối Nhi, còn cải tạo lại gian phòng của nàng, thân thể của nàng mới tốt hơn một chút.

Gian phòng hiện tại nàng ở đổi tên là Noãn các, còn khu vườn thì mời thợ tới đào cái ống dưới mặt đất, thoáng lạnh cũng bảo người ta ngày đêm không ngừng nấu nước rót vào trong khu vực quản lý. Cả khu vườn thật sự phải nói là bốn mùa như mùa xuân, các loại hoa trong sân mỗi ngày mỗi khác. Chỗ có thể đi lại trong phòng và trên giường thì lót thảm thật dày, phòng ngừa Dư Bối Nhi ngã xuống đất bị nhiễm lạnh. Cái giường ban đầu cũng bị đổi, giường mới lớn như có thể dung nạp năm đại hán ngủ cùng, trên cột giường cũng khắc hoa văn tuyệt đẹp. Cái màn giường kia càng thêm khoa trương, mỗi một trăm lão tú nương gia đình nỡ nỡ con cháu đầy đàn tới thêu một trăm chữ Phúc và một trăm Thọ, ước chừng thêu tới mười cái, nói là có thể đổi lại dùng.

Danh tiếng của Dư Bối Nhi cũng vì vậy mà vang xa, ai mà không biết phủ Đại tướng quân của Tần quốc có vị thiếu phu nhân là Phụng Dương Quận chúa của Trần quốc, bây giờ được phu quân hết mực cưng chiều, cũng sắp bị toàn bộ tiểu thư Tần Đô đồ kỵ chết rồi, nếu nàng không gả tới đây thì những sủng ái này sẽ thuộc về các nàng.

Tư Đồ Sâm vui vẻ chạy đến bên giường lớn, tiểu nha hoàn bên cạnh len lén cười, mỗi ngày công tử đều tới đây một lần như tiểu tặc, mỗi lần không tới nửa canh giờ đã bị lão gia và thiếu gia đuổi đi.

"Mẫu thân, mẫu thân!" Hai đại ác ma nói mẫu thân bởi vì sinh nó mà tổn thương thân thể, cho nên mỗi ngày uống thuốc xong phải ngủ một hồi, nói chuyện thì nói nhỏ thôi để không kinh hãi đến mẫu thân, nếu không thì mẫu thân phải uống thuốc còn đắng hơn thuốc của nó.

"Ừm..... Sâm nhi?" Một cánh tay như ngọc kéo bức màn tinh mỹ phồn hoa ra, để lộ khuôn mặt nhỏ nhắn càng nuôi càng mỹ lệ hơn, nhìn thấy người tới cười khẽ một tiếng, như trăm hoa đua nở.

"Mẫu thân, con rất nhớ người." Thân thể bé nhỏ bò lên giường lớn dưới sự giúp đỡ của mẫu thân và tiểu nha hoàn, úy khuất chui vào trong ngực mẫu thân mình, hít thật sâu mùi thơm trên người Dư Bối Nhi.

"Mẫu thân cũng nhớ Sâm nhi." Các nam nhân càng lớn tuổi thì tham muốn giữ lấy nàng càng mãnh liệt. Nếu không phải nàng phản đối mãnh liệt, theo ý của các nam nhân đó chính là Sâm nhi sinh ra nên theo bà vú, nơi nào còn có thể giữ ở bên người hai năm.

"Mẫu thân chúng ta ngủ chung đi, uống thuốc rồi ngủ mới tốt cho cơ thể." Tư Đồ Sâm nháy nháy mắt, thích nhất cùng mẫu thân mình ngủ.

"Được, Sâm nhi nằm đây."

Khi hai người nam nhân này hết bận mới đến Noãn các thì nhìn thấy Dư Bối Nhi ôm Tư Đồ Sâm, một tay của tiểu tử thú kia còn nắm cánh tay ngọc của Dư Bối Nhi, tay kia nắm bộ ngực sữa của nàng.... Nhìn nhau một cái, ăn ý che miệng bé Tư Đồ Sâm ra, không kinh động Dư Bối Nhi đã ngủ say, cùng nhau trừng trị thích đáng tiểu tử cứng đầu cứng cổ này.

Phải biết bọn họ đã hai năm không có chạm qua Dư Bối Nhi rồi, tiểu tử này lại thường gần gũi nàng, sao có thể không khiến cho bọn họ hận nghiêng răng nghiêng lợi đây?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 24: Ngoại truyện 2: Chuyện liên quan đến ba người (H)

Editor: Kim Phụng

Dư Bối Nhi dưỡng thân thể hai năm, các nam nhân cũng nhịn hai năm.

Đều bởi vì một câu nói của thần y trẻ tuổi, nếu muốn Dư Bối Nhi chân chính tốt thì trong một năm rưỡi không được hành phòng, trong năm năm không được mang thai!

Không sai, nếu dưỡng thân thể tốt Dư Bối Nhi vẫn có thể sinh con, nhưng có thể không sinh thì không nên sinh, sinh đoán chừng lại phải nghỉ ngơi một năm, hai năm nữa mới tốt.

Các nam nhân cũng không muốn Dư Bối Nhi chịu khổ, dù là thần y lên tiếng nói rằng đã có thể hành phòng, nhưng họ vẫn cứng rắn nhịn thêm nửa năm nữa.

Nhưng gần đây cơ thể Dư Bối Nhi tốt hơn nhiều, nói cách khác là đã có thể.....

Dư Bối Nhi không biết ý định của các nam nhân, nàng vui mừng cuối cùng cũng có thể bước ra cửa phòng rồi, hoàn toàn không biết các nam nhân tính toán phải ăn nàng như thế nào.

Bọn nha hoàn theo nàng đi đến bờ ao nhỏ, nàng muốn cho cá ăn, kết quả bọn nha hoàn nhanh tay lẹ mắt buộc từng tảng từng tảng rèm vải quanh tiểu đình, lại đốt ba lò sưởi bên trong, mọi phương diện đều không để một chút gió lọt vào.

Nàng vẫn muốn tiếp tục cho cá ăn sao?

Tiểu bảo bối Sâm nhi của nàng vẫn còn chưa tan học, bọn nha hoàn cũng không để cho nàng ra gió, nàng chỉ đành tựa vào đệm êm dày xem sách, kết quả xem hồi lâu đến lúc ngủ gật, nhắm mắt ngủ một lát.

Giữa lúc mơ mơ màng màng nàng cảm giác có vật gì đó đang quấy nhiễu nàng, nàng mở mắt nhìn thấy hai người nam nhân này vây quanh nàng, bốn bàn tay vẫn còn chạy loạn trên người của nàng: "Um! Hai người đang làm gì thế?" Trên mặt nổi lên vết đỏ, rõ ràng đã là mẩu thân, nhưng thần thái vẫn còn là thiếu nữ trẻ trung mê người, bộ dáng thẹn thùng e lệ này kích thích các nam nhân đã thủ đã lâu không được buông thả càng tăng thêm sức lực trên tay muốn nghe cái miệng nhỏ mê người này phát ra tiếng rên rỉ.

Dư Bối Nhi được hai người nam nhân nhẹ nhàng ôm lấy đặt lên trên bàn của tiểu đình, Tư Đồ Kiệt còn tỉ mỉ lột một lớp thâm lên. Y phục bị cởi lộ ra làn da trắng hồng, vì đã lâu không có ra cửa sưởi nắng nên làn da này trắng đến gần như trong suốt dưới ánh mặt trời, xúc cảm trơn mịn làm cho người ta yêu thích không buông tay.

Lúc này vừa vãn nổi gió, lay động rèm, qua kẽ hở giữa những bức rèm đang lay động Dư Bối Nhi rõ ràng có thể nhìn thấy hầu gái đang canh chừng bên ngoài, cùng với những người làm khác thỉnh thoảng vội vội vàng vàng đi ngang qua. Dư Bối Nhi bối rối, ở hai thế giới nàng đều chưa có trải nghiệm nhiều đã mang thai, dù là làm ở ngoài trời cũng đã là đêm hôm khuya khoắt, có bao giờ làm giữa ban ngày ban mặt nơi nhiều người qua lại, hơn nữa còn làm cùng trượng phu và công công của mình.....

Nàng dùng sức giãy giụa, muốn cầu xin nam nhân trở về phòng làm tiếp, nhưng nam nhân t*ng trùng lên óc làm sao nghe nàng, "Ngoan ngoan làm ở chỗ này với ta, nếu không ta sẽ để cho nàng khóc cầu xin ta, khiến những hạ nhân kia cũng biết thiếu phu nhân của bọn họ lén phét với công công của mình!" Tư Đồ Chiến hung tợn uy hiếp Dư Bối Nhi, miệng không ngừng thở hỗn hển, trong tay còn nắm ngực của nàng bởi vì sinh con mà nở ra một vòng, dùng sức bóp một cái, Dư Bối Nhi không nhịn được há mồm muốn phát ra một tiếng kêu đau, nhưng lại bị Tư Đồ Kiệt tay mát lạnh lẹ chặn lại.

Hắn dùng miệng chặn lại, hoàn toàn không thô lỗ vội vàng như Tư Đồ Chiến mà dịu dàng khẽ liếm cánh môi như hoa anh đào, dù nàng không nhịn được mở miệng tiếp nhận lưỡi hắn, cực kỳ triển miên cuốn lấy cái lưỡi nhỏ thom tho, hấp thu nước miếng ngọt ngào trong miệng nàng, để cho nàng uống vào nước miếng của mình.

"Đừng có kêu, ngộ nhớ nàng lớn tiếng những hạ nhân kia nghe thấy thì làm thế nào?" Nụ hôn dịu dàng kết thúc, lại nói ra những lời khiến Dư Bối Nhi cảm thấy xấu hổ như vậy. Nàng chỉ đành cắn cánh môi của bản thân, đỏ mặt, mặc cho nam nhân thi triển.

Hai tay của nàng bị Tư Đồ Kiệt cầm nâng ở đỉnh đầu, như vậy thân thể dụ người của nàng liền không tự chủ được mở rộng, ngực cũng càng thêm lộ ra vẻ ngạo nghễ ưỡn lên, nụ hoa vươn lên rất muốn nam nhân thương yêu. Thân thể không giãy dụa được, nam nhân dễ dàng mở ra bắp đùi thon dài, gấp hai chân lại đè lên bộ ngực sữa, đè ép bầu vú đến biến hình, tiểu huyết phần hồng lộ ra, khe nhỏ hé mở, một chút xú mật dịch trong suốt chảy ra.

Hình ảnh xinh đẹp và dâm mỹ như vậy kích thích hai người nam nhân này càng thêm điên cuồng, Tư Đồ Chiến trực tiếp há miệng ngậm lấy tiểu huyết, từng ngụm từng ngụm nuốt mật dịch, còn ghét bỏ mật dịch không đủ nhiều, liên tục đánh vào cái mông vênh lên làm nó phồng hồng: "Chảy nhiều một chút, ít như vậy làm sao đủ cho công công nàng uống....uồ...ng!"

Dư Bối Nhi bị điều này kích thích, tiểu huyết co rút lại chảy ra càng nhiều nước hơn. Hình như là vì hành động dâm đẳng này của mình mà cảm thấy xấu hổ, nàng bắt đầu nhỏ giọng nức nở nghẹn ngào một cách uất ức.

Tư Đồ Kiệt cũng không buông tha nàng, phụ thân hắn đang liếm tiểu huyết của Dư Bối Nhi, hắn liền duỗi ngón tay ra quấy đôi môi bị nàng cắn trắng bệch, ngón tay ở trong miệng ra ra vào vào giống như nam nữ giao hoan, "Xem nàng kia, hai cái miệng trên dưới đều đang chảy nước!" Tư Đồ Kiệt nhẹ giọng nỉ non bên tai Dư Bối Nhi, đầu lưỡi như có như không đụng vào vành tai nhạy cảm.

"Không..... Đừng bảo là..... A..... Không cần liếm nơi đó..... Um....." Cố gắng khép bắp đùi lại nhưng cuối cùng vẫn kẹp lấy đầu của Tư Đồ Chiến, càng làm cho nam nhân dùng sức liếm láp, đầu lưỡi dùng sức đưa vào sâu trong tiểu huyết.

"Tại sao không nói? Chẳng phải nàng rất thích sao? Nàng xem nước của nàng càng chảy càng nhiều rồi....."

Lời nói của nam nhân càng ngày càng thô tục, dưới hai sự kích thích, tiểu huyết của Dư Bối Nhi phun ra lượng lớn mật dịch, nhả ngón tay Tư Đồ Kiệt ra, từng ngụm từng ngụm hít thở, chỉ cảm thấy quá mệt.

Ngón tay Tư Đồ Chiến quét qua tiểu huyết, tất cả đều là mật dịch trong suốt, đưa đến trong miệng nàng để cho nàng liếm sạch sẽ, "Ăn ngon không? Dịch nhòn của mình ăn ngon không?" Cho đến khi nhìn thấy Dư Bối Nhi ưỡn khuật gật đầu mới đưa ngón tay ra khỏi cái miệng nhỏ nhắn.

Tư Đồ Chiến lật người nàng một cái, đổi vị trí với Tư Đồ Kiệt, giải phóng côn th*t đã sớm đứng thẳng ra ngoài, ma sát môi của Dư Bối Nhi, "Bảo bối ngoan, liếm cho ta, nếu không ta sợ chút nữa làm nàng bị thương....."

Lời nói của nam nhân lúc ân ái đều không đáng tin, rõ ràng chính là muốn cho nàng giúp hắn bú liếm còn viện cớ sợ làm nàng bị thương.....

Nhưng nàng vẫn ngoan ngoãn mở lớn cái miệng nhỏ nhắn nuốt côn th*t, nếu không ngoan ngoãn sợ rằng nam nhân còn sử dụng thủ đoạn gì đó để ép buộc nàng.

Tư Đồ Kiệt thay thế được công việc trước đó của Tư Đồ Chiến, liếm láp tiểu huyết của nàng, ngón tay cũng cắm vào mở rộng tiểu huyết chật hẹp, thậm chí còn hôn cúc huyết của nàng, hôn đến Dư Bối Nhi thoải mái lắc lắc cái mông nhỏ, sung sướng đến ngậm không nổi côn th*t của Tư Đồ Chiến.

Cảm giác côn th*t được cái miệng nhỏ nhắn ấm nóng mút liếm rất thư thái, Tư Đồ Chiến đưa tay kéo mái tóc đen như lụa, khóa eo nhẹ nhàng đung đưa, côn th*t đung vào trong cái miệng nhỏ nhắn, nhiều lần đung vào cổ họng Dư Bối Nhi khiến Dư Bối Nhi muốn nôn, nước mắt cũng bị ép ra tới. Tư Đồ Chiến cũng không nhẫn tâm để Dư Bối Nhi khổ cực như vậy, dùng sức vùi cái liền bắn ra, rời khỏi cái miệng nhỏ nhắn tự mình dùng tay kéo dài khoái cảm xuất tinh.

Từng đợt tinh dịch nồng đậm bắn lên khuôn mặt nhỏ nhắn động lòng người của Dư Bối Nhi, nàng vẫn còn không tự biết là lưỡi liếm tinh dịch bên mép vào trong miệng rồi nuốt xuống, nhìn một màn này côn th*t mới bắn mềm nhũn lại một lần nữa cứng rắn.

Tư Đồ Kiệt phối hợp ôm lấy Dư Bối Nhi, tay xuyên qua bắp đùi, tiểu huyết hướng về phía Tư Đồ Chiến, giống như là ôm đứa bé đi tiểu. Tư Đồ Chiến từ từ đẩy mạnh côn th*t của mình vào tiểu huyết, Dư Bối Nhi nghĩ ngợi đã lâu nên bây giờ tiểu huyết khít khao như xử nữ, côn th*t chỉ có thể vào được một chút. Tư Đồ Kiệt vẫn vờ bộ ngực sữa, ngậm lấy vành tai của nàng, từ từ để cho nàng tỉnh táo lại, Tư Đồ Chiến nhân cơ hội đâm mạnh một cái, Dư Bối Nhi hét lên một tiếng.

"Chủ tử, đã xảy ra chuyện gì vậy?" Tỳ nữ bên ngoài rèm nghe động tĩnh, tiến lên vài bước thăm hỏi một tiếng.

Tiểu huyết của Dư Bối Nhi còn đang kẹp côn th*t của công công mình, nghe giọng nói này, sợ bị phát hiện loại chuyện xấu hổ này, khẩn trương co rúc lại tiểu huyết kẹp chặt Tư Đồ Chiến khiến hắn suýt chút nữa liền bắn. Tư Đồ Kiệt chỉ có thể xem mà không thể ăn cũng có chút bức tức, hắn xấu xa nói ở bên tai Dư Bối Nhi, "Nàng bảo tỳ nữ đưa chút điểm tâm tới đây, thuận tiện pha một ấm trà."

"Không cần..... Chàng thật xấu xa....." Nhịn xuống kích thích muốn lớn tiếng gào thét đã rất không dễ dàng, còn bắt nàng phải nói chuyện, hắn thật là xấu xa.

"Nàng không nói ta liền bảo tỳ nữ đi vào nhìn thấy bộ dáng dâm dăng này của nàng!"

"Đừng..... Phu quân, đừng..... A..... ưm....."

"Người vào đi!" Tư Đồ Kiệt trực tiếp cao giọng kêu tỳ nữ đi vào.

Dư Bối Nhi cả kinh, không để ý còn bị nam nhân đút vào vội hét, "Đừng vào!" Nhìn thấy vẻ mặt uy hiếp của Tư Đồ Kiệt nàng không thể làm gì khác hơn là tiếp tục nói, "Người đi bụng một chút..... Điểm tâm..... A..... Ngậm..... Trà tới đây....." Trong lúc nàng nói Tư Đồ Chiến còn nặng nề rút côn th*t ra dùng sức cắm xuống, đung vào điểm mẫn cảm, cao trào lại đến lần nữa, lượng lớn dâm dịch phun lên quy đầu.

Tư Đồ Chiến dùng sức đâm vào gần mười cái, đột nhiên rút côn th*t ra bắn vài luồng tinh dịch lên thân thể trắng như tuyết của Dư Bối Nhi. Trên người nữ nhân tràn đầy tinh dịch của mình, hình ảnh này cực kỳ dâm dăng, hắn nhìn xuống dục vọng muốn thêm một lần nữa, cùng Tư Đồ Kiệt qua loa xử lý cơ thể Dư Bối Nhi, mặc quần áo vào cho nàng, vừa đỡ vừa ôm Dư Bối Nhi mang về trong phòng nghỉ ngơi.

Tỳ nữ bị sai đi lấy điểm tâm nhìn cái đình không có một bóng người, ngần người, chủ tử đâu?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 25: Ngoại truyện 3: Chuyện liên quan đến Tư Đồ Kiệt (H)

Editor: Kim Phụng

Tư Đồ Kiệt vẫn không chịu cho Dư Bối Nhi nhìn thân thể của hắn, nàng biết Tư Đồ Kiệt vẫn còn chút khúc mắc, sợ nàng nhìn thấy thân thể hắn rồi ghét bỏ, nhưng Dư Bối Nhi cũng không nguyện ý nhìn Tư Đồ Kiệt để khúc mắc này ở trong lòng mà sống hết đời như vậy.

Thế là nàng nói với Tư Đồ Chiến một tiếng, định tìm một thời gian để hoá giải khúc mắc của Tư Đồ Kiệt. Tư Đồ Chiến ra một chủ ý, đến Ôn Tuyền

trong thôn trang ngâm suối nước nóng, dĩ nhiên Tư Đồ Sâm sẽ bị vớt cho các tiền sinh rồi.

Lúc đến Ôn Tuyền trong thôn trang, Tư Đồ Chiến liền lấy có rồi khỏi, mặc dù hần rất là không bỏ được.

Buổi tối, Dư Bối Nhi ra lệnh cho hạ nhân đốt nến bên suối, rải hoa trong suối nước nóng, để màn cách xa một chút miễn cho bị lửa bén lên.

Ảnh nền nhu hòa dưới màn đêm làm tăng thêm từng tia mập mờ, cánh hoa màu sắc tươi đẹp phiêu đảng ở trong nước, Dư Bối Nhi chỉ mặc một bộ sa y, bơi qua bơi lại trong nước giống như là Mỹ Nhân Ngư.

Cổ họng Tư Đồ Kiệt giật giật, mặc dù hần không phải nam nhân hoàn chỉnh, cũng không dễ dàng động dục giống như phần lớn nam nhân nhưng người trước mắt từng phút đồng hồ đều có thể khơi lên dục vọng của hần, hần cũng rất muốn như một người nam nhân bình thường ôm lấy nữ nhân mình yêu mền vào trong ngực.

Nhưng hần không dám, hần sợ.

Dư Bối Nhi cười lại gần Tư Đồ Kiệt, đôi môi thơm nhẹ nhàng hé mở, "Phu quân tới đây, cùng nhau ngâm suối nước nóng có được hay không vậy ~~~" Cơ thể ướt nhẹp dán lên Tư Đồ Kiệt, có ý làm ướt y phục của hần, "Phu quân, y phục của chàng cũng ướt rồi, không bằng liền cởi ra ngâm suối nước nóng đi!"

"Thì ra là hai người....." Đến lúc này Tư Đồ Kiệt còn không biết bọn họ có ý đồ gì thì hần không phải là đệ nhất công tử Tần Đô nữa. "Tin tưởng ta, nàng sẽ không muốn nhìn, bản thân ta cũng không muốn nhìn thấy thân thể của mình....." Thân thể hần xấu xí như vậy hần không muốn làm bản ánh mắt của người thương, có thể ở bên cạnh chăm sóc nàng hần cũng đã rất thỏa mãn.

"Ta muốn nhìn, phu quân, chẳng lẽ chàng không tin tưởng ta sao?" Dư Bối Nhi chu cái miệng nhỏ nhắn, dùng sức đẩy mạnh Tư Đồ Kiệt vào trong suối nước nóng, bản thân cũng nhảy vào bắt đầu động thủ cởi bỏ y phục của Tư Đồ Kiệt.

"Bối Nhi..... Nàng thật sự muốn nhìn sao? Ta....." Nói được nửa câu bị một ngón tay chặn lại, nhìn ánh mắt kiên định của Dư Bối Nhi, trong lòng hần do dự hồi lâu mới chậm rãi giơ tay lên tự mình cởi y phục.

Thân thể Tư Đồ Kiệt không quá khác nam nhân bình thường, có thể là bởi vì có hai bộ phận sinh dục nên thân thể của hần có một nét đẹp trung tính, lông mọc trên thân thể ít hơn nam nhân bình thường, thậm chí làn da mềm mại nhẵn nhụi có thể so với nữ nhân, một cây côn th*t mềm mại sạch sẽ nơi hạ thân, nhỏ hơn của Tư Đồ Chiến một vòng.

Dư Bối Nhi đưa ngón tay dài nhọn ra sờ lên côn th*t kia, nàng còn chưa từng nhìn thấy côn th*t của nam nhân nào xinh đẹp như vậy, "Thật là xinh đẹp....." Không nhịn được phát ra lời khen, lần đầu tiên Dư Bối Nhi muốn chủ động đụng vào.

Tư Đồ Kiệt nhìn thấy Dư Bối Nhi không có ghét bỏ ngược lại còn ca ngợi, chủ động mở bắp đùi ra để cho nàng nhìn một bộ phận sinh dục khác của hần.

Tiểu huyết nhỏ hơn rất nhiều so với nữ tử giấu ở dưới côn th*t, một khe hở tinh tế lộ ra, có thể nhìn ra được thân thể của Tư Đồ Kiệt trở mã nghiêng về phái nam, bộ phận sinh dục của phái nữ rõ ràng không trở mã tốt, nhưng cũng mềm mại xinh đẹp như vậy.

"Phu quân, chàng rất đẹp!" Đôi mắt Dư Bối Nhi lóe sáng nhìn hần, chân thành ca ngợi.

Tư Đồ Kiệt hôn Dư Bối Nhi, làm sao nữ nhân này lại khiến cho người ta không thể bỏ được, hợp tâm ý như vậy chứ?

Dịu dàng hôn khiến cho nàng ý loạn tình mê, nàng muốn làm cho nam nhân xinh đẹp này cảm thấy thoải mái, thế là đè lên Tư Đồ Kiệt, chủ động nắm lấy côn th*t xinh đẹp kia, dùng miệng hôn lên, một tay kia vuốt ve hai hõn bi tròn ở dưới côn th*t.

Trông mắt nam nhân hồng hồng, ai có thể nghĩ tới một ngày kia hần có thể giống như một người nam nhân bình thường cùng nữ nhân yêu mền nước sữa hòa nhau như vậy đây? Không nhịn được mở miệng thở dốc, đỏ mặt, nhìn thế nào cũng thấy mê người, Dư Bối Nhi muốn người nam nhân này càng thêm thoải mái nên càng thêm ra sức phục vụ hần, nam nhân là lần đầu tiên được bú liếm, rất nhanh liền bắn.

Nam nhân thoải mái khiến tiểu huyết ở dưới cũng lúc mở lúc đóng, Dư Bối Nhi tò mò dùng ngón tay treu đùa, thậm chí còn đưa một đốt ngón tay vào. Nam nhân bị đâm kích thích eo run lên một cái, nhanh chóng lật người lại giữ chặt nữ nhân nghịch ngợm, cứ như vậy cũng không biết là ai thượng ai rồi!

Cổ ký thân thể Dư Bối Nhi, động tác của Tư Đồ Kiệt rất là dịu dàng, cho dù như thế vẫn lưu lại không ít ấn ký màu hồng. Dư Bối Nhi được vuốt ve rất thoải mái, tiểu huyết kịch liệt co rúc lại, lượng lớn mật dịch chảy vào trong suối nước nóng.

Thấy nữ nhân đã chuẩn bị sẵn sàng rồi, Tư Đồ Kiệt liền trực tiếp vọt vào, tiểu huyết ấm áp của nữ nhân bao lấy côn th*t thật chặt, giống như là không muốn côn th*t rời khỏi. Trong nháy mắt thân thể hai người cùng nhau phát ra một tiếng rên nhẹ, Tư Đồ Kiệt bắt đầu dịu dàng đâm vào, "Bối Nhi, gọi ta!"

"A..... Gọi, gọi cái gì..... Ừm..... A....." Rõ ràng không phải là giao hợp rất dùng sức, rất kịch liệt nhưng chính sự dịu dàng như vậy càng làm cho Dư Bối Nhi động tình, chủ động phối hợp với chuyển động của Tư Đồ Kiệt. Không biết qua bao lâu, hai người cùng đạt cao trào.

Ảnh nền nhu hoà, cánh hoa lơ lửng, một đôi uyên ương triền miên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 1: Thế giới trừng phạt: Trở thành nữ vương thú nhân

Editor: Kim Phụng

Ở thế giới thứ hai Dư Bối Nhi được hai người nam nhân này nuông chiều một đời, ở thế giới này nàng có người mình yêu, có hài tử, có thể nói là hạnh phúc mỹ mãn, con cháu đầy đàn, nàng dần dần quên mất thân phận thật sự của nàng, quên mất mình là Hải Bối Nhi chứ không phải Dư Bối Nhi.

"Cô còn muốn trở lại thế giới của mình trả thù không?" Thời gian qua đi năm mươi mấy năm, giọng nói lạnh lùng của hệ thống mới vang lên lần nữa.

"Thế giới của ta? Ta không phải là người của thế giới này sao?" Thời gian có thể xóa mờ tất cả, dù là ban đầu hận thù đến khắc cốt ghi tâm như vậy cũng dần dần biến mất, nàng không còn nhớ mình rốt cuộc là ai nữa.....

"Thế giới thứ nhất khảo nghiệm xem cô có năng lực làm một người chấp hành hay không!? Còn của khảo nghiệm thứ hai là thử xem cô có thể chịu được hấp dẫn hay không!? Rất đáng tiếc, cô không thông qua khảo nghiệm thứ hai, bây giờ bắt đầu trừng phạt, nhốt vào Tiểu Hắc Ốc 500 năm, sau đó tiến vào thế giới trừng phạt....."

Hải Bối Nhi không biết thời gian, linh hồn của nàng lâm vào trong bóng tối, không có một chút âm thanh, hoàn toàn tĩnh mịch.....

Nàng không muốn điên mất lần một lần hồi tưởng lại những việc nàng đã trải qua, mới đầu nàng vẫn chỉ nhớ cuộc sống hạnh phúc của Dư Bối Nhi khi còn sống, dần dần mới nhớ tới sự thật thì ra nàng là Hải Bối Nhi..... Cuối cùng nàng cũng hiểu nhược điểm lớn nhất của mình chính là quá mức cảm tính. Nếu không phải ở thế giới thứ nhất hệ thống kịp thời hút nàng ra thì nàng cũng sẽ quên đi thân phận thật sự của mình giống như ở thế giới thứ hai vậy.

Hệ thống nói 500 năm Tiểu Hắc Ốc chính là nhốt linh hồn của Hải Bối Nhi vào trong hư vô, đối với hệ thống thì chỉ là 5 phút ngắn ngủn, đợi đến sau khi Hải Bối Nhi ra ngoài, cảm giác chính là trầm ổn rất nhiều, cũng không bị hư vô bức cho điên.

Hệ thống rất hài lòng với Hải Bối Nhi của bây giờ, hoàn toàn có đầy đủ tố chất của một người chấp hành nhiệm vụ.

"Hiện tại mở ra thế giới trừng phạt, phải hoàn thành hai nhiệm vụ: một là lấy được tinh dịch chất lượng cao năm phần trở lên, hai là trở thành người thống trị thế giới." Hệ thống nói xong cũng trực tiếp ném Hải Bối Nhi vào thế giới trừng phạt.

Hải Bối Nhi mở mắt ra, trước mắt là một cây thực vật màu xanh lá, từ khi nào cây lại cao hơn người vậy? Giương mắt nhìn thấy đại thụ cao ngút ngàn, lá cây rậm rạp, ánh mặt trời loang lổ.

Trong đầu nàng không có một chút tin tức nào, hoàn toàn trống rỗng..... Giơ tay lên muốn chùi mặt, kết quả lại nhìn thấy một móng vuốt lông lá..... A, móng vuốt a.....

Cái gì!!! Móng vuốt!!! Vậy bây giờ nàng không phải là người sao??? Không đúng, vậy bây giờ nàng rốt cuộc là thứ gì???

Nàng thật vất vả tìm được một đầm nước nhỏ có thể nhìn thấy hình dáng của mình, kết quả.....

Cuối cùng nàng cũng biết tại sao cây lại cao như vậy, bây giờ nàng chính là một con thú nhỏ nhỏ!!! Hơn nữa còn là một con thú nhỏ không biết thuộc chủng loại nào!!!

Không thể không nói bây giờ nàng rất là dễ thương, dễ thương đến mức lòng của nàng đều tan nát.

Một bộ lông đỏ như lửa, lỗ tai có chút giống như tai hồ ly, mắt vừa lớn vừa tròn long lanh rất là vô tội, có phần giống mèo nhưng lại không phải mèo. Nàng giơ giơ cái đuôi của mình lên lại phát hiện hình như là bị đứt một đoạn, vết thương vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, lại cẩn thận nhìn kỹ thì thấy trên người của mình hình như có rất nhiều vết thương nhỏ.

"Ô ô ô....." Ngay cả giọng nói cũng nhỏ nhoi, không có hơi sức, tội nghiệp!

"Ừc ~~~" Một cái móng vuốt dè bụng của mình, thật đối....

Vừa đúng lúc một con cá béo ú bơi qua trước mặt, nghĩ cũng không nghĩ liền trực tiếp nhào tới, kết quả cá thì không bắt được ngược lại làm bản thân bị ướt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 2

Editor: Kim Phụng

Nhớ hai nhiệm vụ mà hệ thống giao, nhìn lại hình dáng của mình bây giờ, đừng nói làm nữ vương, ngay cả giống đực cũng không quyến rũ nổi, con thú nào lại coi trọng thú con còn chưa trở mã hoàn toàn chứ!!!

Hơn nữa bây giờ nàng thật đói ~~~ con cá béo ú kia còn như cười nhạo nàng, vẫy cái đuôi, bắn nước tung tóe vào Hải Bối Nhi. [Edit: Kim Phụng]

Đây chính là thú thiện bị cá lẩn! Nghiến nghiến tiểu răng sữa, để xem nàng cơ trí nường nguoi như thế nào!

Đã từng làm người bây giờ làm thú nàng cũng sẽ không bị con cá béo ú này khinh thường, hiện tại nàng cũng không có sức lực gì vậy dùng trí đi! Nàng tìm một ít dây leo khá mềm dẻo, dùng răng và móng vuốt từng chút từng chút bện lại thật chặt, rồi tìm một cây gậy gỗ bèn chác buộc một đầu của lưới mây vào, sau đó cắm thật sâu vào cặp bờ.

Làm xong tất cả thì sắc trời cũng sắp tối, mặc dù mệt chết đi nhưng nếu như trời tối thì càng thêm nguy hiểm.

Cắn một đầu khác của lưới đi vào trong nước, vậy con cá béo ú đáng giận ở trong lưới, sau đó kéo lưới lên, con cá béo ú kia hơi sức quá lớn suýt chút nữa thì trốn thoát giữa đường, đợi đến lúc lên bờ thì Hải Bối Nhi trực tiếp nằm trên mặt đất thờ.

Trời sắp tối rồi, Hải Bối Nhi kéo cái lưới chứa cá đi, kéo về chỗ nàng mở mắt. Rất không dễ dàng ở trong trí nhớ ít đến thương cảm và hỗn loạn này biết được gần đây có một sơn động rất lớn, bên trong còn có một bộ hài cốt, thì ra trước kia con thú này cảm thấy khí thế của hài cốt đó quá mạnh mẽ nên không dám vào động.

Hải Bối Nhi cũng không có bản khoăn nhiều như vậy, đã chết còn có khí thế lớn như vậy đủ để bảo vệ nàng một thời gian, [editor: kim phụng] bây giờ nàng vừa nhỏ yếu vừa bị thương, chỗ như thế nhất định chính là Động Thiên Phúc Địa (*).

(*): Động thiên phúc địa còn gọi là bồng lai, đây chính là chỗ ở của Thần tiên.

Ném cá ở một bên, vội vàng vui vẻ chạy đi tìm đồ có thể bện lửa, sau đó mới bắt đầu đánh lửa. Đáng tiếc dù Hải Bối Nhi ở thế giới nào cũng đều được ăn sung mặc sướng, căn bản chỉ biết lý thuyết chứ không biết thực hành, nướng nửa ngày vẫn là nửa sống nửa chín, lại không có muối, ăn muốn nôn, nhưng vì sống sót vẫn là khê cần môi nuốt.

Sau khi trời tối bên ngoài truyền đến từng trận gió thổi, cực kỳ giống tiếng gào của quái thú, nhưng Hải Bối Nhi không hề cảm thấy sợ hãi, trải qua 500 năm tịch mịch khiến cho bây giờ nàng mặc kệ nhìn thấy cái gì, nghe thấy cái gì cũng đều cảm thân thiết bội phần, không có một chút âm thanh, một mảnh trống vắng như trước kia mới là đáng sợ nhất.

Có hơi lạnh, nhưng vẫn ngủ rất ngon.

Sáng sớm hôm sau lúc mặt trời chiếu tới móng mới tỉnh lại, vui vẻ chạy đi bắt con cá kéo về trong động, sau đó đi ra xem hoàn cảnh xung quanh. [edit: Kim Phụng dỉ^]

Hải Bối Nhi nhìn thấy một số trái cây thì trong đầu sẽ tự phân biệt có thể ăn hay không, đoán chừng đây là bản năng lưu lại ở trong thân thể. Nàng chọn một vài trái cây có vị ngon tính toán tới nay đổi khẩu vị. Nàng còn phát hiện một loại trái cây màu đen có chứa vị mặn, Hải Bối Nhi tính toán thử xem có thể dùng phương pháp chưng cất để lấy muối không.

Âm thầm tự động viên trong lòng, cuộc sống sẽ càng ngày càng tốt!

Sinh sống gần hai tháng ở rừng rậm nguyên thủy, thân thể của nàng cũng đã trưởng thành một vòng, da lông cũng trở nên hơi sáng bóng, cái đuôi cũng dài ra, màu lửa đỏ rất là xinh đẹp.

Cơ bản tài nấu nướng cũng được rèn giũa, bây giờ nàng còn có thể chế tạo một vài bẫy bắt được một ít động vật nhỏ, giỏi nhất nàng bắt được một con thỏ béo mập. Muối cũng được nàng lấy ra, còn phát hiện trái cây có vị khá ngon, sơn động cũng được nàng bố trí lại, bên ngoài phủ rất nhiều dây leo che giấu, chỗ ngủ chính là da lông của con thỏ to kia.

=====

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tôi I* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 3

Editor: Kim Phụng

Hôm nay Hải Bối Nhi tính toán đến cái đầm nhỏ kia tắm rửa, sau khi đến nhìn thấy một con mãnh thú to lớn đang nghỉ ngơi ở đó, nhìn kỹ một chút bề ngoài khá giống một con sói màu trắng, nhưng lớn hơn sói ở kiếp trước nhiều.

Trong lòng nàng run rẩy, thờ nhẹ tính toán từ từ rút đi, lúc cảm thấy khoảng cách đã an toàn, muốn bắt đầu chạy lại bị người ta xách lên, một nam nhân cả người trần trụi xách gậy nàng lên. [edit: kimphuong]

Người nam nhân này cao khoảng hơn hai mét, một đầu tóc trắng thật dài, lông mày cũng màu trắng, con ngươi nhìn kỹ thấy có ngân quang (*) hiện lên, cả người lộ rõ cảm giác cuồng dã cao ngạo.

(*): Tia sáng trắng.

Hắn xách Hải Bối Nhi tới trước mặt, dò xét cẩn thận một lần, thậm chí còn tra xét giữa hai chân sau của Hải Bối Nhi làm cho Hải Bối Nhi xấu hổ kêu lên vài tiếng, "Tiểu gia hỏa thuộc bộ lạc nào?"

Đây rõ ràng là một giống cái còn chưa có thành niên! Mấy năm qua giống cái ra đời càng ngày càng ít, các bộ lạc lớn đều rất xem trọng thú cái của bộ lạc mình. Cho dù là giống cái của bộ lạc thua trận cũng sẽ được bộ lạc chiến thắng nhận, giữa mọi người có một quy định bất thành văn đó chính là không giết giống cái.

Nhưng trên người giống cái này không có bất kỳ mùi nào của thú nhân, chứng minh nó một thân một mình sinh sống gần hơn một tháng, đoán chừng là đời sau của thú nhân lạc đường ở ngoài hay bú sữa binh đi lang thang. Giống cái nhỏ như vậy lại có thể sống ở rừng rậm Di Nguyệt nguy hiểm trùng điệp này ít nhất hơn một tháng sao?

"Ô ô ô....." Mau thả ta xuống, cái người khốn nạn này! Hải Bối Nhi dùng sức giãy giụa, bị xách lên như vậy thật sự quá không thoải mái, móng vuốt vung lên cào tay của nam nhân tạo ra mấy vết thương.

"A! Lại to gan như vậy?" Liếm liếm vết thương trên tay, biến thân trở thành con Ngân Lang (*) to lớn ở cạnh đầm nước kia, mở miệng thật to, ngậm Hải Bối Nhi vào liền bắt đầu chạy.

(*): Ngân Lang là sói trắng. [edit: kim phụng]

Hải Bối Nhi còn chưa kịp phản ứng xem xảy ra chuyện gì, nàng thật là không ngờ thú ở thế giới này có thể chuyển hóa! Thật là thần kỳ!

Tốc độ của Ngân Lang rất nhanh, Hải Bối Nhi mới ngủ gật thì đã đến một nơi giống như là thôn nhỏ. Nhà cửa nơi này từng cái từng cái rất là chỉnh tề, có thể nhìn thấy một số người, thú và bán thú (*) sống ở bên trong.

(*): Nửa người nửa thú.

Hải Bối Nhi rất là tò mò, nghiêng đầu quan sát cái chỗ này, dáng vẻ này miễn bàn có bao nhiêu đáng yêu.

"Lang Kỳ, người từ nơi nào mang về tiểu giống cái đáng yêu như vậy? Lại còn chưa có trưởng thành?" Một con hổ vằn đen trắng to lớn nhào tới trước mặt Hải Bối Nhi, hóa thân thành nam nhân cao lớn tóc đen trắng xen nhau, vừa nói đùa chân của Hải Bối Nhi nhũn ra một chút, má ửng đỏ chút nữa điếc tai rồi.

"Nhặt được trong rừng rậm Di Nguyệt, tiểu gia hỏa này sống trong rừng ít nhất một tháng, không có hơi thở của thú nhân nên ta mang nàng trở về." Thú nhân giống cái cũng không thể tùy tiện mang về, nếu không rất có thể sẽ khiến cho bộ lạc gặp đại chiến, nhưng nếu tiểu giống cái lưu lạc như là Hải Bối Nhi vẫn có thể mang về trong bộ lạc, cho tới về sau nàng có muốn ở trong bộ lạc định cư nữa hay không do chính nàng quyết định.

"Cái gì? Nàng rõ ràng còn chưa có trưởng thành, có thể sao?" Đại Hổ ngồi trên người Hải Bối Nhi một cái, quả nhiên chỉ có mùi của Lang Kỳ, không có mùi của thú nhân khác, tiểu thú con này quả thực lợi hại, rõ ràng còn chưa có lớn bằng lòng bàn tay, cũng biết giặt mình chân nhũn ra!

"NGAO...OOO?" Hải Bối Nhi cũng không biết trong lòng con Đại Hổ này đang suy nghĩ gì, nàng nâng lên móng vuốt nhỏ chọc chọc Lang Kỳ, hỏi hắn nơi này là đâu, hiện tại nàng là tiểu thú con cái gì cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 4

Editor: Kim Phụng

"Nơi này là nơi gần rừng rậm Di Nguyệt nhất, gọi là bộ lạc Di Nguyệt, người có thể sống an toàn ở chỗ này." Nhân thú giống đực từ nhỏ tiếp nhận giáo dục chính là bảo vệ giống cái, hơn nữa Lang Kỳ còn có suy tính của mình, mình bây giờ còn trẻ lại vẫn độc thân, thân thể cường tráng, nếu như sau khi tiểu giống cái này trưởng thành nguyện ý cùng mình ký kết khế ước không phải rất tốt sao?

"Đừng nha đừng nha, chỉ chúng ta mới có thể bảo vệ được người!" Hồ Hùng cũng là một nhân thú độc thân trẻ tuổi trong bộ lạc, khó được tới một giống cái vừa đáng yêu lại trẻ tuổi nói thế nào cũng muốn biểu hiện mình một chút.

"NGAO...OOO?" Nàng không hiểu hai thú nhân này bề ngoài cuồng dã như vậy, thậm chí cuồng dã đến hơi dọa người cũng ở trước mặt một giống cái đáng yêu như nàng khoe khoang thân hình của mình.....

Gặp phải trâu chọc thật sự rất mệt mỏi.....

Bộ lạc Di Nguyệt đã mười năm rồi không có giống cái ra đời, thoát nhìn hình như không phải là chuyện lớn gì, bởi vì tuổi tác trung bình của thú nhân tới 300 tuổi, thời kỳ phát triển chỉ có chừng mười năm. Nhưng kỳ sinh con tốt nhất của thú nhân giống cái chỉ có khoảng 100 năm, dù là như thế giống cái có thể sinh sản nhanh nhất cũng là 5 năm một thai.

Bộ lạc Di Nguyệt là một trong mười bộ lạc lớn nhất, có hơn 100 thú nhân, nhưng mặc dù như thế cũng chỉ có 13 thú nhân giống cái. Có vài bộ lạc nhỏ có mười thú nhân giống đực, nhưng ngay cả một giống cái cũng không có, may mắn nhất cũng chỉ có tối đa 2-3 giống cái mà thôi.

Cho nên một tiểu giống cái còn nhỏ đến đây khiến toàn bộ lạc thật sự là vỗ tay khen hay, nhất là thú nhân giống đực trẻ tuổi.

Hải Bối Nhi hiện đang ở trong nhà Tế Tự của bộ lạc Di Nguyệt, vốn dĩ người nào nhất được liền thuộc về người đó bảo vệ, nhưng Hải Bối Nhi từ chối, nàng không chỉ tới quyền rũ nam nhân, không, là giống đực mới đúng, còn phải tới thống trị thế giới, dĩ nhiên muốn học tập thật tốt hoà nhập vào cái thế giới này.

Thật ra thì Tế Tự chính là Bộ trưởng quản lý công việc lớn nhỏ của bộ lạc, phải chịu trách nhiệm tra xét khí hậu, đoán trước mùa mưa và mùa đông, còn phải kiêm chức làm thầy thuốc. Tế Tự bình thường đều là thú nhân giống cái lớn tuổi không thể sinh sản nữa, một bộ lạc lớn ít nhất sẽ có hai Tế Tự, bộ lạc Di Nguyệt thì có ba Tế Tự.

Theo Tế Tự đoán Hải Bối Nhi có năm tuổi lớn nhỏ, nhưng mà bởi vì lâu dài chạy trốn nên thân thể không trở mã như thú con bình thường khác, hơn nữa cho dù Tế Tự kiến thức rộng rãi cũng không biết chủng tộc cụ thể của Hải Bối Nhi, đoán chừng là hồ tộc.

Dù sao vẫn chưa tới kỳ thành niên còn chưa thể quyền rũ giống đực, hiện tại liền học tập cho thật giỏi đi, càng học tập thì mồ hôi lạnh càng chảy ròng ròng, ban đầu nàng còn thật sự gan lớn, sát vai cùng Tử Thần biết bao nhiêu lần cũng đếm không hết nữa.....

Lang Kỳ và Hồ Hùng này là thú nhân chưa tới 50 tuổi, đang lúc thân thể trẻ tuổi cường tráng, giống cái trong tộc đều có ba giống đực trở lên ký kết khế ước cố định bầu bạn, hơn nữa đại đa số giống cái đó tuổi đều rất lớn, bọn họ dĩ nhiên là không muốn tiến đến cùng một chỗ, đối với giống cái nhỏ trẻ tuổi nhất này chắc chắn sẽ không dễ dàng buông tha.

Thế là nhà Tế Tự sáng sớm mở cửa sẽ nhìn thấy một đồng con mồ, cái gì cũng có..... Hải Bối Nhi ra cửa tự mình thực hành những gì học được thỉnh thoảng sẽ nhìn thấy trong miệng bọn Lang Kỳ ngậm một con mồ to lớn đặc ý đi ngang qua.....

Hải Bối Nhi cuối cùng cũng biết vì sao hệ thống lại bảo nàng quyền rũ nhiều nam nhân như vậy, còn ghi chú rõ phải là tình địch ưu tú, bởi vì ở thế giới này thú nhân giống cái quyền rũ thú nhân giống đực không hề khó khăn chút nào, khó trách còn phải tăng thêm một nhiệm vụ có độ khó năm sao.....

Mỗi ngày nhìn thấy giống đực chủ động quyền rũ chính mình thật sự cũng rất mệt mỏi..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 5: H

Editor: Kim Phụng

Mùa đông sắp tới, trong bộ lạc bận rộn, thú nhân giống đực ngày ngày tổ chức thành đoàn thể săn bắt, tích trữ thức ăn cho mùa đông, chuẩn bị quá sớm thì thịt rất dễ dàng thối rữa, dù là nửa tháng cuối cùng mới tích trữ cũng có rất nhiều thịt bị hư. Thú nhân giống cái cũng bận rộn lục đục thu thập quả hạch có thể bảo tồn rất lâu, nhưng những quả hạch này dinh dưỡng cũng không đủ, cho nên hàng năm mùa đông sẽ có một vài thú nhân chết đói.

Hải Bối Nhi từ từ hoà nhập vào bộ lạc này, dĩ nhiên cũng vì những chuyện này mà phiền lòng, nàng biết cách có thể tích trữ thức ăn thật lâu nhưng bây giờ nàng còn không thể nói chuyện, người khác chỉ có thể qua việc suy đoán tiếng kêu của nàng hiểu một vài ý đơn giản, phức tạp một chút thì không được.

Nàng nhìn hình dáng nhỏ bé trong nước thở dài một hơi, thật là muốn biến thành hình người, tiếp tục như vậy nàng sắp không nhớ rõ làm sao dùng chân đi bộ.....

Nghĩ đi nghĩ lại, trong thân thể đột nhiên xuất hiện một lực lượng kéo gân cốt của nàng, Hải Bối Nhi ngất vì quá đau, lúc tỉnh lại trời cũng sắp tối.

Nàng giơ tay lên ngoài ý muốn nhìn thấy có mười ngón tay trắng nõn, soi soi lại lần nữa vui mừng phát hiện mình lại biến thành hình người rồi!

Bóng dáng một thiếu nữ trần trụi chiếu vào trong nước, mái tóc dài màu đỏ rực che hơn phân nửa thân thể trắng nõn, lông mày nàng cũng là màu đỏ, con ngươi là màu đỏ sậm đầy quyền rũ, mũi đẹp tinh xảo và cái miệng nhỏ nhắn. Mới thành niên còn chưa khổng chế tốt biến thân, trên đỉnh đầu còn một đôi tai hồ ly màu lửa đỏ lông mềm như nhung, phía sau cái mông cũng có một cái đuôi thật dài.

Hải Bối Nhi nhìn hình ảnh mới lạ của mình, phát hiện mình hình như có chút thiếu ngực, có lẽ là do chưa có trưởng thành thôi.....

Gần đây Lang Kỳ rất bận, nhưng làm một con sói thích sạch sẽ dù bận rộn nữa cũng phải tắm mới có thể ngủ, nhưng nhìn thử xem hấn thấy cái gì! Một giống cái! Còn là một giống cái thân thể trần truồng! Một giống cái thân thể trần truồng rất xinh đẹp!

Hắn chỉ cảm giác máu cả người đều xông về giữa hai chân, rõ ràng không ngừng nuốt nước miếng nhưng vẫn quá khát, hắn muốn ôm giống cái này xem thử có phải mềm mại giống như tượng tượng hay không.

Một trận gió thổi qua, trên hai bầu ngực nho nhỏ của Hải Bối Nhi xuất hiện hai móng vuốt sói, quay đầu nhìn lại chỉ thấy ánh mắt Lang Kỳ đầy sắc dục vội vàng vuốt ve bầu ngực nho nhỏ mềm mại, "Lang... Lang Kỳ..... Người ở đây làm gì..... Làm ta đau quá....."

Biến thành hình người cũng là một đôi mắt thật to long lanh như nước, cái nhìn vô tội thuần khiết làm hạ thân Lang Kỳ càng sưng to đau đớn, "Tiểu giống cái ngoan ngoãn, Lang Kỳ ca ca sẽ không làm nàng đau, để cho ta sờ sờ....."

Hải Bối Nhi bĩu môi, người nào tin tưởng người, ngực nhỏ của nàng đều có máu ứ đọng rồi, cũng không biết lúc nào mới có thể tan ra, "Lang Kỳ..... Người nhẹ một chút..... Có được hay không....." Tay nhỏ bé trắng trắng mềm mềm vô lực khoác lên bàn tay màu đồng cổ, hai màu sắc đối lập này làm Lang Kỳ nhiệt huyết sôi trào, nhìn tiểu giống cái bị hấn làm cho sắp khóc mới đại phát từ bi bỏ qua cho bầu ngực nho nhỏ.

Thú nhân giao hợp cũng không biết màn dạo đầu gì đó, dù sao cảm cảm đều sẽ có nước, cho nên Lang Kỳ trực tiếp mở đùi Hải Bối Nhi ra, cơn th*t cực nóng ma sát tiểu huyết của Hải Bối Nhi.

Hải Bối Nhi sắp bị hù chết, nàng còn chưa có trưởng thành đấy, "Lang Kỳ, Lang Kỳ..... Không thể, ta còn chưa có trưởng thành..... Không cần, không muốn....." Vì để cho Lang Kỳ buông tha nàng, nàng trực tiếp khóc.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 6: H

Editor: Kim Phụng

Lang Kỳ nhìn tiểu giống cái bị hấn hù khóc thờ không ra hơi, trong lòng có chút áy náy, nhưng tiểu huynh đệ của hắn cũng không chịu nổi, thế là không thể làm gì khác hơn là đưa cơn th*t cắm vào bắp đùi trắng nõn giữa hai chân, bắt đầu dùng sức đút vào, dù không có tiến vào tiểu huyết chặt chẽ nhưng bắp đùi mềm mại khiến hắn cực kì thoải mái.

cơn th*t vừa lớn vừa cứng ma sát bắp đùi Hải Bối Nhi, ma sát đến hồng hồng nóng rát. Thân thể của nàng vừa nhạy cảm lại non nớt, cũng cảm thấy mãnh đất kia sắp bị ma sát đến rách da, nàng dựa vào bản năng của mình để cơn th*t nóng bỏng ma sát tiểu huyết của mình, tiểu huyết bị ma sát chảy ra một dòng mật dịch, có mật dịch trơn cơn th*t rút ra cắm vào càng thêm dễ dàng.

"Bảo bối, a! Quá đã, sao lại mềm mại như vậy chứ? Nói, có thích hay không!" Lang Kỳ vội vàng đút vào, nhìn tiểu giống cái bị hấn làm cho nói không nên lời, muốn chính miệng nàng nói ra thích mình làm nàng như vậy.

"Ừm..... Thích..... A, người chậm một chút..... Người cũng sờ nơi này một cái có được hay không....." Đầu ngực cứng rắn ma sát lồng ngực rắn chắc, nhưng như vậy cũng không giải quyết được cảm giác ngứa ngáy này, muốn được nam nhân hung hăng nhào nặn.

Lang Kỳ nghe lời vuốt ve nhũ hoa, lòng bàn tay vân vê nhũ hoa, há mồm mút nhũ hoa còn lại, cho đến khi nó lớn hơn một vòng mới "Chặc" một tiếng thả nhũ hoa ra, lại bắt đầu mút nhũ hoa còn lại.

Hải Bối Nhi rất thư thái, thoải mái đến cái đuôi cũng không cam chịu tịch tịch quăn lên hông của Lang Kỳ, Lang Kỳ theo cái đuôi sờ tới gốc, Hải Bối Nhi phát ra một tiếng thét nho nhỏ, thân thể hoàn toàn mềm nhũn.

"A..... Không... không nên..... Sờ... sờ cái đuôi..... A....." Tiếng kêu nho nhỏ ngọt ngào chẳng những không khiến Lang Kỳ dừng tay, ngược lại khiến cho hắn càng thêm dùng sức chạm tới gốc của cái đuôi.

Mãi cho đến khi trăng sáng treo trên giữa bầu trời, Lang Kỳ mới bỏ qua cho Hải Bối Nhi đã sức cùng lực kiệt, bắn tinh dịch khắp trên người nàng.

Lang Kỳ liếm môi một cái, có chút vẫn chưa thỏa mãn, nhưng thân thể tiểu giống cái không chịu được giày vò, rửa sạch thân thể cho nàng rồi mới ôm nàng trở về nhà mình ngủ.

Bộ lạc Di Nguyệt kinh hãi, chưa từng có một thú nhân khi chưa thành niên đã biến thành hình người, nhưng bây giờ chuyện như vậy đã xảy ra dưới mắt bọn họ. Lúc Lang Kỳ ôm Hải Bối Nhi có nhiều người nhìn thấy, thậm chí Lang Kỳ còn mượn mấy bộ y phục cho Hải Bối Nhi.

Ba Tế Tự sáng sớm đã đến nhà Lang Kỳ kiểm tra thân thể cho Hải Bối Nhi, cuối cùng chỉ có quy công lên người Thú Thần mới có thể giải thích chuyện như vậy.

Dĩ nhiên Thú Thần gì đó rất không có khả năng, đây là thành quả của hệ thống người ta, hệ thống thông qua tinh dịch Hải Bối Nhi thu thập được làm năng lượng, xuyên qua thời không này phải hao phí rất nhiều năng lượng, không thể cho Hải Bối Nhi thu thập nhiều một chút sao được.....

Những chuyện này Hải Bối Nhi không biết, bây giờ nàng còn đang ngủ, ngay cả chuyện kiểm tra thân thể lớn như vậy cũng không làm nàng thức dậy, đợi đến khi nàng tỉnh lại cũng đã là buổi trưa, Lang Kỳ đã sớm không còn ở trong phòng, ra ngoài đi săn rồi.

Làm một thú con mới vừa biến thân cái gì cũng không biết, Hải Bối Nhi của chúng ta dĩ nhiên là chạy đến nhà Tế Tự vô cùng thân thiết với mình khóc lóc kể lể hành vi thô lỗ của Lang Kỳ, sau đó mang về mặt u mê nghe Tế Tự giảng giải cho nàng chuyện giao phối. Vốn dĩ Hải Bối Nhi còn nhỏ, Tế Tự nào biết nàng sớm biến thân như vậy, còn vừa vận dụng phải Lang Kỳ, dĩ nhiên là không có nói với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 7

Editor: Kim Phụng

Tin Hải Bối Nhi biến thân truyền đi rất nhanh, những thú nhân giống đực trẻ tuổi chưa có bạn lữ đi săn về sẽ đến nhà Tế Tự lấy lòng Hải Bối Nhi.

Ba nữ mẫu Tế Tự biết Hải Bối Nhi rất được hoan nghênh, đối với chuyện này cảm thấy rất vui mừng, dù sao đợi đến khi Hải Bối Nhi trưởng thành lại có thể vì bộ lạc tăng thêm thành viên mới, thế là cười híp mắt biểu hiện để cho nàng tự xử lí.

Hải Bối Nhi đang khó cả đôi đường, Hồ Hùng lại tới nữa. Mặc kệ ở nơi nào thì tiêu chuẩn thú nhân giống cái kén chồng chính là thú nhân giống đực có cường đại hay không, hoặc hợp mắt mình thế là được, thú nhân càng cường đại lại càng được thú nhân giống cái nhìn trúng. Hồ Hùng và Lang Kỳ là thú nhân giống đực trẻ tuổi và cường đại nhất trong bộ lạc, những thú nhân giống đực khác vừa nhìn thấy Hồ Hùng tới cũng biết mình không có cơ hội nên tự giác đi ra ngoài.

Hồ Hùng đe dọa những thú nhân khác một phen, tiểu giống cái trẻ tuổi xinh đẹp như vậy sao có thể bị những người khác cướp đi, dù biết sau này tiểu giống cái này sẽ không chỉ có mình hắn bầu bạn, hắn cũng muốn làm người đầu tiên ký kết khế ước!

"Tiểu giống cái, ta đã nói với nàng, trong bộ lạc này ta trẻ tuổi nhất, cường tráng nhất, săn thú nhiều nhất chính là ta, ta sẽ không để cho nàng đói bụng, nàng xem thử nơi này còn có da chồn mới bắt làm cho nàng một cái váy da chồn nhé?" Tại sao Lang Kỳ lại may mắn như vậy, nhìn xem làn da tiểu giống cái này thật trắng mềm, xem lỗ tai và cái đuôi kia thật đáng yêu, nhìn bàn tay nhỏ bé mềm mại kia nếu như bàn tay nhỏ bé này vuốt ve nơi đó thì sung sướng biết bao nhiêu.....

Trên gương mặt trắng nõn của Hải Bối Nhi hiện lên một tầng đỏ ửng, thế giới thú nhân cầu yêu thật sự là đơn giản thô bạo, nhìn dáng vẻ này của Hồ Hùng giống như nàng đồng ý một cái là lập tức lôi kéo nàng ân ái, nhìn xem hiện tại đã lôi kéo tay nhỏ bé của nàng không buông rồi. Không trách được nhiệm vụ thứ nhất phải ghi rõ tinh dịch ưu tú, thế giới thú nhân thật dễ dàng quyến rũ giống đực mà.....

"Vậy người có thể cho ta một vài con mồi hay không, ta có cách bảo tồn thức ăn, ta muốn thí nghiệm một chút." Mặc kệ Hải Bối Nhi là vì lý do gì, một khi đón nhận con mồi của thú nhân giống đực thì chính là đón nhận thú nhân giống đực này.

"Được được được, ta sẽ đưa tới cho nàng ngay, mới vừa rồi ta còn đánh một con trâu!" Hồ Hùng quá đổi vui mừng, không nghĩ đến tiểu giống cái thoáng một cái đã tiếp thu hắn. Hắn nghe thấy giọng nói mềm mại này chỉ muốn lập tức ôm tiểu giống cái về nhà, nhưng hắn không phải thằng ngốc Lang Kỳ kia, vừa nhìn thấy tiểu giống cái cái gì cũng không hiểu hắn cũng không muốn hù tiểu giống cái sợ.

Thế là lúc Lang Kỳ tới nhìn thấy Hồ Hùng sắc mặt phoi phới vuốt ve bàn tay nhỏ bé của tiểu giống cái, thấy đỏ cả mắt.

Hôm nay tâm trạng của Lang Kỳ rất tốt, ai bảo tối ngày hôm qua hắn và tiểu giống cái làm, mặc dù không có làm đến cuối cùng nhưng đầu gì cũng ăn được một chút thịt vụn! Thế là hưng phấn hơn bình thường đánh thêm ba con mồi, tính toán trở về tranh công, nhưng vừa về nhà thấy trống rỗng, tiểu giống cái đã chạy mất!

Hàng xóm của hắn cũng là một giống đực độc thân, hắn ta cười nhạo hắn quá thô bạo hù người khác chạy mất, còn không đi nữa tiểu giống cái sẽ của Hồ Hùng người ta mất rồi!

Hắn vội vội vàng vàng đến nhà Tế Tự, vừa nhìn đã thấy hình ảnh Hồ Hùng và Hải Bối Nhi ân ái ái!

"Hồ Hùng! Ngươi lại dám ở sau lưng ta cướp tiểu giống cái của ta!" Tiếng gầm giận dữ truyền đến làm Hải Bối Nhi sợ hết hồn. Nhìn thấy là Lang Kỳ, gương mặt lại đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 8

Editor: Kim Phụng

Lang Kỳ bỗng chốc biến thân thành Ngân Lang giống như là muốn đánh nhau một trận với Hồ Hùng, Hồ Hùng cũng lập tức biến thân, một lang một hổ khấn trượng nhìn nhau.

Hải Bối Nhi cũng không hy vọng bọn họ đánh nhau thật, hai bên tổn hại thì làm thế nào, như vậy ngày mai còn đi săn được sao?

"Các ngươi không nên đánh nhau, còn đánh nhau nữa ta... ta sẽ đi tìm giống đực khác!" Hải Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là tung ra Đại Sát Chiêu, ngăn cản hai giống đực này đánh nhau.

Vừa nghe thấy Hải Bối Nhi muốn đi tìm giống đực khác làm sao còn nhớ được đánh nhau, trực tiếp dùng bộ dạng thú tính này quay về phía Hải Bối Nhi làm nũng, người gấp qua Cự Lang làm nũng như chó vẫy đuôi chưa? Gấp qua Cự Hồ tựa như mèo cọ người chưa? Thấy qua chưa?

"Vây về sau các ngươi không thể đánh nhau!" Hải Bối Nhi nhẹ nhàng nói với hai con mãnh thú, ôm cái đuôi của mình sờ sờ đầu hai con mãnh thú.

Tiểu giống cái thật là đáng yêu! Tại sao có thể có giống cái đáng yêu như vậy!

Hai con mãnh thú biến thân thành hình người, Hồ Hùng ôm lấy Hải Bối Nhi, "Tiểu giống cái, chúng ta đi ký kết khế ước có được hay không?" Hải Bối Nhi yêu kiều, Hồ Hùng bắt tri bất giác liền hạ thấp giọng nói muốn lừa gạt nàng cùng đi ký kết khế ước.

"Còn có ta, muốn ký kết cũng là ta trước, Hồ Hùng ngươi tính là cái gì?" Lang Kỳ cũng không muốn Hồ Hùng cùng nàng đi trước một bước, phải biết tiểu giống cái là hắn nhặt về, lần đầu tiên thân mật cũng là cùng với hắn, nơi nào đến phiên Hồ Hùng!

"Thứ nhất ta có tên, Hải Bối Nhi. Thứ hai ta còn chưa có trưởng thành, không nên ký kết khế ước với các ngươi. Tế Tự nhũ mẫu nói rồi, ký kết khế ước với các ngươi sẽ bị Lang Kỳ khi dễ như tối hôm qua!" Cái miệng nhỏ nhắn cong lên đỏ bừng, gương mặt không vui, nói như vậy không phải mỗi ngày bấp bầy của nàng đều phải hồng hồng?

"Sẽ không, ta sẽ không!"

"Ta cũng sẽ không như vậy!"

Hai con thú vội vàng tỏ vẻ trung thành, Hải Bối Nhi thật không tin bọn họ, tránh thoát bỏ chạy vào trong nhà, như thế nào đi nữa cũng phải dè dặt một chút.

Hồ Hùng rất nhanh đưa con trâu nước to lớn kia tới, Lang Kỳ vừa nhìn cũng gấp gấp tặng một con linh lộc.

"Bối Nhi, con thu lễ thì sẽ là người của bọn hắn!" Đại Tế Ti trêu ghẹo, sống chung với Hải Bối Nhi một đoạn thời gian, bọn họ đều coi nàng như con của mình, tự nhiên cũng hi vọng con của mình có bạn đời cường tráng bảo vệ.

"Con mới không cần bọn họ dễ dàng như vậy đã có thể ký kết khế ước, như vậy bọn họ sẽ ngày ngày khi dễ con! Hơn nữa, nhũ mẫu à, con đã có cách có thể bảo tồn thịt để ăn, để người trong bộ lạc có thể không đói bụng vào mùa đông!" Hải Bối Nhi làm nũng với ba nhũ mẫu Tế Tự.

"Thật?" Nếu như là thật, vậy thì thật sự là Thú Thần hiển linh.

"Thật chứ!" Dĩ nhiên, chẳng phải là thịt khô sao, nàg đúng là biết lý thuyết.

Dù là biết lý thuyết, Hải Bối Nhi cũng lảng phí một nửa con trâu mới chuẩn bị xong, nếu không phải là không nắm giữ tốt lượng muối thì cũng là vấn đề thể lữa. Cuối cùng sau đó cũng chuẩn bị xong thịt khô. Nàg biết củi cũng sẽ ảnh hưởng mùi vị thịt, thế là nhờ Hồ Hùng và Lang Kỳ tìm kiếm củi có mùi thơm trở lại cho nàg, quả nhiên bó củi có mùi thơm làm ra thịt khô có tư vị tốt hơn bó củi bình thường nhiều.

Để hơn mười ngày không có hư, chỉ là khá mặn nhưng dùng nước nấu nhừ vẫn là ăn rất ngon. Ba Tể Tự đều rất vui mừng, như vậy thì không cần lo lắng vấn đề mùa đông thịt để ăn bị hư nữa, triệu tập cả giống cái và một vài giống đực lực chiến đấu thấp của bộ lạc cùng nhau vì mùa đông chế luyện thịt khô.

Không tới nửa tháng là đến mùa đông, Hải Bối Nhi bắt măn chỉ có thịt khô, nàg bắt đầu đánh chủ ý lên các thực vật để bảo tồn khác.

== =====
@Dct.dlh: Cảm ơn nàg nha! *ôm ôm*

@MiuMiu152: Bạn gõ "Câu dẫn vô tội 1" là ra nhé!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 9

Editor: QR2 - diendanlequydon

Hải Bối Nhi sống ở trong rừng có biết sơ sơ những loại thực vật giống những thực vật có trên trái đất, ngoại trừ việc sẽ nguy hiểm hơn. Vì thế nàg bày tỏ lúc mình sinh sống một mình phát hiện rất nhiều thứ có thể ăn, hơn nữa quả muối lúc trước nàg nhờ bọn Hồ Hùng tìm dùm đã nhanh chóng hết rồi, cũng không thể việc gì cũng nhờ giống đực đi làm, bọn họ cũng nên giúp đỡ một tay.

Vì thế nàg tổ chức một ít thú nhân cùng nhau đi thu thập đồ ăn, thuận tiện dạy bọn họ phân biệt những thứ có thể ăn được. Thú nhân trong bộ lạc trải qua việc biến thân sớm và thịt khô đã tin tưởng nàg chính là sử giả Thú Nhân phái tới, đối với nàg tin tưởng không chút nghi ngờ.

Hồ Hùng và Lang Kỳ nghe Hải Bối Nhi nói rất là kiêu ngạo vì có giống cái có khả năng như nàg bầu bạn bên cạnh! Nhưng mà bọn họ vẫn có chút lo lắng cho sự an toàn của Hải Bối Nhi, cho nên hai người tỏ vẻ nhất định phải cùng đi với nàg.

Hải Bối Nhi nghĩ nghĩ, dẫn theo bọn họ tương đối bảo đảm nên đồng ý.

“Xem đi, cái này chính là khoai lang mà ta nói, lá cây của chúng cũng có thể ăn, đào khoai lang để trong hang động có lót cỏ khô, độ ẩm tương đối thì có thể bảo tồn cả một mùa đông, cái này có thể nướng cũng có thể nấu, trở về sau ta làm mẫu cho các người xem.”

“Xem này, cái này chính là nấm, càng không đẹp thì càng không có độc, càng đẹp thì độc càng mạnh, nhất định phải chú ý!”

“Xem, cái này chính là quả muối ta đã cho các người, cái màu đỏ này chính là quả chua, cái màu lam này chính là quả ngọt, tất cả đều có thể làm gia vị, có thể trực tiếp ép nước, cũng có thể nấu nước lên để lấy tinh chất rồi cất lại dùng dần.”

...

Thú nhân chưa từng biết những trái cây này có khả năng làm canh thịt ngày thường nhạt nhẽo vô vị càng thêm mỹ vị, lần này họ thật lòng phục tùng Hải Bối Nhi, Di Nguyệt bộ lạc trở thành bước đầu tiên để Dư Bối Nhi trở thành nữ vương thế giới thú nhân.

Sau khi Hải Bối Nhi truyền thụ một phần kiến thức thì để cho các thú nhân từ từ tiêu hóa chứ tham nhiều nhưng nhai không kỹ, thế là nàg ở một bên chỉ đạo phân chia nhiệm vụ cho các thú nhân.

Nàg đang ngồi nghỉ ngơi ở một gốc cây, Hồ Hùng và Lang Kỳ không biết từ nơi nào mò lại đây, hai giống đực hình như đã thương lượng với nhau thật lâu nên rất ân ý ôm Hải Bối Nhi, bàn tay to thật không an phận du tấu ở trên người nàg.

“Các người mau dừng lại!” Bên cạnh còn những thú nhân khác nha, Hải Bối Nhi chỉ có thể nhỏ giọng quát lớn. Hai tên gia hỏa này tại sao lại lớn mật như vậy muốn tán tỉnh thì lúc nào chẳng được!

“Đồng ý cùng ký kết khế ước với chúng ta, chúng ta sẽ buông người ra!” Cho dù là quát lớn nhưng khi vào tai hai tên cầm thú đều giống như làm nũng, hai người đã sớm sắp xếp trong nhà thật tốt chỉ chờ ôm Hải Bối Nhi về nhà.

“Không muốn, các người muốn khi dễ ta.” Hải Bối Nhi không tin lời bọn họ nói.

“Không muốn? Chúng ta sẽ khi dễ ngươi ngay tại chỗ này!” Nói xong tay đã kéo áo da trên người xuống, một bộ ngươi không đáp ứng ta sẽ ở chỗ này làm ngươi.

Hải Bối Nhi không tin hai người này sẽ chỉ ở nơi này làm nàng, đừng nói nàng còn chưa thành niên, bên cạnh còn có giống đực khác, hai người này dục vọng chiếm hữu cao như vậy làm sao có thể cho giống đực khác nhìn thân thể của nàng, nhưng mà thời điểm thích hợp vẫn nên cho một chút ngon ngọt.

“Ta đáp ứng, các ngươi không thể dùng sức khi dễ ta như vậy, sau ngày hôm đó đùi của ta đau vài ngày mới hết.”

Nghe được giống cái yêu thích dùng vẻ mặt thuần khiết vô tội nói những lời dâm đẳng như vậy, hạ thân hai người lập tức sưng to nhưng mà bọn họ cũng thật luyến tiếc để người khác nhìn thấy thân hình Hải Bối Nhi như vậy, đành phải chịu đựng, an ủi chính mình buổi tối hôm nay sẽ có thể ăn chút thịt vụn!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 10

Editor: QR2 – diendanlequydon

Ánh trăng ôn nhu chiếu vào trong nhà, chiếu sáng căn phòng tràn ngập xuân tình.

Hai giống đực biết giống cái nhà mình không thích quá thô lỗ, thế là cố gắng kìm nén, chậm rãi kích thích Hải Bối Nhi.

Hai chân Hải Bối Nhi mở ra đối diện Lang Kỳ, Lang Kỳ chôn ở giữa hai chân của Hải Bối Nhi hôn tiểu huyết, tiểu huyết của nàng vẫn trắng mịn không có một sợi lông, đầu lưỡi của Lang Kỳ còn có những cái gai thịt nho nhỏ, liếm láp làm thân thể Hải Bối Nhi càng thêm bần rần vô lực.

Hồ Hùng ở phía sau đỡ lưng Hải Bối Nhi, không cho nàng ngã xuống, côn th*t của hắn va chạm từng chút, từng chút một vào mông nhỏ của nàng, đôi bàn tay to lớn vỗ về, chơi đùa bầu ngực nho nhỏ.

“Bối Nhi, ngực của ngươi quá nhỏ, ta xoa cho ngươi lớn một chút, bằng không sau này có hài tử thì cho nó bú thế nào!” Hồ Hùng nói vô cùng đường hoàng làm Hải Bối Nhi xấu hổ muốn đánh hắn.

“A... Đừng nói... Đừng nói nữa...” Những lời nói xấu hổ kích thích Hải Bối Nhi chảy ra càng nhiều mật dịch, Lang Kỳ uống vang lên chặc chặc, Hồ Hùng đỏ mặt, vội vàng yêu cầu đổi vị trí, hắn cũng muốn ném thử.

Bọn họ để Hải Bối Nhi quỳ dựa vào giường, mông nhỏ vênh lên đối diện Hồ Hùng, cái đuôi hồ li xấu vội vàng che kín tiểu huyết. Một tay Hồ Hùng kéo cái đuôi, sờ từ trên xuống, một tay đỡ eo Hải Bối Nhi, cái miệng hôn lên tiểu huyết, nuốt hết mật dịch một chút cũng không chừa.

“Không muốn... Sờ cái đuôi... A... A...” Cái đuôi thật sự là chỗ quá mức mẫn cảm, sờ một cái mà eo đã bần rần, nếu không phải Lang Kỳ nâng ngực nàng, nàng đã muốn nằm sấp xuống.

“Là muốn ta sờ cái đuôi thật tốt đúng không!” Hồ Hùng rất vô si bóp méo ý tứ trong lời nói của Hải Bối Nhi, dùng sức lôi kéo cái đuôi, còn hôn vào gốc của cái đuôi.

Lang Kỳ lôi côn th*t ra, cắm vào cái miệng nhỏ đang rên rỉ của Hải Bối Nhi, cảm thụ cái miệng nhỏ bó chặt côn th*t của hắn, từ từ di động.

Miệng của Hải Bối Nhi thật sự quá nhỏ, côn th*t hơi tiến quá sâu một chút mà thiếu chút nữa làm căng nứt cái miệng nhỏ của nàng, Lang Kỳ đau lòng cong eo hôn lên trán của nàng: “Ngao, lại ngậm ngậm, chờ một lát thì tốt rồi!” Nàng cũng muốn kết thúc sớm một chút, miệng đã tê rần, đầu lưỡi nhỏ vươn ra, liếm láp quy đầu, nhỏ côn th*t ra, thay phiên ngậm lấy hai cái trứng phía dưới.

Hồ Hùng lật người Hải Bối Nhi lại, nửa người trên nằm trên giường, bởi vì dáng người của nàng thật sự nhỏ xinh, nửa người dưới chỉ treo nhẹ nhàng, cũng không thể mạnh mẽ làm gì. Hồ Hùng khép hai chân của Hải Bối Nhi lại, côn th*t của mình cắm vào chính giữa, ra ra vào vào, đỉnh quy đầu có rất nhiều lần cũng vào một chút, dọa Hải Bối Nhi càng thêm dùng sức kẹp chặt bắp đùi, ngược lại kẹp côn th*t của Hồ Hùng càng chặt hơn, sáng Hồ Hùng “ngao” một tiếng càng thêm dùng sức.

Lang Kỳ dùng tư thế ngồi trên bụng nhỏ bằng phẳng của Hải Bối Nhi, hai bầu ngực bị bóp lên kẹp côn th*t to lớn, nhưng mà có hơi nhỏ, làm thế nào cũng không thể bao chặt côn th*t được, dù vậy cũng khiến Lang Kỳ sáng khoái, ồ ồ thở dốc. Hắn để Hải Bối Nhi cúi đầu lè lưỡi, đỉnh côn th*t có thể bị liếm đến, côn th*t tiết ra chất lỏng làm côn th*t ma sát càng tốt hơn.

Hai giống đực không biết mệt mỏi ở trên người Hải Bối Nhi thí nghiệm đủ loại tư thế, mệt mỏi nàng cũng không được xin tha, càng xin tha càng dùng sức, đến cuối cùng hai giống đực không biết từ chỗ nghe nói giống cái ăn tinh dịch giống đực rất có lợi lại không có hại, cùng nhau đặt đỉnh côn th*t ở trên miệng nàng, bắn tinh dịch nồng đậm vào trong miệng nàng.[QR2][diendanlequydon]

Hải Bối Nhi ngoan ngoãn nuốt xuống, nhìn giống đực lại đề nạng thêm một lần.

“Chúc mừng ký chủ góp nhặt hai phần tinh dịch chất lượng tốt, xem xét biểu hiện tốt đẹp của ký chủ, lấy được càng nhiều tinh dịch khen thưởng càng phong phú nha!”

Hải Bối Nhi mệt mỏi nằm liệt, chỉ có một suy nghĩ, thì ra dùng miệng cũng có thể...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 11

Editor: QR2 – diendanlequydon

Ngày hôm sau Hải Bối Nhi vẫn không thể rời giường được, toàn thân trên dưới không có một chỗ nào còn lành lặn, tức giận đến mức nạng trực tiếp muốn phân phòng ngủ với hai giống đực này.

Chuyện không chịu nổi nhất chính là ngày hôm sau nghehnh đón ánh mắt ái muội toàn bộ bộ lạc, cả người nàng đều không được tự nhiên.

Có lẽ tinh dịch thật sự có tác dụng thúc giục, một tháng cuối cùng trước khi bắt đầu mùa đông, mỗi ngày đều nuốt tinh dịch thật sự làm cho tiểu nữ của nàng lớn hơn một vòng, mông nhỏ vênh lên còn cao hơn trước một chút.

Nhanh đuôi chậm đuôi vẫn phải bắt đầu mùa đông nhưng mà tất cả mọi người đều không có bao nhiêu lo lắng, có Hải Bối Nhi giúp đỡ, thịt dự trữ trong bộ lạc cũng đủ để hai bộ lạc lớn qua được mùa đông, còn chưa nói có đủ loại đồ ăn.

Đại bộ phận động vật đều sẽ ngủ đông khi mùa đông đến, cho dù không ngủ đông cũng sẽ giảm thấp lượng vận động, tất nhiên các thú nhân cũng giữ lại tập tính của động vật. Vào mùa đông Hồ Hùng và Lang Kỳ chính là một bộ dáng uể oải ỉu xiu, thích biến trở về hình thú để cho Hải Bối Nhi cuộn tròn nằm trong bụng, là nơi ấm áp nhất để ngủ.

Mùa đông còn chưa qua một nửa, trong bộ lạc nghehnh đón những vị khách không mời mà đến.

Hải Bối Nhi còn đang ngủ say, Hồ Hùng và Lang Kỳ lại đột nhiên phấn nộ, gầm rú một tiếng, tiếp theo toàn bộ giống đực của bộ lạc đều biến thành hình thú đồng thời phát ra tiếng rống giận rung trời. Đợi một lúc sau, ở phương xa cũng đáp lại bằng một tiếng gầm rú, bọn Hồ Hùng mới bình tĩnh trở lại.

“Phát sinh chuyện gì?” Hải Bối Nhi hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, bị dọa đến phát hoảng.

“Có không dưới hai mươi giống đực tới bộ lạc của chúng ta, trước mắt còn chưa biết có phải địch nhân hay không?” Có nhiều bộ lạc mùa đông không thu thập đủ đồ ăn, cũng sẽ muốn đoạt đồ ăn của bộ lạc khác để cầm cự qua mùa đông, lúc này phải xem bộ lạc nào cường đại rồi, thế giới thú nhân chính là dựa vào thực lực!

“Bối Nhi ngoan, ngủ thêm một lúc nữa đi.” Lang Kỳ sờ đầu Hải Bối Nhi, tiểu giống cái nhà mình nhìn thế nào cũng đều thấy đáng yêu.

“Ta cũng muốn đi xem.” Nàng còn chưa từng nhìn thấy thú nhân của những bộ lạc khác đâu, chủ yếu là nàng nhìn chán bộ mặt si mê, khờ khạo của Hồ Hùng và Lang Kỳ rồi muốn nhìn giống đực khác một chút để thanh tẩy đôi mắt...

Hai mươi thú nhân giống đực trở lên tập trung ở cũng một chỗ chính là lực lượng chủ yếu của một bộ lạc lớn, cho dù là bộ lạc Di Nguyệt cũng phải đối xử thận trọng.

Giống đực trong bộ lạc đang giằng co với giống đực xa lạ ở cổng lớn phía xa mà toàn bộ khí thế Hồ Hùng và Lang Kỳ đều tỏa ra, đứng ở phía trước.

Ba Tề Tự từ phía sau chậm rãi đi đến phía trước, Hải Bối Nhi ôm cái đuôi đứng ở bên cạnh Hồ Hùng và Lang Kỳ, tò mò đánh giá những thú nhân đó.

Lang Kỳ nhỏ giọng giải thích cho Hải Bối Nhi, thú nhân đối diện rất rõ ràng đều là cùng một chủng tộc, mỗi người bọn họ đều bước đi uyển chuyển nhẹ nhàng, đáng người tình tề cân xứng, trên đỉnh đầu cắm một sợi lông vũ xinh đẹp, đây là dấu hiệu của tộc Phi Cầm.

Nói đến đánh nhau Hồ Hùng và Lang Kỳ thật sự không sợ nhưng mà tộc Phi Cầm lấy tốc độ để xưng bá, phần lớn thích đánh lén, càng quan trọng là bọn họ đánh không lại còn có thể bay, ở trên bầu trời quấy rối địch nhân, phiền không thắng phiền.

Sợ nhất chính là bọn họ rất có thể sử dụng ưu thế bay lượn đánh lén hậu phương của bộ lạc khác, tìm được hẻm có dấu đồ ăn. Tộc Phi Cầm của bọn họ có quá ít tộc nhân, hơn nữa sức chiến đấu của đại bộ phận đều không mạnh.

Lúc này đối phương truyền đến ý nguyện hy vọng đàm phán, thú nhân dẫn đầu để những thú nhân khác đứng tại chỗ chờ hấn, một mình hấn tiến đến.

Khi hấn đi vào mới phát hiện đây là một thú nhân giống đực thật xinh đẹp, khuôn mặt xinh đẹp như ngọc, dáng người thon dài cân xứng, màu sắc lông vũ trên đỉnh đầu xinh đẹp hoa lệ dị thường.

Nhưng mà toàn thân trên dưới của hấn đều là lông chim!!!

Trên cổ đeo một vòng lông chim, trên tay đeo lắc tay làm bằng lông chim, trên eo là váy lông chim, trên chân cũng đeo trang sức lông chim...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 12

Editor: QR2 – diendanlequydon

Hải Bối Nhi có chút không đành lòng nhìn thẳng mà quay đầu đi, thật sự quá buồn cười. Nàng biết giống đực của tộc Phi Cầm đều vô cùng yêu cái đẹp, đặc biệt lông chim của mình càng mỹ lệ càng kiêu ngạo, sẽ lấy lông chim rụng của chính mình chế thành y phục để mặc lúc hóa hình người nhưng mà tuyệt đối sẽ không giống thú nhân này, tất cả đều là lông chim.

“Tự giới thiệu một chút, ta là vương của bộ lạc Kim Sí, tên Kim Bằng.” Động tác ưu nhã cầm linh vũ của mình đặt ở trước ngực.

Bộ lạc Kim Sí có thể nói là vương giả của trong tộc Phi Cầm, bọn họ tự xưng là hậu nhân của đại bàng Kim Sí. Đại bàng Kim Sí chính là thần thú trong truyền thuyết, nghe nói hai cánh màu vàng kim, mỏ ở đỉnh đầu và lông đuôi là bảy màu rực rỡ, là thần thú nổi danh cùng với Phượng Hoàng.

Đương nhiên bộ tộc Kim Sí không có đại bàng Kim Sí lợi hại như vậy nhưng mà cũng là những người xuất sắc trong toàn tộc Phi Cầm, trong đó vương tộc càng là người xuất sắc trong những người xuất sắc.

Các tể tự nghe nói là tộc Kim Sí thì rất là kinh ngạc, nhưng mà sau khi thấy Kim Bằng hành lễ thì cũng thả lỏng rất nhiều, đó là lễ nghi thể hiện sự hữu hảo, chứng minh bọn họ sẽ không dễ dàng động thủ.

Không biết Kim Bằng kia nói gì với các tể tự, các tể tự để mọi người nghênh đón tộc nhân tộc Kim Sí tiến vào, tuyên bố từ đây bọn họ chính là tộc nhân của bộ lạc Di Nguyệt.

Tộc nhân giống đực có thể xuất chiến của bộ lạc Di Nguyệt khoảng bốn mươi người, nếu lúc này tộc nhân của bộ tộc Kim Sí gia nhập, như vậy bộ lạc bọn họ có thể tranh cao thấp với bộ lạc đệ nhất Hoàng Sư.

Đây là một chuyện tốt, bất quá cửa miệng nói là phúc thì không phải họa, là họa thì tránh cũng không khỏi, ví dụ như:

“Không được rồi, điều nhân bộ tộc Kim Sí đánh nhau với Hùng Đại rồi!”

“Không được rồi, những điều nhân đó đánh nhau với Xà Nhị rồi!”

“Không được rồi, những điều nhân đó lại đánh nhau với một người nào đó rồi!”

...

Mỗi ngày Hải Bối Nhi đều nghe thú nhân Ô Nha trong tộc mỗi ngày báo cáo tin tức những điều nhân đó đánh nhau với ai, còn để người ta vui sướng ngủ đông hay không đây?

Mỗi ngày đánh nhau sẽ tiêu hao thể lực cũng sẽ tiêu hao thức ăn, như vậy thì không tốt nữa rồi!

Hổ Hùng và Lang Kỳ cũng thật phiền chán nhưng mà đây sự tình vô cùng tự nhiên, tộc nhân mới tới không có địa vị cao trong bộ lạc cho nên đều sẽ phải thông qua đánh nhau để biểu hiện thực lực của chính mình, đề cao địa vị của bản thân.

Nếu không hôm nay lúc Lang Kỳ đi lấy đồ cũng đã không bị khiêu khích.

Lúc Hải Bối Nhi đuổi tới cũng đã đánh túi bụi, nàng thấy trên người Lang Kỳ đã có vài vết cào nhưng mà Hổ Hùng một chút cũng không lo lắng.

“Cái tên điều nhân khốn kiếp này!” Lang Kỳ liếm miệng vết thương ở trên chân, vẻ mặt khinh thường, không phải điều nhân này có cánh, hấn đã sớm xé nát hấn rồi!

“Ngươi con chó này cũng không khá hơn chút nào, dám cắn cái mông mỹ lệ của ta!” Kim Bằng đứng ở trên nóc nhà, rất đau lòng kiểm tra lông đuôi của chính mình, một hai ba... Thiếu mất ba sợi lông! Hấn muốn tử chiến một trận với tên chó chết này, báo thù cho lông đuôi của hấn!

Hai thú lần thứ hai xông vào nhau, Hải Bối Nhi nhìn thấy mà kinh sợ, bây giờ nàng mới biết lúc trước bản thân có thể ở trong rừng rậm Di Nguyệt sinh sống lâu như toàn dựa vận khí, nếu mà gặp phải mãnh thú lớn thì thật sự đã xong rồi.

“Được rồi, các người dừng lại đi!” Đại hiền tế nhìn thấy hai con muốn động thủ thật, vội vàng lên tiếng ngăn lại.

Nhìn thấy Lang Kỳ dừng lại, Hải Bối Nhi lập tức đi lên xem xét thương thế của hắn, lúc này nàng nhìn thấy thật nhiều vết thương.

Lang Kỳ rất hường thụ tay nhỏ mềm mại sờ tới sờ lui trên người mình, ánh mắt đặc ý liên tiếp liếc nhìn Hồ Hùng, Hồ Hùng nghĩ sớm biết như vậy hôm nay hắn nên tới đây đánh nhau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tôi I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 13

Editor: QR2 – diendanlequydon

Kim Bằng dẫn theo tộc nhân của mình đầu nhập vào bộ lạc Di Nguyệt cũng là chuyện bất đắc dĩ, tuy rằng tộc Kim Sí của bọn họ là vương giả trong toàn tộc Phi Cẩm, hắn cũng là vương giả trong vương tộc nhưng mà cũng không thể thay đổi được việc tộc nhân thuần chủng của bọn họ càng ngày càng ít, thú nhân càng cường đại năng lực sinh dục càng thấp, còn chưa nói đến việc toàn tộc Phi Cẩm chỉ giao phối với giống cái mà mình vừa ý.

Bọn họ bá chiếm địa vị hoàng giả (vua) của toàn tộc Phi Cẩm đã lâu lắm rồi, lâu đến những bộ tộc Phi Cẩm khác nhìn không được nữa, muốn đuổi bọn họ khỏi ngôi vị hoàng đế, chính mình làm vương. Bộ tộc Kim Sí cao ngạo, máu của bọn họ chảy xuôi, ngạo khí không cho phép chính mình cúi đầu trước những thú nhân khác. Cho nên hắn lập tức dẫn theo tộc nhân còn sót lại gia nhập vào bộ lạc Di Nguyệt, sự gian khổ trên đường không muốn để người khác biết, bọn họ hy sinh một ít tộc nhân già yếu bệnh tật.

Bộ lạc Di Nguyệt có lẽ là một bộ lạc có sự bao dung tốt nhất, bất cứ thú nhân đều có thể tiếp nhận, là một bộ lạc bình thân nhất, địa vị giữa các thú nhân không có sự chênh lệch quá lớn. Giống toàn tộc Hoàng Sư chính là ý vào thực lực cường đại của chính mình, trực tiếp nô dịch những bộ lạc nhỏ xung quanh.

Nhưng mà Kim Bằng cũng không nghĩ tới bộ lạc Di Nguyệt còn có giống cái mỹ lệ như vậy, tuy rằng trên người nàng không có lông chim, không phù hợp với thẩm mỹ của hắn nhưng mà đây là một tiểu giống cái mỹ lệ khó có được, hắn không muốn cũng không nghĩ muốn bỏ qua, tuy rằng bên người nàng giống như đã có bạn lữ.

Kim Bằng không cần gấp gáp, hắn luôn tin tưởng sức quyến rũ của chính mình, hắn chính là người đẹp nhất!

Hắn sửa sang lại linh vũ trên đầu mình một chút, không biết từ nơi nào lấy ra một cây linh vũ lệch trên đầu, khoe miệng mỉm cười, nụ cười mà chính hắn cho rằng mỹ lệ nhất, chậm rãi đi đến chỗ Hải Bối Nhi.

“Giống cái mỹ lệ này, không biết có thể cho ta biết tên của nàng được không?”

“Phụt” một tiếng, Hải Bối Nhi bật cười, có lẽ Kim Bằng cũng không biết hình tượng hiện tại của chính mình, trên mặt còn có vết bầm, trên váy lông vũ mặc qua loa bị rách một lỗ lớn, hơn phân nửa cái mông lộ ra sáng bóng.

“Điều nhân cách xa một chút, Bối Nhi đã có chúng ta!”

“Thì ra tiểu giống cái này tên là Bối Nhi, thật là một cái tên rất hay, bảo bối...”

“Cách xa một chút, nàng là của chúng ta!”

“Không sao, chỉ cần Bối Nhi nguyện ý là được rồi, ý kiến của các người không quan trọng.”

Ba thú nhân đánh vỗ miệng, rõ ràng Kim Bằng cãi nhau tương đối lợi hại, Hải Bối Nhi nhìn giống đực ngậy ngốc nhà mình, thật là dở khóc dở cười, vội vàng lãnh hai thú nhân về nhà, quá mất mặt.

Mùa đông nhanh chóng trôi qua, khi những chồi non bắt đầu nảy mầm thì cũng là lúc nên đi săn nếu không sẽ không có đồ ăn.

Hải Bối Nhi không giống những giống cái khác, nàng sẽ không yên tâm thoải mái chờ giống đực đưa đồ ăn đến bên miệng nàng như vậy, nàng bắt đầu nghĩ có thứ gì có thể cải thiện cuộc sống cho các thú nhân hay không?

Thế giới thú nhân đã tồn tại hơn một ngàn năm nhưng mà hiện tại cũng không có bao nhiêu công cụ được phát minh ra, có lẽ có quan hệ với việc bản thân bọn họ có thực lực cường đại. Nhưng mà chuyện này không có nghĩa phát minh ra công cụ cũng không có tác dụng gì, ít nhất những thú nhân không có thực lực cường đại cũng có thể dùng đến, ví dụ như tộc thỏ.

Hơn nữa Hải Bối Nhi cần thận suy nghĩ, giống cái ít như vậy nguyên nhân không chỉ bởi vì sinh sản thấp, quan trọng hơn là các nàng quá mức ý lại vào giống đực, nếu cứ tiếp tục như vậy rất có khả năng giống cái sẽ bị tuyệt diệt.

Nhưng mà Hải Bối Nhi không nghĩ tới sau lưng mình sẽ có một cái đuôi đi theo, Kim Bằng.

Hồ Hùng và Lang Kỳ vội vàng đi sẵn, cho Kim Bằng một cơ hội thừa dịp nhà trống mà đột nhập, gia hỏa này ý vào tốc độ bay của chính mình, sau khi hoàn thành nhiệm vụ của mình lập tức tới quấy rầy Hải Bối Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 14

Editor: QR2 – diendanlequydon

Lang Kỳ và Hồ Hùng biết Kim Bằng đang theo đuổi Hải Bối Nhi, bọn họ đối với chuyện này đều là mở một con mắt nhắm một con mắt. Hiện tại giống cái không nhiều lắm, bọn họ đều đã có thói quen một thê nhiều phu, hơn nữa an toàn của Hải Bối Nhi cũng bảo đảm hơn, nhưng mà sau này vẫn phải phân lớn nhỏ, đây chính là vấn đề liên quan đến chuyện ăn thịt.

“Bối Nhi, trái cây này có cái gì đẹp đẽ? Cũng không đẹp bằng ta!” Kim Bằng rất bội phục Hải Bối Nhi, sau khi tiếp xúc mới biết được những món đồ ăn ngon như vậy đều do một mình nàng làm ra, hắn cũng thật ghen ghét những thứ hoa cỏ, trái cây đó, ánh mắt Hải Bối Nhi đều nhìn chăm chăm mấy thứ này cũng không liếc hắn một cái!

“...” Hải Bối Nhi thật sự không có lời nào để nói, nàng thật sự không muốn nhìn thấy Kim Bằng, trên người hắn tất cả đều là lông chim bảy màu hoa mỹ, cũng sắp phát sáng làm mù đôi mắt của nàng rồi có được hay không?

Một trận gió thổi qua, Kim Bằng lập tức trở nên cảnh giác, tuy Hải Bối Nhi cũng ngửi thấy được mùi hương không giống bình thường.

“Đây là...”

“Mùi máu tươi! Chúng ta đi trước!” Kim Bằng hóa thành hình thú, móng vuốt sắc bén dùng sức bắt lấy Hải Bối Nhi nhưng lại không thương tổn nàng, mà bay về phía bộ lạc. Nếu chỉ có một mình Kim Bằng, hắn sẽ không lập tức hoảng sợ chạy trốn như vậy, hắn sợ nhất chính là Hải Bối Nhi sẽ xảy ra chuyện.

Bây giờ Kim Bằng cực kỳ hối hận, vì muốn cùng Hải Bối Nhi đơn độc cùng nhau, bất tri bất giác hắn đã dẫn nàng tới nơi xa, nơi này không gần bộ lạc, ngay cả chính hắn cũng phải bay hơn một giờ, hơn nữa hắn quá kiêu ngạo, mang theo một người hắn sẽ bay không cao, tốc độ của đôi phương rõ ràng không kém hơn hắn.

Hải Bối Nhi đứng giữa không trung rất khó chịu, nàng cũng không thể động đậy miễn cho ảnh hưởng đến Kim Bằng. Đột nhiên, trước mắt nàng tối sầm, rồi sau đó bị cái gì đó đánh rơi xuống mặt đất, nàng bị té choáng váng mặt mặt, cảm giác nửa người của mình đều mất đi tri giác.

“Bối Nhi!” Kim Bằng vội vàng bay qua, hắn cũng không chịu nổi, lúc này cũng bị tên kia đánh nội thương một chút, khóe miệng vương một tia vết máu.

“Ta không có việc gì, khụ khụ, người nhanh chóng trở về bộ lạc cầu cứu!” Lúc này nàng chính là gánh nặng, nếu thật sự chết đi, cùng lắm thì chính là nhiệm vụ thất bại bị nhốt trong phòng tối, nhưng mà nếu Kim Bằng chết thì đó là chết thật sự.

“Không được, ta không thể trở về một mình!” Kim Bằng nâng Hải Bối Nhi dậy vẫn muốn mang nàng về.

“Ta có biện pháp có thể khiến cho nó không thể thương tổn ta, người chắc đã từng nghe nói một mình ta sinh sống trong rừng rậm Di Nguyệt hơn hai tháng chứ? Người đi về trước gọi người, rồi mới tới cứu ta!” Chịu đựng đau đớn nói một mạch, đây là cái cơ duy nhất nàng có thể nghĩ đến.

Kim Bằng đã từng nghe nói qua chuyện này, hắn có chút không tin nhưng mà nhìn thấy thái độ kiên quyết của Hải Bối Nhi, vẫn rời đi.

“Bối Nhi, nếu bình an trở về cũng ký kết khế ước với ta được không?” Không chờ Hải Bối Nhi trả lời, hắn đã bay đi, không biết có phải ảo giác của Hải Bối Nhi hay không? Hình như nàng thấy được Kim Bằng rơi lệ.

Hải Bối Nhi không có ý đồ chạy trốn, nàng sợ chọc giận địch nhân không biết này, một con măng xà lớn xuất hiện trước mắt nàng, có thể nhìn ra nó dài mười mấy mét, lần này nàng đã biết nó hạ hai người nàng như thế nào.

Đầu rắn thật lớn tới gần Hải Bối Nhi, lưỡi rắn đảo qua toàn thân của nàng, nàng có thể cảm giác được sự lạnh lẽo từ lòng bàn chân lên đến đỉnh đầu, mồ hôi lạnh không ngừng chảy ra, có lẽ con rắn này một miếng nuốt chừng nàng cũng không cần ợ một cái nữa.

Nhưng mà con rắn này rõ ràng không có hứng thú muốn ăn thịt nàng, ngửi thấy mùi hương trên người nàng, có chút hưng phấn cuốn nàng lên rồi chạy như bay vào sâu trong rừng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 15

Editor: QR2 – diendanlequydon

Đại xà đưa nàng tới một cái động oi bức, ẩm ướt, buồng nàng xuống, sau đó đi ra ngoài, ngậm tới một ít thảo dược vào, cách khá xa nhìn nàng.

“Cho ta sao?” Hải Bối Nhi chỉ những lá thảo dược đó, lại chỉ chính mình, nhận ra trong đó có một ít dùng để trị liệu vết thương.

Đại xà không có phản ứng.

Thật ra sau khi nàng bình tĩnh lại, nàng cảm giác được con đại xà này sẽ không có ý định thương tổn nàng, lập tức lớn mật sử dụng thảo dược mà đại xà cho để chữa thương, đại xà ở bên cạnh thấy hành động của nàng, cái đuôi lắc qua lắc lại có chút sung sướng.

Nàng không có gì đáng ngại, chủ yếu là da bị tróc ra một mảng lớn, vết thương nóng rát, nhìn qua thấy máu chảy đầm đìa rất kinh khủng, cho thảo dược vào miệng nhai sau đó đắp lên miệng vết thương, lập tức cảm thấy lạnh lạnh, rất thoải mái.

Xem ra thảo dược đại xà tìm hiệu quả rất tốt, Hải Bối Nhi còn có tâm tình suy nghĩ mang một chút về bộ lạc để xem Tế Tự A Mỗ có biết hay không?

Đại xà cuộn tròn ở một bên động, giống như sợ Hải Bối Nhi chạy trốn, cái đuôi cẩn thận canh ở cửa động, đôi mắt nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của Hải Bối Nhi.

“Có đồ ăn không? Ta có chút đói bụng.” Hải Bối Nhi chỉ bụng của mình, làm động tác ăn.

Đại xà nhìn một lúc sau đó rít một tiếng với Hải Bối Nhi rồi ra khỏi động.

Hải Bối Nhi phỏng đoán đó là cảnh cáo nàng không cần có suy nghĩ chạy trốn, bắt quả nàng thật sự cảm thấy rất kì quái vì sao đại xà này lại không ăn nàng, ngược lại còn tìm thảo dược rồi lại tìm đồ ăn cho nàng?

Không nghĩ ra vậy thì không nghĩ, không biết xà dẫn nàng tới chỗ nào, cũng không biết bọn Kim Bằng có thể tìm thấy nàng hay không?

Sau khi đại xà trở về ném cho nàng hai con thỏ rồi mới lại cuộn tròn về tư thế lúc trước, tiếp tục nhìn Hải Bối Nhi.

Nhìn con thỏ có thoi thóp, Hải Bối Nhi yên lặng thương tiếc một lúc rồi mới suy xét nên ăn như thế nào nhưng mà có một vấn đề mấu chốt đó chính là không có đồ để đốt lửa!

Thế là Hải Bối Nhi lại khoa tay múa chân một phen, tỏ vẻ chính mình không thích ăn thịt tươi, muốn đi ra ngoài tìm thứ có thể đốt. Không biết một người một thú làm thế nào có thể thương lượng, cuối cùng đại xà vẫn nhượng bộ, Hải Bối Nhi có thể ra khỏi động, đại xà đi theo sau lưng nàng.

Cũng may hiện tại củi khô héo vẫn có rất nhiều, tìm chút củi khô và cành khô dùng dây leo bó lại, định để đại xà giúp nàng đưa về trong động.

“Răng rắc” một tiếng, Hải Bối Nhi lập tức quay đầu lại, lập tức thấy đuôi của đại xà cuốn một cây đại thụ, dấu vết mới xuất hiện nói cho nàng biết đây là cây lúc này bị bẻ gãy. Hải Bối Nhi càng khẳng định không thể đắc tội với đại xà, nàng nhìn lướt qua vòng tuổi của cây kia, ít nhất cũng hai trăm năm...

Đại xà đặt cây đại thụ ở trước mặt Hải Bối Nhi, còn thuận tiện cuốn mấy dây leo cũng đặt trước mặt nàng.

...

Nàng đột nhiên hiểu rõ, giống như thấy nàng bó cành khô, đại xà muốn hỗ trợ, cho nên...

Hải Bối Nhi cười khỏ, nhin không được dùng tay chân giải thích với đại xà rằng nàng không cần cây đại thụ như vậy, muốn đốt cháy cũng cần có thời gian rất lâu có được hay không?...

Tuy rằng Hải Bối Nhi đã giải thích vì sao không cần cây đại thụ nhưng mà nó vẫn cảm thấy thật ủy khuất, vì sao lại không cần? Rõ ràng so với những thứ kia to hơn rất nhiều...

Chờ đến khi ăn được thịt thỏ nướng, thật sự là roi lệ đầy mặt, không phải vì cuối cùng cũng lấp đầy được bụng, vui quá mà khóc, mà sự thật là... Không có muối quá khó ăn...

Lang Kỳ, Hồ Hùng và Kim Bằng, cho dù các người rất thích động tay động chân ta cũng sẽ không ghét bỏ các người nữa, giờ mới phát hiện có các người mới là hạnh phúc...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 16

Editor: QR2 – diendanlequydon

Hải Bối Nhi quá bị nuôi nhốt một thời gian nhưng mà gần đây nàng phát hiện đại xà càng ngày càng kỳ quái. Đầu tiên là tìm thật nhiều đồ ăn cho nàng mặc kệ là con mèo hay là trái cây đều tìm một đồng lớn để trong góc, tiếp theo chính là buổi tối đặc biệt thích ra khỏi động, tính tình càng ngày càng nóng nảy, một khi Hải Bối Nhi biểu hiện ra hành động giống như muốn ra khỏi động lập tức sẽ rít gào với Hải Bối Nhi.

Trong tình thế địch mạnh hơn, Hải Bối Nhi đành phải ngoan ngoãn mà ngồi ở trong động, ai biết có phải đại xà cũng có mấy ngày đó hay không!

Ánh trăng dần tròn, chờ đến ngày mười lăm là một hình tròn hoàn mỹ.

Nhưng mà đại xà lại là hoàn toàn nóng nảy, không ngừng lăn lộn, gầm rú, giống như rất thống khổ, lớp vảy màu trắng nhanh chóng bị nhiễm hồng, nó nhìn thoáng qua Hải Bối Nhi đang nỗ lực giảm bớt cảm giác tồn tại cảm, rít một tiếng rồi giống như tia chớp ra khỏi động.

Hải Bối Nhi thật nghiêm túc suy xét hiện tại có nên bỏ chạy hay không? Nhưng là nàng có hơi lo lắng cho đại xà, đại xà kia cũng không làm gì nàng, còn nuôi nàng ăn ngon uống tốt.

Nàng suy nghĩ thật lâu, vẫn quyết định nên đi xem đại xà như thế nào. Vừa ra lập tức hoảng sợ, bên ngoài cửa động vốn có rất nhiều cây cối nhưng mà bây giờ cơ bản không có một cây, tất cả đều bị nghiền nát, cảnh tượng vô cùng thê thảm.

Theo vết máu đi thật lâu cũng không nhìn thấy đại xà, lại phát hiện một người nam nhân nằm ở nơi đó.

Tất cả thú thân đều giống nhau khi hóa thành hình người cũng sẽ giữ lại một chút đặc trưng, giống như Hải Bối Nhi khi là thú có lớp lông màu lửa đỏ, hình người đầu tóc cũng màu lửa đỏ.

Hải Bối Nhi nhanh chóng nhận ra người nam nhân này có lẽ chính là đại xà hóa hình, nàng không nghĩ tới thì ra đại xà cũng là thú nhân, nàng trở về trong động một chuyến, lấy những lá thảo dược vô dụng đắp cho đại xà.

Sau khi đắp xong thảo dược, nàng tình tế đánh giá hình người của đại xà này, hình người của hắn thật sự giống phù hợp với hình thú của hắn, giống như Lang Kỳ ngũ quan đều giữ lại sự cao ngạo và cuồng dã của loài sói nhưng mà đại xà lại vô cùng thanh tú, cho người ta có cảm giác như em trai nhỏ nhà bên luôn thẹn thùng.

Nghĩ đến khi đại xà tỉnh lại, Hải Bối Nhi vẫn có chút sợ hãi, nghĩ có nên trốn sang bên cạnh hay không, lại bị ôm chặt, thấy đại xà là bộ dáng không muốn xa rời, mở miệng gọi nàng:

“Mẫu thân ơi ~~~”

“...”

Hai mắt tròn tròn, nàng dùng sức nhéo mình một cái, đây không phải đang nằm mơ, đại xà vô cùng hung hãn này gọi nàng là mẫu thân!

Gọi nàng là mẫu thân! Mẫu thân!!!

“Người... Có phải người nhận nhầm hay không? Ta, ta không có hài tử...” Nàng vẫn chưa thành niên có được hay không!

“Không sai, trên người mẫu thân chính là mùi hương này...” Dứt lời còn say mê ngửi hương vị trên người Hải Bối Nhi, ngửi xong còn chỉ vào giữa hai chân của nàng: “Mùi hương chỗ này thơm nhất!”

“...” Có phải nàng có thể tố cáo hắn phi lễ hay không? Cái mũi của người cũng sắp đụng vào rồi có được hay không!!!

Tồn rất nhiều thời gian mới giải thích rõ với đại xà, nàng không phải là mẫu thân của hắn, rồi sau đó mới biết được thì ra đại xà và mẫu thân của hắn là thú nhân lang thang, hắn là hài tử cuối cùng của mẫu thân hắn. Một ngày nọ, mẫu thân của hắn nói muốn đi một chỗ rất xa rồi chưa từng trở về. Ngày đó hắn ngửi thấy được một mùi hương giống như đức mùi của mẫu thân (giống cái), lập tức mang Hải Bối Nhi về nhà. Lúc trước hắn chưa từng hóa hình người nhưng mà thấy Hải Bối Nhi hóa hình, hắn cũng muốn hóa hình.

Đại xà rậm sinh sống ở trong rừng thật lâu, hẳn đối với cuộc sống này không hiểu biết gì nhiều, Hải Bối Nhi cũng không đành lòng bỏ hẳn lại, để cho hẳn biến thành một con rắn nhỏ đáng yêu màu trắng bạc, quấn ở trên tay nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 17

Editor: QR2 – diendanlequydon

Đi được nửa đường thì gặp người trong bộ lạc, bọn họ đều tới tìm nàng nhưng mà bọn Lang Kỳ đều không ở trong đó.

Nghe những người tới tìm nàng nói, sau khi Kim Bằng trở về đã bị Lang Kỳ và Hồ Hùng hành hung một trận, Kim Bằng không đánh trả, chống đỡ cơ thể bị đánh kiên trì ra ngoài tìm nàng. Nhưng mà không biết đại xà kia dùng phương pháp gì che dấu mùi của bọn họ cho nên các tộc nhân đành phải lấy chỗ thất lạc làm tâm, mở rộng tìm kiếm ra xung quanh.

Hải Bối Nhi sờ sờ con rắn nhỏ màu trắng bạc trên cổ tay, trong lòng nàng có chút áy náy, bởi vì chính mình làm mọi người mệt nhọc, càng hạ quyết tâm phải trợ giúp bộ lạc Di Nguyệt phát triển thật tốt.

Con rắn nhỏ giống như cảm nhận được quyết tâm của Hải Bối Nhi, cọ cọ vào lòng bàn tay của nàng.

“Bối Nhi! Ngươi không có việc gì thì tốt rồi!” Kim Bằng là người đầu tiên đuổi tới, hẳn đi rất gấp gáp, tới trước mặt Hải Bối Nhi, đôi mắt lập tức đỏ, một thú nhân cao ngạo như vậy có lẽ trong lòng vô cùng áy náy, hẳn như vậy mà lại để giống cái bảo hộ.

“Ta không có việc gì, ta rất tốt!” Hải Bối Nhi mỉm cười, kéo tay Kim Bằng, nhẹ nhàng nắm lấy, vỗ về trấn an.

“Đây là?” Kim Bằng tỉnh mắt, lập tức thấy con rắn nhỏ quấn quanh trên cổ tay của nàng, âm thầm cảnh giác.

Con rắn nhỏ ngẩng đầu lên, lưỡi rắn thè ra, tất nhiên cũng đã nhận ra Kim Bằng.

“Hắn không phải là kẻ địch, trở lại bộ lạc ta sẽ chậm rãi giải thích với các người.” Hải Bối Nhi nhìn một xà một người già cỗi, có chút đau đầu. Nàng không cho đại xà hóa hình người bởi nàng chính là sợ Kim Bằng thấy sẽ lập tức đánh nhau trước, nhưng mà nàng thật sự đã quên mất cảm giác của thú nhân đều vô cùng nhạy bén.

Nếu Hải Bối Nhi nói không phải là kẻ địch, Kim Bằng cũng thoáng thả lỏng một chút nhưng mà vẫn luôn cảnh giác, miễn cho đại xà này đột nhiên làm khó dễ.

Nhóm Đại Tư Tế nhận được tin tức Hải Bối Nhi bình an trở về đều vui quá mà khóc, các nàng tin tưởng chắc chắn Hải Bối Nhi là sứ giả Thần Thú phải tới, tình cảm giữa các nàng và Hải Bối Nhi cũng thâm hậu, nàng xảy ra chuyện các nàng cũng đều lo lắng không thôi. Vô cùng may mắn chính là Hải Bối Nhi không có chuyện gì.

Lang Kỳ và Hồ Hùng về đến nhà, thấy Hải Bối Nhi lập tức ôm nàng thật chặt, bọn họ vô cùng tự trách, nhiệm vụ của giống đực chính là phải bảo vệ giống cái của mình, nếu không phải bọn họ không chăm sóc kỹ Hải Bối Nhi, nàng cũng sẽ không xảy ra chuyện.

“Ta không có việc gì, hẳn không có tổn thương ta!” An ủi thật tốt một trận mới làm hai thú nhân buông tay rồi dưới ánh mắt của mấy nam nhân lại tỉ mỉ giải thích lai lịch của đại xà và những chuyện nàng đã trải qua mấy ngày nay.

“Ta muốn nhìn một chút xem thương thế trên người ngươi đã đỡ hơn chưa!” Lang Kỳ vừa nghe thấy Hải Bối Nhi bị thương, ruột ruột không chịu được, sống chết muốn xem vết thương của nàng, còn tiến lên lột y phục của nàng ra.

Mặt Hải Bối Nhi lúc đỏ lúc hồng, trong phòng tính cả đại xà tổng cộng có bốn giống đực, nàng làm sao lại không biết xấu hổ làm chuyện này! Nàng oán trách nhìn Lang Kỳ, làm sao đồng ý bây giờ lột y phục ra cho bọn hắn xem vết thương.

Ba thú nhân thoáng qua nhau, mấy ngày nay trong lòng bọn họ lo lắng, chịu đủ tra tấn, bây giờ không thấy Hải Bối Nhi hoàn hảo không tổn hao gì, trong lòng bọn họ đều không thể yên tâm được, nếu ba người bọn họ đều không cùng nhau xem chẳng lẽ từng người từng người xem hay sao?

Hồ Hùng trực tiếp tiến lên khóa trái đôi tay của Hải Bối Nhi, Kim Bằng ôm hai chân của nàng, Lang Kỳ xé mở y phục của nàng, ba người phân công hợp tác, vô cùng ăy ý.

“Các người... Buông ta ra, các người... Lưu manh!” Mặt Hải Bối Nhi cũng sắp bốc hỏa, tuy rằng bọn họ chỉ đơn thuần muốn kiểm tra thân thể nhưng mà nàng cũng chưa từng không biết chừng mực như vậy, ngay cả tiểu bạch xà cái gì cũng đều không hiểu cũng là bộ dáng đứa bé tò mò nhìn bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 18

Editor: QR2 – diendanlequydon

Vết thương của Hải Bối Nhi đã gần khỏi hẳn, hiện tại đã lên da non, là một mảnh phấn hồng.

Ba thú nhân nhìn thấy lại cảm thấy đau lòng, giống cái nên được bọn họ nâng ở trên tay, làm gì giống Hải Bối Nhi vừa phải tìm đồ ăn lại còn bị thương.

“Có phải rất đau hay không? Điều do ta không tốt!” Ngón tay nhẹ nhàng lướt qua chỗ da non, ngón tay cảm nhận được làn da trắng mịn nhảy cảm mà run rẩy, trong mắt tràn đầy sự tự trách và hối hận.

“Không đau, đại xá tìm được thảo cho ta dùng rất tốt.” Hải Bối Nhi mỉm cười, nàng lại không phải là giống cái yếu đuối mong manh, chỉ vết thương nhỏ thế này vẫn có thể chịu nổi.

Kim Bằng biết thật ra Hải Bối Nhi muốn trấn an hẳn nhưng mà trong lòng hẳn vẫn oán hận chính mình vô dụng, hẳn ở trong lòng yên lặng lấy danh nghĩa Thần Thủ ra thế, sau này tuyệt đối sẽ không để Hải Bối Nhi xảy ra những chuyện như thế này.

Nhìn diện tích vết thương của Hải Bối Nhi lớn như vậy thì biết lúc ấy nhất định nàng không dễ chịu, hẳn sợ ngón tay của mình quá thô ráp, dứt khoát trực tiếp liếm cho nàng, dù sao nước bọt của thú nhân đều có thể có tác dụng chữa thương nhất định.

Vườn đầu lưỡi liếm từng chút từng chút một, nước bọt làm trắng nổi lên da lấp lánh tỏa sáng, hai thú nhân khác nhìn thấy cảnh tượng như vậy tất nhiên không muốn để một mình Kim Bằng độc hưởng, Kim Bằng liếm lấp phần lưng, bọn họ lập tức bá chiếm cặp nhũ tiêm xinh xắn đáng yêu và cặp đùi thon dài.

Lúc trước Hải Bối Nhi bị Hồ Hùng và Lang Kỳ dạy dỗ đến nỗi cảm dị thường, mỗi tối bọn họ đều làm như vậy với nàng, bị ba giống đực liếm lấp như thế, cho dù không chứa tình dục, cũng làm thân thể mất cảm của nàng động tình, tiểu huyết không biết đã ướt từ khi nào.

Nàng không muốn để nhóm giống đực cho rằng nàng dâm đẳng, cố gắng kẹp chặt hai chân, bàn tay nhỏ bé che cái miệng đang khép hờ không cho phát ra tiếng rên rỉ ảm đạm tai mềm mại nhưng đôi mắt đã sớm trở nên mê ly.

Lúc trước bọn Hồ Hùng gặp lại Hải Bối Nhi, trong lòng rất là vui vẻ, liếm lấp miệng vết thương cũng không nghĩ tới chuyện kia nhưng trước mắt bọn họ chính là giống cái mà bọn họ yêu thương, từ từ đơn thuần liếm lấp miệng vết thương chậm rãi thay đổi mục đích, bắt đầu khiêu khích nàng động dục, chỉ có Hải Bối Nhi đáng thương lại ngây ngốc cho rằng bọn họ vẫn chỉ đơn thuần liếm lấp.

Ba thú nhân lưu lại ấn ký ái muội ở trên người nàng, ba bàn tay to lớn không ngừng lưu luyến sờ soạng giữa chân Hải Bối Nhi, mỗi khi sắp chạm vào tiểu huyết trống rỗng lại dời đi, Hải Bối Nhi kiên trì không được, há miệng thở dốc, thỉnh thoảng phát ra một tiếng nức nở như tiếng mèo kêu, tay nhẹ nhàng đặt lên tay của bọn họ, giống như kháng cự lại giống như đòi hỏi nhiều hơn.

Hồ Hùng nhẹ nhàng tách đôi chân đã sớm vô lực ra, cầm lấy một bàn chân nhỏ trắng nõn như ngọc, ngậm lấy từng ngón chân mượt mà. Lang Kỳ dùng một ngón tay chơi đùa tiểu huyết, làm cho tiểu huyết chảy ra càng nhiều mật dịch, tí tách theo kẽ móng chảy xuống. Hai tay Kim Bằng nắm lấy cặp nhũ tiêm, dùng sức nhào nặn cặp nhũ tiêm nhỏ nhỏ tạo thành các loại hình dạng, miệng ôn nhu hôn lên chỗ mất cảm ở cổ của nàng.

“A... Ha... Không muốn, các người thật xấu... Không muốn cùng nhau chơi...” Ba giống đực cùng nhau hầu hạ nàng đến sáng khoái nhưng mà chờ đến lúc sau không biết có bao nhiêu chỗ sẽ phải gặp tai ương.

Ba người đều nói chuyện, càng thêm ra sức hầu hạ Hải Bối Nhi, đến tận khi làm nàng rên rỉ liên tục, cái miệng nhỏ thật lâu cũng không thể ngậm lại ngay cả nước miếng thơm tho đã chảy tới cổ cũng không biết.

Ba người liếc mắt nhìn nhau một cái, giống như đã đạt thành được một quyết định chung, bé Hải Bối Nhi lên, đặt ở trên giường, từng người từng người cời hết y phục, ba cây côn th*ật thật lớn nhảy ra, khiến nàng nhìn thấy vô cùng sợ hãi.

Hôm nay ba người muốn cùng nhau đến hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tôi I* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 19

Editor: QR2 – diendanlequydon

Bọn họ mở đuôi của Hải Bối Nhi ra, gần như tách thành một đường thẳng tắp, tiểu huyết cũng bơi vậy mà bại lộ ở trước mắt ba giống đực, tiểu huyết ở chính giữa lúc đóng lúc mở, chảy ra mật dịch, giống như đang mời gọi.

“Không, không nên nhìn...” Ánh mắt của bọn họ quá mức nóng bỏng, Hải Bối Nhi vờn tay che tiểu huyết của mình, không cho bọn họ nhìn nữa.

Ngón tay trắng mịn, huyết thịt phấn hồng, che đầy như vậy ở trong mắt bọn họ lại có cảm giác dâm dăng giống như đang tự an ủi. Lang Kỳ nuốt nước miếng rồi điều khiển bàn tay của Hải Bối Nhi vỗ về, chơi đùa chính tiểu huyết của mình.

“A... Không cần... Buông ra... A...” Lang Kỳ nắm lấy tay nàng, để ngón tay của nàng đâm xuyên vào giữa tiểu huyết rồi nhẹ nhàng rút ra. Tuy rằng Hải Bối Nhi đã trải qua không ít chuyện nhưng mà vẫn rất ít khi tự an ủi, đặc biệt còn có ba giống đực vậy xem như vậy.

“Có phải một ngón tay quá nhỏ không thể thỏa mãn người hay không? Người xem người cũng đã chảy thật nhiều d*m thủy, ta cũng tới giúp người nói lòng tiểu huyết!” Hồ Hùng vừa dứt lời đã cầm hai ngón tay của mình vào, tiểu huyết vốn nhỏ, một ngón tay cũng đã kẹp rất chặt, đột nhiên cắm vào tổng cộng ba ngón tay làm nàng cảm thấy có chút đau đớn nhưng mà nhiều hơn vẫn là sự kích thích, ngón tay của mình và ngón tay của Hồ Hùng cùng nhau cắm vào, rút ra tiểu huyết.

“Ta cũng tới!” Kim Bằng không muốn bỏ qua cơ hội cảm thụ mùi vị của tiểu huyết. Bây giờ không thể làm nhưng mà trước tiên vẫn có thể dùng ngón tay đâm vào để nói lòng, miễn cho sau này đâm vào tiểu huyết sẽ gặp khó khăn, Kim Bằng nghĩ rất đáng hoàng.

Tiểu huyết bị năm ngón tay cắm đến tràn đầy, nếp nhăn xung quanh cũng bị vuốt phẳng, tiểu huyết mở căng ra, Hải Bối Nhi hít sâu một hơi, chịu đựng sự trướng đau, những giống đực này thật sự quá hung tàn, thể này cũng đã hơn một cây côn th*t lớn.

Cuối cùng Lang Kỳ đại phát từ bị buông ngón tay nàng ra nhưng lại cầm hai ngón tay của hắn vào, tiểu huyết này thật sự bị căng muốn hồng rồi.

“A... Thật căng... Quá nhiều... A... Ha... Không muốn...” Hải Bối Nhi hét lên, cố gắng co rút tiểu huyết, muốn bài trừ ngón tay của bọn họ ra ngoài.

“Thả lỏng nào, ngón tay cũng sắp bị người bẻ gãy, muốn bị cầm như vậy sao?” Lang Kỳ đánh thật mạnh vào mông nhỏ của nàng, Hải Bối Nhi bị đánh nên thả lỏng cơ thể, bọn họ nhân cơ hội này bắt đầu đâm vào rút ra, hai ngón tay đi ra ngoài đồng thời bốn ngón khác lại cắm vào thật mạnh, trong tiểu huyết luôn bị nhét bốn ngón tay vào.

“Không, không muốn... Sắp bị đâm hư rồi... Nhẹ một chút...” Tiểu huyết bị ngón tay mở rộng, truyền đến loại cảm giác mất khống chế, trong bụng nhỏ từng đợt từng đợt truyền đến cảm giác trống rỗng, chỗ sâu nhất bên trong lại muốn bị đâm mạnh vào.

Tiểu huyết bị chơi đến sưng đỏ, huyết thịt xinh đẹp màu hồng bị đâm đến mức lật ra ngoài, khoái cảm không ngừng tích lũy, thẳng đến lúc Hải Bối Nhi chịu không nổi, cuối cùng cũng đạt cao trào một lần, phun ra một lượng lớn mật dịch dính lên mấy ngón tay.

Nhóm cảm thú thỏa mãn liếm mật dịch trên tay mình, giống như đó chính là một loại rượu mỹ vị, tiếng liếm vang lên chặc chặc.

Hải Bối Nhi vô lực thờ dục, sau khi cao trào, nàng thoải mái đến mức đầu ngón chân đều cuộn tròn một chỗ nhưng mà ngay sau đó bụng nhỏ lại nóng lên, một dòng nóng ẩm chảy ra từng đợt từng đợt một.

Tiểu huyết nho nhỏ bị nhóm cảm thú đùa bỡn đến mức không kịp khép lại, chính giữa có một lỗ nhỏ hình tròn, Kim Bằng còn muốn đâm vào rút ra lần thứ hai, lại thấy trong tiểu huyết chậm rãi chảy ra một dòng chất lỏng màu đỏ tươi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 20

Editor: QR2 – diendanlequydon

Hải Bối Nhi cảm thấy có chút không thích hợp, vừa nhìn thấy lập tức hết ý kiến rồi, theo lý nàng vẫn còn chưa thành niên sẽ không có kinh nguyệt. Không sai, thế giới này giống cái cũng sẽ có kinh nguyệt, có kinh nguyệt chứng tỏ đã thành niên.

Hồ Hùng, Lang Kỳ và Kim Bằng tất nhiên có biết chuyện này nhưng mà vẫn bị hoảng sợ. Hải Bối Nhi chưa thành niên đã biến thân hơn nữa kinh nguyệt vốn phải đợi mấy năm nữa mới có cũng tới sớm hơn. Kim Bằng lập tức đi mời các tế tự lại đây, sợ thân thể của Hải Bối Nhi có vấn đề.

Các tế tự tới, sau khi cẩn thận xem xét thân thể của Hải Bối Nhi, phát hiện không có vấn đề gì, dò hỏi một chút cuộc sống sinh hoạt, làm việc và nghỉ

ngôi của Hải Bối Nhi lúc trước, nghe thấy có thời gian mỗi ngày Hải Bối Nhi đều nuốt tinh dịch, các tế tự đều trầm mặc.

Tinh dịch có thể thúc dục giống cái trưởng thành là chuyện có thật. Chuyện này có thật nhưng mà có bao nhiêu giống đực nguyện ý có phản ứng sinh lý với giống cái còn chưa hóa hình chứ? Cũng chỉ có Hải Bối Nhi tương đối đặc biệt, đã hóa hình từ lâu.

Nhưng dù sao cũng là thúc dục thân thể phát triển, không thể làm thường xuyên nếu không thân thể của nàng không thể chịu đựng nổi.

Mặc dù như thế, mấy giống đực vẫn vô cùng vui mừng, cuối cùng có thể chân chính làm tình rồi!

Thế là các tế tự vẫn còn ở đây, mấy tên cảm thú đã vì đêm đầu tiên của Hải Bối Nhi mà tranh cãi, thậm chí còn muốn đánh một trận xem ai mạnh nhất thì người đó là người đầu tiên!

Này, này, này, các ngươi coi ta không tồn tại hay sao?

Hải Bối Nhi trực tiếp tức giận, hiển tế A Mỗ vẫn còn ở bên cạnh, thế này không phải rất mất mặt sao! Có chuyện gì đóng cửa lại rồi nói chứ!

Thế là kẻ tiếp mấy tên cảm thú trực tiếp bị nhốt ở ngoài cửa, mặc cho bọn họ ôn tồn lấy lòng như thế nào đi nữa thì vẫn chỉ hít bụi mà thôi.

Nhưng mà như vậy thì có thể ngăn cản suy nghĩ muốn ăn thịt của nhóm cảm thú sao? Phải biết rằng hiện tại chính là mùa xuân đó!

Đêm khuya, Hải Bối Nhi vô tri vô giác ngủ say, nàng có thói quen ngủ lộn thế. Thời tiết không nóng không lạnh, nàng vô ý đá văng chăn ra, ôm cái đuôi của mình, thân mình tuyết trắng nửa che nửa hở giấu trong cái đuôi và mái tóc dài màu lửa đỏ làm tôn lên vẻ quyến rũ.

Cửa nhẹ nhàng bị mở ra, không phát ra bất kỳ tiếng động nào, đêm hôm khuya khoắt tên cảm thú trộm hương thấy cảnh đẹp thế này, hô hấp ngừng lại, sau đó trong đêm khuya yên tĩnh hô hấp càng thêm dồn dập.

Lúc này Hải Bối Nhi đúng lúc giật mình, đôi tay ôm cái đuôi, một cái chân vất qua, để lộ hơn phân nửa tiểu huyết ra ngoài, rõ ràng có thể thấy được tiểu cục hoa phấn nộn.

Tên cảm thú rón ra rón rén trèo lên giường, nằm nghiêng phía sau Hải Bối Nhi, một bàn tay nhẹ nhàng nâng cái chân kia lên, một cái tay khác chuẩn xác sờ vào tiểu huyết, thâm nhập vào trong đó chơi đùa.

Hải Bối Nhi vẫn còn ngủ say, hoàn toàn không biết chuyện gì cả nhưng mà thân thể lại vô cùng thành thật, tiểu huyết chậm rãi chảy ra từng dòng mật dịch.

Nhìn thấy như vậy cũng không đánh thức nàng, cảm giác dâm loạn nữ nhân ngủ say càng kích thích hơn, lá gan tên cảm thú càng lúc càng lớn, hấn nhét côn th*t vô cùng nóng bỏng của mình vào chính giữa bắp đùi, giữ tư thế nằm nghiêng dùng côn th*t của mình chậm rãi ma sát tiểu huyết mãi cảm lại thành thật.

“Ừm...” Hải Bối Nhi vô ý thức rên rỉ một tiếng, giọng nói khàn khàn ngọt lịm.

Tên cảm thú này bị hoảng sợ, nhanh chóng dừng lại, đợi một hồi lâu xác định nàng vẫn không tỉnh lại, mới lại bắt đầu đâm vào rút ra côn th*t của mình.

côn th*t ở giữa hai chân đâm vào rút ra, quy đầu để ở cửa huyết, có mật dịch bôi trơn rất nhiều lần đều định đi vào nhưng mà tên cảm thú vẫn sợ Hải Bối Nhi tỉnh lại, không dám thật sự tiến toàn bộ vào bên trong tiểu huyết thoải mái kia.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 21

Editor: QR – diendanlequydon

Không biết đâm vào rút ra bao nhiêu lần, cảm thú này mới bắn ra tinh dịch lần đầu tiên, tinh dịch trắng nồng đậm dính trên tiểu huyết. Nhìn thấy cảnh tượng dâm mị như vậy, côn th*t của cảm thú này lập tức lại lên tinh thần.

Lần thứ hai hấn cắm côn th*t vào giữa hai chân nhưng lại không ở thỏa mãn mà sát nông cạn ở phía trước tiểu huyết như vậy, mà là định thử từ từ thâm nhập vào bên trong tiểu huyết, rất nhanh côn th*t đã chạm vào một tầng trở ngại mỏng.

Hải Bối Nhi bị đùa bỡn đến mức này, không có khả năng không tỉnh. Lúc mở mắt ra, vừa thấy mới biết được thì ra là tên cảm thú giả hoạt Lang Kỳ này đang chiếm tiện nghi của nàng! Ngủ tiếp một lúc nữa, nàng cũng sắp bị hấn lần mò ăn sạch sành sanh!

“Hỗn đản... A... Không cần, nhanh... Đi xuống...” côn th*t hơi đâm nông vào rồi rút ra, không phá tan tầng trở ngại kia. Hải Bối Nhi bị dọa không

chịu được, mỗi một thế giới nàng đều phải phá thân một lần, rất đau!

“Ta là tên hỗn đân, có phải Bối Nhi muốn ta nhanh một chút đúng hay không, hửm?” Hắn vô cùng giáo hoạt, làm bộ không nghe được hai chữ phía sau, hạ thân đâm vào rút ra càng thêm nhanh chóng.

Nhưng mà như vậy làm thế nào có thể thỏa mãn được tên cầm thú này. Đêm nay hắn đã xúi giục hai người kia đi mất, chính là muốn một mình hưởng thụ lần đầu tiên của Hải Bối Nhi.

Trêu đùa lúc này đã làm tất cả tiểu huyết đều là mật dịch trơn trượt, cả Hải Bối Nhi cũng bị chơi đùa khiến cả người vô lực, liên tục thở gấp. Lang Kỳ xoay người đè trên người Hải Bối Nhi, liên tục cắm nông vài lần rồi lập tức dùng sức một cái, đưa côn th*т của mình vào chỗ sâu nhất bên trong tiểu huyết.

“A... Đau quá... Lang Kỳ, chậm một chút... Đau quá...” Hải Bối Nhi không hề phòng bị, bị phá tấm màng mỏng, tiểu huyết đau đớn, co rút lại, gắt gao kẹp chặt Lang Kỳ, chuyện này làm tên cầm thú này thể nghiệm được cái gì gọi là vừa đau đớn vừa vui sướng.

“Ngoan, ta sẽ nhẹ một chút... Thả lỏng...” Tiểu huyết xiết chặt làm Lang Kỳ một bước khó đi, chính hắn cũng không chịu nổi, những giọt mồ hôi to như hạt đậu, một viên lại một viên rơi xuống. Hắn thấp giọng, nhẹ nhàng dỗ Hải Bối Nhi, hắn biết tiểu huyết của Hải Bối Nhi rất nhỏ nhưng lại không biết sẽ chặt như vậy, thật là vừa sung sướng lại vừa đau đớn.

Bàn tay to thô ráp di chuyển bên hông, một bàn tay khác không ngừng vuốt ve xung quanh tiểu huyết, tiểu huyết bị chơi đùa mà chậm rãi thả lỏng một chút, nhân cơ hội này côn th*т dùng sức đâm vào chỗ sâu nhất.

“A... Thật lớn... Bụng trưởng quá...” côn th*т vừa dài lại thô, mỗi khi cắm vào chỗ sâu nhất đều khiến cho bụng nhỏ căng ra thành một cái bọc nhỏ như cái trống. Hải Bối Nhi nhìn không được dùng tay nhỏ xoa cái bọc nhỏ này, dưới tình huống liên tiếp bị kích thích đạt tới cao trào, tiểu huyết phun ra một con sóng mật dịch, xối ở trên bao quy đầu.

“Có phải rất sáng khoái hay không? Nói, ta chơi ngươi rất thoải mái!” Cảm giác mật dịch xối ở trên quy đầu thật sự vô cùng tốt, hơn nữa bị hình ảnh đâm đang như vậy kích thích, hắn càng thêm dùng sức đâm vào tiểu nhân nhi ở dưới thân, muốn bức bách nàng nói ra những lời đâm đả từ cái miệng nhỏ mê người.

“A... Ừ... A... Thực thoải mái, ngươi chơi ta thật thoải mái...” Sau cao trào, mặc kệ là thân thể hay là tinh thần đều có một cảm giác mệt mỏi. Hơn nữa thân thể này vẫn là lần đầu tiên, cho nên hiện tại Hải Bối Nhi chính là muốn Lang Kỳ nhanh chóng kết thúc để nàng nghỉ ngơi thật tốt.

Đây là chỉ lo chính mình thoải mái là được rồi...

“Nhưng mà ta vẫn còn chưa cảm thấy thoải mái...” Cái tên cầm thú giáo hoạt Lang Kỳ này làm sao sẽ dễ dàng buông tha cho Hải Bối Nhi, trực tiếp làm đến hừng đông, đến lúc ngất xỉu mới thôi...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 22

Editor: QR

Làm đến vô cùng vui sướng, hai người không thấy một tiểu bạch xà nằm ở trong đồng da thú, nhìn thấy được mùi ngon, trong ánh mắt màu hổ phách lộ ra sự suy tư.

Sau khi hoan ái, Hải Bối Nhi ngủ một ngày. Đương nhiên sau tỉnh lại nàng rất bình tĩnh thấy được vết xanh tím trên mặt Lang Kỳ và đôi mắt quầng thâm của hắn.

Sau đó chính là bị mấy nam nhân ngấm ngấm ủ ủ nửa tháng, suốt nửa tháng không được xuống giường, thân thể cũng càng ngày càng mất cảm. Gần như chỉ cần hơi bị sờ một chút, tiểu huyết đã ẩm ướt, khiến cho nhóm cầm thú càng ngày càng không rời khỏi thân thể Hải Bối Nhi.

Hải Bối Nhi ngày ngày đêm đêm bị cắm tiểu huyết, kết quả cũng rất rõ ràng. Chính là tai và đuôi hồ ly cũng có thể thu lại, diện mạo của nàng chậm rãi trở nên thành thực mỹ diệu, đôi mắt nhẹ nhàng, thoáng nhìn càng là quyến rũ, đương nhiên rõ ràng nhất chính là bộ ngực, hiện tại phỏng chừng có lẽ đã qua cup D, ngay cả cái mông nhỏ cũng vênh lớn một vòng, chính là thỏa mãn đáng người ma quỷ hình chữ S.

Hơn nữa, trong khoảng thời gian này, tin tức Hải Bối Nhi là do Thần Thú ban tặng cũng bắt tri bắt giác truyền ra ngoài. Chủ yếu là do người bộ lạc Di Nguyệt gặp được thú nhân nào cũng phải thổi phồng một phen. Nói cho cùng sau khi qua mùa đông một bộ lạc có tỉ lệ tử vong bằng không vẫn là chuyện vô cùng đáng để kiêu ngạo.

Đối với Hải Bối Nhi mà nói, loại chuyện này không có gì đáng giá khoe ra nhưng mà nhờ thế giới thú nhân, mặc kệ là chuyện gì ở đâu cũng đều là một

chuyện lớn, thậm chí có những tiểu bộ lạc bởi vì hâm mộ tiếng tăm mà đến.

Nhưng mà những chuyện đó tạm thời Hải Bối Nhi vẫn chưa biết được, nàng còn đang buồn rầu vì phải trở thành nữ vương của thế giới thú nhân. Nói cho cùng đôi nàng mà nói, tình địch của nam nhân vẫn là tương đối dễ có được, hoàn toàn không biết rất nhanh mình sẽ hoàn thành nhiệm vụ này.

Nhốt mấy tên cầm thú ở ngoài cửa mới có được mấy ngày nhàn nhã, mỗi ngày bị làm rồi làm, rất mệt có được không?

Hải Bối Nhi ngồi ở bờ sông, bàn tay thanh tú che miệng ngáp một cái, nhìn khuôn mặt càng ngày càng thành thực của mình, có chút nhàm chán nghĩ Đông nghĩ Tây, cũng không biết đến lúc nào mới có thể hoàn thành nhiệm vụ ở thế giới này.

Sau khi trải qua trừng phạt trong phòng tối, tình cảm của Hải Bối Nhi trở nên đậm bạc, cũng trở nên lý trí. Đương nhiên vẫn có cảm tình đối với bọn Lang Kỳ, ở trong nhiệm vụ sẽ sinh ra tình cảm nhưng mà một khi nhiệm vụ hoàn thành có thể vô cùng lý trí quản lý thật tốt tình cảm của mình.

“Ai ~~~” Cũng không biết đây là lần thứ dài thứ mấy, thú nhân thế giới so với cổ đại thật sự còn nhàm chán hơn, tốt xấu gì ở cổ đại còn có thể tú hoa gì đó. Thật ra nàng còn có thể dạy những thú nhân khác phân biệt đồ ăn nhưng mà bây giờ các thú nhân cũng không có chuyện gì muốn nàng làm, còn muốn nàng ngây ngốc ở trong nhà thật tốt, chuyện này toàn toàn coi nàng tồn tại như linh vật hay sao?

Cởi bỏ váy lông cáo trên người, lông cáo xinh đẹp này vẫn là các nam nhân vì muốn lấy được niềm vui của nàng nên cố ý đi săn một con hòa hồ cho nàng. Nghe nói chủng tộc của hồ ly gần giống với nàng, bắt quá nàng vẫn mặc vào bình thường.

Thân thể trắng nõn ngâm ở trong dòng nước trong suốt, tóc dài như lửa đỏ phiêu tán ở trong nước, đôi tay nâng lên một ít nước vẩy lên cổ của mình. Bọt nước theo đường cong duyên dáng trên cổ chậm rãi trượt xuống, hoàn toàn đi vào giữa hai bầu ngực khiến cho nước đọng ở chính giữa.

Nơi này là phạm vi quản lý của bộ lạc Di Nguyệt, Hải Bối Nhi hoàn toàn không có một chút cảnh giác nào, cũng không phát hiện một tên thú nhân giống đực đáng khinh nào đó đang ở bên cạnh nhìn lên.

Đối với thú nhân này mà nói, thân phận của hắn vô cùng cao quý, chưa bao giờ thiếu thú nhân giống cái. Lúc này nghe nói có một giống cái Thần Thú ban tặng, lập tức tò mò lại đây nhìn xem, không nghĩ tới thật sự có thu hoạch, giống cái này lớn lên còn non mềm xinh đẹp như vậy. [QR][diendanlequydon]

Sờ sờ cảm, nếu hợp tâm ý của mình như vậy, hắn không ngại tới một pháo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 23

Editor: QR – diendanlequydon

Hắn từ từ lặn vào trong nước, chậm rãi tới gần tiểu nhân nhi vô tri vô giác.

Càng tiến sát vào nhìn càng vừa lòng, phần nộn đến mức nhéo một cái lập tức có thể nhéo ra nước. Giống cái như vậy thật sự rất lâu hắn không gặp được, hôm nay điểm phúc thật là không cạn mà!

Hải Bối Nhi vẫn còn đang rửa sạch thân thể, trên người nàng nơi nơi đều là dấu vết và mùi hương của nhóm cầm thú sau khi vui thích lưu lại. Tuy rằng không chán ghét nhưng mà suốt ngày đều là hương vị này cũng rất khó chịu có được hay không?

Lúc cảm nhận được có người tới gần đã bị một giống đực xa lạ ôm chặt. Cánh tay rắn chắc thô tráng gắt gao giam cầm nàng, hơn nữa còn ma sát tiểu anh đào yếu ớt trên nhũ tiêm của nàng, phía dưới rõ ràng có một cây côn th*t nóng hầm hập đang cọ xát ở giữa kẽ mông. Tên thú nhân này còn không kiêng nể gì khẽ liếm mút vành tai của nàng, ở nàng bên tai gọi cảm nói nhỏ:

“Tiểu giống cái thật lẳng lơ. Ở chỗ này tắm rửa chính là muốn quyến rũ giống đực có phải hay không, hửm?” Một chữ cuối cùng khàn khàn dụ hoặc, Hải Bối Nhi không thể không thừa nhận giọng nói của hắn thật mê người, quay đầu, nhìn thấy cũng là một thú nhân giống đực cuồng dã, có lẽ tất cả mọi người đều là dã thú biến thân, cho nên về ngoài đều sẽ có vài phần cuồng dã như vậy.

Bất quá giọng nói thật sự rất dễ nghe, giống như là rượu ngon thuần hương làm say lòng người. Thân thể của Hải Bối Nhi miễn cưỡng cảm như vậy, đã bị một câu làm cho ướt át!!!

“Buông ra, nơi này là bộ lạc Di Nguyệt, ngươi cường bách ta giao phối không sợ chiến tranh hay sao?” Quá mất mặt, nàng sẽ không thừa nhận nàng bị hắn dụ hoặc rồi, hơn nữa dâng lên vô ích có ý nghĩa gì!

“Như vậy thì như thế nào, người nào khai chiến, Sư Cuồng ta cũng không sợ!” Đôi mắt Sư Cuồng hơi nhú lại, trong mắt thoáng qua một ánh sáng tối tăm nguy hiểm.

“Ngươi vô si! Ngươi thả... Ừm... A... Thả...” Vốn dĩ Sur Cuồng nhìn lâu một giống cái nào đấy là giống cái đó ánh mắt trông mong chạy tới tự tiện cử làm gối đầu. Hắn coi như giống cái này đang thẹn thùng thôi, dù sao sức quyến rũ của mình rõ ràng chính là vô địch, cho nên trực tiếp thượng miệng.

Sur Cuồng cảm thấy đây là giống cái non mềm nhất hắn từng gặp được, chẳng những nhìn mềm, vuốt ve cũng mềm mại non nớt. Miệng rộng bao bọc lấy đôi môi nho nhỏ, đầu lưỡi miêu tả hình dáng hoàn mỹ của đôi môi: “Hé miệng, nào?” Giọng nói nhiễm tình dục càng thêm gợi cảm, ánh mắt Hải Bối Nhi mê ly, bị mê hoặc ngoan ngoãn mở cái miệng nhỏ của mình ra. Cái lưỡi lớn không chút khách khí chui vào trong cái miệng nhỏ, cuốn lấy đầu lưỡi nhỏ nhỏ, khi thì giống như nam nữ đang giao hoan ra ra vào vào, khi thì kéo cái lưỡi nhỏ thom tho vào trong miệng của mình, liếm mát khiến cho đầu lưỡi tê dại.

Hải Bối Nhi bị hôn đến đầu óc choáng váng hoàn toàn không biết chính mình lập tức sẽ bị người cường. Được rồi, nàng cũng không phản đối hay là rời đi, dù sao chính mình cũng kiểm soát!

Sur Cuồng theo đường cong duyên dáng, một đường hôn từ cổ xuống phía dưới, đầu lưỡi lưu luyến ở chỗ xương quai xanh, lại thường thường lưu lại một dấu hôn ái muội, một lần nữa nhuộm dấu vết mà lúc trước nhóm cầm thú lưu lại thành của mình.

Chà đập hai núm tiêm trong tay, biến hóa núm tiêm hình dạng hoàn mỹ thành các loại hình dạng dâm đẳng.

“A... Không cần... A...” Ngón giữa của một bàn tay khác trực tiếp cắm vào bên trong tiểu huyết chơi đùa, ngón tay cái còn thường gây viên tiểu trên châu.

Có lẽ ở trong nước chơi đùa Hải Bối Nhi không đủ thoải mái, hơn nữa mật dịch mới chảy ra đã bị nước suối tẩy sạch sẽ, tiểu huyết không đủ bôi trơn như vậy cũng sẽ bị thương, một tay Sur Cuồng nâng cái mông Hải Bối Nhi lên giống như đang ôm hải tử, bế Hải Bối Nhi lên bờ, đặt nàng xuống da thú chính mình cỡi ra, nhìn tiểu giống cái bị mình khiêu khích mà cả người vô lực, ánh mắt mê ly, cái miệng nhỏ khẽ nhếch, liên tục rên rỉ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 24

Editor: QR

“A... Không cần liếm... Lưỡi, đầu lưỡi... Tiến vào, nhanh... Thật kích thích... Tốt, liếm thật tốt...”

Tiểu huyết của Hải Bối Nhi bị nam nhân liếm rất nhiều lần nhưng mà có lẽ rất khó có người giống Sur Cuồng, liếm giỏi như vậy, có một loại khoái cảm ngập đầu, hơn nữa đầu lưỡi của Sur Cuồng thật dài, có thể liếm chỗ đến rất sâu, Hải Bối Nhi bị liếm đến mức phải cong eo nhỏ, đùi kẹp đầu của hắn, muốn hắn liếm đến chỗ sâu hơn nữa.

Chậm rãi Hải Bối Nhi sắp cao trào, tiểu huyết nhanh chóng co rút, cảm giác muốn đi tiểu lần thứ hai đánh úp lại nhưng mà ngay tại lúc này, chỉ còn một bước nữa là đến nơi, Sur Cuồng lại dừng lại.

“A... Tại sao...? Dừng ngừng lại... Còn muốn...” Lập tức muốn cao trào lại cứng rắn phải dừng lại, cảm giác đó thật sự không dễ chịu, đôi mắt của Hải Bối Nhi mệnh mông sương mù nhìn Sur Cuồng, có cảm giác lên án.

“Có muốn ta thượng ngươi không, hừm? Nói muốn, ta lập tức sẽ chơi ngươi sáng khoái!” Giống như muốn ép buộc nữ nhân nói ra những dâm đẳng là chuyện những nam nhân yêu thích nhất, nhưng mà Hải Bối Nhi vẫn không muốn để Sur Cuồng cứ như vậy được như ý nguyện.

“Hừ, không cho thì thôi, trong bộ lạc có rất nhiều giống đực nguyện ý chơi ta!” Cái miệng nhỏ bĩu lên, mông nhỏ vênh lên, muốn tìm vấy da thú của mình để lập tức rời đi, nhưng lại có ý để tiểu huyết và tiểu cục hoa của mình bại lộ trước mặt Sur Cuồng, còn lắc hai cái, cố ý thị uy.

Vừa mới liếm láp hương vị thơm ngọt của tiểu huyết, bây giờ tiểu huyết lại lúc ẩn lúc hiện trước mắt, chính giữa còn có một cái lỗ nhỏ tròn tròn lại dâm đẳng mà lúc này chính mình mới vừa đùa bỡn, tiểu cục hoa bị đ*m thủy rửa sạch đến bóng loáng, cảnh tượng mê người như vậy mà có thể nhẫn được, hắn cũng không phải là giống đực!

“Rống! Ngươi, cái tiểu giống cái dâm đẳng này chính là cố ý có đúng hay không? Muốn bị giống đực đâm tiểu huyết như vậy sao? Có phải giống đực trong nhà không thỏa mãn được ngươi hay không? Ta đây lập tức thỏa mãn ngươi!” Hét lớn một tiếng, đụng ngã Hải Bối Nhi, cứ như vậy đè lưng nàng phía trước, cắm côn th* của mình vào, mỗi một câu hỏi lại dùng lực đâm vào một lần, tiểu huyết xiết chặt lại ẩm ướt thoải mái khiến cho côn th* của Sur Cuồng lại trưởng lớn một vòng.

“A... Chậm một chút... Ta chính là cố ý, ai kêu ngươi... Không thỏa mãn ta... Nhà ta có thể thỏa mãn ta...” côn th* đột nhiên đâm vào, kích thích cực lớn đánh úp khiến Hải Bối Nhi trực tiếp đạt cao trào, mật dịch phun rất nhiều, trực tiếp chỗ tiếp nối của hai người ẩm ướt.

Sau cao trào Hải Bối Nhi bị đâm, liên tục kêu dâm đẳng, nước miếng chảy ròng ròng, mông nhỏ bị Sur Cuồng nâng lên, nửa người trên vô lực, quỳ rạp trên mặt đất, tùy ý Sur Cuồng đâm nàng giống như cách thức cầu giao.

Bị đâm không biết đã bao lâu, Hải Bối Nhi cũng đã đạt cao trào hai lần, Sur Cuồng vẫn chưa bắn lần đầu tiên, nhìn thấy sắc trời dần dần tối đen, chậm một chút nữa giống đực nhà mình sẽ tới tìm người, như vậy còn không đánh nhau với Sur Cuồng mới lạ.

“A... Ha... Người còn muốn bao nhiêu lâu... Mệt quá... Ta phải về nhà...” Nếu không phải Sur Cuồng nắm chặt eo nàng, nàng muốn trực tiếp bỏ đi rồi, tuy là như thế, eo nhỏ vẫn vận vẹo biểu đạt bất mãn.

“Vật nhỏ vong ân phụ nghĩa! Sáng khoái rồi lập tức không cần ta? Ta còn không sớm như vậy đâu!” Giống như muốn chứng minh năng lực thực hành của mình, tần suất của Sur Cuồng nhanh hơn, mỗi khi cắm vào chỗ sâu nhất còn hơi dừng một chút.

“A a... Lại muốn tới... A...” Lại một lần đạt cao trào thật sự hao hết thể lực của nàng, làm tình với thú nhân thật sự mệt mỏi quá, mỗi một tên đều thô to, dài thật dài, hơn nữa mỗi một tên đều có tinh lực vô hạn.[QR][diendanlequydon]

Nàng không bao giờ muốn trải qua thể giới thú nhân nữa!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 25

Editor: QR – diendanlequydon

Cuối cùng đến tận khi trời đã tối, Sur Cuồng mới bắn tinh, từng đợt tinh dịch bắn vào khiến cho bụng nhỏ của Hải Bối Nhi phồng lên, giống như đang mang thai, Sur Cuồng còn không cho Hải Bối Nhi lấy tinh dịch ra, cứ như vậy vừa đi vừa chảy xuống quay về bộ lạc.

Bởi vì thú nhân giống cái thừa thót, cho nên ngẫu nhiên tới một phát với giống đực không phải bạn lữ của mình cũng không có người nào nói người vượt tường, hơn nữa như vậy cũng chứng minh sức quyến rũ của giống cái, nhưng mà nếu thật sự dễ như vậy quay về bộ lạc không biết sẽ bị những giống cái đó cười đến lúc nào.

Nhưng mà còn may, được nửa đường thì gặp được Hồ Hùng.

Hồ Hùng là thú nhân nổi danh có sức lực mãnh thú trong bộ lạc, gặp thú nhân của Sur tộc có sức mạnh tương đồng đương nhiên là một tia chớp mang theo tia lửa, ngay cả khi ánh mắt va chạm cũng nồng nặc mùi thuốc súng, Hải Bối Nhi nhìn thấy mà trái tim nhảy bùm bùm.

“Hồ Hùng! Ta muốn về nhà ngủ, mệt mỏi quá!” Mềm mại, lén lút làm nũng với Hồ Hùng, Hải Bối Nhi miễn cảm biết Sur Cuồng không đơn giản, hơn nữa cảm giác không giống như những thú nhân bình thường, ngay cả trên người mấy giống đực nhà mình cũng không tìm thấy khí tức cường đại như vậy, cho nên nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, vẫn là nhanh chóng về nhà ngủ thôi, mệt chết đi được!

Vốn dĩ tiểu giống cái nhà mình bị một giống đực xa lạ không biết từ đâu tới đây nhúng chàm, hơn nữa hình như giống đực này còn rất mạnh, có khả năng hấn cũng đánh không lại nhưng mà hấn vô cùng phần nộ, nói như thế nào nhỉ? Có lẽ chính là không tự tin đi, sợ Hải Bối Nhi coi trọng rồi chạy theo người ta, cho nên khi Hải Bối Nhi thấy hấn, chuyện trước tiên là làm nũng với hấn, chuyện này làm hấn vô cùng vô cùng vui mừng và đặc ý!

Xem đi, tiểu giống cái nhà mình vẫn hướng về mình như thế, không bị giống đực chán ghét này câu đi!

Một nhà vui mừng một nhà ưu, Sur Cuồng chính là một mình ưu thương, cho dù mạnh mẽ cũng không thể tiếp thu được chuyện lúc này giống cái này mới làm tình với mình xong, chớp mắt đã vô tình vô nghĩa với mình, ngay cả liếc cũng không liếc mình một cái! Lại còn dùng giọng nói mềm mại, yếu đuối để nghe làm nũng với giống đực kia! Hấn vẫn còn nhớ rõ lúc hoan ái giống cái này còn có điểm không tình nguyện đâu!

Trong mắt Sur Cuồng bốc lên ánh lửa, nếu giống cái này là của hấn thì tốt rồi, nàng sẽ làm nũng với hấn, hơn nữa hấn vừa lòng nhất vẫn là thân thể của nàng!

Lúc trước Sur Cuồng đều được người ta tặng bóc, chỗ nào gặp được giống cái coi hấn là người trong suốt như vậy. Vốn dĩ chỉ là làm một lần hiện tại lại nhiều thêm một chút dục vọng chiếm hữu đơn thuần nhưng mà rất nhiều thời điểm loại dục vọng chiếm hữu này sẽ chậm rãi biến chất, biến thành cảm tình nhất định.

Cũng là thú nhân giống đực, Hồ Hùng vừa nhìn lập tức biết cái giống đực xa lạ này nổi lên tâm tư với giống cái nhà mình, nhưng mà bây giờ cũng không phải là lúc, quan trọng nhất vẫn là bàn bạc thống nhất mặt trận với Lang Kỳ và Kim Bằng. Vốn dĩ đã là lang nhiều thịt thiếu, lại thêm một người phân thịt, sau này phúc lợi sẽ càng thiếu, phúc lợi thiếu mới là trọng điểm!

Đương nhiên, hiện tại Hải Bối Nhi hoàn toàn không để bụng Sur Cuồng muốn như thế nào, nàng chỉ muốn về nhà ngủ.

Sau khi đoàn người trở lại bộ lạc, Lang Kỳ, Hồ Hùng và Kim Bằng mở một hội nghị rất quan trọng về vấn đề phân phối thịt, còn Sur Cuồng trực tiếp đi bãi phóng hiến tế, đến tận ngày hôm sau bọn họ mới biết được thân phận của Sur Cuồng.

Hải Bối Nhi về đến nhà ngã đầu lập tức ngủ mất, nàng mặc kệ nhóm giống đực thảo luận như thế nào, dù sao không có hại với nàng là được nhưng mà tất cả mọi người đều đã quên còn có một nhân vật quan trọng.

Tuy rằng lúc trước hắc ngậy thơ mờ mịt, cái gì cũng không biết, nhưng mà nhìn thấy mấy lần, à không, là một đoạn thời gian xem đông cung sống, có chút ngo ngoe rục rịch động dục.

Nói cho cùng hiện tại là mùa xuân không phải sao!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tôi I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 26

Editor: QR

Kỳ thật Hải Bối Nhi đối với đại xà mà nói là người rất đặc biệt, hương vị trên người giống cái này dễ ngủ giống y như mẫu thân, đưa hắc tới một thế giới hoàn toàn mới, cho hắc ăn ngon, cho hắc một chút ấm áp đã lâu không có.

Ở trong lòng hắc, Hải Bối Nhi tồn tại giống như mẫu thân vậy.

Nhưng là mùa xuân tới, tất cả đều thay đổi.

Vốn dĩ mùa xuân cũng khiến hắc xao động bất an, hắc luôn dùng phương thức săn giết động vật tới giảm bớt loại cảm giác xao động này. Nhưng mà năm nay lại không giống, hắc thấy Hải Bối Nhi ân ái với mấy thú nhân giống đực giống như hắc, được đông cung sống động như vậy dạy dỗ, hắc hoặc nhiều hoặc ít đã biết một ít.

Thì ra cái loại xao động này là phải phát tiết như vậy...

Hắc thích nhất nhìn thấy bộ dáng Hải Bối Nhi được những giống đực đó yêu thương dưới thân, nhưng mà càng xem lại càng nóng nảy, nhưng càng nóng nảy lại càng muốn xem.

Hắc vẫn luôn không có cơ hội để có thể hành động thực tiễn một chút, mấy giống đực kia trông coi Hải Bối Nhi vô cùng kỹ lưỡng, hơn nữa hương vị trên người những giống cái khác không dễ ngủ như trên người Hải Bối Nhi!

Hiện tại, chính là một cơ hội tốt!

Không có những thú nhân khác, chỉ có hắc và nàng!

Đại xà chậm rãi biến thân thành hình người, hắc vẫn tương đối quen ở trong bộ dáng hình thú, nhưng mà trong lòng mơ hồ biết Hải Bối Nhi thích cùng hình người làm loại chuyện này, không thích hình thú.

Dưới tình huống không kinh động Hải Bối Nhi, hắc xúc chấn lên, dùng ánh mắt thành kính nhìn mỗi tác trên thân thể Hải Bối Nhi, mặc dù đã sớm nhìn qua không biết bao nhiêu lần nhưng mà hắc vẫn rất thích xem.

Trải qua chuyện bị Lang Kỳ và Sur Cuồng đánh lén, Hải Bối Nhi đã biết đề cao cảnh giác, ngay khi đại xà tới gần nàng, nàng đã tỉnh nhưng mà nàng muốn nhìn thử một chút xem đại xà muốn làm cái gì nên giả bộ còn đang ngủ. Nhưng nàng thật sự không nghĩ tới đại xà sẽ cứ lẳng lặng nhìn nàng như vậy, cái gì cũng không làm.

“Người muốn làm cái gì?” Cuối cùng vẫn là Hải Bối Nhi nhện không được trước, mở to mắt hỏi.

“Ta, ta chỉ muốn nhìn người một chút... Ta tò mò...” Mặt không biết tại sao lại đỏ nhưng mà đôi mắt lại sáng lên, một bộ dáng chờ mong nhìn Hải Bối Nhi.

“...Tò mò cái gì?” Bộ dáng bảo bảo tò mò này thật đúng là làm người ta không có cách nào cự tuyệt, quá mạnh!

“Các người giao phối như thế nào!” Tha thứ cho hắc, hắc vẫn luôn một mình sinh sống ở chỗ sâu nhất trong rừng rậm, mẫu thân lại rời đi sớm, hắc hoàn toàn không biết giao phối thì nên làm sao bây giờ. Tuy rằng nhìn rất nhiều đông cung sống nhưng mà dương v*t của xà không giống nhau, cho nên hắc vẫn có chút mơ hồ.

“... Chính là âm dương v*t đặc trưng của của giống đực vào giống cái...” Cảm thấy quá then thừng, bây giờ đại xà giống như một hải tử thuần khiết đang hỏi hắc làm như thế nào để đi vào thế giới này, nhưng mà tuổi tác của đại xà đã được xem như thanh niên, không thể lừa gạt hắc giống như lừa gạt tiểu hải tử, cho nên Hải Bối Nhi vẫn ăn ngay nói thật, dù sao đại xà cũng sẽ không làm!

Nhưng mà Bối Nhi, người sơ xuất như vậy thật sự tốt hay sao???

“đương v*t?”

“Chính là chỗ này của giống đực!” Chỉ xuống hạ bộ của đại xà, hần vừa mới biến thân còn không mặc y phục, kể ra cũng là thật là lớn...

“Còn có chỗ này của giống cái?” Ngón tay thoáng vạch tiểu huyết ra một chút, vừa đâm đăng lại vừa nghiêm túc dạy dỗ đại xà.

“Vậy chỗ này là cái gì?” Ngón tay chỉ vào tiểu cúc hoa, chẳng lẽ giống cái cũng có hai tiểu huyết?

“Đó là... Ừm... Cũng có thể là chỗ để yêu yêu đi...” Hải Bối Nhi có chút rối rắm, chẳng lẽ nói đó là nơi chuyên để ị phân sao?[QR][diendanlequydon]

Đương nhiên đợi lát nữa Hải Bối Nhi lập tức hối hận vì câu trả lời của nàng!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 27

Editor: QR – diendanlequydon

Hải Bối Nhi cảm thấy thật lâu không có người dạy dỗ đại xà những tri thức này, hơn nữa đối với nàng còn có chút tình tiết chim non, coi nàng như mẫu thân, cho nên lập tức tận tâm tận lực dạy dỗ mọi chuyện cho hần.

Nàng mở hai chân của mình ra, để đại xà quan sát rõ ràng tiểu huyết và tiểu cúc hoa của mình.

Làm sao bây giờ, thật muốn ném thử một chút...

Hầu kết của Đại xà giật giật, vốn dĩ hần không biết vì sao những giống đực đó nhìn thấy Hải Bối Nhi chính là một bộ dáng hận không thể ăn luôn nàng, ngay cả mình lúc này trải qua cũng thật sự muốn ăn luôn nàng...

Ngón tay thon dài nhẹ nhàng đụng vào một chút, tiểu huyết khẽ co rút lại một chút làm hần sợ tới mức lập tức thu ngón tay lại.

Thật mềm a...

Bộ dáng muốn chạm vào lại không dám chạm của Đại xà thật sự rất manh, nội tâm của Hải Bối Nhi che mặt hết lên một trận, trên mặt lại không có biểu cảm dư thừa nào. Chính nàng tự mình vạch tiểu huyết ra, một ngón tay hoàn toàn đi vào trong đó, không biết có phải do đại xà nhìn quá mức chuyên chú hay không, nàng động tình lợi hại, chỉ chốc lát tiểu huyết đã tí tách ướt át.

“Xem đi, đây là đặc trưng của giống cái sẽ ra nước, có nước này làm tình mới không khó chịu, sẽ không bị thương!” Rút ngón tay ra, chất lỏng trong suốt bị kéo thành một sợi tơ dài mỏng manh.

Đại xà không nói gì, cúi sát vào ngón tay, ngửi ngửi hương vị, rồi lập tức liếm sạch sẽ ngón tay của Hải Bối Nhi!

“Người đang làm gì?” Không thể nào, chẳng lẽ giống đực thuần khiết duy nhất bên cạnh nàng cũng không còn thuần khiết nữa sao?

Bối Nhi... Người suy nghĩ nhiều, vẫn là suy nghĩ nhiều rồi... Như vậy vẫn có khả năng thuần khiết...

“Mỗi lần ta ngửi được hương vị này, nơi này đều thấy đau, đây là vì sao?” Cảm tay nhỏ đã được liếm sạch sẽ đặt ở chỗ trường đau của mình, xúc cảm mềm mại thoải mái làm hần cảm lòng không được, cố gắng ma sát qua lại vật cực đại của mình, ý tứ kia rất là rõ ràng.

“...” Người đây là đang phát xuân!

Hải Bối Nhi không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển đến dạng này, nhưng mà nàng thật sự còn thiếu một phần tinh dịch chất lượng tốt, nàng lập tức cũng không cự tuyệt đại xà cầu hoan. Nếu không phải nhiệm vụ yêu cầu, nàng sẽ không giống giống cái đâm đăng, nơi nơi quyến rũ giống đực. Tuy rằng hệ thống nói nếu có được càng nhiều tinh dịch sẽ càng có nhiều chỗ tốt nhưng mà nàng cảm thấy có thể hoàn thành nhiệm vụ thì tốt rồi, có mấy giống đực này đã khiến nàng chịu đựng không nổi rồi.

“Ta dạy người có được không?” Hai tay chủ động bọc lấy côn th*t, luật động lên xuống, nhìn đại xà lộ ra biểu tình hưởng thụ, phát ra tiếng thờ dốc trầm thấp. Chính Hải Bối Nhi cũng động tình lợi hại, trộm kẹp chặt đùi, ma sát qua lại, nhưng mà vẫn thấy thật trống rỗng, thật trống rỗng, thật trống rỗng...

Nhất định là gần đây làm nhiều, nàng cũng thật muốn, phía dưới vẫn luôn chảy ra mật dịch... A, a, a, cảm thấy thật xấu hổ...

“Ta muốn làm bạn lữ của ngươi! Được không? Ta cũng làm bạn lữ của ngươi được không?” Vui đầu trên vai Hải Bối Nhi, rõ ràng là một giống đực cao lớn lại muốn làm nũng giống như một hài tử muốn kẹo.

“Được!” Rận nhiều không sợ ngứa, dù sao nàng cũng định sống thật tốt với mấy người bạn họ.

Nghe được đáp án mình muốn, đại xà vô cùng vui mừng, không biết có phải là do lần đầu hay là do quá kích động hay không, lập tức hấn bắn tinh lần đầu tiên trong cuộc đời trên tay Hải Bối Nhi.

Đại xà nhìn tinh dịch của mình, hấn lại không biết chuyện đời, cũng chỉ biết mình không thể kiên trì thật lâu, so với các thú nhân khác trong những buổi tối kia thật sự kém xa, trong khoảng thời gian ngắn, hấn có chút thương tâm, ôm Hải Bối Nhi không dám nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 28

Editor: QR

“... Không có việc gì, đây là lần đầu tiên của ngươi, lần đầu tiên đều là dạng này, tiếp theo sẽ không như vậy!” Cười khổ không ngừng, cố gắng an ủi tên hài tử lớn xác này, luôn có loại cảm giác quen thuộc dạy hư tiểu bằng hữu.

“Thật sự?” Được rồi, một câu của Hải Bối Nhi đã trị hết cho hấn, rồi mới chờ mong nhìn Hải Bối Nhi, chờ nàng dạy dỗ hấn.

“Ngươi trước xoa xoa nhũ tiêm, rồi dùng đầu lưỡi liếm liếm nhũ hoa này!” Bước ra bước đầu tiên lập tức không cảm thấy gì nữa, tiết tháo cái gì cũng đi tìm chết đi, cảm thấy thẹn cái gì cũng đi tìm chết đi!

Đại xà nghe lời, đôi tay bao trùm lên hai nhũ tiêm tròn tròn, xúc cảm mềm mại trơn trượt khiến cho hấn giống hài tử lần đầu tìm được rồi món đồ chơi yêu thích, luyến tiếc buông tay, càng ngày càng dùng sức ngược đãi cặp nhũ tiêm, vờn đầu lưỡi liếm nhũ hoa, nhìn nhũ hoa hồng nhạt bị nước miếng của hấn làm cho thoải mái, đứng thẳng lên, vui vẻ ngậm nhũ hoa trong miệng, đầu lưỡi không ngừng chơi đùa, hàm răng cũng thỉnh thoảng ma sát, thay phiên chiếu cố hai đầu nhũ hoa.

“A... Thật thoải mái... Chính là như vậy... Ừm, thật thoải mái, a...” Đại xà rất cẩn thận khống chế sức lực, sẽ không làm đau Hải Bối Nhi, cũng sẽ không thô lỗ giống như những giống đực khác.

Hải Bối Nhi ca ngợi tạo cho đại xà sự ủng hộ rất lớn, hấn muốn Hải Bối Nhi thoải mái cho nên hấn có thể nhẫn nhịn hạ thân trưởng đầu của mình, kiên nhẫn để Hải Bối Nhi dạy dỗ hấn khúc dạo đầu.

“Ngươi sờ nơi này, chảy thật nhiều nước... Ngươi có thể đâm ngón tay vào đi...” Cảm tay của đại xà đâm vào tiểu huyết của mình, tiểu huyết đã sớm ướt át, chờ người tới hái lấy.

Đại xà dùng ngón tay làm tiểu huyết căng ra, cửa động bị căng lớn hơn một chút, lúc trước mới làm với Sư Cuồng, tiểu huyết cũng chưa kịp khôi phục lại trạng thái khép sát, lại còn sưng đỏ và có chút trầy da.

“Thật nhỏ!” Có thể thấy được tiểu huyết vô cùng nhỏ, đại xà có chút hoài nghi nơi này không thể ngâm được côn th*t của mình.

“Ngươi dùng ngón tay giúp ta căng lớn một chút, từ từ, chúng ta để ý một chút, sẽ không bị thương!” Đại xà nhẫn nại khiến trong lòng Hải Bối Nhi cảm thấy ngọt ngào, có chút đau lòng vì hấn phải nhẫn nhịn, chủ động cầu hoan với giống đực.

“Được!” Cẩn thận đâm hai ngón tay vào, chậm rãi ở bên trong moi móc.

Hải Bối Nhi được hầu hạ vô cùng thoải mái, vặn vẹo eo nhỏ muốn ngón tay đâm vào chỗ sâu hơn, bụng nhỏ kịch liệt co rút lại, gất gao kẹp lấy ngón tay.

“Bối Nhi, thoải mái không?”

“A... Ừ, um, thật thoải mái... Ta muốn ngươi tiến vào...” Thân thể nàng bị dạy dỗ khiến cho mẫn cảm dị thường nhưng không thỏa mãn với ngón tay, nàng càng muốn muốn côn th*t lớn lấp đầy chính mình.

Giống cái hợp ý mở đùi ra trước mắt ngươi, cầu ngươi thượng nàng, đại xà có thể chịu đựng được sao?

Đáp án là không thể!

Chịu đựng xúc động muốn va chạm thật mạnh, đại xà vô cùng cẩn thận cắm hoàn toàn côn th*t vào, kích cỡ côn th*t thật lớn lập tức lấp đầy tiểu huyết

không còn một chút khe hở nào.

“Ừm... Thật căng... Thật dày...” Hải Bối Nhi bị kéo căng, nói chuyện cũng đứt quãng, tiểu huyết không ngừng mấp máy vừa như muốn loại bỏ cơn th* lại vừa như muốn cơn th*t luật động để đỡ ngứa.

“Ta động nhé!” Tiểu huyết vừa ướt lại nóng, đại xà là một tân binh, căn bản ngăn cản không được loại dụ hoặ này, bắt đầu không ngừng dùng sức.

Sự thật chứng minh không cần xem thường tân binh, đặc biệt là tân binh mới vừa ném một chút thịt!

Chính là một cái tư thế, từ đầu tới đuôi đều cậy mạnh khiến Hải Bối Nhi chịu đựng không nổi, thật sự không nổi

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 29

Editor: QR – diendanlequydon

Cuối cùng khi Lang Kỳ, Hồ Hùng và Kim Bằng về đến nhà thì bị thống phát hiện, chính mình còn đang thương lượng làm thế nào để phòng bị một giống đực ngoại lai, kết quả tiểu giống cái nhà mình lại bị ăn!

Quả thực quá mức ghen khuất mà!!!

Cũng may bọn họ sớm có chuẩn bị, biết sau này Hải Bối Nhi không có khả năng chỉ thuộc về ba người bọn họ, bọn họ chỉ có thể hợp lại thành đoàn, tranh thủ nhiều phúc lợi một chút!

Bộ lạc Di Nguyệt có một vị khách nhân tới, khách nhân này có thân phận tôn quý, đó chính là vương của bộ lạc Hoàng Sur, Sur Cuồng.

Có lẽ bộ lạc Hoàng Sur là bộ lạc mà các tế tự không muốn đi đến nhất. Bọn họ chân chính chỉ nhìn thực lực, chỉ cần người đánh thắng được vương hiện tại, lập tức có thể tự mình đá hấn xuống thành vương! Ngay cả giống cái phân phối cũng có tính chất cưỡng chế. Nếu thực lực của giống đực quá mức cường đại, đương nhiên có thể dưỡng một đàn giống cái. Vốn dĩ vương của Hoàng Sur có quyền dưỡng năm giống cái, đương nhiên Sur Cuồng không làm như vậy, hấn chỉ thích khiêu khích giống cái để giống cái chủ động tới cửa cho hấn thượng mà thôi.

Truyền thống của bộ lạc Hoàng Sur chính là người thua lập tức phải làm nô lệ cho bộ lạc Hoàng Sur. Hiện tại Sur Cuồng cũng đã khuếch trương bộ lạc nô lệ đến hơn mười lăm bộ lạc, tổng cộng hơn một ngàn thú nhân, trong đó có một bộ lạc vốn dĩ xếp thứ năm trong mười bộ lạc lớn.

Tuy rằng bộ lạc Di Nguyệt không sợ bộ lạc Hoàng Sur nhưng mà ai cũng không muốn vô duyên vô cớ đi khai chiến, cho nên sau khi nhóm tư tế nghe nói mục đích hấn đến đây đều rối rít thờ phào nhẹ nhõm.

Sur Cuồng yêu cầu trong khoảng thời gian hấn ở đây Hải Bối Nhi làm người dẫn hấn đi tham quan.

Tộc nhân trong bộ lạc đều biết sức quyến rũ của Hải Bối Nhi rất lớn, hơn nữa bọn họ tin tưởng chắc chắn Hải Bối Nhi là sứ giả của Thần Thú, cho nên đối với chuyện này cũng không có cảm xúc ghen ghét vớ vẩn, ngược lại còn có chút tự hào. Vương của bộ lạc đứng đầu khuất phục trong tay giống cái của bộ lạc bọn họ, có thể không kiêu ngạo hay sao?

Hải Bối Nhi không có cảm giác kiêu ngạo tự hào nào, nàng chỉ có một chữ để dung đó chính là phiền!

Nhóm cảm thú trong nhà đều cho rằng Sur Cuồng là một đối thủ mạnh, có thực lực, làm không tốt sẽ bắt cóc người bỏ trốn, cho nên mấy ngày nay đều không ngừng làm rồi lại làm nàng, tuyên bố chủ quyền của chính mình.

Vốn dĩ buổi tối đã không được ngủ một giấc nghiêm túc, ban ngày còn phải làm này làm kia cho một tên tự luyện cuồng, thật sự rất phiền!

Hấn bị bệnh tê liệt hay sao mà mỗi lần đều dùng một loại ánh mắt ‘vì sao ta ưu tú như thế người lại vẫn không yêu ta’ để nhìn nàng! Qua một thời gian lập tức biến thành ánh mắt ‘vì sao người biết ta ưu tú lại vẫn không yêu ta’!

Nàng thật sự không có hứng thú với hấn có được không?

Đối với Sur Cuồng mà nói, mấy ngày nay hấn thật tội thân, rõ ràng hấn chính là giống đực ưu tú nhất. Người xem hấn có nhiều nô lệ, đáng người cao lớn, cơn th*t thô dài, vì sao tiểu giống cái này vẫn lạnh nhạt với hấn chứ?

Hơn nữa buổi tối nghe tiểu giống cái ở dưới thân giống đực khác kêu vui sướng như vậy, chính mình lại phải tự loát, cảm giác thật sự không dễ chịu!

Nếu không phải tiểu giống cái rất có cảm tình với bộ lạc Di Nguyệt và bạn lữ của nàng, hấn đã trực tiếp bắt cóc người, cũng không có người nào dám

lắm miệng!

Vì sao hấn ưu tú như vậy, Hải Bối Nhi vẫn không yêu hấn chứ?

Ngay cả tự bản thân Sur Cuồng cũng không phát hiện hấn đang nhân nhượng Hải Bối Nhi, đáy lòng tự động loại bỏ phương thức sẽ phá hư ấn tượng tốt đẹp của Hải Bối Nhi với hấn, nếu là bình thường, nơi nào sẽ có nhiều bản khoản như thế.

Sur Cuồng ghen thật lâu cuối cùng mới ghen ra một biện pháp, sở dĩ Hải Bối Nhi không chịu nhìn hấn có lẽ vì còn không tận mắt cảm thụ được sự cường đại của hấn, hấn quyết định muốn mời Hải Bối Nhi đi đến bộ lạc Hoàng Sur.

Hấn phải cho giống cái này nhìn xem cái gì mới là cường đại chân chính!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 30

Editor: QR

Bộ lạc Hoàng Sur cách bộ lạc Di Nguyệt có lẽ phải đi mất một tháng, dẫn theo Hải Bối Nhi còn không biết phải đi bao lâu, hơn nữa mấy tên cầm thú nhà Hải Bối Nhi cũng theo tới, bọn họ đánh chết cũng không yên tâm Hải Bối Nhi và cái tên giống đực toàn thân viết ta muốn bắt cóc nàng rồi đi cùng nhau.

Chính Hải Bối Nhi cũng rất muốn đi đến bộ lạc Hoàng Sur nhìn xem, nói cho cùng đó cũng là bộ lạc lớn nhất, đương nhiên còn có một nguyên nhân chính là nàng không quên nhiệm vụ mình phải làm là trở thành nữ vương thú nhân.

Trên đường không có khả năng là một đường mưa thuận gió hòa, các loại tranh phong ghen ghét, các loại tìm kiếm, muốn phúc lợi của mấy cầm thú căn bản khiến nàng chống đỡ không nổi có được hay không?

“Bối Nhi, đây là trái cây mới vừa hái xuống, vô cùng tươi ngon!” Kim Bằng ý vào việc mình biết bay, hái được những quả ngọt chỉ ở ngọn cây mới có thể kết quả, loại này trái cây rất được giống cái hoan nghênh, đương nhiên cái giá chính là một hôn sâu vô cùng hương diễm.

“Bối Nhi, đây là một con cá béo ú ta mới bắt trong hồ sâu bên cạnh, rất bổ thân thể.” Đại xà, à không, đã đổi tên thành Hải Giao, con cá hấn cầm trong tay cũng được coi như là mỹ thực số một số hai, cái giá chính là ngực bị đùa bỡn.

“Bối Nhi, đây là...”

Đang bàn về một người tham ăn bị đùa bỡn như thế nào...

Mấy tên cầm thú cố ý vô tình tách Sur Cuồng ra khỏi cái vòng nhỏ hẹp của bọn họ, không cho hấn tiếp xúc với Hải Bối Nhi, bên ngoài Sur Cuồng vẫn là vẻ mặt vân đạm phong khinh, luôn nở nụ cười phong lưu nhưng mà ánh lửa trong đáy mắt càng ngày càng bốc cao, cứ tiếp tục như vậy Hải Bối Nhi cũng không biết đôi mắt của Sur Cuồng có thể phun lửa hay không?

Đêm khuya.

Sur Cuồng lại một lần nữa bị mấy tên cầm thú bắt chạy đến gác đêm, ngồi ở ngoài sơn động, bóng dáng cô độc ngồi có vẻ vô cùng cao ngạo.

Hải Bối Nhi nhìn thấy cũng cảm thấy mấy người nhà mình quá phận rồi, tính nhẫn nại của Sur Cuồng cũng thật tốt nhưng mà nàng vẫn nên đi an ủi hấn một chút, bằng không thật sự bởi vì chuyện này mà đánh nhau thật sự không tốt.

“Sur Cuồng.” Ngồi ở bên cạnh Sur Cuồng, cầm gậy gõ khêu cho ngọn lửa lớn một chút.

“Bối Nhi!” Nhìn thấy Hải Bối Nhi chủ động đi tới, Sur Cuồng theo thói quen nở một nụ cười phong lưu, ba phần khiêu khích bảy phần soái khí: “Có phải nhớ ta hay không? Ta đã biết ta ưu tú như vậy, người sẽ không chường mắt ta!”

Đã biết tên Sur Cuồng này luôn tự luyến như vậy!

“Ta tới muốn nói, người thật sự thích ta sao?” Hải Bối Nhi thẳng tắp nhìn Sur Cuồng, bây giờ Sur Cuồng đối với nàng quyến luyến không quên, không phải là vì lúc trước hấn chưa từng đụng tới giống cái giống như nàng hay sao? Nhưng mà bởi vì những gì đã trải qua, Hải Bối Nhi có thể tiếp thu giao hoan không tình yêu lại không thể tiếp thu cuộc sống mà không hề có tình cảm.

Sur Cuồng một câu cũng không nói nên lời, hấn mặc danh tự biết, nếu mình dựa theo ngày thường trả lời cái gì là thích cái gì là yêu, Hải Bối Nhi tuyệt đối sẽ lập tức xoay người đi, sẽ không lại để ý đến hấn, cho nên hấn không nói ra lời, mặc kệ thật lòng hay không thật lòng.

“Nếu ngươi có đáp án thì nói cho ta, nhớ kỹ, là đáp án thật sự!” Vừa nhìn đã biết sự rối rắm trong lòng Sur Cuồng, nàng hiểu rõ nên cười, cũng không để ở trong lòng, trở về trong huyết động.

Trong huyết động, Hồ Hùng và Lang Kỳ biến trở về hình thú, lộ ra cái bụng mềm mại nhất, hai thú ôm thân mình nhỏ nhỏ của Hải Bối Nhi ở chính giữa, trong buổi tối lạnh lẽo làm ấm Hải Bối Nhi. Hai thú khác cũng không nhàn rỗi, gác hai bên cửa động, nếu có địch nhân tập kích, bọn họ lập tức sẽ xé rách hấn trước tiên.

Cuối cùng Sur Cuồng cũng biết nguyên nhân vì sao Hải Bối Nhi chậm chạp không chịu tiếp thu hấn, hấn không có sự ăn ý và cảm tình giống như bọn họ.

Lần đầu tiên, Sur Cuồng lâm vào trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 31

Editor: QR – diendanlequydon

Một đoạn thời gian sau đó, Sur Cuồng trầm mặc rất nhiều, trên mặt không còn là nụ cười tự luyến phong lưu kia nữa, nhiều trầm tư hơn và quan sát nhất cử nhất động của Hải Bối Nhi và bọn họ.

Thời gian lên đường thật sự quá chậm, cho dù phong cảnh có đẹp nhìn hoài cũng sẽ chán, Hải Bối Nhi từ hứng thú bưng bưng lúc bắt đầu đến bây giờ lại uể oải ỉu xiu.

Cuối cùng sau hai tháng rưỡi mới tới bộ lạc Hoàng Sur nhưng mà ở phía xa xa, đoàn người Hải Bối Nhi đã nghe thấy âm thanh rất là ồn ào, giống như là tiếng đánh nhau.

Cảm giác của bọn Lang Kỳ nhanh nhạy hơn một chút nên cũng nghe được rõ ràng hơn rất nhiều. Trong lòng ần ần có suy đoán không tốt nhưng mà hiện tại khó mà nói ra, cuối cùng vẫn là Kim Bằng chủ động đi thăm dò một chút phía trước, xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sắc mặt Sur Cuồng thật không tốt, thời điểm hấn mời khách nhân tới, bộ lạc Hoàng Sur đã xảy ra rối loạn, quả thực làm trên mặt hấn tối sầm lại.

“Hình như là bộ lạc Hoàng Sur phát sinh chiến tranh với bộ lạc khác...” Kim Bằng có chút muốn nói lại thôi nhìn Sur Cuồng.

“Cùng với bộ lạc nào?” Sur Cuồng cau mày, hấn thật sự nghĩ không ra còn có bộ lạc nào đủ can đảm tuyên chiến với bộ lạc Hoàng Sur, hơn nữa những bộ lạc lớn khác cũng không có khả năng trèo đèo lội suối đến đây đánh bọn họ.

“Hình như... Hình như là bộ lạc nô lệ của các ngươi...” Kim Bằng đã thấy thấp thoáng trong đó hình như có bộ lạc Sài Lang, là bộ lạc đứng thứ năm. Hấn chỉnh sửa lại tin tức nghe được, chính là bộ lạc nô lệ không hài lòng bộ lạc Hoàng Sur nô dịch bọn họ lâu như vậy, muốn mạnh mẽ phản kháng.

Sur Cuồng biết không phải là hình như, mà là chính là, chính là những người vốn dĩ là thủ hạ bại tướng của hấn, hiện giờ còn không muốn đảm nhận tốt nhiệm vụ thú nhân nô lệ. Hừ, chẳng lẽ bọn họ cho rằng chỉ dựa vào bọn họ có thể lật đổ sự nô dịch của bộ lạc Hoàng Sur với bọn họ hay sao!

Sur Cuồng tâm gan với bộ lạc, hóa thành hình thú, nhìn thoáng qua Hải Bối Nhi rồi chạy như bay về phía bộ lạc.

“Hấn như vậy... Có thể có việc gì hay không?” Theo như nàng biết hiện tại số lượng trong bộ lạc nô dịch Hoàng Sur cũng không phải chỉ có một, hai người, tổng số những thú nhân đó nhiều gấp ba lần bộ tộc Hoàng Sur, chuyện này vẫn chưa tính những người già yếu, bệnh tật không thể chiến đấu và giống cái.

“Yên tâm đi, sức chiến đấu của những thú nhân so ra kém xa toàn tộc Hoàng Sur.” Kim Bằng bĩu môi, thế giới thú nhân chính là hiện thực như vậy, người đánh không lại chính là yếu, người mạnh người có thể làm tất cả mọi thứ.

Hải Bối Nhi không phải không nghĩ tới chuyện để thú nhân nhà mình đi hỗ trợ nhưng dù sao chuyện này cũng là chuyện của bộ lạc Hoàng Sur, có quan hệ với Sur Cuồng. Nếu Sur Cuồng là bạn hữu của nàng, nàng còn có lý do hỗ trợ, nhưng mà Sur Cuồng và bọn họ nhiều nhất chính là tương đối quen thuộc mà thôi.

Thăng đến tận lúc trời tối Sur Cuồng mới đến nghênh đón bọn họ, trong lúc đó Kim Bằng còn đi xem xét tình hình chiến tranh vài lần, nghe nói có chút thảm thiết, cũng nhìn ra được trên người Sur Cuồng có rất nhiều miệng vết thương, trên mặt cũng có một vết thương.

“Không có việc gì chứ?” Hải Bối Nhi dựa sát vào, vừa thấy thật sự khiếp sợ, bên hông có một vết thương thật dài còn đang chảy máu, chẳng qua màu sắc da thú chỗ đó khá đậm nên nhìn không ra, cũng đừng nói còn có những vết thương lớn lớn bé bé khác nữa.

Tên Sur Cuồng này thật là chết vì sĩ diện, phải một người nào đó tới đón bọn họ không phải được rồi sao, một hai phải chính mình tới. Bất quá trong lòng

vẫn cảm thấy áy náy, người nam nhân này thật sự coi trọng nàng, bằng không bị trọng thương như vậy cũng sẽ không tới, có lẽ cũng sợ bọn họ không được bộ lạc Hoàng Sur coi trọng.

Trong lòng Sur Cuồng lại không yên tâm Hải Bối Nhi, có lẽ nàng thật là sứ giả của Thần Thú, nếu không nguyên nhân tại sao sẽ có nhiều thú nhân giống được ưu tú như vậy canh giữ ở bên cạnh nàng, ngay cả hấn cũng không ngoại lệ mà hăm vào.

Hấn sợ nàng không kiên nhẫn, cứ như vậy rời đi, hấn không yên tâm nên lập tức tới rồi, hấn muốn tận mắt nhìn thấy mới có thể an tâm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 32

Editor: QR

Bộ lạc Hoàng Sur mới xảy ra một cuộc chiến tranh, nơi nơi đều cần phải nghỉ ngơi chinh đồn, chỗ để đám người Hải Bối Nhi đặt chân cũng là một nan đề, cuối cùng vẫn là dựng tạm một cái lều.

Rồi bọn họ mới biết được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Thật ra xét đến cùng vẫn là bởi vì mấy năm nay, bộ lạc Hoàng Sur bạo hành nghiêm trọng, nô lệ lại không ngừng tăng nhiều, vì vậy đãi ngộ càng ngày càng không tốt. Vào mùa đông thậm chí đã chết một số lượng lớn nô lệ, bắt mẫn trong lòng tích tụ dần dần, cuối cùng bạo phát, trong đó bộ lạc Sài Lang liên hợp mặt với các bộ lạc nô lệ khác, nhân lúc giống đực của bộ lạc Hoàng Sur ra ngoài đi săn, hơn nữa vương của bọn họ lại không ở nhà, bao vây bốn phía đánh một trận.

Cuối cùng là lưỡng bại câu thương, Sur Cuồng vì bộ lạc không có tổn thất, đáp ứng thả tự do cho bọn họ.

Hải Bối Nhi chỉ có một từ, đáng!

Thử hỏi ngoài bộ lạc Hoàng Sur, ai dám chính đại quang minh nô dịch người khác!

Một lần nô dịch chính là toàn bộ bộ lạc!

Hơn nữa mối lửa của sự kiện lần này tác cũng cầu huyết muốn chết, chính là một chuyện bình thường, suy cho cùng chỉ là cường đoạt, nhưng mà lại không phải giống đực đoạt giống cái, mà là giống đực đoạt một giống đực khác.

Nghe nói giống đực bị đoạt kia trong bộ lạc Sài Lang, từ nhỏ thân thể đã không tốt, lớn lên tương đối gầy yếu, vì vậy ký kết khế ước với một giống đực tương đối cường tráng, rất nhiều thú nhân cũng là cái dạng này, ở thời điểm giống cái khuyết thiếu sẽ ký kết khế ước với giống đực.

Đoạt cùng thôi đi, tên giống đực tộc Hoàng Sur kia lại không phục giống đực kia không chịu ủy thân với hấn nên cùng vài người khác chơi chết người ta, cuối cùng còn ném thi thể ở trước cửa bạn lữ của người ta.

Hành vi như vậy, ai còn có thể nhẫn, thú nhân của bộ lạc Sài Lang lập tức nổi giận, tuyển một tộc trưởng quyết đoán, lập ra kế hoạch tập kích bộ lạc Hoàng Sur.

Lúc này đây thương vong vô số, thực lực của bộ lạc cường đại Hoàng Sur không sợ chiến tranh nhưng mà cũng không chịu nổi nhân số người ta quá nhiều, một đám còn là không chết không ngừng, tự nhiên không chiếm được chỗ tốt, lúc sau đành phải đàm phán.

“Rầm!”

Hải Bối Nhi quay đầu nhìn lại, thì ra là một tộc nhân của Hoàng Sur không khống chế được sức lực sửa nhà, làm sụp cây cột nhà, xấu hổ đứng không biết làm sao.

Đó là lý do bộ tộc Hoàng Sur cần phải có nô lệ, tất cả đám thú nhân đều phát triển cơ bắp mà không phát triển, tất cả những việc vặt trong cuộc sống đều dựa vào nô lệ, có được một người biết suy nghĩ là Sur Cuồng nhưng đầu óc cũng không đủ dụng tốt, cả ngày chỉ biết nghĩ làm thế nào để quyền rũ giống cái.

“Ai...” Thờ dài một tiếng, Hải Bối Nhi đi đến bên cạnh thú nhân trẻ tuổi đó.

“Ngươi làm như vậy không được, ngươi phải chôn cây cột này xuống dưới đất, chôn sâu một chút mới có thể đứng thẳng để làm trụ được.” Bộ lạc Di Nguyệt cũng có thú nhân sửa nhà, vừa đứng lúc nàng biết một chút.

“A, thì ra là vậy! Cảm ơn, cảm ơn...” Thú nhân có chút ngượng ngùng, mặt mặt trước mặt giống cái là chuyện mà một giống đực không muốn xảy ra

nhất, nhưng mà giống cái này thật sự rất ôn nhu, rất thông minh~~

Không có ai để ý tới phía sau lưng, cả người thú nhân trẻ tuổi bốc lên bóng khí màu hồng nhạt, nàng còn muốn đi trợ giúp một thú nhân khác.

“Nàng thật sự, thật sự rất ưu tú!” Có lẽ Sur Cuồng cũng không biết ánh mắt của mình có bao nhiêu ôn nhu, đôi mắt nhìn chăm chăm Hải Bối Nhi, cũng chưa từng rời đi.

“Đó là đương nhiên, nàng là kiều ngao của bộ lạc Di Nguyệt chúng ta!” Tuy rằng Hồ Hùng rất khó chịu vì tên Sur Cuồng này nhìn Hải Bối Nhi chăm chăm nhưng mà trân bảo của mình được người khác mê mẩn mới có thể lộ rõ trân bảo này có bao nhiêu quý giá, mới có được cảm giác rất kiều ngao không phải sao?[QR]/[diendanlequydon]

Hơn nữa tạm thời giống đực này còn không đoạt được Bối Nhi của bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 33

Editor: QR – diendanlequydon

“Bối Nhi, có phải ngươi cảm thấy ta rất vô dụng hay không?” Hai ngày gần đây tâm tình của Sur Cuồng hạ xuống rất thấp, bộ lạc Hoàng Sur đã không còn địa vị bá chủ như trước kia. Những vị vương trước khi tại vị cũng không phát sinh tình huống như vậy, hẳn suy nghĩ có khả năng chính là do hẳn không có năng lực, hiện tại một chút tự tin hẳn cũng không có.

“Không phải, chuyện này không phải ngươi sai, nó lệ phản kháng là chuyện tất nhiên, chỉ là ngươi vừa vận dụng phải mà thôi.” Vốn dĩ lịch sử thế giới của nàng cũng đã xảy ra chuyện như thế này, nếu người thống trị không tốt, ức hiếp bá tánh, tạo phản là kết quả tất nhiên.

“Ngươi không cần an ủi ta, ta biết...” Sur Cuồng còn muốn tự trách mình một trận thì một đôi cánh tay mềm mại như ngọc ôm lấy eo của hắn, Hải Bối Nhi ôm hắn, có chút giống như lúc hắn còn nhỏ, mẫu thân luôn an ủi hắn.

“Đừng nghĩ linh tinh nữa. Nếu mọi chuyện đã xảy ra còn không bằng ngươi hãy suy nghĩ làm thế nào mới cứu vãn lại mọi chuyện, đó mới là chính sự.”

Sur Cuồng trầm mặc, Hải Bối Nhi an ủi rất hiệu quả. Hiện tại hắn đang suy xét như thế nào khiến cho bộ lạc Hoàng Sur bước ra khỏi bóng ma thất bại và sau này làm thế nào có thể phát triển thật tốt.

“Thật ra ta vẫn luôn có một ý tưởng.” Hải Bối Nhi không biết hiện tại có phải là một thời cơ chính xác hay không? Thế giới thú nhân này rơi vào nội tâm âm u của nàng một tia sáng mặt trời. Ảnh hưởng mà phòng tối gây cho nàng cũng không đơn giản như trong tưởng tượng. Ở chỗ này nàng thậm chí rất ít khi nghĩ đến chuyện báo thù, thú nhân nơi này đơn thuần và giản dị làm nàng vô cùng thả lỏng.

Nàng không biết kiến nghị của nàng có phải là một quyết định tốt hay không? Nhưng mà nếu thế giới thú nhân còn tiếp tục phát triển như vậy thì chuyện hủy diệt cũng không còn xa nữa.

Bởi vì sức lực của thú nhân cường đại, căn bản không có nghĩ tới công cụ sản xuất, trước nay đều đi săn dã thú trở về, cũng chưa từng nghĩ tới các loại lương thực cho nên thường vào mùa đông thì lệ thú nhân tử vong rất cao.

Hơn nữa giống cái thật sự quá mức ỷ lại vào giống đực, năng lực sinh tồn đơn độc cơ bản không có, chính là chờ giống đực đem đồ ăn đến, nuốt vào trong miệng bọn họ.

Thiên nhiên cạnh tranh tàn khốc, giống cái giảm bớt chính là bởi vì năng lực các nàng quá thấp. Lại qua thêm một hai trăm năm nữa, đoán chừng giống cái cũng bị diệt sạch, rồi giống đực không có khả năng sinh đẻ, nhiều nhất cũng chờ thêm một lần trăm năm nữa cũng sẽ tuyệt chủng, hoặc là xuất hiện những biến cố khác, ví dụ như có một ít giống đực có thể sinh dục.

Nhưng xác suất của những chuyện kia cực thấp.

Cho dù không có nhiệm vụ cưỡng chế trở thành nữ vương thú nhân, Hải Bối Nhi cũng muốn thay đổi thế giới thú nhân một lần.

“Vì sao chúng ta không đoàn kết các thú nhân lại? Thành lập một bộ lạc lớn, để cho các thú nhân tụ tập ở bên nhau, không có bá chủ, không có nô lệ, không có chiến tranh, chúng ta cùng nhau sáng tạo nền văn minh thuộc về thú nhân chúng ta!” Trong ánh mắt nàng lấp lánh ánh sáng còn trong lòng Sur Cuồng chấn động cực kỳ, không nghĩ tới những lời nói như vậy lại từ trong miệng một tiểu giống cái nói ra.

Ngay cả chính hắn từ trước nay đều không hề nghĩ tới các thú nhân có thể đoàn kết với nhau.

“Ngươi... Như vậy thật sự có được không?” Thế giới thú nhân chưa từng xuất hiện tình huống toàn bộ thú nhân đoàn kết nhất trí, trước nay đều là các

bộ lạc chiến đấu với nhau.

“Được hay không phải xem ngươi có nguyện ý hay không!” Hải Bối Nhi tin tưởng chính mình có thể, không thể cũng phải có thể.

Tiểu nhân nhi trước mắt đột nhiên trở nên vĩ đại, lúc này Sur Cuồng thật sự thay đổi cách nhìn với Hải Bối Nhi.

“Nguyện ý, ta nguyện ý!” Hắn muốn đi theo tiểu nhân nhi này. Nếu ngày nào đó thật sự thành công, như vậy hắn và Hải Bối Nhi đều sẽ được tất cả các thú nhân ghi nhớ trong lòng!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tôi I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 34

Editor: QR

Hải Bối Nhi phác thảo ra kế hoạch lớn mà lúc trước bọn họ cũng không nghĩ tới, nàng nói ra những sầu lo đó cũng là chuyện bọn họ không từng suy xét qua.

Sau khi nói ra, thật sự cảm thấy tương lai của thú nhân thật sự có nguy cơ rất lớn.

Thế giới thú nhân chậm rãi truyền ra một tin tức, nghe nói trong bộ lạc Di Nguyệt có một sứ giả do Thần Thú phái tới, nàng có thể dẫn dắt mọi người tìm được rất nhiều thứ có thể làm đồ ăn, cũng có thể ở trong đất tìm ra đồ ăn.

Phía trước bọn họ có nghe nói bộ lạc Di Nguyệt có một sứ giả của Thần Thú dẫn dắt bọn họ vượt qua mùa đông, khiến cho bộ lạc Di Nguyệt không có thương vong, bọn họ nhiều nhất chỉ là tò mò một tí, không có nghĩ nhiều.

Nhưng mà hiện tại không giống nhau, bộ lạc Di Nguyệt không điệu thấp giống như bình thường, thậm chí khuyến khích bọn họ đến bộ lạc tham quan.

Bộ lạc Thỏ là một bộ lạc nhỏ, bọn họ đều là con thỏ, mặc kệ được cái đều là bộ dáng tinh tế nhu nhược, tính cách của bọn họ cũng vô cùng dịu ngoan. Mặc kệ được cái đều được những thú nhân khác vô cùng yêu thích.

Bọn họ đã đồng ý lời mời, bọn họ tới nguyên nhân là vì bộ lạc Di Nguyệt nói có thể trồng ra lương thực.

Thú nhân Thỏ tộc không thích ăn thịt, hơn nữa bọn họ rất thích ở trong rừng rậm tìm kiếm trái cây và thực vật linh tinh có thể ăn nhưng mà chưa từng nghe nói thú nhân sẽ gieo trồng mấy thứ này. Nếu thật sự đúng như lời nói, vậy thì tốt rồi, bọn họ cũng không cần thiết phải mạo hiểm sinh mệnh, nguy hiểm đến rừng sâu tìm ăn.

Chờ đến khi bọn họ đến bộ lạc Di Nguyệt đều sợ ngây người, bên ngoài bộ lạc Di Nguyệt trồng một vòng bụi gai, chỉ chừa một cái cửa ra vào, theo lời bọn họ nói đây là phòng ngừa có dã thú đột nhiên xông tới. Về mặt của thú nhân Thỏ tộc rất hâm mộ, bọn họ cũng rất muốn có một cái, những cái này nhất thích hợp cho bọn họ...

Trong bộ lạc phòng ở cũng mới, nghe nói là lợp ngói gì đó, hơn nữa còn có bó củi để phòng ẩm, phòng côn trùng.

Trong đó bọn họ còn thấy thú nhân của bộ lạc Hoàng Sư, rất nhiều thú nhân trong Thỏ tộc đều sợ tới mức run lên cảm cấp. Nhưng mà thái độ bộ lạc Di Nguyệt đối đãi với bọn họ và bộ lạc Hoàng Sư giống nhau như đúc, bên ngoài bọn họ không nói cái gì nhưng trong lòng vẫn thở dài một hơi nhẹ nhõm. Ở phương diện này bộ lạc Di Nguyệt vẫn làm tương đối tốt.

Sau khi thú nhân Thỏ tộc tham quan toàn bộ bộ lạc, quả thực chính là các loại hâm mộ đến chảy nước miếng, cái gì mà quả ngọt, các loại nấm, còn có phòng gạch... Nhìn đi nhìn lại chính mình ăn cái gì, ở cái gì, quả thực không thể ghen khuất!!!

Uyển chuyển tỏ ý bọn họ muốn ở lại học tập, kinh hi khi bộ lạc Di Nguyệt cũng không cự tuyệt, rồi sau đó bọn họ mới biết đó là sứ giả đại nhân của Thần Thú trong truyền thuyết nói, đó là tạo phúc cho thế giới thú nhân, không thể giấu diếm.

Bọn họ đột nhiên rất muốn gặp sứ giả Thần Thú!

“Bối Nhi, hôm nay còn muốn ra ngoài nữa sao?” Một tiếng nói hùng hậu lại khiến cho Thỏ tộc nhát gan hoảng sợ, thấy tận mắt lại càng run sợ. Kia, kia không phải tộc Hoàng Sư sao?

“Ta muốn đi đến rừng rậm... A... Buông ta ra...” Hải Bối Nhi còn không kịp nói hai câu đã bị khiêng trở về, thật ghen khuất, nàng không muốn cả ngày bị bạch bạch bạch...

“Đó chính là sứ giả, Hải Bối Nhi.” Một tộc nhân bộ lạc Di Nguyệt đứng bên cạnh giới thiệu, rõ ràng chuyện như vậy hắn thấy thường xuyên.

...

Hai mươi năm sau, thú nhân các bộ lạc liên hợp lại sáng lập một đế quốc, tên đế quốc này là -- Đế quốc Bối Nhi! [QR][diendanlequydon]

Mà Bối Nhi chính là nữ vương của đế quốc này, nàng và năm thú nhân giống đực cùng nhau khai sáng đế quốc, tiến đến thời đại hưng thịnh của thú nhân!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 35: Ngoại truyện (chuyện ân ái của Hải Bối Nhi và Hải Giao – Nửa người nửa thú)

Editor: QR – diendanlequydon

Hải Bối Nhi trải qua những ngày tháng vô cùng dễ chịu, mỗi ngày đều bị mấy giống đực thân thể khỏe mạnh vây quanh, không thể không dễ chịu a ~~~

Nhưng mà trong lòng mấy cảm thú này vẫn có chút tính toán, đó chính là không biết đến thời điểm nào mới có thể dùng hình thú làm chuyện xấu hổ với tiểu giống cái thủy linh (trong veo như nước) nhà mình nữa~~~

Nhưng mà chuyện bọn họ đều không nghĩ đến chính là người thứ nhất lại là đại xà Hải Giao luôn không có bất cứ cảm giác uy hiếp nào!!!

- - - - - ta là phân cách tuyến ân ái - - - - -

“Bối Nhi ~~~” Hải Giao rất thích làm nũng với Hải Bối Nhi, đặc biệt là lúc đang làm tình, có lẽ trong lòng vẫn có chút chim non tình kết với Hải Bối Nhi đi.

“Xảy ra chuyện gì?” Bởi vì dáng vẻ và tính cách của Hải Giao, Hải Bối Nhi thật sự không thể làm mặt lạnh với hắn được, mỗi lần thấy Hải Giao yếu ớt làm nũng hoặc là vui đùa ở trên của nàng vai cọ xát, lập tức nàng sẽ mềm lòng đến rối tinh rối mù.

“Bối Nhi, ta muốn ngươi ~~~” Dùng sức cọ cọ bả vai Hải Bối Nhi, trên người Bối Nhi vẫn thơm ngào ngạt như vậy, thật thoải mái!

“Ngươi... Loại chuyện này làm sao có thể nói ra khỏi miệng như thế...?” Tuy rằng đã làm rất nhiều lần nhưng mà trong lòng vẫn có chút cảm thấy xấu hổ và mặt thể diện có được không? Mỗi một lần Hải Giao đều phải cầu xin như vậy trước, nàng cảm thấy được tôn trọng đồng thời cũng sẽ thẹn thùng.

“Có cái gì phải xấu hổ, không phải ngươi rất thích sao?” Hải Giao chớp chớp mắt, đại hải tử này vẫn không thay đổi một chút nào, vĩnh viễn đều sẽ nói thật.

“Ngươi...”

“Chúng ta làm đi, làm đi, làm đi mà ~~~”

“... Được rồi...” Gương mặt sớm đã đỏ bừng, kéo dài đến tận lỗ tai và cổ, nhìn thật phần mê người.

Hải Giao vừa nghe Hải Bối Nhi đồng ý, đôi mắt sung sướng nheo lại, tâm tình rất tốt, hắn đã biết chiêu này đối với Hải Bối Nhi là hữu dụng nhất!

Hải Giao hôn môi vô cùng dịu dàng, một chút cũng không thô lỗ giống như những giống đực khác, ngược lại rất là để ý đến cảm thụ của Hải Bối Nhi. Đầu tiên là nhẹ nhàng liếm láp cánh môi, không có khoảng cách trao đổi hô hấp với nhau, từ cuống lưỡi đến đầu lưỡi đều không buông tha, tỉ mỉ lại nhiệt tình, dịu dàng ngâm lấy, chơi đùa, liếm mút thẳng đến khi đầu lưỡi của Hải Bối Nhi cũng tê dại, sắp không thể hô hấp mới buông tha cho nàng.

Lúc này Hải Bối Nhi sớm bị hôn đến thất điên bát đảo, cả người mềm mại, trên mặt ửng hồng ái muội, trong ánh mắt hàm chứa sương mù, thật sự là một bộ dáng hoạt sắc sinh hương*.

*Hoạt sắc sinh hương hay sống sắc sinh hương: Miêu tả nhan sắc xinh đẹp diễm lệ của một bông hoa (đây là phép ẩn dụ, miêu tả sắc đẹp sống động của Hải Bối Nhi).

“Bối Nhi, ngươi thật đẹp!” Hải Giao cời vấy da thú của nàng ra, mỗi một lần thấy thân thể của Hải Bối Nhi, hắn đều cảm thấy ‘làm sao lại có một thân thể hoàn mỹ như vậy’. Hắn hôn thân thể Hải Bối Nhi giống như giáo đồ thành kính hôn giày của thần, dùng miệng mình quý lạy thân mình hoàn mỹ này.

Dọc theo cổ xuống phía dưới, dừng lại ở cặp nhũ tiêm nở nàng vì ngày ngày đêm đêm được đùa bỡn, đầu lưỡi treu đùa nhũ hoa đỏ bừng. Khi thì dùng hàm răng mà sát khi thì ngâm trong miệng, thẳng đến khi nhũ hoa bị đùa bỡn đến sung đỏ mới buông ra, rồi tiếp tục đi yêu thương một bên khác.

Tay cũng không nhả rồi, ngón tay cắm vào trong tiểu huyết, phát ra tiếng nước “bẹp bẹp” dâm dăng. Nghe được âm thanh đó, Hải Bối Nhi càng thêm xấu hổ, dùng sức kẹp chặt đùi lại nhưng lại càng cảm nhận rõ ràng ngón tay của Hải Giao gãi gãi, đùa bỡn trần châu của nàng, ngón tay trong tiểu huyết cong lại. A... Hai ngón tay kia chọc tới chỗ đó rồi...

“A... Không cần... Muốn, đúng... Đúng rồi... A...”

Sau một hồi bị đùa giỡn, Hải Bối Nhi đạt cao trào lần đầu tiên.

“Bối Nhi, thoải mái không?” Có lẽ lần đầu tiên của hai người tạo thành bóng ma tâm lý cho Hải Giao, mỗi một lần hân đều sẽ hỏi Hải Bối Nhi có thoải mái hay không, nhất định phải chơi đùa đến khi Hải Bối Nhi thoải mái mới thôi.

“Ừ, ta còn muốn~~~” Tuy rằng đã cao trào một lần nhưng mà lúc trước thân thể của Hải Bối Nhi bị nhóm cảm thú đâm vào rút ra đã thành thói quen, sau khi cao trào ngược lại càng cảm thấy trống rỗng, muốn Hải Giao dùng côn th*t của hân lấp đầy nàng, bắn đầy vào nàng.

“Bối... Bối Nhi, ta muốn ở hình thú giao phối với ngươi!” Mấy ngày nay bọn Lang Kỳ, Hồ Hùng vẫn luôn từng ngày từng khắc áp ủ kế hoạch này, nghe nói hình thú làm tình càng thêm kích thích, hơn nữa không biết là ai nói, thú thân giao phối hoàn hảo từ là chuyện tốt không thể nghi ngờ.

“Không được!” Đừng nói chuyện Hải Bối Nhi nàng ở thế giới ban đầu chưa bao giờ xem AV hay thịt vắn, nàng vừa thấy người thật đều cảm thấy ghê tởm, càng đừng nói Trần Nghị chỉ làm tình có lệ với nàng. Tuy rằng hiện tại nàng mở mang chút ít nhưng mà không có nghĩa là nàng muốn tiếp thu thú giao!

“Bối Nhi, ta muốn mà~~~” Hải Giao lấy thủ đoạn làm nũng lúc trước ra, muốn Hải Bối Nhi mềm lòng nhưng mà Hải Bối Nhi vẫn luôn không đáp ứng.

“Không thể, bình thường các ngươi dùng hình người cũng đã làm cho phía dưới của ta đau đớn, ta không đồng ý!”

“Bối Nhi, thật nhiều giống cái đều đã làm như vậy, bọn họ đều không có chuyện gì, ngươi đáp ứng đi mà~~~”

Hải Bối Nhi dùng sức lắc đầu, vẫn không đáp ứng, trong lòng Hải Giao có chút thất vọng, uể oải ỉu xù dựa vào trên người Hải Bối Nhi.

Hải Bối Nhi luôn luôn không có cách nào tiếp thu hình thú nhưng mà lúc trước đã bị Hải Giao khiêu khích ra tình dục, lúc này trên không ra trên, dưới không ra dưới, khó chịu muốn chết.

“Hải Giao, hình người cũng rất vui vẻ không phải sao? Ngươi cũng không muốn dọa đến ta đúng không? Chúng ta làm đi, được không? Ngươi xem tiểu huyết của ta đều là nước, muốn ngươi yêu thương ta thật tốt!” Hải Bối Nhi không phát hiện ra hiện tại giới hạn của nàng chậm rãi mở rộng, không bao giờ là... nữ tử ngây thơ ngay cả AV cũng không tiếp thu được như trước nữa.

Hải Bối Nhi chủ động tách tiểu huyết của mình ra cho Hải Giao nhìn x, hai múi thịt hồng hồng mị hoặc bên trong chậm rãi mấp máy, dâm mỹ lại xinh đẹp, xinh đẹp trí mạng giống như hoa anh túc.

Hạ thân của Hải Giao vốn dĩ vẫn luôn gắng gượng, thấy hình ảnh như vậy càng thêm trường đau, hân coi bỏ da thú, thả côn th*t thật lớn của mình ra.

côn th*t của hân đẹp nhất trong mấy cảm thú, béo mập phấn nộn, kích cỡ cũng không nhỏ, giống như là một cái cây bằng ngọc màu hồng xinh đẹp, sạch sẽ dễ ngửi.

Hải Bối Nhi đối với chuyện lúc này không đáp ứng thú giao có chút áy náy, chủ động nắm cây côn th*t xinh đẹp trong tay, chậm rãi chuyển động rồi mới dẫn đường cho côn th*t cứng rắn đi vào tiểu huyết của mình, đôi mắt Hải Giao nhìn nàng chăm chăm, Hải Bối Nhi nhếch môi cười, tiểu huyết chủ động nuốt côn th*t vào.

Đôi mắt của Hải Giao lập tức đỏ bừng, cảnh tượng này thật quá mê người, hân nhìn giống cái mình yêu thương nắm côn th*t của hân trong tay, dùng tiểu huyết từng chút từng chút ăn vào, đến tận khi hai viên trứng chạm vào da thịt của nàng, hân cảm giác một cỗ nhiệt huyết xông thẳng lên đầu, côn th*t ở trong tiểu huyết lại trường lớn thêm một vòng.

“A... Ăn hết rồi... Thật lớn... Ừm, như thế nào lại biến lớn nữa... Thật căng...” Những lời nói dâm dăng không ngừng phát ra từ trong miệng Hải Bối Nhi, Hải Giao bị kích thích rất lớn, hai bàn tay to dùng lực trên eo Hải Bối Nhi, khống chế lực đạo đâm vào rút ra.

Tuy Hải Giao luôn chú ý, cố gắng không làm Hải Bối Nhi khó chịu nhưng côn th*t lớn như vậy, căng đến nỗi Hải Bối Nhi vô cùng khó chịu, cái miệng nhỏ phát ra từng trận từng trận rên rỉ, giống như cầu xin lại giống như cổ vũ.[QR][diendanlequydon]

Mật dịch từng trận từng trận trào ra, tiểu huyết càng ngày càng được bồi trơn, tiếng nước va chạm vang vọng toàn bộ trong nhà, vô cùng dâm mỹ.

“A... Thật căng... Thật thoải mái... Lại tới... A... Không muốn... Nơi đó không muốn...”

Trong lúc vô ý đụng vào một điểm làm Hải Bối Nhi vừa thống khổ lại vừa vui sướng, cảm giác tê dại truyền khắp toàn thân, trong miệng cự tuyệt giống đực, không cho hân va chạm vào điểm này lần thứ hai nhưng thân thể lại vô cùng thành thật, eo nhỏ không ngừng vận vẹo thúc giục Hải Giao tìm về điểm này.

Hải Giao hung hăng dùng sức đụng vào nơi đó, hưởng thụ tiểu huyết giống cái dưới thân không ngừng kịch liệt mấp máy dùng sức cuốn lấy côn th*t của hân, dùng sức kẹp chặt đến sáng khoái.

“A... Sắp tới... Không được... Ta không được... A... Tôi... A...”

Một tiếng thét chói tai, Hải Bối Nhi lại lần nữa đạt tới cao trào, chuyện này khiến nàng thật sự mệt mỏi, nhắm mắt lại cảm nhận dư vị của cao trào.

côn th*t của Hải Giao vẫn thẳng tắp ngẩng lên, hần nhẹ nhàng rút ra, nhìn thấy đôi mắt của Hải Bối Nhi nhắm lại, đột nhiên trong đầu hiện lên một ý tưởng.

Chỉ thấy hai chân Hải Giao hợp lại với nhau, từ phần eo bắt đầu chậm rãi xuất hiện vảy bao quanh, rõ ràng là một cái đuôi rắn. Lúc này Hải Giao là nửa xà nửa người, rõ ràng là muốn thừa dịp Hải Bối Nhi không chú ý, muốn dùng nửa thú giao phối với Hải Bối Nhi.

Đuôi rắn ước chừng dài hai mét, ở phía dưới bụng nhỏ xuất hiện hai côn th*t màu hồng nhạt, kích cỡ ước chừng không chỉ lớn hơn một vòng so với hình người, Hải Giao chậm rãi dựa vào Hải Bối Nhi, dưới tình huống không kinh động đến nàng, lần thứ hai đâm côn th*t phía trên vào tiểu huyết.

“Ừm... A... Thật trưởng... Không cần... Ừm... a...” Hải Bối Nhi không mở mắt, cũng không có phát giác ra chuyện gì không đúng, chỉ là âm thầm cảm nhận côn th*t của Hải Giao lại lớn hơn một vòng nhưng như vậy cũng đã bỏ lỡ thời cơ phản kháng tốt nhất.

Hải Giao cũng không phải ngốc mạnh giống như bề ngoài thoát nhìn như vậy, hần từng bước từng bước một làm cho Hải Bối Nhi thả lỏng cảnh giác, rồi mới đạt tới hần mục đích hần muốn, thú giao.

Nhưng mà thân người đuôi rắn, hần cũng có hai côn th*t, một cái cũng có thể giao phối bình thường nhưng mà hần muốn cả hai côn th*t đều cảm thụ được sự tốt đẹp của Hải Bối Nhi.

Bàn tay to tách hai chân Hải Bối Nhi ra, bế nàng lên, làm hai chân thon dài bám vào trên eo của hần, đuôi rắn thuận thế quấn thân thể hai người ở cùng một chỗ.

“A... Hải Giao, người lại... A... Người... Cầm thú, mau buông ta xuống...” Lúc này Hải Bối Nhi mới mở mắt, thấy Hải Giao đã hóa thú, bị dọa đến mức la to, tay nhỏ dùng sức vỗ Hải Giao, liều mạng muốn tránh thoát nhưng mà đuôi rắn cuốn chặt như vậy, căn bản tránh thoát không thoát.

“Bối Nhi, nếu không phải người không đồng ý, ta đã muốn làm người như vậy từ lâu!” Hải Giao cũng sẽ không buông tha mỹ thực trước mắt, hung hăng hôn cái miệng nhỏ đang nói lời cự tuyệt, trao đổi nước bọt với nhau, hạ thân đồng thời va chạm mãnh liệt.

Phía trên là hôn sâu, không có cách nào hô hấp, phía dưới mạnh mẽ đâm vào rút ra, Hải Bối Nhi không cách nào cự tuyệt, đành phải cùng nhau trầm luân, tiến vào vực sâu dục vọng, không có cách nào thoát ra được.

Cây côn th*t phía trên của Hải Giao đâm vào rút ra mấy chục lần rồi mới rút toàn bộ ra, trong nháy mắt rời khỏi, tiểu huyết hung hăng co rút lại một phen, rất không muốn côn th*t rời đi.

“Người xem, người cũng vô cùng khát vọng ta!” Hải Giao tách ra, cách một chút để Hải Bối Nhi có thể nhìn thấy rõ tiểu huyết muốn mà không được, đang co rút lại, cùng với hai côn th*t dưới hạ thân của cảm thú!

Hai... hai... hai... hai cây!!! Chuyện này thật sự đã vượt qua phạm vi tưởng tượng của nàng, vì sao lại có hai cây??? Hơn nữa mỗi một cây đều lớn như vậy, chuyện này rốt cuộc là vì sao???

“Không cần, người nhanh buông ta ra, ta không cần. Hu hu hu, người... Tên cảm thú này!” Hải Bối Nhi lập tức thanh tỉnh, lại bắt đầu giãy giụa, đó là hai cây, hai cây a, cùng đâm vào sẽ chết người!!!

“Bối Nhi, ta sẽ không thương tổn người, người tin tưởng ta!” Hải Giao có chút sốt ruột, không biết vì sao Hải Bối Nhi muốn phản kháng kịch liệt như vậy, rõ ràng Xà tộc đều có hai cây côn th*t, thậm chí có giống cái rất thích thú nhân Xà tộc cũng là vì thú nhân Xà tộc có hai côn th*t, lúc ân ái có thể một lần thỏa mãn hai chỗ... Khụ khụ...

Vốn dĩ hần không biết chuyện này nhưng mà không chịu nổi những cảm thú khác xúi giục, vẫn luôn bên tai hần nói nhân thú kích thích thể nào còn mạnh mẽ phổ cập tri thức cho hần, nói thú nhân Xà tộc được hoan nghênh ra sao.

Hải Bối Nhi nhất thời bị kích thích quá độ, Hải Giao phải đỡ giành một hồi lâu mới dần dần thả lỏng lại.

“Vậy người phải nhẹ nhàng một chút...” Cái mũi, đôi mắt đều hồng hồng, thật đáng thương, Hải Giao liên tục nói được, không nghĩ tới chuyện này sẽ càng kích phát thói hư tật xấu của cảm thú, muốn càng dùng sức hung hăng khi dễ nàng, làm nàng ở dưới thân của mình càng khóc thút thít đáng thương hơn.

Lúc này chỉ có côn th*t phía trên hướng dụng tiểu huyết mà côn th*t phía dưới khi côn th*t phía trên đâm vào rút ra sẽ chọc vào bụng nhỏ của Hải Bối Nhi, côn th*t trong bụng cảm giác như muốn phá bụng chui ra. Nàng có một loại ảo giác, hai cây côn th*t đều đang đâm mạnh vào trong bụng nàng.

“Hò, thật chặt... Bối Nhi, người sờ sờ côn th*t này cho ta đi~~ Người xem hần không được người yêu, thật đáng thương mà!” Đi theo bên cạnh Hải Bối Nhi, hôn lâu với mấy cảm thú, Hải Giao cũng học được cách vô sỉ và không biết xấu hổ của bọn họ, cầm tay nhỏ của Hải Bối Nhi sờ côn th*t bị bỏ quên.

“Thật căng... Ừm, người chậm một chút... A... Thật sâu, a... Bụng có cảm giác muốn rách... A...”

Cảm giác hai cây côn th*t đều được kích thích thật sự quá tốt, Hải Giao càng thêm dùng sức, Hải Bối Nhi vừa vuốt ve một cây côn th*t của hắn vừa bị hắn đâm vào tiểu huyết, cảm quá kích thích khi làm tình với nửa người nửa thú quá mức mãnh liệt. Dưới sự kích thích này, Hải Bối Nhi lại lần nữa đạt cao trào nhưng mà một lần Hải Giao cũng chưa bắn ra.

Ngón tay của Hải Giao sờ lên tiểu cục hoa ở phía dưới tiểu huyết, mặc kệ là tiểu huyết hay là cục hoa của Hải Bối Nhi đều có màu hồng phấn xinh đẹp, Hải Giao muốn thử xem cảm giác của phía sau như thế nào, dù sao hắn cũng có hai cây côn th*t, có thể đồng thời lấp đầy hai lỗ nhỏ của Hải Bối Nhi!

Hải Bối Nhi trải qua ba lần cao trào đã mơ màng sắp ngủ, nơi nào còn sức lực ngăn lại chuyện cảm thú muốn làm, hiện tại nàng chỉ muốn nhanh chóng kết thúc, quân hắn muốn làm nhanh như thế nào làm gì!

Bởi vì sợ côn th*t của mình quá lớn sẽ tổn thương đến Hải Bối Nhi, Hải Giao thật cẩn thận để tiểu cục hoa mở rộng, đến tận khi tiểu cục hoa kiêu nộn có thể chứa được bốn ngón tay của hắn, hắn mới chậm rãi rút côn th*t ra, rồi hai cây côn th*t mới nhắm ngay hai cái lỗ nhỏ, chậm rãi đâm vào.

“A a a... Quá nhiều... Thật căng...” Hậu huyết bị căng có chút đau đớn, ả ả có cảm giác bị căng đến nứt ra rồi.

Tiểu huyết của Hải Bối Nhi trời sinh có nếp gấp thịt nhiều, côn th*t cắm vào giống như phá vỡ tàn tầng lớp lớp chướng ngại nhưng mà khi toàn bộ côn th*t hoàn toàn đi vào lập tức sẽ cảm giác hàng ngàn hàng vạn cái miệng nhỏ đang liếm mát, mà cảm giác ở hậu huyết hoàn toàn không giống, quả thực chính là thuận lợi, trơn nhẵn, hai côn th*t của Hải Giao được hai địa phương không giống nhau chứa đựng, cảm giác tương đồng duy nhất chính là chặt.

“Bối Nhi, thật sung sướng... Ừm, thoải mái không?” Hậu huyết bị đâm vài cái, Hải Bối Nhi sẽ tự mình tiết ra dịch bôi trơn, đạt được khoái cảm, Hải Bối Nhi tất nhiên không hề bài xích, ngược lại còn có chút thuận theo nghiêng hợp, nghe thấy Hải Giao hỏi lập tức gật đầu, nàng cũng là lần đầu tiên sáng khoái như vậy.

Đâm vào rút ra vài trăm lần, cuối cùng Hải Giao cũng bắn lần đầu tiên, vài phút bắn tình, từng đợt, từng đợt bắn đầy hai lỗ nhỏ của Hải Bối Nhi, bụng Hải Bối Nhi dùng mắt thường có thể thấy được tốc độ phình lên.

“A a a... Quá nhiều... Không chứa nổi...” Tinh dịch nóng bỏng bắn vào trong tử cung, Hải Bối Nhi lại một lần được đưa lên cao trào, sau phản ứng lại chính là một bụng đầy tinh dịch ấm áp, ngay cả cục hoa cũng đều là tinh dịch.

Hải Giao rút hai côn th*t có chút mềm nhũn ra, tinh dịch không có côn th*t lấp kín cũng chảy ra theo, tiểu huyết, hậu huyết và trên đùi của Hải Bối Nhi tất cả đều dính tinh dịch của hắn. Đôi mắt của Hải Giao trầm xuống, hai cây côn th*t lần thứ hai cứng rắn lên...

“Bối Nhi, thoải mái như vậy chúng ta lại làm một lần đi...”

“Hỗn đản... Ừm...”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 1: Thế giới thứ ba: Câu dẫn nam chủ cận bã

Editor: QR – diendanlequydon

“Chúc mừng ký chủ thông qua thế giới trừng phạt.”

“Vi sao thế giới trừng phạt... Ừm, lại đơn giản như vậy?” Hải Bối Nhi suy xét mãi, cuối cùng hỏi ra nghi vấn này, chung quy cô cảm thấy quá đơn giản, giống như không có khó khăn gì đã hoàn thành.

“Đây là cấp bậc trừng phạt đơn giản, sự trừng phạt cụ thể phải dựa vào sai lầm của cô để định ra.”

“Chính là nói nếu tôi phạm vào sai lầm lớn thì trừng phạt cũng sẽ tăng theo?”

“Đúng vậy. Hiện tại muốn tiếp tục làm nhiệm vụ tiếp theo không?”

“Muốn.”

“Nhiệm vụ lần này là lấy được tinh dịch tình yêu của Diệp Thần.”

Ngay sau đó trời đất quay cuồng kéo theo một trận đau đớn, Hải Bối Nhi tiếp nhận tin tức của thân thể mới.

Nhưng mà ai có thể nói cho cô biết tình huống hiện tại là thế nào hay không? Đây là thế giới SM* hay sao? Vì sao cô lại là M???

Thân thể này vẫn tên là Bối Nhi nhưng không có họ, bởi vì cô là một tính nô (người có tính nô lệ).

Diệp gia là lão đại long đầu (đầu rồng, chỉ người dẫn đầu) trong giới hắc đạo ở thành phố S, chủ nhân của nhà họ Diệp nuôi dưỡng một đám bé trai bé gái ưu tú, đặc biệt từ nhỏ đã bị dạy dỗ tính nô để làm quà tặng.

Bối Nhi nói may mắn cũng may mắn, nói bất hạnh cũng bất hạnh. May mắn chính là cô là người có tư chất tốt nhất trong nhóm trẻ con này nên được đưa cho một thể hệ tuổi trẻ ưu tú nhất, có hi vọng là chủ nhân đời kế tiếp của nhà họ Diệp, Diệp Thần. Bất hạnh chính là Diệp Thần đối với cô không có nửa điểm thương hại, có thể nói là tàn bạo.

Diệp Thần đối với cô chỉ có tình dục không có tình yêu, hẳn là thiên chi kiêu tử (con cưng của trời), làm thế nào sẽ có sự thương hại với đối một món quà!

Mười ba tuổi Bối Nhi có kinh lần đầu tiên đã bị đưa lên giường của Diệp Thần. Năm nay mới vừa mười bảy tuổi, độ tuổi như hoa bị Diệp Thần giam cầm ở trong một căn biệt thự, giống như thú cưng, khi nhớ tới sẽ đùa giỡn một trận.

Cô nằm ở trên giường lớn, trong miệng bị nhét một cái nút, thân thể bị dây thừng màu đen cột chặt, hơn nữa bộ ngực nhô ra, quá phận nhất chính là còn có một đồ vật giống như là quần trình tiết mặc ở trên người, trong tiểu huyết và trong cúc huyết đều nhét một cái cây thô dài, trong tiểu huyết còn bị người ta rút chặt lỏng gì vào, bụng nhỏ trương căng lên.

Sau khi kế thừa ký ức của chủ cũ thân thể này, Bối Nhi rất sợ hãi. Mỗi một lần, sau khi Diệp Thần tới nơi này phát tiết, cô đều phải nằm ở trên giường vài ba ngày, có một lần cô mang thai nhưng lại bị Diệp Thần đùa giỡn đến mức sinh non.

Từ nhỏ Bối Nhi bị giáo dục, bị tẩy não, phải trung tâm với nhà họ Diệp. Cho nên cho dù Diệp Thần đối xử với cô như vậy, cô vẫn không hận, chỉ sợ. Đối với loại chuyện làm tình như thế này cũng kháng cự từ tận đáy lòng.

Loại sợ hãi này cho dù thân xác đã thay đổi một tâm hồn khác cũng không ngăn cản được sự sợ hãi từ sâu trong thân thể. Khi tiếng bước chân truyền đến, thậm chí Bối Nhi sợ hãi đến mức không thể hô hấp.

“Két” một tiếng, cửa mở ra.

Năm nay bất quá Diệp Thần mới hai mươi lăm, lớn lên vô cùng tuấn mỹ, hơn nữa dáng người cũng không tồi, xuyên thấu qua quần áo cũng có thể cảm giác được cơ bắp rắn chắc phía dưới. Sự lạnh nhạt trong mắt lại khiến cho khuôn mặt tuấn mỹ thêm sự lạnh lẽo. Tuy rằng đang cười nhưng nụ cười cũng không có nửa phần ý cười.

Bối Nhi thấy anh ta, theo bản năng hơi run lên một chút, sợ hãi trong lòng giấu cũng không giấu được.

Đối với Diệp Thần mà nói, Bối Nhi nghĩ như thế nào cũng không quan trọng, chỉ cần thân thể của cô có thể khiến anh vui vẻ là được. Gia chủ tặng rất nhiều lễ vật cho anh nhưng mà Bối Nhi lại là người ở bên cạnh anh lâu nhất. Không phải anh có tình cảm với cô mà là cho dù cô có bị chơi như thế nào cũng chơi không xấu mà thôi, cái tiểu huyết kia mặc kệ như bị chơi thế nào cũng sẽ khôi phục sự chặt chẽ giống như xử nữ cho nên mới được lưu lại cho tới tận hôm nay.

Anh nhanh chóng đi đến bên cạnh Bối Nhi, bàn tay to không khách khí sờ lên tiểu huyết, sờ đến khi một tay dính dính, rất là vừa lòng nhưng mà như vậy làm thế nào có thể đủ. Vì thế anh cầm lấy một cái điều khiển từ xa, ấn một cái, một bức tường từ chính giữa mở ra, bên trong đầy tràn, tất cả đều là đạo cụ dùng để dạy dỗ trong SM!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 2

Editor: QR

“Hôm nay là roi nha, không biết tiểu Bối Nhi thích cái nào đây? Là cái này, hay là cái này, hửm?” Ngón tay thon dài đẹp để chậm rãi chỉ vào mấy cái roi trong đó, thường thức sự hoảng sợ bất lực trên mặt Bối Nhi, cầm lấy một cái roi rất lớn trong đó, lập tức mặt Bối Nhi trắng bệch.

Roi nhẹ nhàng lướt qua cánh tay, phần lưng, cuối cùng dừng lại ở bộ ngực rất lớn nhưng lại mềm mại của Bối Nhi.

Phạm là những chỗ roi lướt qua đều nổi lên một tầng da gà, Bối Nhi biết anh ta đang muốn tra tấn mình một trận thật tốt mới chịu bỏ qua, đứng mũi chịu sào chính là ngực của mình.

Cô rất sợ nhưng mà chuyện cô càng biết rõ là Diệp Thần thích nhất chính là cô sợ anh ta!

Bối Nhi khê cán môi. Người biến thái như vậy nếu không phải là mục tiêu của nhiệm vụ, cô đã sớm đá anh ta hai cái, bỏ chạy lấy người rồi! Ở trong thế

giới của mình, cô chưa bao giờ biết SM là cái gì, cũng chưa từng trải qua, hiện tại khen ngược vừa mới đến đã bị dạy dỗ tàn bạo, quả thực trong lòng không thể không một lời!

Diệp Thần nhìn thấy Bối Nhi thất thần rất không vừa lòng, trực tiếp quát một roi ở trên ngực, miệng bị bịt kín chỉ có thể phát ra âm thanh ô ô, một roi kia Diệp Thần dùng sức bầy phàn nhưng làn da của Bối Nhi rất non mềm, một roi này trực tiếp khiến cô chảy máu, thân thể Bối Nhi đau đớn, ngã trên giường mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Mùi máu tươi tràn ngập ở trong không khí, Diệp Thần say mê hít ngửi một lúc, màu máu đỏ tươi trên làn da trắng như tuyết, đánh sâu vào thị giác làm anh vô cùng hưởng thụ, cảnh đẹp ngược đãi như vậy làm hạ thân của hắn sưng to vô cùng, thậm chí hắn vô cùng biến thái, cúi người liếm máu của Bối Nhi.

“Thật ngọt!” Trên đôi môi hơi mọng nhiễm một tầng máu đỏ giống như quý hút máu trong truyền thuyết, đầm máu mà ưu nhã.

“Chát chát chát” Lần thứ hai không lưu tình chút nào, quát roi lên người Bối Nhi, đến tận lúc toàn bộ thân thể của cô đều bị roi yêu thương một lần, máu trải rộng khắp toàn thân, đau đến mức trực tiếp hôn mê bất tỉnh, anh mới dừng tay.

Điều duy nhất Diệp Thần không hài lòng với Bối Nhi chính là không chịu nổi sự đùa giỡn, anh cũng chưa kịp chơi tận hứng, cô đã hôn mê, bất quá cho dù hôn mê vẫn có thể làm tình, thân thể của Bối Nhi được dạy dỗ rất tốt, cho dù hôn mê, thân thể vẫn phản ứng tự nhiên khiến anh vô cùng sáng khoái.

Anh cỡi dây trói trên người Bối Nhi, gỡ nút chai trong miệng và dương v*t giả dưới hạ thân ra, mặc kệ là hạ thân hay cái miệng nhỏ đều bị căng cứng, không khép lại được, một cái lỗ nhỏ tròn tròn mở ra.

“A...” Ngay lúc Diệp Thần đánh cô, tiểu huyết đã ứ đọng, đầy mặt dịch, Diệp Thần không chút thương hương tiếc ngọc nào, trực tiếp đâm vào, so dương v*t giả lúc trước, còn th*ít còn muốn lớn hơn một vòng, thẳng tắp tiến vào chỗ sâu nhất trong tiểu huyết, Bối Nhi ở trạng thái nửa hôn mê cũng cảm giác được sự thống khổ khi bị xé rách, đau đớn kêu to một tiếng.

Diệp Thần không quan tâm, đâm vào rút ra còn th*ít to lớn, cũng may chỗ bị rách chảy ra máu hơn nửa thân thể tự động chậm rãi tiết ra mặt dịch để bôi trơn, tuy là như thế Bối Nhi cũng bị đau đến tỉnh.

“Chủ, chủ nhân... Cầu ngài, nhẹ một chút... Đau quá...” Bối Nhi tỉnh lại, chuyện đầu tiên chính cầu xin Diệp Thần tha cho cô nhưng mà cô quên mất cô càng cầu xin Diệp Thần càng hưng phấn, thấy cô đã tỉnh lại, hắn hưng phấn nên càng ngày càng dùng sức giống như là muốn đâm Bối Nhi chết ở trên giường.

“Sao? Nhưng ta không thích nhẹ! Tiểu Bối nhi còn có thể chịu đựng mạnh hơn, từ từ chủ nhân lại đổi phương thức đa dạng khác có được không, hửm?” Sự biến thái trong mắt Diệp Thần càng ngày càng mãnh liệt, đêm nay nhất định phải tận tình chơi đùa một trận.

Sắc mặt Bối Nhi thay đổi, hận không thể lập tức ngắt xiu ngay bây giờ, không bao giờ muốn tỉnh lại nữa, nhưng mà thủ đoạn này của cô cũng bị Diệp Thần nhận ra, Diệp Thần trực tiếp đâm cán roi vào trong cục huyết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 3

Editor: QR – diendanlequydon

Không phải Bối Nhi chưa từng trải qua chuyện bị chơi đùa cục huyết nhưng mà tàn bạo như vậy thì vẫn là lần đầu tiên, cán roi không phải rất thô nhưng mà cô không chịu nổi cái tên chủ nhân vô lương này đâm vào không chút lưu tình nào.

Cán roi không thô nhưng mà chiều dài vẫn rất khả quan, Diệp Thần cũng mặc kệ nhiều chuyện như vậy, đâm một cái tới tận cùng.

Cục huyết khô khốc khó khăn chứa đựng cán roi thật dài, cổ tình Diệp Thần còn không thỏa mãn mà còn nhích tới nhích lui cán roi, Bối Nhi có một loại ảo giác chỗ sâu nhất trong bụng bị chơi đùa đến mức xoắn lại.

“A! Đau quá... A... Chủ nhân, cầu ngài... Nhẹ một chút...” Bối Nhi khóc, nước mũi nước mắt đồng thời chảy ra, thật sự đau quá, chưa từng có kiểu làm tình khó có thể chịu đựng như vậy, trách không được chủ cũ của thân thể này bài xích làm tình như vậy.

Từ trước đến nay Diệp Thần làm tình với “cô ấy” đều tàn bạo như thế này, bất cứ người con gái nào cũng sẽ không thích làm tình như vậy.

“Tại sao bảo bối của ta lại khóc như thế? Thật là đáng thương.” Dịu dàng liếm nước mắt trên mặt người con gái, đáng vẻ kia dường như thật sự đau lòng cho cô nhưng mà ở chỗ hai người giao thoa lại không ngừng chảy ra máu tươi, phía dưới liên tục đâm vào rút ra, cũng chưa từng nể tình.

Chủ cũ của thân thể này bị Diệp gia dạy dỗ mười năm, mười năm này cũng không phải là uống phí, cơ thể đã được dùng những loại thuốc tốt nhất để

điều trị. Mặc kệ là tiểu huyết hay là cục huyết đều sẽ nhanh chóng phân bố chất lỏng, hơn nữa còn vô cùng miễn cảm, để đạt được cao trào. Cho nên cho dù trong lòng vẫn bài xích làm những chuyện như thế này nhưng mà cơ thể lại từ từ hưởng thụ được cảm giác sung sướng.

Tiểu huyết và cục huyết cũng đã bắt đầu chậm rãi tự mình tiết ra chất lỏng bôi trơn, khuôn mặt lúc đầu vô cùng đau đớn của Bối Nhi cũng chậm rãi trở nên hưởng thụ, đôi mắt khép hờ, thậm chí tự mình bắt đầu lắc mông đòi được yêu.

“Thật là một người phụ nữ dâm dăng!” Tiểu huyết vô cùng ướt nóng lại không ngừng mấp máy, giống như có vô số cái miệng nhỏ ở liếm mút dương v*t của anh.

“Tôi, tôi không phải...” Một chút lý trí còn sót lại muốn phản bác những lời này, cô biết “người phụ nữ dâm dăng” không phải là từ gì tốt đẹp, rõ ràng cô không phải là người phụ nữ dâm dăng, vì sao mỗi lần Diệp Thần đều nói cô như vậy?

“Nếu không phải, vậy cô kẹp chặt như vậy làm cái gì? Có phải nửa tháng không thỏa mãn cô nên cô thật đói khát có đúng hay không, hửm?” Anh biết người con gái này luôn bị anh giam cầm, không tiếp xúc với thế giới bên ngoài, đối với mọi chuyện đều vô cùng đơn thuần nhưng mà anh cứ thích làm nhục cô như vậy, nhìn cô ở dưới thân mình khóc thút thít bất lực.

Không chỉ Bối Nhi, khi anh lên giường với bất cứ người con trai hay con gái nào, anh đều sẽ thô bạo như vậy, từ trước đến nay tính của anh rất thích bạo lực.

Giống như như ký ức một đêm kia đã in sâu trong lòng anh.

“Có phải không thỏa mãn hay không, hửm?” Bị khơi lại chuyện cũ, tâm tình của Diệp Thần không tốt, rút cán roi ra, cũng mặc kệ câu trả lời của Bối Nhi, trực tiếp đâm cánh tay vào.

Vốn dĩ kích cỡ của Diệp Thần cũng không phải người bình thường có thể có được, tiểu huyết của Bối Nhi chứa hết dương v*t của anh ta cũng rất vất vả, đã bị căng đến nứt ra rồi, cánh tay của anh ta đâm vào, ngay cả sức lực kêu đau Bối Nhi cũng không có, sự sung sướng khi sắp cao trào nhảy mất biến thành đau đớn.

Há miệng thở gấp, trước mắt cô mơ hồ, đau quá đau quá, cô không biết mình có thể cứ như vậy bị đùa chết ở trên giường hay không, đại não đã không thể tự hồi phục.

Bối Nhi lại một lần nữa đau đến ngất xỉu.

Diệp Thần cau mày nhìn Bối Nhi lại hôn mê, việc này thật sự khiến anh không có tâm tình chơi đùa, qua loa rút dương v*t của mình ra, bắn lên người Bối Nhi đang nửa chết nửa sống.

Đứng lên nhìn kiệt tác của mình một lúc, người con gái đó bị anh đùa bốn khiến cả người đều là máu, trong máu còn trộn lẫn tinh dịch của anh, giữa hai chân cũng là một đồng lõa xộn.

A, mùi máu vẫn dễ ngửi như vậy.

Khỏe miệng khẽ nhếch lên nụ cười thỏa mãn. Nếu Bối Nhi vẫn tỉnh táo sẽ nhìn thấy nụ cười đơn thuần như em bé trên mặt người đàn ông này, chẳng qua nếu thấy được có lẽ sẽ càng thêm sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 4

Editor: QR

“Cô ấy bị sốt, chỗ này tôi cho cô ấy một bình dịch, kê một đơn thuốc, nhân tiện hai ngày này phải nghỉ ngơi thật tốt, ăn uống thanh đạm sẽ tốt hơn!” An Sơ Sơ là bác sĩ tư nhân của Diệp Thần nhưng mà người phụ nữ này cũng không hề đơn giản, là tâm phúc cũng là trợ thủ của Diệp Thần, quan hệ với Diệp Thần vô cùng sạch sẽ.

Hơn nữa sau khi nhìn thấy bộ dáng của Bối Nhi sau mỗi lần làm tình, cô cũng không sinh ra tâm tư muốn thông đồng với ông chủ của mình được.

Trong mắt hiện lên một tia đồng tình, ngay sau đó dấu đi, đây là việc riêng của ông chủ, thù hạ tốt sẽ không đi xen vào việc của người khác.

“Vâng, làm phiền bác sĩ An rồi!” Mẹ Tần là người hầu trong biệt thự này, có thể nói là người duy nhất chăm sóc Bối Nhi, cảm tình với Bối Nhi rất tốt, nhiều lần từng lên cảm thán, Bối Nhi thật bất hạnh.

Chạng vạng ngày hôm sau Bối Nhi mới yếu ớt tỉnh lại.

Hiện tại toàn thân của cô chỉ có một chữ để hình dung đó chính là đau, tiểu huyết và cục huyết càng vô cùng khô khốc, đau rát.

Đầu của cô choáng váng, mơ hồ còn có một loại cảm giác buồn nôn.

Mẹ Tần dứt cho cô ăn một chén cháo rau xanh, uống thuốc, ngủ đến tận ngày hôm sau, tỉnh lại lần nữa mới tốt hơn một chút.

Chuyện thứ nhất sau khi cô tỉnh lại chính là nhìn xem hình dáng của mình, có thể được Diệp gia lựa chọn làm tính nô, hình dáng của thân thể này tất nhiên sẽ không kém.

Thân thể này thật sự chính là nữ thần thanh thuần, mày lá liễu cong cong, đôi mắt trong veo như nước, cái mũi xinh xắn, đôi môi không tô cũng hồng, làn da cũng trắng nõn đến mức gần như trong suốt.

Dáng người đầy thì cũng rất tốt, chỗ cần có thịt thì có thịt, chỗ cần gầy thì gầy.

Đáng tiếc trên thân thể của cô không còn chỗ nào lành lặn, trên người đều là vết roi ngang dọc đan xen nhưng mà như vậy lại tạo ra một vẻ đẹp muốn được ngược đãi.

Nghĩ đến chuyện đêm trước, đó căn bản không gọi là làm tình, cái đó gọi là bạo lực mới đúng!

Chân mày dịu dàng của Bối Nhi nhú chặt, cô cũng không muốn công lược tra nam (tên đàn ông cận bã) này, từ trước đến nay cô quá thuận lợi, gặp một nhiệm vụ hơi khó một chút cô đã không muốn làm.

“Nhận thấy ký chủ sinh ra suy nghĩ lười biếng, trừng phạt một lần bị điện giật!” Đột nhiên hệ thống xuất hiện, giọng nói lạnh băng khiến Bối Nhi sợ tới mức run rẩy.

Cô còn chưa kịp phản ứng xem hệ thống nói cái gì, tận sâu trong linh hồn truyền đến một trận đau nhức, sự thống khổ này giống như có người đang xé rách linh hồn của cô.

Sau khi phục hồi lại tinh thần, đã bị hệ thống cảnh cáo, cần phải nỗ lực nghĩ cách hoàn thành nhiệm vụ, không thể tự mình từ bỏ, trừ khi gặp phải chuyện sức người không thể kháng cự.

Da đầu tê dại!

Còn có thể vui sướng làm nhiệm vụ nữa sao? Còn có thể sao?

Bối Nhi cũng không phải một người dễ dàng từ bỏ nhưng mà hệ thống cũng không cung cấp cho cô cái gì, cô đành phải lục lại ký ức của mình, nhìn xem có cái gì cô có thể dùng hay không?

Trong trí nhớ chuyện cô học chính là làm thế nào để lấy lòng đàn ông đương nhiên không chỉ là kỹ thuật trên giường.

Lễ nghi, nấu nướng thậm chí là cầm kỳ thư họa, khoa học kỹ thuật cô đều đã được học qua một cách bài bản, có thể nói ra khỏi Diệp gia, cô thật sự chính là một nhân tài toàn năng.

Đáng tiếc chính là cô giống như một con chim hoàng yến bị nuôi dưỡng ở lồng sắt tùy ý người ta thưởng thức chà đạp, một thân tài hoa không có chỗ nào để phát huy.

Chủ cũ của thân thể này còn một nguyện vọng, đó chính là một lúc nào đó có thể tự mình ra ngoài đi dạo phố một chút, có thể kết giao với một hai người bạn, cùng bọn họ ở quán cà phê tán gẫu một ít đề tài nhảm chán.

Nhưng mà dục vọng chiếm hữu của Diệp Thần đặc biệt mãnh liệt, căn bản không cho phép cô ra khỏi cửa.

Cứ như vậy cũng tốt, cô thật ra không cần lo lắng Diệp Thần sẽ bởi muốn có được ích lợi nào đó mà đưa cô đến trên giường người khác, bởi vì dục vọng chiếm hữu của Diệp Thần rất biến thái, hoàn toàn không thể chịu đựng những người khác đụng vào đồ vật thuộc về anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 5

Editor: QR – diendanlequydon

Bây giờ quan trọng nhất chính là phải khiến cho Diệp Thần chậm rãi đối xử tốt với cô một chút, ít nhất đối với việc làm tình với cô tốt hơn một chút, nếu

tránh không được, bắt buộc phải làm thì ít nhất phải ôn nhu một chút!

Còn tiếp tục như vậy là sẽ chết người mất!

Tính cách của chủ cũ thân thể này rất dịu dàng, dịu dàng đến mức không còn gì để nói, vấn đề là quá mức dịu dàng, giống như một cái bánh bao mềm mại yếu ớt đặc biệt dễ bắt nạt. Nhưng mà tính cách như vậy cũng có chỗ lợi, đó chính là sau khi chính thức hiểu biết sẽ đặc biệt thả lỏng cảnh giác với “cô ấy”.

Chờ đến lúc Diệp Thần thật sự thả lỏng cảnh giác chính là ngày cô có thể xoay người!

Bây giờ việc cô cần làm chính là dưỡng thân thể thật tốt rồi chờ đến lúc Diệp Thần lại đến biệt thự nhưng mà loại cảm giác như phi tử hậu cung chờ được lâm hạnh như thế này thật TMD không tốt, đến cô cũng phải bạo phát mắng chửi một câu!

Mẹ Tần cảm thấy gần đây tiểu thư Bối Nhi đã xảy ra một ít biến hóa, ví dụ như gần đây cô ấy bắt đầu luyện dương cầm, còn có gần đây số lần cô vào phòng bếp cũng nhiều, hơn nữa khí chất cũng đã xảy ra một ít thay đổi. Ừm, nên giải thích như thế nào nhỉ? Chính là giống như càng dễ bắt nạt hơn?

Bối Nhi phát giác hình như chủ cũ của thân thể này rất bí quan, đối với tình cảnh của chính mình rất đau buồn, thường xuyên giống như bông hoa u sầu dưới ánh trăng đau buồn.

Nhưng mà cô không giống vậy, đã trải qua mấy đời người, tuy rằng không học được cái gì nhưng mà ít nhất cô hiểu được phải hưởng thụ đúng lúc, sẽ không bởi vì nhất thời gặp hoàn cảnh không tốt mà buồn bực không vui.

Hơn nữa hiện tại cô phải công lược một người đàn ông có tính tình cực kỳ bất định. Nếu người đàn ông này là bóng tối âm trầm, như vậy cô sẽ phải làm ánh trăng thuần khiết trong lòng anh ta, nguyên nhân không làm mặt trời chính bởi vì bản thân cô đã là một người phụ nữ giống như là ánh trăng nhu hòa, hơn nữa mặt trời quá nóng sẽ phơi chết người. Cô chậm rãi luyện lại kỹ năng của thân thể này, nào là kỹ thuật đánh đàn, nào là tài nghệ nấu nướng, nào là kỹ thuật cắm hoa...

Cô dùng một loại phương thức thông thả từ tốn trang trí lại căn biệt thự vốn trống rỗng, lạnh lẽo như băng. Rèm cửa đổi thành tông màu ấm, thoát nhìn rất ấm áp, những chỗ có mặt trời chiếu đến đặt một hai bồn hoa, sofa và mặt bàn phủ một tấm vải, toàn bộ biệt thự chậm rãi trở nên ấm áp hơn.

Chính cô cũng tự điều chỉnh khiến cho bản thân càng thêm mềm mại, ngọt ngào. Nếu có một người con gái ôn nhu như nước mỗi ngày ở nhà chờ anh ta như vậy, hơn nữa cái nhà này còn đặc biệt ấm áp, anh ta sẽ không nghĩ muốn về nhà sao?

Quan trọng nhất chính là người con gái này này vĩnh viễn sẽ không phản bội anh ta, bởi vì tất cả của cô ấy đều bị anh ta nắm giữ.

Nếu như vậy cũng không công lược được Diệp Thần, cô thật sự muốn tự sát sau đó đi đối mặt với sự trừng phạt.

Gần đây Diệp Thần có chút bực bội, mấy tên ăn hại kia lại dám nhảy nhót trước mặt anh, hơn nữa hình như mấy tên nhóc con kia cũng không an phận, chuyện này thực sự chính là những chuyện bực bội lần lượt kéo đến làm phiền anh.

“Ông chủ muốn đi đâu?” Đúng lúc hôm nay An Sơ Sơ đi theo Diệp Thần xử lý công việc nên cô kiêm luôn nhiệm vụ tài xế.

“Tiểu tử ở sơn trang (trang trại dưới chân núi) Hồng Diệp đã khỏe chưa?” Hình như cho tới giờ an phận nhất chính là tiểu tử này, chưa bao giờ gây phiền phức cho anh.

“Hiện tại có lẽ cũng đã hoàn toàn khỏe lại rồi.” An Sơ Sơ không khỏi nghĩ đến đứa nhỏ đáng thương kia, mỗi một lần đều bị thương toàn thân, kỳ thật cô không phải phụ trách giúp Diệp Thần chữa bệnh cho tính nết nhưng mà ấn tượng đứa bé kia mang đến cho cô không tồi, hơn nữa ông chủ của mình rất thích sự an phận của nó, cho nên cô mới có thể chữa bệnh đứa nhỏ này, xem ra ngày mai cô lại phải tới một lần nữa.

“Đi sơn trang Hồng Diệp.” Giọng nói của Diệp Thần vẫn không phập phồng như cũ, đối với anh, chuyện này giống như đang lựa chọn một người làm ấm giường mà thôi.

“Vâng, ông chủ.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 6

Editor: QR

Diệp Thần xoa chân mày, đi vào biệt thự ở sơn trang Hồng Diệp, khi thấy biệt thự trong nháy mắt anh có chút hoảng hốt.

Nơi này... Hình như trong trí nhớ...

“Mẹ Tàn, ăn ngon không?” Bối Nhi không phát hiện Diệp Thần đã tới, cô đưa lưng về phía Diệp Thần, đang nghiền cứu bánh kem. Gần đây cô đam mê bánh ngọt kiểu Âu nhưng mà hình như cô không có thiên phú làm cái này, mỗi lần đều làm ra hình dáng xấu xí, càng không cần bàn đến hương vị.

“Thiếu, thiếu gia!” Bởi vì mẹ Tàn vừa lúc đối mặt với cô nên lập tức nhìn thấy Diệp Thần, mẹ Tàn có chút sợ Diệp Thần sẽ bởi vì chuyện này mà trách phạt Bối Nhi.

“Chủ, chủ nhân!” Bối Nhi ngẩn ngơ, cũng lập tức ý thức được Diệp Thần tới, cô giấu bánh kem sau lưng, có chút sợ hãi nhìn Diệp Thần, rồi lấy hết can đảm kêu một tiếng, sau đó lại lập tức lúng túng.

Diệp Thần nhìn Bối Nhi, hình như tên nhóc này có chỗ thay đổi, không biết có phải cũng không muốn an phận hay không? Nếu là như vậy... Cũng không cần phải giữ lại...

“Đây là cái gì? Cô làm?” Diệp Thần lập tức đi đến sau lưng Bối Nhi, nhìn thấy, ừm, đây là cái thứ gì lộn xộn vậy?

Cái này có lẽ là cái bánh kem Bối Nhi làm tốt nhất, có hình dáng đẹp nhưng hương vị vẫn kém một chút.

“Là, là tôi làm” Bối Nhi cúi đầu thật thấp, đôi mắt lại thường thường trộm liếc nhìn biểu cảm của Diệp Thần, giống như là đứa trẻ làm sai sợ bị trách mắng.

“Ừ, lại đây.” Diệp Thần không có tỏ vẻ gì. Tuy anh tàn bạo nhưng mà đối với những việc nhỏ đó anh cũng sẽ không để ý, tỏ vẻ đã biết, sau đó ý bảo Bối Nhi cùng anh lên lầu.

Bối Nhi cắn đôi môi, sắc mặt có chút trắng, cô không biết có phải Diệp Thần lại phải làm loại chuyện này hay không? Cô thật sự thực sợ hãi nhưng mà cô cũng không dám nhận hậu quả của việc chống đối Diệp Thần, đành phải từng bước từng bước nhỏ đi theo Diệp Thần.

Diệp Thần mang theo Bối Nhi đi vào cái phòng đêm hôm đó, ngày thường Bối Nhi cũng sẽ không đi vào căn phòng đó, bên trong tất cả đều là ký ức cô bị tổn thương, khốc liệt, vừa tiến vào phòng này thân thể cũng sẽ hơi run rẩy.

“Cởi quần áo.” Ưu nhã ngồi vào chiếc sofa đơn màu đỏ như máu duy nhất trong phòng, hai chân bắt chéo, đôi tay để trên tay vịn, ngón tay nhẹ nhàng gõ nhịp, gõ một loại tiết tấu nào đó giống như đàn dương cầm.

Vừa thấy động tác này, trong lòng Bối Nhi lập tức vang lên hồi chuông cảnh báo, Diệp Thần làm như vậy thể hiện cho tâm tình của anh ta rất không tốt, một khi tâm tình không tốt sẽ càng thêm không lòng tình.

Nhanh chóng cởi ra quần áo của mình, cô sợ hãi làm tình với Diệp Thần nhưng mà càng sợ hãi bản thân kéo dài thời gian chọc giận Diệp Thần sẽ dẫn tới sự trừng phạt lớn hơn nữa.

“Tự mình nằm lên giường, mở chân ra.”

“Vâng, vâng ạ.” Cát tiếng nhỏ nhỏ đáp ứng, ngoan ngoãn mở rộng hai chân ra, để lộ tiểu huyết ra ngoài, nhắm chặt đôi mắt lại, hàng mi run rẩy làm bại lộ ra cảm giác trong lòng cô.

“Tại sao vẫn chưa lạnh?” Diệp Thần nhìn thấy tiểu huyết còn chút sưng đỏ, cau mày, rõ ràng đã qua nửa tháng, tại sao vẫn còn chưa lạnh?

“Tôi, tôi không biết, vốn dĩ đều là như thế này, lạnh tương đối chậm. Chị... Chị An nói thuốc đối với tôi không... không có tác dụng...” Bối Nhi có chút ủy khuất, thân thể của cô rất đặc thù nhưng cũng không chịu nổi Diệp Thần thô bạo, dùng quá nhiều thuốc nên hiệu quả với thân thể của cô cũng không lớn, phải tự dựa vào khả năng chữa lạnh của cơ thể cho nên mới lạnh hơi chậm.[QR][truyện chỉ được đăng tại]

Diệp Thần không biết vì sao sau khi đi vào nơi này, trong lòng càng thêm bức bối, giống như có cái gì tác động đến anh, cảm giác bị dắt đi như vậy làm anh rất khó chịu, đáy mắt của anh cuộn trào, cuối cùng vẫn coi bỏ dây lưng của mình tiến lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 7

Editor: QR - diendanlequydon

Mặc kệ làm cái gì, Diệp Thần cũng vô cùng ưu nhã, ngón tay của anh thon dài, khớp xương rõ ràng. Một đôi tay đẹp như vậy vô cùng chính xác, nhanh chóng cởi bỏ nút thắt của dây lưng, chỉ kéo quần của mình xuống phía dưới một chút, phóng thích dương v*t cực lớn đang chịu đựng muốn phát tiết của mình ra.

“Lại đây, quỳ xuống.”

Chỉ ngần ngừn bốn chữ, Bối Nhi đã hiểu rõ ý của Diệp Thần, ngoan ngoãn điều chỉnh tốt tư thế, mở cái miệng nhỏ của mình ra, thu hồi hàm răng, thật cẩn thận ngậm lấy quy đầu lớn ước chừng bằng một quả trứng gà, bàn tay nhỏ trắng nõn cảm thân gây màu đỏ tím, một cái tay khác nâng túi trứng nặng trĩu, đưa chúng lại gần bên nhau ma sát, đôi mắt nhìn Diệp Thần trước mặt, tùy thời có thể quan sát được phản ứng của anh ta.

Khi người con gái đó cỡi quần áo, dương v*t của anh cũng đã cứng rắn, bây giờ nhìn thấy bộ dáng vô cùng ngoan ngoãn của cô, lập tức ần ần trướng đau. Cảm giác được cô ngậm lấy thật sự quá tốt, cái miệng nhỏ ướt nóng đè ép, liếm mát quy đầu mẫn cảm, đầu lưỡi thường thường lướt qua lỗ nhỏ ở đỉnh quy đầu, nuốt xuống chất lỏng mới được tiết ra.

Bối Nhi vẫn luôn được nuông chiều, làn da toàn thân trắng như sữa, phần lưng trắng nõn và mông nhỏ hơi hơi lay động, bàn tay nhỏ cảm thân gây vỡ về chơi đùa, hai màu sắc khác biệt quá lớn kích thích thị giác của người đàn ông, dưới tình huống thị giác và xúc giác đều bị kích thích, trong cổ họng anh phát ra tiếng thờ dài thoải mái.

Một bàn tay của Diệp Thần dạo chơi trên lưng Bối Nhi, không phải mạnh mẽ vuốt ve mà giống như lông chim quét qua, vô cùng ngứa ngáy, Bối Nhi bị khiêu khích khiến thân thể mềm nhũn, tiểu huyết cũng chảy đầy mặt dịch, cô cố gắng nhắc đùi lên, len lén ma sát, không biết vì sao cô không muốn để Diệp Thần biết cô chỉ khẩu giao với anh cũng bị ướt.

Cho dù thân thể bần rần nhưng mà cô cũng không dám nhả ra, cố chịu đựng, tiếp tục khẩu giao với anh ta.

Một cái tay khác của Diệp Thần chế trụ phía sau đầu của cô, dùng sức áp đầu của cô vào dương v*t của anh, ép buộc cô ăn càng nhiều, sáng khoái đến mức nheo đôi mắt lại.

“Chủ, chủ nhân... Ừm... Ăn không nổi... Ừm...”

Nhưng mà Bối Nhi lại rất khó chịu, Diệp Thần quá dùng sức, cái miệng nhỏ của cô đã bị nứt, quy đầu rất nhiều lần thiếu chút nữa đi vào cổ họng, cô liên tiếp phát ra tiếng buồn nôn, khóe mắt đều là nước mắt khó chịu nhưng rõ ràng Diệp Thần chỉ lo cảm nhận của mình, ngay cả liếc mắt cũng không liếc Bối Nhi một cái, thậm chí phần eo bắt đầu nhẹ nhàng va chạm.

Đến tận khi Bối Nhi cảm thấy bản thân sắp không có cách nào hô hấp mà chết đi, Diệp Thần cuối cùng cũng bắn, hơn nữa trực tiếp bắn vào chỗ sâu nhất trong cổ họng khiến cho Bối Nhi bị sặc, khuôn mặt nhỏ đỏ lên.

Chờ đến khi Bối Nhi trở lại bình thường, Diệp Thần đã điều chỉnh tốt tư thế cho cô, hai chân đặt trên vai, cầm dương v*t đã cứng lại vào bên trong tiểu huyết.

Ở trên giường ngoại trừ việc thích SM, Diệp Thần luôn làm bừa, làm bừa chính là vẫn duy trì một tư thế, từ đầu tới cuối luôn dùng sức đâm, đâm đến khi chính mình bắn ra là xong việc.

Thật rõ ràng lúc này Diệp Thần đang định làm bừa.

Đôi tay chống ngược ở trên giường, phần eo lợ lững, cảm giác như vậy không tốt một chút nào, Bối Nhi không thể sử dụng sức lực, bởi vì không có cảm giác an toàn, từ đùi đến mũi chân đều cứng ngắc, thẳng tắp, tiểu huyết cũng khẩn trương không ngừng co rút lại, Diệp Thần rút hoàn toàn dương v*t ra chỉ giữ lại quy đầu ở trước tiểu huyết, rồi lại đâm mạnh vào.

“Chủ nhân, a, chủ nhân... Nhẹ một chút... Tiểu huyết... Đau quá... A...”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 8

Editor: QR

Diệp Thần không có bất cứ phản ứng gì, vẫn duy trì một tư thế như cũ, biểu tình cũng không có gì biến hóa, ngay cả quần áo cũng không hề lộn xộn.

Bối Nhi nhìn Diệp Thần, nước mắt cũng chưa từng ngừng rơi. Đột nhiên cô hiểu rõ vì sao chủ của của thân thể này bài xích làm tình như vậy. Trong cuộc đời của cô ấy người đàn ông đầu tiên cũng có thể là người đàn ông cuối cùng luôn làm tình với cô ấy giống như đang cưỡng bạo.

Dần dần Bối Nhi buông tha việc chống cự, giống như một con búp bê vải rách tùy ý để Diệp Thần đùa nghịch.

Trên người người con gái này còn lưu lại những vết thương màu hồng phấn do những lần đánh trước, trên mặt tràn đầy nước mắt, trong ánh mắt cũng không có một tia sáng, chỉ những lúc bị anh cầm vào thật mạnh cô ấy mới phát ra một tiếng mê sáng.

Cho dù như vậy, người con gái này vẫn xinh đẹp lạ thường như cũ.

Diệp Thần không khỏi nghĩ đến mỗi một buổi tối trước đó, có phải cô cũng có phản ứng như thế này hay không?

Đột nhiên anh không có tâm tư tiếp tục làm tình, sau khi qua loa bắn tinh, anh giống như đang trốn tránh cái gì đó, bỏ lại Bối Nhi, bước chân rời đi có chút hỗn loạn.

Đến tận khi không nghe thấy tiếng bước chân của Diệp Thần nữa, Bối Nhi mới hồi phục lại tinh thần, cắn môi, không tiếng động mà rơi nước mắt, ngón tay bất lấy khăn trải giường.

Khóc một lúc lâu mới lên nhặt quần áo trên mặt đất lên, mặc vào, trên người cô có thể nói là vết thương cũ chưa tốt đã có vết thương mới, đối mặt với tấm gương trong phòng, cố gắng muốn nở một nụ cười nhưng mà vết thương ở khóe miệng ầm ầm đau nhức nhờ cô, khiến cô cười không nổi.

Bước đi có chút hỗn loạn trở về phòng của mình, nằm trên giường nhắm mắt lại, hiện tại cô mệt mỏi quá, cô không muốn công lược người này, cô muốn rời đi...

Ở chỗ hành lang tối tăm, một nửa điều thuốc lá nằm cô độc trên mặt đất.

Mỗi một lần Diệp Thần làm tình với cô xong sẽ lập tức rời đi nhưng mà hiện tại là cái tình huống gì, vì sao người nên rời đi vẫn còn ngồi ngay ngắn ở bàn ăn, về mặt bắt bẻ nhìn đồ ăn trên bàn.

“Chủ nhân muốn ăn cái gì?” Về mặt Bối Nhi kính cẩn nghe theo, trừ bỏ đôi mắt sưng đỏ và vết thương trên khóe miệng, hoàn toàn nhìn không ra bộ dáng bị đối xử tàn bạo lúc trước.

“Không cần, ngồi xuống.” Trong lòng Diệp Thần thực bức bối nhưng anh lại không biết mình bức bối cái gì, gạt chiếc đĩa, trên bàn không có một món ăn nào phù hợp sở thích của anh nên càng thêm bức bối, tùy ý ăn một chút rồi đứng dậy rời đi.

Bối Nhi nhìn đồ ăn gần như không được động qua trên bàn ăn, trên mặt có chút lo lắng.

Mẹ Tàn đứng bên cạnh, thấy vẻ mặt này của Bối Nhi, trong lòng không khỏi trầm xuống, Bối Nhi không phải là thích thiếu gia Diệp Thần chứ?

Tối khuya, Bối Nhi làm một chén mì bình thường, mang đến thư phòng, do dự mãi mới nhẹ nhàng gõ cửa.

“Vào đi.”

“Chủ nhân, tôi làm một chút mì, người ăn một chút đi.” Bối Nhi nhẹ nhàng đặt mỳ xuống, trong mắt có sự chờ mong nho nhỏ.

“Ừ, đi xuống.” Anh định nói không ăn nhưng trong nháy mắt trong đầu hiện lên rất nhiều hình ảnh, lại nhìn thấy cô nhu thuận chờ mong, không biết như thế nào lại sửa lại miệng.

Mì rất thơm, anh cầm lấy chiếc đũa đảo hai cái, xuất hiện một quả trứng chần nước sôi.

Thật lâu lúc trước cũng có một người giấu trứng ở dưới mì sợi như vậy.

Thật lâu lúc trước cũng có một người trang trí trong nhà vô cùng âm áp như vậy.

Thật lâu lúc trước cũng có một người có nét mặt giống như cô vậy.

Chỗ trái tim truyền đến từng cơn đau âm ỉ, bàn tay che khuất đôi mắt.

Anh không nên mặc kệ tiểu gia hỏa này kích động cảm xúc của mình mặc kệ có phải vô tình hay không.[QR][diendanlequydon]

Nhưng vì sao trong lòng còn có sự chờ mong, anh đang chờ mong cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 9

Editor: QR - diendanlequydon

Sau ngày đó, hình như Diệp Thần rất thích tới chỗ của Bối Nhi nhưng lại không làm tình với Bối Nhi, một mặt bởi vết thương của Bối Nhi chưa lành

nhưng mà hẳn đặc biệt thích ăn những món ăn Bối Nhi nấu. Mặc kệ hương vị như thế nào cũng sẽ ăn hết làm cho Bối Nhi hoài nghi có phải Diệp Thần bị đánh tráo hay không?

“Chủ nhân, đây là sữa bò, cà phê uống nhiều sẽ không tốt.” Nếu thái độ của Diệp Thần có chút buông lỏng với cô, Bối Nhi sẽ chậm rãi triển lộ thuộc tính thê nô, các loại quan tâm, ôn nhu, v.v, không quá nửa tháng, thái độ của Diệp Thần với cô sẽ buông lỏng một chút.

“Từ từ, ở lại.” Diệp Thần mở miệng giữ Bối Nhi.

Vì không để Diệp Thần hoài nghi mình, Bối Nhi sẽ không ở quá lâu ở những nơi như thư phòng, đây cũng là lần đầu tiên Diệp Thần giữ cô lại trong thư phòng, cho nên cô dùng đôi mắt nghi hoặc nhìn Diệp Thần.[QR]/[diendanlequydon]

“Cô muốn cái gì?” Diệp Thần có chút chần chờ, mở miệng, từ ngày thấy Bối Nhi làm bộ giống như không có việc gì, hơn nữa sau đó cô càng ngày càng giống người kia, hẳn không hạ thủ được với cô, hẳn suy nghĩ có phải cô đã biết cái gì hay không? Muốn lấy được cái gì đó từ chỗ của hắn.

“Dạ? Dạ...” Bối Nhi cúi đầu, ngón tay vô ý thức vò góc áo.

Muốn cái gì à?

“Tôi muốn ra cửa đi dạo, mua một con rùa đen về nuôi có được không?”

“Có thể gọi người khác mua về.” Hắn không quá tin tưởng Bối Nhi suy nghĩ nửa ngày chỉ muốn tự mình đi mua một con rùa đen.

“À.” Cúi đầu, che dấu sự thất vọng của mình, cô chỉ muốn ra ngoài mà thôi, chỉ là từ khi đến đây cô chưa từng ra ngoài.

“Cô... Ngày mai cùng nhau đi.” Sự bức bối trong lòng Diệp Thần càng ngày càng nghiêm trọng, cảm xúc trong đáy mắt càng ngày càng mãnh liệt.

Bối Nhi vừa nghe lời này lập tức mỉm cười, không có thấy biểu tình âm u của Diệp Thần, có thấy coi như không phát hiện, dù sao có lẽ người này đang suy nghĩ có phải cô đang có âm mưu gì hay không?

Bởi vì được ra ngoài, Bối Nhi hưng phấn cả đêm không ngủ được, sáng sớm ngày hôm sau đã thức dậy làm bữa sáng, rồi mới mặc bộ váy mình thích nhất, sau đó nhẹn không được lắc lư trước mặt Diệp Thần.

Nhưng mà đến tận lúc Diệp Thần ăn sáng xong cũng không có vẻ muốn đi.

Sắp giữa trưa, Bối Nhi cũng sắp thất vọng rồi, Diệp Thần mới nói dẫn cô đi ra ngoài ăn cơm.

Ngồi ở trong xe, Bối Nhi liếc mắt một cái, không chớp mắt nhìn phong cảnh bên ngoài, trong mắt thường xuyên hiện lên sự kinh ngạc cảm thán.

“Được ra ngoài mà vui vẻ như vậy?” Diệp Thần có chút không thể hiểu Bối Nhi, còn không phải chỉ là một thân cây thôi sao, có cái gì tốt mà kinh ngạc cảm thán chứ?

“Dạ, thật lâu tôi chưa được ra ngoài!”

“... Vậy sau này ngươi muốn ra ngoài thì gọi điện thoại cho tiểu Lý, để cậu ấy dẫn ngươi đi.”

“Được!” Tra nam, ra khỏi cửa còn muốn sai người giám thị tôi! Đã biết anh sẽ không dễ dàng buông tha tôi như vậy, nhưng mà cũng may còn có thể ra ngoài!

Tới trung tâm thành phố, Diệp Thần để Bối Nhi xuống, rồi nói cô một giờ sau tới công ty ăn cơm.

Làm bộ như không thấy những người đi theo phía sau, cô chỉ có một giờ, phải đi dạo thật vui.

Cô đi mua một con rùa đen nhỏ, rồi tới hiệu sách gần đó chọn hai quyển sách, ngẫu nhiên thấy những cặp đôi đi ngang qua, cô còn nhìn với vẻ mặt hâm mộ.

Đặc biệt là thấy cặp đôi mà con trai đối xử ôn nhu với bạn gái, sự hâm mộ và buồn bã của cô căn bản không ngăn được.[QR]/[diendanlequydon]

Khóe mắt liếc thấy người đàn ông đi theo sau lưng gọi điện thoại báo cáo, khóe miệng cô nở nụ cười không rõ ý, cô chính là muốn cho Diệp Thần biết những chuyện này.

Còn chưa tới một tiếng, cô đã mua một ly sữa bò, đi đến công ty Diệp Thần.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 4 - Chương 10

Người kéo cô đứng là Lâm Thư.

Bối Nhi cũng không nghĩ sẽ dùng phương pháp cũ kỹ như vậy, nhưng sự thật chứng minh phương pháp này rất có hiệu không phải sao? Nếu không làm sao Lâm Thư có thể đồng ý đi cùng cô đến tiệm cà phê gần nhất ngồi một lúc.

Bối Nhi đã diễn kịch phải diễn nguyên bộ, chân cô thật sự bị trật, Lâm Thư không tiện bỏ lại cô như vậy mà rời khỏi nên đồng ý đi cùng cô đến tiệm cà phê gần đó để đợi người tới đón Bối Nhi.

“Kỳ thật tôi có biết anh.” Dùng ngón tay vén tóc ra phía sau tai, một động tác thể hiện toàn bộ sự dịu dàng đồng thời lại có chút phong tình nói không nên lời.

“A? Không biết Diệp tiểu thư làm sao lại biết tôi?” Lâm Thư là người dịu dàng nhưng cũng là một công tử thế gia, cũng không đơn giản như vậy, trong mắt anh hiện ra sự cảnh giác.

“Gần đây anh và chủ... thiếu gia đang hợp tác, tôi đã thấy anh.” Bối Nhi tự xưng họ Diệp với Lâm Thư, Bối Nhi biết anh ấy sẽ hoài nghi cô, thậm chí điều tra cô, nhưng chuyện cô muốn chính là Lâm Thư điều tra cô.

“Cô đang nói đến Diệp Thần?” Lâm Thư chú ý tới sự thay đổi xưng hô của Bối Nhi lúc trước, trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng càng thêm hoài nghi đây không phải do Diệp Thần hoặc những người khác phái tới tiếp cận anh.

“Ừ.” Nói đến Diệp Thần, sự dịu dàng trên mặt Bối Nhi không còn nữa, sắc mặt còn có chút tái nhợt, giống như đang nghĩ tới chuyện đáng sợ nào đó nhưng vẫn cố chống đỡ.

Bộ dáng này khiến người khác không khỏi tò mò, người con gái này rốt cuộc đã trải qua chuyện gì, đồng thời trong lòng cũng có vài phần thương tiếc.

Vừa lúc người của Diệp Thần tìm được cô, Bối Nhi cử chỉ ưu nhã nói tạm biệt, không chút lưu luyến rời đi.

Cô thực chờ mong lần gặp mặt tiếp theo của bọn họ, lúc ấy toàn bộ thông tin của cô đều sẽ bị Lâm Thư điều tra rất rõ ràng.

Bối Nhi trọ chân nên ở nhà an phận mà xoát hảo cảm của Diệp Thần, chờ đến lúc chân khỏi hẳn, lập tức làm một phần bánh kem đưa cho Lâm Thư, nói là báo đáp anh ấy.

Hai người mới gặp mặt hai lần, kết quả mỗi lần đều đi quán cà phê ngồi nói chuyện phiếm.

Lâm Thư tán gẫu thật sự vô cùng thoải mái, suy cho cùng Bối Nhi lớn lên xinh đẹp, học thức không thấp, hơn nữa những chuyện có hứng thú lại rất tương đồng.

“Vậy hiện tại nguyện vọng lớn nhất của cô là gì?” Lâm Thư không khỏi tò mò, sau khi anh biết thân thế Bối Nhi thì có chút đau lòng, cô gái này thật đáng thương, nhà họ Diệp xuất thân từ hắc đạo, những chuyện dơ bẩn bên trong quá nhiều, đáng thương thì đáng thương nhưng anh còn không biết Bối Nhi có phải có dụng tâm kín đáo hay không?

“Tôi? Tôi... Tôi muốn đi xem thế giới này.” Trên mặt Bối Nhi bao trùm bởi sự khát khao, cô khát vọng tự do đã thật lâu.

Ánh sáng mặt trời chiếu lên gò má trắng mịn của cô, chiếu lên hàng mi tạo thành tầng tầng bóng mờ trên khuôn mặt, khóe môi cong lên, đầy ý cười nhưng lại vô cùng khổ sở, bàn tay đang mở ra ở trên bàn nắm lại, giống như đã bắt được một cái gì đó nhưng cuối cùng lại vô lực mở ra.

“Tôi rất vui khi quen biết được một người bạn như anh, anh là người bạn đầu tiên của tôi đó!” Lúc chia tay Bối Nhi cười vô cùng vui vẻ, nụ cười vui vẻ chân thành trên mặt cảm nhiễm đến Lâm Thư.

“Tôi cũng rất vui vẻ.” Người bạn đầu tiên sao?

Trong lòng Lâm Thư đột nhiên như bị nắm chặt, sự thương tiếc trong lòng không khỏi tràn lan ra ngoài.

Từ nhỏ anh đã được dạy dỗ, phụ nữ, đặc biệt là người phụ nữ của mình, phải yêu thương thật tốt, cho dù là đối mặt với người con gái xa lạ cũng phải lấy ra phong độ thân sĩ của bản thân.

Anh đã từng gặp tính nết được đại gia tộc nuôi nấng như Bối Nhi nhưng không có một người nào giống như cô vậy, giống như gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.

Bối Nhi và Lâm Thư lưu lại phương thức liên hệ, bắt tay rồi từng người rời đi, hai người đều không phát hiện ở nơi xa có người dùng di động ghi chép lại quá trình bọn họ gặp mặt.

Mà mấy thứ này cuối cùng được đặt ở trên bàn Diệp Thần

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 11

Người kéo cô đứng là Lâm Thu.

Bối Nhi cũng không nghĩ sẽ dùng phương pháp cũ kỹ như vậy, nhưng sự thật chứng minh phương pháp này rất có hiệu không phải sao? Nếu không làm sao Lâm Thu có thể đồng ý đi cùng cô đến tiệm cà phê gần nhất ngồi một lúc.

Bối Nhi đã diễn kịch phải diễn nguyên bộ, chân cô thật sự bị trật, Lâm Thu không tiện bỏ lại cô như vậy mà rời khỏi nên đồng ý đi cùng cô đến tiệm cà phê gần đó để đợi người tới đón Bối Nhi.

“Kỳ thật tôi có biết anh.” Dùng ngón tay vén tóc ra phía sau tai, một động tác thể hiện toàn bộ sự dịu dàng đồng thời lại có chút phong tình nói không nên lời.

“À? Không biết Diệp tiểu thư làm sao lại biết tôi?” Lâm Thu là người dịu dàng nhưng cũng là một công tử thế gia, cũng không đơn giản như vậy, trong mắt anh hiện ra sự cảnh giác.

“Gần đây anh và chủ... thiếu gia đang hợp tác, tôi đã thấy anh.” Bối Nhi tự xưng họ Diệp với Lâm Thu, Bối Nhi biết anh ấy sẽ hoài nghi cô, thậm chí điều tra cô, nhưng chuyện cô muốn chính là Lâm Thu điều tra cô.

“Cô đang nói đến Diệp Thần?” Lâm Thu chú ý tới sự thay đổi xưng hô của Bối Nhi lúc trước, trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng càng thêm hoài nghi đây không phải do Diệp Thần hoặc những người khác phái tới tiếp cận anh.

“Ừ.” Nói đến Diệp Thần, sự dịu dàng trên mặt Bối Nhi không còn nữa, sắc mặt còn có chút tái nhợt, giống như đang nghĩ tới chuyện đáng sợ nào đó nhưng vẫn cố chống đỡ.

Bộ dáng này khiến người khác không khỏi tò mò, người con gái này rốt cuộc đã trải qua chuyện gì, đồng thời trong lòng cũng có vài phần thương tiếc.

Vừa lúc người của Diệp Thần tìm được cô, Bối Nhi cử chỉ ưu nhã nói tạm biệt, không chút lưu luyến rời đi.

Cô thực chờ mong lần gặp mặt tiếp theo của bọn họ, lúc ấy toàn bộ thông tin của cô đều sẽ bị Lâm Thu điều tra rất rõ ràng.

Bối Nhi trọ chân nên ở nhà an phận mà xoát hảo cảm của Diệp Thần, chờ đến lúc chân khỏi hẳn, lập tức làm một phần bánh kem đưa cho Lâm Thu, nói là báo đáp anh ấy.

Hai người mới gặp mặt hai lần, kết quả mỗi lần đều đi quán cà phê ngồi nói chuyện phiếm.

Lâm Thu tán gẫu thật sự vô cùng thoải mái, suy cho cùng Bối Nhi lớn lên xinh đẹp, học thức không thấp, hơn nữa những chuyện có hứng thú lại rất tương đồng.

“Vậy hiện tại nguyện vọng lớn nhất của cô là gì?” Lâm Thu không khỏi tò mò, sau khi anh biết thân thế Bối Nhi thì có chút đau lòng, cô gái này thật đáng thương, nhà họ Diệp xuất thân từ hắc đạo, những chuyện dơ bẩn bên trong quá nhiều, đáng thương thì đáng thương nhưng anh còn không biết Bối Nhi có phải có dụng tâm kín đáo hay không?

“Tôi? Tôi... Tôi muốn đi xem thế giới này.” Trên mặt Bối Nhi bao trùm bởi sự khát khao, cô khát vọng tự do đã thật lâu.

Ánh sáng mặt trời chiếu lên gò má trắng mịn của cô, chiếu lên hàng mi tạo thành tầng tầng bóng mờ trên khuôn mặt, khóe môi cong lên, đầy ý cười nhưng lại vô cùng khổ sở, bàn tay đang mở ra ở trên bàn nằm lại, giống như đã bắt được một cái gì đó nhưng cuối cùng lại vô lực mở ra.

“Tôi rất vui khi quen biết được một người bạn như anh, anh là người bạn đầu tiên của tôi đó!” Lúc chia tay Bối Nhi cười vô cùng vui vẻ, nụ cười vui vẻ chân thành trên mặt cảm nhiễm đến Lâm Thu.

“Tôi cũng rất vui về.” Người bạn đầu tiên sao?

Trong lòng Lâm Thu đột nhiên như bị nắm chặt, sự thương tiếc trong lòng không khỏi tràn lan ra ngoài.

Từ nhỏ anh đã được dạy dỗ, phụ nữ, đặc biệt là người phụ nữ của mình, phải yêu thương thật tốt, cho dù là đối mặt với người con gái xa lạ cũng phải lấy ra phong độ thân sĩ của bản thân.

Anh đã từng gặp tính nô được đại gia tộc nuôi nhốt như Bối Nhi nhưng không có một người nào giống như cô vậy, giống như gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.

Bối Nhi và Lâm Thu lưu lại phương thức liên hệ, bắt tay rồi từng người rời đi, hai người đều không phát hiện ở nơi xa có người dùng di động ghi chép lại quá trình bọn họ gặp mặt.

Mà mấy thứ này cuối cùng được đặt ở trên bàn Diệp Thần

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 12

Editor: QR - diendanlequydon

Bối Nhi đương nhiên sẽ không chỉ làm bánh kem cho Lâm Thu, cô cũng làm một phần cho Diệp Thần, hơn nữa khi lướt nhìn qua hình dáng càng thêm tinh xảo, dụng tâm.

Nhưng mà khi cô cầm theo bánh kem đi vào văn phòng, phát giác không khí có chút không thích hợp, không khỏi cảm thấy vài phần áp lực, phía sau còn ần ần đồ mồ hôi lạnh cả người.

“Chịu trở lại rồi sao?” Diệp Thần đưa lưng về phía cô, đôi tay đút vào túi quần tây.

“Dạ? Chủ nhân, tôi làm bánh kem cho ngài.” Bối Nhi có chút không rõ ý tứ của Diệp Thần, sau khi đặt bánh kem ở trên bàn, đứng quy quy củ củ giống như trẻ con làm sai bị răn dạy.

“Chính cô tự mình xem đi.” Một lúc lâu sau, Diệp Thần mới xoay người lại, ánh mắt lạnh băng như đao, ý hắc bảo Bối Nhi tự mình xem ảnh chụp trên bàn.

Cầm lấy ảnh chụp, phát hiện người chụp ảnh thật biết tìm góc độ, nhìn qua từng tấm từng tấm giống như cô và Lâm Thu đang tán tỉnh nhau, tấm cuối cùng còn vô cùng giống như đang hôn môi.[QR][diendanlequydon]

Đầu óc Bối Nhi nhanh chóng vận chuyển, xem ra người theo dõi cô không chỉ có người của Diệp Thần, có lẽ còn có những người bạn giường khác của Diệp Thần nữa, nếu không hà tất phải tìm người chụp ra chứng cứ giống như cô đang “hồng hạnh xuất tường” như vậy, ngoại trừ những người bạn giường không an phận khác của Diệp Thần, cô cũng không thể nghĩ được còn có người nào sẽ chú ý đến một tính nô nho nhỏ như cô. Còn lý do rất đơn giản, thời gian Diệp Thần lưu lại ở chỗ cô đã lâu lắm rồi, lâu đến mức bọn họ bắt đầu hoảng loạn.

“Chủ nhân, tôi chỉ là đi cảm tạ ơn cứu mạng của Lâm Thu.” Bối Nhi lắc đầu, vội vội vàng vàng giải thích, đôi mắt rung rung nhìn Diệp Thần, giống như không thể tin được người nam nhân này còn có thể hoài nghi sự trung thành của cô đối với anh.

“Tôi thấy cô là muốn tìm người che chở có phải không? Cô cũng không nghĩ xem cô là tính nô của Diệp Thần tôi, cô cảm thấy Lâm Thu sẽ coi trọng cái giày rách như cô hay sao, hả?” Ngón tay thon dài xinh đẹp của Diệp Thần nâng cằm Bối Nhi lên, giọng điệu lạnh băng nói những lời như đâm vào lòng cô.

Trong nhiều năm như thế, đây là câu nói dài nhất mà Diệp Thần nói với Bối Nhi. Đáng tiếc mỗi một chữ trong những lời này đều giống như một thanh đao nhọn, mỗi một đao đều cắm vào ngực Bối Nhi.[QR][diendanlequydon]

Làm sao anh có thể hoài nghi cô? Làm sao có thể?

Suốt 5 năm, cảm tình của cô đối với anh thật phức tạp, có trung tâm, có sợ hãi, cũng từng có ái mộ. Cô cho rằng chỉ cần đối với anh thật tốt, nói không chừng ngày nào đó anh có thể hơi chút thương tiếc cô, đối cô dịu dàng hơn một chút. Cô không cầu Diệp Thần có cảm tình gì với cô, chỉ cầu có thể an an ổn ổn mà sinh sống qua ngày.

Sự dịu dàng cô nhận được mấy ngày này làm lòng cô bốc cháy lên niềm hy vọng, đáng tiếc có câu nói là “tiệc vui chóng tàn”.

“Tôi không có, ngài phải tin tưởng tôi!” Bối Nhi dùng sức hô lên một câu này, nước mắt trên khóe mắt cuối cùng rơi xuống xuống, xẹt qua tay Diệp Thần.

“Vì cái gì tôi phải tin tưởng cô? Nếu cô đã bị người khác chạm vào, tôi cũng không cần cô.” Diệp Thần thu tay mình lại, còn dùng khăn tay lau lau, rồi mới dùng vẻ mặt không thêm để ý ném chiếc khăn tay được chế tác tinh mỹ xuống đất.

Cả người Bối Nhi như bị rút hết sức lực, ngã ngồi trên mặt đất, trong thân thể của cô đột nhiên xuất hiện sự tuyệt vọng, loại tuyệt vọng này thậm chí ảnh hưởng tới cả linh hồn của cô, làm cả người cô mất đi tri giác.

Diệp Thần nhìn thấy bộ dáng này của Bối Nhi, lại một lần nữa nhớ tới người con gái trong trí nhớ kia, trong lòng hơi co rút đau đớn, anh phân không rõ là đối với người trong trí nhớ hay là đối với Bối Nhi lúc này.

Anh thống hận loại cảm giác này, như là sẽ mất đi cái gì đó không tìm về được.

Anh không tha thứ cho Bối Nhi ở bên cạnh anh nhưng trong lòng lại có suy nghĩ bí mật khác, anh cho rằng chuyện này bắt quá chỉ là thiếu một bạn giường tương đối an phận ngoan ngoãn mà thôi.

“Nhưng mà tôi cũng sẽ không cứ vậy nhường cô đi.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 13

Lúc Lâm Thu trở lại Đê Hào đã là nửa đêm, anh có chút mệt mỏi, nói lỏng cả vạt trên cổ, quản lý thương nghiệp của nhà họ Lâm lâu như vậy, anh vẫn có chút không thích việc xã giao, không thích sự dơ bẩn và dối trá dưới chốn phồn hoa kia.

“Thiếu gia, người của nhà họ Diệp đưa tới. ừm, một phần lễ vật.” Giám đốc khách sạn vừa nhìn thấy Lâm Thu, vội vàng đi lại, báo cáo chuyện này nhưng mà vẻ mặt có chút khó xử.

“Là Diệp Thần?” Lâm Thu nhíu mày, nghĩ tới cô bé đã gặp hôm nay, từ xưa đến nay, anh không thích tác phong của nhà họ Diệp, sau khi gặp Bối Nhi lại càng thêm chán ghét.

“Dạ, nhưng mà... Người anh ta phái tới nói muốn thiếu gia tự mình đi xem phần lễ vật này.” Giám đốc âm thầm chửi thầm cấp trên của mình, chính mình không dám tới nói chuyện này lại đẩy lên trên người ông, vạn nhất thiếu gia nổi giận thì làm sao bây giờ?

“Lễ vật đâu?” Anh đoán có lẽ là phụ nữ hay là đàn ông linh tinh, đi đến thành phố S chưa được một tháng đã bị nhiều người tặng vài người phụ nữ, đàn ông nghe nói là cực phẩm, anh còn vì thế mà từng nổi giận, trách phạt người phụ trách khách sạn cái gì cũng dám thu.

Nhưng mà nhà họ Diệp ở thành phố S chính là bọn rần rộc, lúc này lại muốn hợp tác với nhà họ Diệp, anh là người nhà họ Lâm cũng không tiện đắc tội với bọn họ, có lẽ vì nguyên nhân này nên người của khách sạn không tiện cự tuyệt “Lễ vật” của Diệp Thần.

“Dạ... Ở bên này.” Giám đốc dẫn Lâm Thu đến cái phòng đó, mở cửa rồi lập tức rời đi.

Phòng này cách phòng của anh không xa, giám đốc vô cùng tri kỷ mở đèn lên, anh cứ thế đi vào, lập tức thấy một cái hộp thật lớn đặt ở trên mặt đất, phía trên còn cột dây lụa màu hồng.[QR][diendanlequydon]

Lâm Thu thật không biết vì cái gì mà thành phố S đều thích kiểu cách này, tặng người thì tặng người, mỗi lần đều phải dùng hộp quà để nguy trang. Không kiên nhẫn đi lên, kéo sợi dây lụa, mở nắp hộp ra, liếc nhìn một cái lập tức kinh ngạc đến ngây người.

Bên trong đúng là người buổi chiều mới nói chuyện phiếm với anh, Bối Nhi, nhưng mà khiếp sợ nhất lại là bộ đồ hóa trang trên người Bối Nhi.

Đôi mắt Bối Nhi bị mảnh vải màu đen che lại, trong miệng nhét một cái nút, trên người mặc một bộ đồ hầu gái, tay chân đều bị cột lại, bộ trang phục hầu gái liền quần này cái gì đều có, nhìn qua che đến kín mít, võ trang đến cổ, lại làm người khác không khỏi có cảm giác muốn hung ác xé nát quần áo của cô, rồi mới mạnh mẽ chơi cô đến chết.

Lâm Thu thật sự không rõ cách làm của Diệp Thần, theo như điều tra của anh, trong khoảng thời gian này, hình như Diệp Thần rất thích Bối Nhi.

Chẳng lẽ là bởi vì chuyện chiều nay?

“Ừm...” Tiếng rên rỉ suy yếu đánh của Bối Nhi gây vấn đề tự hỏi của Lâm Thu, Lâm Thu vội vàng cởi bớt dây trói trên người của cô, ôm cô đặt lên trên giường.

“Lâm... Lâm Thu?” Đôi mắt Bối Nhi bị ánh sáng kích thích phát đau, trước khi nhắm mắt mơ mơ hồ hồ thấy Lâm Thu, có chút không xác định.

“Là tôi.”

Tiếng nói vô cùng dịu dàng trấn an cảm xúc sợ hãi của Bối Nhi, Lâm Thu là người bạn chân chính đầu tiên của Bối Nhi, thấy người bạn đặc biệt này, Bối Nhi nắm lấy Lâm Thu, cất tiếng khóc lớn.

Lâm Thu có chút xấu hổ, anh bị nắm chặt lấy, có chút luống cuống tay chân, đây vẫn là lần đầu tiên anh gặp được tình huống như vậy, lại không thể rời đi.

lấy khăn giấy, đành phải dùng bộ tây trang sang quý của mình cho Bối Nhi lau nước mắt, nhẹ nhàng dỗ dành Bối Nhi nói ra hết chuyện này là như thế nào.

“Mọi chuyện... nắc... Chính là như vậy... nắc...” Bối Nhi dứt quãng nói rõ nguyên nhân, cô là tính nết bị tẩy não, trạng thái bây giờ của cô chính là bị vứt bỏ, giống như thú con không nhà để về, nắm chặt sợi rơm duy nhất có thể khiến mình cảm thấy an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 14: Thiếu

Editor: QR - diendanlequydon

Dần dần Bối Nhi cũng không chế được cảm xúc, nằm ở trong lòng ngực Lâm Thu có chút mơ màng sắp ngủ.

Lâm Thu cầm lấy máy bàn, định gọi nữ phục vụ đến, thay quần áo lau mình cho Bối Nhi, như vậy sẽ dễ dàng nghỉ ngơi hơn nhưng mà Bối Nhi lại kéo Lâm Thu lại.

“Tôi không muốn bị người khác thấy bộ dạng này của tôi!” Trong mắt Bối Nhi tràn ngập sự khẩn cầu.

“Xảy ra chuyện gì?” Lâm Thu ôn tồn hỏi, hoàn toàn không có cảm xúc không kiên nhẫn.

Bối Nhi cắn cắn môi, cô cắn bản nói không nên lời, vì vậy cô cời bao tay, trước mặt Lâm Thu từng chút từng chút một cời bộ váy hầu gái ra .

Vốn dĩ váy hầu gái được thiết kế để tăng tính thú, chỉ cần rút dây áo phía trước, lập tức có thể dễ dàng cời ra, Lâm Thu chưa kịp ngăn cản, cả người Bối Nhi đã trần trụi.

Vốn dĩ Lâm Thu cho rằng Bối Nhi muốn sắc dụ anh, anh còn đang thất vọng vì nhìn lầm người, không nghĩ tới lại là thấy hình ảnh như vậy.

Khắp nơi trên người Bối Nhi đều là vết roi ngang dọc đan xen, có vết còn có vết máu khô thậm chí còn có chút sắp động lại. Thân mình trắng nõn đối lập với vết roi đỏ tươi có loại mỹ cảm muốn làm nhức, Lâm Thu không có cách nào tưởng tượng nổi trước khi Bối Nhi bị đưa tới đây đã trải qua chuyện gì.

“Cô...” Bộ dạng này, đối lại là anh cũng không muốn bị người khác nhìn thấy.

“Lâm Thu, có phải rất xấu, rất bẩn hay không?” Giọng nói của Bối Nhi có chút thê lương, thậm chí Lâm Thu còn nghe ra một chút tử khí, giống như anh mà gặt đầu, Bối Nhi thật sự sẽ không còn ý chí muốn sống.[QR][diendanlequydon]

“Không, tôi không có cảm thấy cô xấu, cũng không có cảm thấy cô bẩn.” Anh tránh miệng vết thương, nhẹ nhàng ôm cô gái còn rất trẻ tuổi này, từ khi anh gặp được cô gái này, trong lòng không ngừng cảm thấy đau đớn.

“Thật sự?” Giống như bắt lấy một tia hi vọng, Bối Nhi gất gao nhìn chăm chăm vào đôi mắt Lâm Thu, cô muốn một câu trả lời chân thật.

“Đúng vậy.” Anh vô cùng chân thành gật đầu. Lâm Thu nhìn thấy nụ cười đầu tiên của cô trong đêm nay, trong lòng cuối cùng cũng thở dài nhẹ nhõm: “Tôi tìm người bôi thuốc cho cô nhé?”

“Không, không cần!” Bối Nhi vẫn vô cùng bài xích việc bị người khác thấy, vô cùng đáng thương nhìn Lâm Thu: “Thân thể của tôi có bôi thuốc cũng không có bao nhiêu tác dụng, cứ để như vậy đi.”

“Tôi dẫn cô đi tắm rửa nhé?” Lâm Thu nhớ tới báo cáo, thật sự có bôi thuốc đối với Bối Nhi thật sự không có bao nhiêu hiệu quả, hơn nữa bây giờ cô vô cùng không có cảm giác an toàn, không chịu rời khỏi anh, đành phải gọi điện thoại, kêu người mua một bộ quần áo và một ít thuốc bôi rồi bế Bối Nhi vào phòng tắm.

Nhưng mà nhân viên thật sự cho là đúng, lại dám sắp xếp phòng cho các cặp đôi yêu nhau, khắp nơi trong phòng tắm vậy đầy cánh hoa hồng, ánh đèn cũng là sắc màu ấm áp, ái muội.

Mặt Bối Nhi hơi đỏ nhưng thấy Lâm Thu vẫn rất dịu dàng cũng từ từ chậm rãi thả lỏng, dù sao cũng là thẳng thắn thành khăn gặp nhau, cũng không có gì cả.

Không nghĩ tới Lâm Thu cũng xấu hổ khản trương, ngay từ đầu anh không hề nghĩ đến phương diện nào đó, nhưng mà hiện tại mỹ nhân trong ngực, không khí lại ái muội, không nghĩ đến cũng không được, bây giờ trong đầu anh tất cả đều là hình dáng thân thể trần trụi tràn đầy vết roi của Bối Nhi, nghĩ đến mức phía dưới cũng không biết xấu hổ mà cứng lên.

Một bên mặc niệm “sắc tức thị không, không tức thị sắc”, không thể nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi cửa, một bên giúp Bối Nhi lau mình, toàn bộ quá trình quý dị mà trầm mặc.

Bối Nhi trộm nhìn biểu cảm nghiêm túc của Lâm Thu, trong lòng có chút lo sợ bất an, không biết Lâm Thu có phải cảm thấy cô phiền phức hay không?

Không biết từ lúc nào trên giường có thêm một bộ áo ngủ và thuốc bôi, váy hầu gái đã bị cầm đi rồi.

Lâm Thu đặt Bối Nhi lên trên giường mềm nhẹ, bắt đầu bôi thuốc cho cô.

Ngón tay dịu dàng nhưng có lực của người đàn ông di chuyển trên da thịt mềm mại, thuốc bôi mát lạnh và ngón tay nóng bỏng đồng thời kích thích, Bối Nhi phát hiện bản thân lại nổi lên tình dục.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 15

Cũng may là chỉ bôi thuốc phần lưng, Bối Nhi có thể vui mặt vào trong gối đầu mềm xốp, che lại khuôn mặt đang đỏ bừng, đè nén dục vọng muốn lớn tiếng rên rỉ.

“Quay người lại.” Giọng nói trầm thấp, từ tính của Lâm Thu mang theo sự ảm nẫn, ánh mắt càng ngày càng trầm xuống, ngay cả ngón tay cũng khẽ run rẩy.

Bối Nhi nghe lời xoay người, cô nhắm mắt lại, không dám nhìn thẳng Lâm Thu nên cũng bỏ lỡ, không phát hiện Lâm Thu đã bốc lên dục vọng.

“Xong rồi, mặc quần áo vào.” Lâm Thu cầm quần áo đưa cho Bối Nhi rồi lập tức xoay người, cố gắng áp chế dục vọng của chính mình, nhưng mà nghe thấy âm thanh mặc quần áo sột sột soạt soạt phía sau lưng, dục vọng không những không áp chế được ngược lại còn tăng thêm.

Quần áo khách sạn đưa tới là một cái váy ngủ màu trắng bình thường, nhưng mà mặc ở trên người Bối Nhi ngược lại tăng thêm vài phần yếu kiều nhu nhược, càng thêm chọc người triu mến.

Giống như muốn chạy trốn khỏi những chuyện xấu hổ như vậy, Bối Nhi lấy cớ muốn đi vệ sinh, đi vào phòng tắm.

“Lâm... Lâm Thu, có một việc...” Không bao lâu, Bối Nhi lại mở miệng gọi Lâm Thu, giọng nói rất nhỏ, Lâm Thu nghe thấy sự khó xử bên trong.

“Sao?” Anh bước vào, cố gắng không nhìn vào Bối Nhi, cúi đầu lại thấy bàn tay nhỏ trắng nõn đang kéo tây trang sậm màu, trong nháy mắt Lâm Thu chợt hoảng thần, muốn đem đôi tay này để... ở trên người mình, không biết như vậy có thể càng thêm mê người hay không?

“Diệp Thần, um, anh ấy... Nhét... Ở bên trong... Quá sâu, tôi lấy không ra...” Bối Nhi chảy mồ hôi đầy đầu, có mấy từ cô không thể nói ra được, chỉ là một câu giải thích ngắn ngủn cũng khiến cho cô cảm thấy vô cùng thẹn thùng, câu cuối cùng còn mang theo sự nức nở.

Lâm Thu vừa nghe đã hiểu rõ, đi vào phòng tắm.

Bối Nhi ngồi ở trên nắp bồn cầu, không biết làm sao, thấy Lâm Thu vào, vội vội vàng vàng quay đầu đi, áo ngủ mới mặc vào cũng đã nhăn nhoe lộn xộn, lộ ra cái háng trắng tinh, bộ dáng giống như mới bị người chà đạp.

Lâm Thu cảm thấy Bối Nhi chính là người mà ông trời phái tới tra tấn anh, đêm nay dục vọng của anh tăng lên hạ xuống rất nhiều lần, không dễ dàng mới vừa bình ổn được, lập tức lại gặp loại chuyện này, trong mắt Lâm Thu mang theo vài phần nguy hiểm, có chút âm u nghĩ ‘Bối Nhi vốn dĩ chính là Diệp Thần đưa cho anh, vì sao anh lại không quang minh chính đại muốn Bối Nhi’.[QR][diendanlequydon]

“Mở chân ra.” Đứng ở trước mặt Bối Nhi, từ góc độ này của anh có thể nhìn thấy rõ ràng bộ ngực của Bối Nhi dù không mặc nội y nhưng vẫn đứng thẳng như cũ, hít một hơi thật sâu, tự nói với chính mình không thể lại dọa cô gái này.

Bối Nhi cọ tới cọ lui, mở chân ra một chút, nhưng người đàn ông rất không vừa lòng Bối Nhi cứ kéo dài, trực tiếp mở hai chân cô ra theo hình chữ M, mui chân để ở bên cạnh bồn cầu, tay cô đặt ở chỗ mắt cá chân.

“Tự mình giữ chặt, như vậy tôi mới có thể lấy đồ vật bên trong ra.”

Bối Nhi nghe lời ôm lấy chân mình, sắc mặt của người đàn ông rất nghiêm túc, nghiêm túc đến mức Bối Nhi cảm thấy lúc này bản thân cô nghĩ đến những chuyện đó đều vũ nhục người đàn ông trước mắt này.

Chỉ có thể nói, cô bé này quá ngốc.

Tiểu huyết của Bối Nhi sạch sẽ không hề có lông, môi âm hộ thật dày giống như cái bánh mỳ nhân thịt, che chắn kín mít cảnh sắc bên trong, ngón tay anh nhẹ nhàng mở ra, lộ ra viên trân châu nhỏ bên trong và tiểu huyết phía dưới.

Lâm Thư sát lại gần, hô hấp nhột nhột đánh vào chỗ mẫn cảm nhất, một ngón tay đi vào dò xét, tỉ mỉ sờ soạng vách ngăn rất chặt bên trong, không bao lâu tiểu huyết mẫn cảm đã tiết ra một dịch, làm ngón tay càng dễ dàng đi vào trong chỗ sâu nhất.

Không biết có phải ảo giác của cô không, thỉnh thoảng Bối Nhi cảm thấy ngón tay kia có chứa chút khiêu khích, khẽ trêu đùa tiểu huyết của cô, nhưng mà sắc mặt của người đàn ông này luôn nghiêm túc trước sau như một, nhìn không ra một tia tình dục nào.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tôi I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 16

Editor: QR - diendanlequydon

“Tìm được rồi nhưng mà một ngón tay lấy không ra, tôi cho thêm một ngón nữa vào được không?” Trong mắt người đàn ông hiện lên một tia giảo hoạt, nhìn cô gái bị ngón tay của anh trêu đùa, mặt đỏ tai hồng, ánh mắt mê ly.

“A?” Bối Nhi có chút khó xử, chẳng lẽ muốn cô nói được, anh tiến vào hai ngón tay đi.

“Được không?” Ngón tay Lâm Thư ngừng động tác bên trong, một hai phải đợi Bối Nhi cho một câu trả lời.

“... Được... A...” Mới nói một chữ được, người đàn ông đã gấp không chờ nổi mà xâm nhập hai ngón tay vào, Bối Nhi không kịp phòng bị, kêu lên một tiếng, người đàn ông nghe được tiếng rên uyển chuyển kia, phía dưới sưng đau, hận không thể lập tức nuốt cô.

Lúc lấy được khiêu đàn (một loại dụng cụ sắc tình) ra, toàn thân hai người đều đầm mồ hôi, người đàn ông cảm trên tay cái khiêu đàn đáng giận kia, bên trên đều là mật dịch của Bối Nhi.

“Nước của cô thật nhiều.” Người đàn ông không có ý tốt trêu đùa, vuốt tay cảm khiêu đàn đến trước mặt Bối Nhi.

“Anh... Tôi...” Đáng thương cho Bối Nhi đơn thuần căn bản theo không kịp suy nghĩ của người đàn ông này, cô còn tưởng rằng cứ như vậy kết thúc, lại không biết người đàn ông đã sớm nổi lên dục vọng với cô, không định buông tha cho cô.

“Cô đã được giải quyết, vậy thì giải quyết cho tôi đi!” Người đàn ông đứng lên, phía dưới bụng rõ ràng đã dựng lên một cái lều trại nhỏ, cho dù cách quần cũng có thể cảm nhận được sự bùng nổ tình dục của người đàn ông này.[QR][diendanlequydon]

Lâm Thư cởi quần của mình ra, kéo quần lót xuống, dương vật gấp không chờ nổi nhảy ra, hướng về phía Bối Nhi, gật đầu thị uy.

“Ngaoan, sờ nó.” Cô có chút trợn mắt há mồm, nhìn dương vật của anh, trong lòng anh có một ít tự hào, cảm tay của cô đặt lên nó, dương vật giật giật muốn cô trước tiên hãy giải tỏa dục vọng cho nó.

Vốn dĩ Bối Nhi vẫn luôn cho rằng dương vật của Diệp Thần đã rất lớn, cô đã từng xem qua AV, dương vật của Diệp Thần cũng không thua gì đàn ông Châu Âu, không nghĩ tới dương vật của Lâm Thư cũng hùng tráng như vậy.

Không giống với dương vật to lớn đậm màu của Diệp Thần, màu của Lâm Thư là hồng nhạt do không thường xuyên sử dụng, vừa thô lại thẳng, có mùi tanh nhàn nhạt, không tính khó ngửi, mâu thuẫn trong lòng Bối Nhi giảm bớt một chút.

Một bàn tay kéo bao da quy đầu bao trùm dương vật to lớn ra, lòng bàn tay non mềm ma sát vào lỗ nhỏ, một cái tay khác nắm lấy dương vật, di chuyển lên xuống, thỉnh thoảng còn trêu chọc, ép hai túi trứng lại.

“A... Ừm... Dùng sức một chút, bé yêu...” Hơi thở của người đàn ông thô nặng, trong miệng phát ra tiếng rên rỉ thoải mái, âm thanh trầm thấp khàn khàn tràn ngập từ tính nổ tung bên tai Bối Nhi, ánh mắt thâm thúy nhìn Bối Nhi.

Bối Nhi bị nhìn, cả người không được tự nhiên, người đàn ông này thật sự quá gợi cảm, gợi cảm đến mức cô không thể không được muốn nhào lên.

Cô nghĩ nghĩ rồi cúi sát vào dương vật, vươn đầu lưỡi liếm liếm đỉnh lỗ nhỏ, liếm hết chất lỏng mới vừa chảy ra phía trên, để lại nước bọt của mình.

“A... Ừm... Tiểu phôi đàn, định quyến rũ tôi sao?” Ngăn lại cô gái đang muốn há miệng, khẩu giao cho mình, cong lưng, nhẹ nhàng hôn lên khóe miệng của cô gái: “Chờ sau này cô khỏe lại sẽ có cơ hội, bây giờ để tôi thoải mái một chút, nghe lời.”

Cho tới tận bây giờ, tuy rằng chỉ từng tiếp xúc với một người đàn ông là Diệp Thần nhưng đã lưu lại bóng ma rất sâu trong cô, khiến cô cho rằng đàn ông đều chỉ coi trọng dục vọng của chính mình, sẽ không bận tâm đến cảm nhận của phụ nữ, nhưng mà Lâm Thu hoàn toàn không giống.[QR]
[diendanlequydon]

Anh ấy vẫn luôn đối xử dịu dàng với cô, cũng chính sự dịu dàng của anh đã kéo cô thoát khỏi bóng đêm.

Cô nghĩ gặp được một người như vậy là hạnh phúc cả đời của cô.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 17

Cuối cùng Lâm Thu vô cùng đơn thuần ôm cô ngủ một giấc, cho dù dương vật của anh kiên quyết đỉnh ở mông của cô cả một đêm, anh cũng không động vào cô.

Ngày hôm sau, khi cô tỉnh ngủ, Lâm Thu đã không còn ở đây nữa, mép giường để một bộ quần áo cùng với một tờ giấy.

Nội dung trên tờ giấy đại ý là anh có chút việc cần xử lý, giữa trưa sẽ trở về ăn cơm với cô, rồi buổi tối lên máy bay, anh đưa cô về thành phố H.

Bối Nhi mỉm cười, cô không ngại đi theo Lâm Thu nhưng mà cô không định từ tính nết của người đàn ông này biến thành tính nết của một người đàn ông khác, cô còn phải hoàn thành tâm nguyện của nguyên chủ, còn phải làm nhiệm vụ.

Lâm Thu mặt không đổi sắc tiến hành hợp tác với Diệp Thần, định ra hướng đi sơ bộ trong tương lai giao cho người phụ trách ở thành phố S. Vốn dĩ anh phải chờ tới khi phương án kỹ càng tỉ mỉ được làm ra sau đó mới quay về thành phố H nhưng đây là nơi khiến Bối Nhi đau khổ mà anh lại để ý Bối Nhi, buổi sáng hôm nay anh đã nghĩ kỹ rồi, anh định hôm nay sẽ chấm dứt tất cả, đưa Bối Nhi quay về thành phố H, bảo hộ cô dưới cánh chim của mình.

“Không biết Lâm tổng có vừa lòng với lễ vật tôi hôm qua không?” Diệp Thần nhìn Lâm Thu, khó chịu thật lâu, với bản lĩnh của hắn làm sao không nhìn ra Lâm Thu thất thần, rõ ràng chính là vì tiểu tính nết của hắn mới phân tâm, giọng nói lúc này tràn đầy ác ý, không biết là muốn đá thương người hay là muốn che dấu sự hối hận trong lòng.

“Tôi rất vừa lòng.” Lâm Thu nhếch môi, gằn từng chữ một, chỉ sợ ngay cả Diệp Thần cũng không biết trong mắt mình có bao nhiêu ghen ghét đi, nhưng mà đáng tiếc, Bối Nhi là do chính hắn muốn tặng cho anh, anh cũng sẽ không ngu ngốc giống như hắn.

Người khác chỉ cảm thấy hai người không hổ là xuất thân từ những thế gia lớn, chỉ một cái bắt tay ngắn ngủn, trong ánh mắt mang theo ánh lửa, khí thế giữa hai bên không kém chút nào, nhưng mà vì sao vẫn cảm thấy Diệp tổng luôn có chút yếu thế nhỉ.

Nguyên chuyển từ chối lời mời lưu lại ăn cơm của Diệp Thần, anh tươi cười đắc ý, nói một câu không tiện liền rời đi, để lại một mình Diệp Thần đứng ở nơi đó.

Một lúc lâu sau, Diệp Thần mới nặng nề đánh một quyền lên tường.

“Bối Nhi, thân thể thế nào rồi?” Lâm Thu rất tự nhiên ngồi ở bên cạnh Bối Nhi, cầm ly nước duy nhất ở trên bàn uống một ngụm.

“Ai ai, đó là...” Câu nói còn lại bị nuốt vào khi thấy ý cười có điểm xấu xa của Lâm Thu, sao cô lại cảm thấy Lâm Thu trước mắt và Lâm Thu cô vốn quen biết không giống nhau, nhưng vì sao lại có cảm giác càng thêm gọi cảm, chỉ là một ánh mắt cũng thuận lợi khiến cô đỏ mặt.

“Anh đã đặt vé máy bay, đêm nay chúng ta sẽ quay về thành phố H được không?” Anh gấp không chờ nổi muốn đưa cô gái bé nhỏ này gia nhập hoàn toàn vào phạm vi thế lực của mình, ngay từ đầu chỉ là bảo trì cảnh giác với người con gái này, rồi sau đó là đau lòng và thương thức, đến tận tối hôm qua khi dục vọng của anh bị gọi lên, anh không biết anh đối với cô có bao nhiêu cảm tình nhưng ít ra hiện tại anh muốn bảo vệ cô.

“Anh... Anh, có phải muốn tôi trở về với anh để làm tính nết của anh hay không?” Nhìn vào đôi mắt Lâm Thu, cô biết chính mình không có lựa chọn nhưng mà cô vẫn chọn nói ra thắc mắc của mình, chẳng sợ sẽ lại một lần bị vứt bỏ.

“Không, trở về thành phố H với anh, em có thể làm những điều mình muốn, anh sẽ không cảm tù em.” Người đàn ông giải thích rất nghiêm túc, trong lòng anh chính là nghĩ như vậy.[QR][diendanlequydon]

“Thật sự?” Bối Nhi có chút không thể tin được.

“Đúng, tin tưởng anh, được không?”

“... Được.”

Lâm Thư, em đã trải qua những chuyện tàn khốc nhất, là anh cho em một chút hy vọng, em hy vọng anh sẽ không phải là người đánh vỡ niềm hy vọng này.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 18

Editor: QR - diendanlequydon

Ba năm sau.

“Tiểu thư Lâm Bối Nhi, xin hỏi một chút, linh cảm của cô cho thiết kế mới nhất trong series『u ám và hy vọng』là gì?” Một vị phóng viên cầm bút ghi âm phỏng vấn, camera đối diện với Bối Nhi, cô đã thay đổi rất nhiều.

Vốn dĩ Bối Nhi luôn có dáng vẻ sợ hãi rụt rè hơn nữa do bị giam cầm một thời gian quá lâu, khí chất luôn có sự u buồn nhưng hiện tại giống như đã thay đổi thành một người khác, toàn thân phát ra sự tự tin chói mắt, ăn mặc cũng càng tinh tế hơn so với quá khứ, trong lúc giờ tay nhắc chân tản ra phong vị người phụ nữ thành thực, một cái nhíu mi, một nụ cười cũng vũ mị động lòng người, ngay cả nữ phóng viên cũng bị mê đảo đến choáng váng.

“『U ám』 kỳ thật là một đoạn ký ức tôi đã trải qua, cũng giống như tên chính là sự u ám, nghĩ lại mà kinh sợ. 『Hy vọng』 là sự may mắn lớn nhất của cuộc đời tôi. Sau khi trải qua đoạn thời gian kia, tôi may mắn gặp được một người, anh ấy không chê tôi, cho tôi ấm áp và hy vọng, đưa tôi thoát khỏi bóng tối, tôi có thể có thành tựu ngày hôm nay cũng là nhờ có sự giúp đỡ của anh ấy.” Trên mặt Bối Nhi có thương cảm khi nghĩ về quá khứ nhưng càng có sự hạnh phúc.

“Vậy cô có thể nói một chút tình huống cụ thể hay không?” Tuy rằng hỏi vấn đề liên quan đến đời tư nhưng cô thật sự rất muốn bắt quái một chút chuyện xưa của nữ thần nha.

“Chuyện này là chuyện cá nhân, có thể đổi một câu hỏi khác được không?” Bối Nhi hơi nhíu mày, không nhanh không chậm tránh đi vấn đề này, thần thái tự nhiên, hào phóng lại khéo léo.[QR][diendanlequydon]

“Vậy hiện tại tiểu thư Lâm Bối Nhi vẫn độc thân hay là...?” Phóng viên cũng hối hận khi làm nữ thần nhớ lại chuyện cũ, cặp chân mày nhíu chặt quả thực làm người ta thương tiếc đến tan nát cõi lòng, nếu không phải cô có giới tính bình thường cũng muốn nhào lên.

“Chuyện này thì tôi có thể trả lời, hiện tại tôi đã có vị hôn phu.” Vừa nói vừa vuốt ve chiếc nhẫn ở ngón giữa tay trái, kiểu dáng của nhẫn tuy đơn giản nhưng những phóng viên kiến thức rộng rãi chỉ cần liếc mắt một cái đã nhìn ra đây là tác phẩm của đại sư, hơn nữa nghe nói một thẻ căn cước của một người đàn ông chỉ có thể mua một cái, nằm trong series ‘vĩnh ái’.

“Vậy tôi muốn chúc cô hạnh phúc!” Có lẽ đoạn phỏng vấn này tung ra sẽ có rất nhiều nam nhân thất hồn lạc phách đi.

Bối Nhi là ngôi sao mới trong giới thiết kế châu báu, quét khỏi gần nửa năm qua, tuy rằng ngay từ đầu không thoát khỏi sự trợ giúp của Lâm thị nhưng ngay sau đó Bối Nhi dùng chính tác phẩm của mình đứng vững gót chân, hơn nữa đối xử với mọi người khiêm tốn có lễ, nhận được rất nhiều lời khen ngợi của các lão tiền bối trong giới thiết kế châu báu.

Lần phỏng vấn này là một tạp chí thời trang nổi danh tiến hành phỏng vấn riêng cô, có thể nói ý nghĩa chân chính chính là thừa nhận năng lực của cô cho nên đối với Bối Nhi mà nói rất quan trọng.

Nhưng cô đã không phải là cô của ba năm trước đây, bóng tối và đau đớn không thể phá hủy cô ngược lại khiến cô niết bàn trùng sinh.

Phỏng vấn kết thúc, Bối Nhi đối với màn ảnh dịu dàng cười.

Ha ha, cô rất chờ mong phản ứng của người nào đó khi thấy đoạn phỏng vấn này nha.

Còn vì cái gì cô dám khẳng định như vậy, chính là bởi vì gần đây tập đoàn Diệp thị đang muốn mở rộng vào giới châu báu, người phụ trách lại là Diệp Thân, hẳn nhất định sẽ chú ý những người mới trong giới châu báu giống như cô vậy, bởi vì những người thiết kế có thâm niên đều đã ký hợp đồng với những công ty có nhãn hiệu lâu đời, người mới có thể dễ dàng kêu gọi hơn một chút, hơn nữa lĩnh vực rộng lớn cũng chỉ có người trẻ tuổi mới dám có những ý tưởng sáng tạo lớn mật.

Bối Nhi đang nghĩ đến những bản khoản trong lòng, không nghĩ đến lại nhìn thấy người không nên xuất hiện ở đây, không phải nói đang đi công tác sao? Như thế nào lại quay về nhanh như vậy, tuy rằng có vài phần oán giận nhưng lại nhiều hơn sự cảm động và hạnh phúc.

Thế là trong lúc vô tình nhiếp ảnh gia đã chụp được hình ảnh Bối Nhi và một người đàn ông cao lớn, bóng lưng thẳng tắp dắt tay nhau cùng đi bộ, cuối cùng một đoạn hình ảnh này bị truyền ra một cách điên cuồng, mọi người sôi nổi nghĩ xem người đàn ông may mắn này là ai lại có phúc khí bắt được nữ thần như vậy!

Quyển 4 - Chương 19

“Có lạnh hay không?” Lâm Thư xuống máy bay lập tức chạy tới, đứng lúc bên ngoài đang nổi gió, cho dù hiện tại là mùa hè cũng cảm thấy lạnh buốt, cời áo khoác của mình ra, khoác lên người Bối Nhi.

“Không phải anh nói ngày mai mới trở về sao?” Bối Nhi chu cái miệng nhỏ, giọng nói làm bộ oán giận nhưng sự vui vẻ trong mắt vẫn bán đứng cô.

“Đây không phải là vì anh nhớ em sao?” Lâm Thư biết tính tình bạn gái nhà mình, mỗi lần đều oán giận nhưng có lần nào thật sự không vui về đâu.

Ba năm, anh nhìn Bối Nhi từng bước từng bước trưởng thành, từng chút từng chút trở nên càng thêm mê người, Bối Nhi chính là một cái bảo tàng đào mãi không xong, tùy lúc đều sẽ có niềm vui bất ngờ, cũng bởi vậy tình cảm của anh đối với cô từ thường thức, chiếm hữu lúc bắt đầu, sau đó lại mê muội, yêu say đắm.

Ba năm nay Bối Nhi cũng dần dần mở rộng lòng với anh, cuối cùng hai tháng trước đã đáp ứng lời cầu hôn của anh, đeo chiếc nhẫn giống như đã đóng con dấu của anh vậy.

Nói không thêm đề ý đến quá khứ của Bối Nhi là giả nhưng còn nhiều hơn là đau lòng và buồn chán, đau lòng vì Bối Nhi phải chịu khổ, buồn chán vì sao bản thân không xuất hiện sớm cứu Bối Nhi ra.

“Miệng lưỡi trơn tru!” Vỗ rớt bàn tay to của người đàn ông đang làm loạn trên eo cô, đây vẫn đang ở trên đường, làm sao có thể xằng bậy như vậy chứ.

“Chẳng lẽ em không thích miệng và đầu lưỡi của anh sao, hửm?” Trần ngập sắc tình ý vị trêu đùa, thành công làm người phụ nữ mặt đỏ tai hồng. Anh nhanh chóng xin lỗi trước khi cô thật sự thẹn quá thành giận, anh không muốn đêm nay phải ngủ phòng khách đâu.

“Đúng rồi, có lẽ sắp tới em phải đi công tác một chuyến.” Sau khi vui đùa âm ỉ, cuối cùng hai người nói đến chính sự.

“Đi đâu? Bảo bố muốn bỏ anh lại sao?” Lâm bộ như bị vớt bô, ôm lấy Bối Nhi, trên thực tế chính là lén lút trộm hương.

“Đừng náo loạn, em chỉ đi thành phố S mấy ngày, Chị Trần mời em đi tham gia một cuộc thi thiết kế.” Trần Nguyên là tiền bối của Bối Nhi cũng là một trong những người phụ trách, cuộc thi thiết kế kia chỉ có một số người mới tham gia, những người thiết kế lâu năm làm giám khảo, rất thích hợp để Bối Nhi tham gia.

Đương nhiên, còn có một mục đích khác, đó chính là Diệp Thần.

“Không thể không đi sao?” Nghe thấy tổ chức ở thành phố S, Lâm Thư theo bản năng lập tức liếc mắt nhìn Bối Nhi một cái, thấy cô không có biểu tình gì nhưng trong lòng vẫn thấy bất an, vòng tới vòng lui tất cả đều là chuyện cũ của Bối Nhi, hơn nữa anh có một chút sợ hãi, sợ hãi Bối Nhi sẽ trở lại bên cạnh tên cặn bã kia, không phải người ta thường nói phụ nữ hay có cảm tình đặc biệt đối với người đàn ông đầu tiên của mình sao?

“Anh đi cùng em được không? Đúng lúc công việc của anh đã xong rồi, có thời gian thì đi cùng em nha.” Nâng mặt của anh lên, chân thành nhìn thẳng vào đôi mắt anh, làm sao Bối Nhi lại không nhìn ra anh đang sầu lo, nói đến cùng chỉ người thật sự có cảm tình mới có thể để ý đến mình.[QR]
[diendanlequydon]

“Được, anh có thể đi cùng em.” Thuận tiện cách ly tra nam!

Mỗi lần gặp gỡ Bối Nhi, đầu óc của Lâm Thư như bị chập mạch, hoàn toàn nhìn không ra một chút bộ dáng của tổng giám đốc Lâm thị. Hai người dựa vào phía sau, lại là một trận cười đùa, Bối Nhi lải nhải nói về trận thi đấu mình sắp tham gia.

“Mục tiêu của em là nằm trong top 3, nghe nói trận thi đấu này rất nhiều đối thủ khó giải quyết, Lâm Thư anh cảm thấy thế nào?” Quay đầu nhìn sang, Bối Nhi không khỏi nhếch môi cười, rõ ràng đã rất mệt còn liêu minh gấp rút trở về, hà tất phải vậy chứ.

Điều chỉnh một chút tư thế ngủ của anh để anh có thể thoải mái gối lên đùi của cô, động tác lớn như vậy cũng không làm Lâm Thư tỉnh giấc, có thể thấy được anh mệt thành bộ dạng gì.

Phân phó tài xế lái chậm một chút, cố gắng kéo thời gian dài làm anh ngủ một giấc thật tốt, đợi lát nữa đi công ty cũng không đến nỗi quá mệt mỏi.

Nghĩ đến nỗi sầu lo của anh, cô không nhịn được cười cười, cô sẽ không trở lại bên cạnh người đàn ông đó, nghĩ đến việc khi hoàn thành nhiệm vụ mình phải lập tức rời đi, trong lòng bỗng nhiên có chút không đành lòng, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài.

“Đồ ngốc.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 20

Editor: QR - diendanlequydon

Không ngoài dự đoán của Bối Nhi, Diệp Thần sưu tập một ít tư liệu về người mới có năng lực trong giới châu báu, bên trong bao gồm cả Bối Nhi, lần này Bối Nhi muốn tham gia thi đấu, người đầu tư cũng là Diệp thị.

Bởi vì Bối Nhi là một nữ thiết kế xinh đẹp, cho nên ngay từ đầu độ chú ý đã rất cao nhưng lần đầu tiên Diệp Thần nhìn thấy Bối Nhi sau khi ba năm xa cách lại là ở trong hội nghị, nhìn thấy video phỏng vấn Bối Nhi.

Diệp Thần không nghĩ tới anh sẽ nhìn thấy Bối Nhi thông qua cách đó.

Anh thừa nhận, anh không quên được Bối Nhi, đặc biệt là sau khi biết cô bị oan, càng quuyền luyến không quên.

Ngay từ đầu, anh coi Bối Nhi như thể thân của người nào đó, tham luyến sự ôn nhu mà cô cho anh, nhưng mà địa vị của hai người cách xa quá lớn, trong tiềm thức của anh từ trước nay Bối Nhi và hắn không phải ngang nhau, cô chính là đồ vật của anh, là đồ vật anh có thể tùy ý xử trí.[QR]
[diendanlequydon]

Sau đó không biết bắt đầu từ khi nào, chính anh cũng không hề phát hiện, anh lại có thể hơi động tình với bối nhi, càng ngày càng để ý cô, dục vọng chiếm hữu càng ngày càng mạnh mẽ, Bối Nhi đối với anh không còn đơn thuần là quan hệ chủ tớ nữa, thời gian anh nhớ tới người kia càng ngày càng ngắn, thời gian nhớ tới Bối Nhi lại là càng ngày càng dài, anh thích nhìn cô vì hắn bận lên bận xuống, mỗi khi anh giật mình tỉnh lại, luôn cảm thấy có cảm giác gia đình.

Càng ở chung lâu lại càng để ý, càng để ý lại càng muốn chiếm hữu, giây phút biết được cô phản bội mình kia, anh vô cùng tức giận, anh căn bản không hề nghĩ tới có phải phía sau có âm mưu gì hay không, anh bị tin tức Bối Nhi phản bội mình làm chấn động, không có cách nào tự hỏi, chờ đến khi thanh tỉnh một chút Bối Nhi đã rời khỏi thành phố S.

Anh khắc chế bản thân không được chú ý tin tức của Bối Nhi, bởi vì anh không biết mình có thể nhịn không đi tìm cô hay không, nhưng mà Bối Nhi là do anh tự tay đưa đi, là lẽ vật anh tự tay tặng đi, làm thế nào lấy lại được?

Lấy lại, mặt mũi của anh biết để đâu?

Thế là anh liều chết giữa mặt mũi của mình suốt ba năm, mặt ngoài anh không để bụng cái lễ vật đã tặng đi nhưng khi biết Bối Nhi bị mấy cái tính nô không an phận của anh liên thủ hãm hại, hắn nổi cơn thịnh nộ, trực tiếp giận chó đánh mèo, ngay lúc đó anh ném hết tính nô của hắn tới khu đèn đỏ, không bao lâu một đám bạo bệnh chết đi.

Nhưng mà có tác dụng gì đâu? Người anh để ý nhất vẫn không về được.

Anh thử đi tìm nhưng mà nhà họ Lâm chính là nhà họ Lâm, thế lực ở thành phố H không phải là giả, hắn cứ thế không có tìm được một chút xú tin tức gì về Bối Nhi, duy nhất biết được chính là đại thiếu gia nhà họ Lâm mang về một mỹ nữ sau đó kim ốc tàng kiều, nhưng cụ thể giấu ở đâu thì không có người nào biết.

Thậm chí người anh phái ra còn bị Lâm Thư phát hiện, rồi tiện thể để người đó nhắn tin cho anh, trong tối ngoài sáng đều trào phúng anh làm mình châu phủ bụi trần, còn có ý định thu lại ly nước đã hắt ra sao, thậm chí còn trả lại cho một tấm ảnh chụp chung rất thân mật của Bối Nhi với Lâm Thư, nói Bối Nhi ở chỗ Lâm Thư hạnh phúc hơn ở chỗ anh.

Anh lập tức xé nát ảnh chụp ngay tại chỗ nhưng sau đó lại hối hận, dùng băng dính lại chỉ để lại một mình Bối Nhi, lừa mình dối người.

Đôi khi anh cũng nghĩ, nếu không phải Bối Nhi rời đi kích thích anh, có lẽ anh sẽ vẫn luôn cảm thấy Bối Nhi đặc biệt nhưng sẽ không biết thật ra bản thân đã thích cô.

Ba năm, trong ba năm này đủ để tình cảm không sâu sắc và những tình cảm khác như hối hận, không cam lòng, ghen ghét trộn chung với nhau rồi lên men, làm anh đối với Bối Nhi càng ngày càng không bỏ xuống được, trở thành một nốt chu sa trong ngực anh.

Không nhất định hoàn toàn là tình yêu nhưng chính là không bỏ xuống được.

Phục hồi lại tinh thần, vừa lúc thấy cuối đoạn video, hình ảnh Bối Nhi nắm tay Lâm Thư bước đi.

Phương án nằm trong tay trực tiếp bị bóp nát, sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 21

Đêm trước ngày thi đấu, Diệp thị tổ chức một buổi dạ tiệc, nói là để nhóm thí sinh làm quen với nhau trước khi thi đấu.

Bối Nhi nắm thiệp mời trên tay, lúc trước không hề nói sẽ tổ chức tiệc trước ngày thi đấu, với sự kiêu ngạo của Diệp thị, bọn họ chỉ biết coi trọng những người có năng lực, trước khi cuộc thi đấu diễn ra, chưa biết năng lực của mọi người ra sao làm sao lại có thể phí sức lực trên người bọn họ cơ chứ? Nhìn thế nào cũng thấy đây chính là quyết định vội vàng.

Trên thực tế chính là quyết định vội vàng, hơn nữa người đưa ra quyết định này chính là Diệp Thần, nguyên nhân chính là vì muốn nhìn thấy Bối Nhi.[QR]
[diendanlequydon]

Ngay sau khi Bối Nhi và Lâm Thư tới thành phố S, hơn nữa biết Bối Nhi muốn tham gia thi đấu, hẳn đã biết cuối cùng anh cũng có thể nhìn thấy Bối Nhi rồi.

Cho nên vội vàng sắp xếp một buổi dạ tiệc, anh có thể chờ đến khi thi đấu để nhìn thấy cô nhưng mà anh chờ không kịp, anh nghĩ lúc trước người con gái đó yêu anh như vậy chắc là bây giờ vẫn không hề thay đổi, anh nghĩ như vậy rồi xem nhẹ một tia khủng hoảng lóe lên trong lòng.

Diệp Thần cầm một ly champagne, tự tin tràn đầy đứng ở chỗ bắt mắt nhất trong hội trường buổi dạ hội, nhìn về phía cửa hội trường, bỏ qua những người đến gần muốn tạo quan hệ.

Đến tận lúc người con gái hẳn tâm tâm niệm niệm xuất hiện ở phía cửa, nụ cười vốn dĩ rất tự tin cứng lại, bàn tay cầm ly nắm lại thật chặt, bởi vì người con gái vốn dĩ thuộc về anh đang kéo một người đàn ông khác, nói cười vui vẻ tiến vào, trên tay bọn họ đeo cùng một kiểu nhẫn, nói chuyện với nhau rất thân mật nhưng lại chói mắt như vậy.

Bối Nhi vẫn xinh đẹp như vậy, cô mặc một bộ váy đuôi cá màu đỏ chiết eo cao cúp ngực, tóc búi cao, một sợi tóc rủ ở trên đôi vai ngọc ngà, trên cổ đeo một chuỗi vòng cổ trăn châu đơn giản, trên mặt vẫn là nụ cười dịu dàng như cũ. Vừa tiến vào đã đoạt đi rất nhiều ánh mắt, bất quá khi bị người đàn ông bên cạnh cô lạnh nhạt nhìn lướt qua, mọi người đều hoảng loạn dời ánh mắt đi.

Chỉ có một người vẫn còn càn rỡ nhìn chằm chằm Bối Nhi, đó chính là Diệp Thần.

Anh nghĩ tới rất nhiều lần cảnh tượng anh và Bối Nhi gặp mặt, anh nghĩ sau khi cô hiểu rõ Lâm Thư không cần mình sẽ trở về cậy nhờ anh, anh sẽ có thể làm bộ không so đo hiềm khích trước đây mà giữ cô ở lại, còn nghĩ tới khả năng cô sẽ không vui, rồi anh sẽ có lý do đưa cô trở về...

Nhưng duy nhất không nghĩ tới chính là cô có thể trải qua cuộc sống tốt như vậy cũng thay đổi rất nhiều.

Ánh mắt của cô không hề dịu dàng nhìn anh chăm chú nữa, sẽ không lại lộ ra nụ cười hơi nhút nhát nhưng lại ấm lòng với anh nữa, sẽ không khê khàng nói những lời quan tâm đến anh nữa, thậm chí sau khi cô tiến vào không liếc mắt nhìn anh một cái.

Người con gái này đã quên anh mất rồi!

Sự thật như vậy khiến Diệp Thần không thể tiếp thu, uống một hơi cạn sạch ly champagne trong tay, đi đến trước mặt Lâm Thư và Bối Nhi, ánh mắt vẫn càn rỡ như cũ nhìn chằm chằm Bối Nhi, lại chào hỏi với Lâm Thư:

“Không biết Lâm đại thiếu gia đến, không thể tiếp đón từ xa!”

“Là tôi sai, tôi không có chào hỏi trước đã tới rồi, hy vọng Diệp thiếu gia đại nhân đại lượng không cần so đo!” Lâm Thư không dấu vết ngăn trở tâm mắt của Diệp Thần, cầm hai ly từ trong tay nhân viên phục vụ rượu đưa cho Diệp Thần.

Mặt ngoài hai người tán gẫu thật vui, thực tế lại là không nhân nhượng chút nào, câu câu chữ chữ cắm vào chỗ đau của đối phương.

Mọi người trong buổi dạ tiệc nhìn như đang nói chuyện với nhau nhưng khóe mắt đều ở chú ý bên này, trong lòng không hận mà cùng nghĩ, từ xưa đã có câu hồng nhan họa thủy.

Lâm họa thủy trong lòng mọi người nhưng không hề cảm thấy mình chính là họa thủy, cô liếc nhìn hai người đàn ông đàn giao phong một lần rồi mới kéo Lâm Thư đi tìm Trần tỷ, gặp thoáng Diệp Thần vẫn không nhìn hẳn như cũ, ngay cả khóe mắt cũng không có.

Cô hơi lười biếng vuốt tóc của mình, một động tác đơn giản như vậy lại hoàn toàn lộ ra vẻ quyền rũ phong tình, cảm giác được ánh nhìn sau lưng càng

thêm chăm chú nóng bỏng, Bối Nhi không nhận được mỉm cười

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 22

Editor: QR - diendanlequydon

Sau buổi dạ tiệc không lâu, tất cả những thí sinh tham gia thi đấu đều được gọi đến tổng công ty tập đoàn Diệp thị, rồi sau đó đại diện ban tổ chức mới tuyên bố chủ đề thi đấu lần này, thời gian thiết kế là ba ngày, sau ba ngày thí sinh không giao bản vẽ phác thảo thiết kế của mình đều coi là tự từ bỏ tư cách thi đấu.

Mà chủ đề của trận thi đấu lần này là “Tình yêu”.

Bối Nhi vẫn đang nghiêm túc suy nghĩ về chủ đề của lần thi đấu này nên cũng không chú ý mình bị người đuổi theo, người nọ nhân lúc Bối Nhi không chú ý, từ trong bóng đêm vươn một bàn tay ra kéo lấy cô, cô muốn lớn tiếng la lên nhưng miệng cũng bị người kịp thời lấp kín.

“Ừm... Ừm... A... Ừm...”

Diệp Thần giống như chết đuối mút lấy đôi môi của Bối Nhi, há miệng nuốt lấy hương thơm tươi mát trong miệng cô, đầu lưỡi tiến quân thần tốc, không buông tha mỗi tắc trong khoang miệng của cô, hai đôi môi trần trọc, không ngừng tràn ra nước bọt không kịp nuốt.

Bối Nhi không ngừng đấm ngực Diệp Thần, đấm đến mức hai tay đều đau vẫn không làm Diệp Thần buông cô ra, cô nâng đầu gối lên muốn đánh lên giữa hai chân của anh ta, bất đắc dĩ Diệp Thần đã sớm nhìn rõ mưu kế của cô, ngược lại bắt được chân cô, bàn tay sờ bắp đùi của cô, nâng chân của cô lên, dùng dương vật đã sớm cứng đến phát đau của mình va chạm vào nơi mềm mại của Bối Nhi.

Sau khi nụ hôn dài kết thúc, trên mặt Bối Nhi ửng hồng, không phải thẹn thùng, mà là tức giận.

Cô không nghĩ tới Diệp Thần có thể vô sỉ như vậy, dám chơi đánh lén!

“Buông ra!” Bối Nhi vô cùng tức giận nhưng suy xét đến thân phận của cô và Diệp Thần lúc này, cô cứng rắn kiềm chế không để mình hét lên tiếng rống giận, chỉ từ trong kẽ răng nhả ra hai chữ, cô không muốn ngày mai sẽ nhìn tin tức chính ‘Vị hôn thê của Lâm đại thiếu gia hẹn hò với tổng giám đốc Diệp thị’!

“Không thả, thả em sẽ chạy, anh sẽ không để em rời khỏi anh!” Diệp Thần làm như thâm tình, kề sát tai Bối Nhi, dùng giọng nói trầm thấp nói ra lời âu yếm, hơi thở phả vào vành tai mẫn cảm của cô, nói xong còn liếm ướt vành tai đã đỏ ửng.

Bối Nhi nghe được những lời này lập tức cảm thấy buồn nôn, cô chỉ hận thân thể của mình quá mức mẫn cảm, Diệp Thần lại quá hiểu biết những điểm mẫn cảm của cô, lúc này mới vài câu cô đã bị khơi lên tình dục, nhưng mà muốn cô và Diệp Thần lên giường là không có khả năng, cô không hề quên thủ đoạn khi ở trên giường của Diệp Thần.

“Chỉ cần em chịu trở về, sau này anh nhất định sẽ đối xử với em thật tốt!” Sự trào phúng ở sâu trong mắt Bối Nhi kích thích anh, anh cũng đã hứa hẹn như vậy, cô còn có cái gì bất mãn! [QR][diendanlequydon]

“Diệp Thần, tôi đã không phải là tính nô của anh nữa, nếu anh động dục thì tìm người khác, mỗi một lần anh chạm vào tôi, tôi đều cảm thấy ghê tởm, tôi vẫn nhớ rõ anh từng nói Lâm Thư sẽ không muốn đôi giày rách này, nhưng mà bây giờ người ta nguyện ý muốn cưới tôi, anh cảm thấy làm tính nô của anh, mỗi lần đều bị anh đánh tốt hay là làm con dâu Lâm gia tốt?” Bối Nhi nói một mạch những lời này, cô không hề quên sự khuất nhục và thương tổn mà người đàn ông này mang lại cho cô, hơn nữa người đàn ông này vẫn không hề ý thức được, cô hiện tại không giống trước kia nữa, trước kia Bối Nhi có thể tùy ý để anh nhục nhã lăng mạ, bây giờ sẽ không!

Cô chính là muốn cho anh ý thức được chuyện này, rồi mới một lần nữa quen biết cô, sau đó thật sự yêu cô.

“Anh không tin, nếu em đối với anh không cảm giác gì, tại sao phía dưới lại ướt như vậy?” Những lời nói của Bối Nhi hoàn toàn đánh vỡ những điều anh luôn lừa mình dối người nhưng mà anh vẫn không cam lòng, dưới sự tức giận trực tiếp xé rách quần lót của Bối Nhi, ngón tay móc ra một vệt chất lỏng, lấy thứ này để chứng minh có cảm giác Bối Nhi đối với hắn.

“Bắt đầu từ khi tôi tám tuổi, mỗi ngày Diệp gia đều tiêm vào cơ thể tôi một loại thuốc khiến thân thể của tôi trở nên mẫn cảm, nói cách khác cho dù chỉ là một con chó liếm tôi hai cái tôi cũng sẽ ướt!” Thừa dịp Diệp Thần chưa chuẩn bị, Bối Nhi đánh một quyền vào bụng Diệp Thần, ba năm này cô đã đặc biệt luyện một chút võ phòng thân, đánh không lại còn không thể đánh lên hay sao?

Quyển 4 - Chương 23

Nhìn thấy thân thể Diệp Thần cong lại giống như con tôm luộc, Bối Nhi không chút do dự dẫm một chân xuống, đập lên ngón chân của anh ta, hôm nay Bối Nhi đi giày cao gót, lại đập hết sức, không chừng ngón chân cái cũng đã gãy xương.

“Nói cho anh biết, Bối Nhi trong quá khứ vào giây phút bị anh tặng cho người khác cũng đã chết, hiện tại tôi là Lâm Bối Nhi! Vốn dĩ Bối Nhi sẽ yên lặng chịu đựng đối với tất cả hành động của anh nhưng tôi sẽ không, lại có lần tiếp theo sẽ không phải chỉ đơn giản chỉ là dẫm gãy ngón chân của anh như vậy!”[QR][diendanlequydon]

Vỗ tay, quả nhiên lúc trước cô muốn Lâm Thư dạy cô một chút võ phòng thân là chuyện chính xác, nhìn người nào đó ngã trên mặt đất chặt không chịu nổi, nếu không phải nhiệm vụ còn cần tinh dịch của Diệp Thần, chỗ cô xuống tay sẽ không phải chỉ là ngón chân!

Cô lấy khăn lụa ra lau sạch sẽ nước miếng trên mặt mình lại nhanh chóng sửa sang lại quần áo của mình một chút, rồi sau đó chán ghét vứt khăn lụa trên mặt đất, dẫm lên giày cao gót rồi đi.

Nhìn bóng dáng không hề lưu luyến của Bối Nhi, người đàn ông cầm khăn lụa lên, biểu tình trên mặt vô cùng khủng bố, hơn nữa còn cảm thấy đau đớn, miễn bàn có bao nhiêu vụn vụn nhưng cuối cùng vẫn không rên một tiếng, tự mình khập khiễng quay trở lại văn phòng của mình.

Ra khỏi công ty, Bối Nhi đã thấy bạn trai nhà mình lái xe tới đón cô, cô từng bước từng bước nhỏ bước qua, thật sự là quần lót đã bị tên cặn bã xé mất, nếu động tác lớn một chút cô sẽ bị lộ hoàn toàn, cho nên cô đi hết sức cẩn thận.

“Tại sao lại ra trễ như vậy?” Đôi mắt liếc qua đôi môi có chút sưng đỏ của Bối Nhi, và váy áo còn có chút hơi hỗn loạn, trong lòng căng thẳng, nhưng anh che dấu rất tốt, không hề thể hiện ra ngoài.

“Chúng ta quay về khách sạn.” Cô cũng biết miệng mình nhất định sẽ bị sưng lên, nụ hôn của tên khốn Diệp Thần kia không khác gì chó gặm, Lâm Thư lại là người có tâm tư tỉ mỉ, trừ phi anh ấy bị mù mới có thể không phát hiện ra.

Lên xe, Lâm Thư lái xe rất chuyên tâm nhưng nếu không phải khí lạnh quanh thân luôn tỏa ra, Bối Nhi thật đúng là cho rằng anh không biết gì.

“Em bị Diệp Thần cưỡng hôn, anh ta đánh lên em, lúc này em dẫm gãy một ngón chân của anh ta!” Bối Nhi thật sự chịu không nổi không khí như vậy, mở miệng giải thích, trong giọng nói còn có chút vui sướng khi người khác gặp họa.

“Kéttttt!”

Lốp xe ma sát với mặt đất phát ra âm thanh chói tai, Lâm Thư lập tức dừng xe, ôm chặt lấy Bối Nhi, nặng nề hôn lên môi Bối Nhi.

Anh dùng lực hơi mạnh, từ lúc thấy đôi Bối Nhi bị sưng lên, anh đã muốn làm như vậy, ghen ghét trong lòng anh không chế không được mà sinh trường điên cuồng, giống như là muốn hủy diệt tất cả mùi hương của Diệp Thần, anh bá đạo đưa đầu lưỡi vào trong, “Tây” từ trong ra ngoài rất nhiều lần, cuối cùng còn muốn giống như thú dữ dùng hương vị của mình đánh dấu hiệu lãnh thổ, ép buộc Bối Nhi nuốt nước miếng của mình, thật vất vả mới buông tha Bối Nhi, giữa đôi môi của hai người còn được nối với nhau bởi một sợi tơ trong suốt vô cùng đậm đặc.[QR][diendanlequydon]

“Anh ta còn chạm vào nơi nào?” Đáy mắt Lâm Thư cuộn cuộn ám sắc nồng đậm, giống như là một con mãnh thú đói khát đã lâu, thậm chí Bối Nhi có loại cảm giác Lâm Thư sẽ tùy lúc nhào lên, nuốt cô vào bụng.

Bối Nhi trần thuật đúng sự thật, nghe tới đoạn quần lót cũng bị xé, biểu tình trên mặt người đàn ông ngay cả hai từ khủng bố cũng không đủ để hình dung, Bối Nhi nhìn thấy cũng kinh hồn táng đảm.

Lòng ghen ghét của đàn ông cũng không thua gì phụ nữ.

“Pip pip pip!”

Mặt sau truyền đến tiếng còi không kiên nhẫn, cuối cùng Lâm Thư cũng buông Bối Nhi ra, không nói một câu nào, khởi động xe.

Bối Nhi có chút dự cảm đêm nay cô sẽ thực thảm, cô đang suy nghĩ xem có nên giả bệnh để né tránh người đàn ông đang bị lòng ghen tị bành trướng che mờ mắt này hay không?

Quyển 4 - Chương 24

Editor: QR - diendanlequydon

Sau khi trở lại khách sạn, Lâm Thư giống như không có việc gì, trên mặt luôn nở nụ cười giống như quá khứ.

Bối Nhi cũng dần dần thả lỏng cảnh giác, cô còn phải thiết kế tác phẩm thi đấu, vì thế trực tiếp bỏ qua chuyện này, ngồi ở trước bàn không ngừng viết viết vẽ vẽ, lại không ngừng xé bỏ, tiếp tục viết viết vẽ vẽ.

“Bối Nhi.”

Lâm Thư cắt đứt suy nghĩ của Bối Nhi, cô theo tiếng nói nhìn lại, thiếu chút nữa bị chảy máu mũi!

Người đàn ông này mới vừa tắm gội xong, trên ngọn tóc còn mang theo bọt nước, trên người cũng mang theo hơi nước, muốn mạng chính là trên người anh chỉ mặc một cái quần lót hình tam giác!

Dáng người Lâm Thư rất đẹp, tám khối cơ bụng tiêu chuẩn, đường cong lưu loát, đường cong mỹ nhân ngư gợi cảm cuối cùng hoàn toàn đi vào phía trong quần lót, cánh tay và hai chân to lớn có lực, nhìn qua sức bật mười phần. Một giọt nước từ sợi tóc nhẹ nhàng rơi xuống ngực, theo đường cong giữa các cơ bắp trượt xuống, cuối cùng chảy vào trong quần lót, ánh mắt Bối Nhi di chuyển theo bọt nước, cuối cùng dừng lại giữa hai chân của anh, nhìn thấy đục vóng to lớn cứng rắn vô cùng nổi bật kia.

“Thế nào? So với Diệp Thần thế nào?” Người đàn ông mỉm cười kiêu ngạo, tiến lên ôm chặt Bối Nhi, anh biết mỹ nam kế vẫn có thể sử dụng tốt với Bối Nhi.

“...” Bối Nhi có chút dờ khóc dờ cười, vốn dĩ cho rằng anh đã quên mất chuyện này, không nghĩ tới là đang ở chỗ này chờ cô, đặc biệt là câu sau, quả thực chính là vô cùng ghen tuông có được không?[QR][diendanlequydon]

“Bối Nhi, anh muốn em!” Người đàn ông cũng không vội vàng nhất thời muốn cô chính miệng thừa nhận anh tốt hơn, tiến lên ôm chặt Bối Nhi, cọ dục vọng đã cương cứng của mình vào phần lưng của cô, ý đồ cầu hoan thể hiện rất rõ ràng.

“Em... Còn có thiết kế phải làm...” Tình dục của Bối Nhi cũng bị khơi gợi nhưng mà cô vẫn gầy gầy, một khi làm sẽ không biết khi nào mới có thể tiếp tục tác phẩm thiết kế của cô.

“Bối Nhi, Bối Nhi, Bối Nhi~~~~” Người đàn ông giống như một con mèo lớn, vùi đầu ở cổ cô, cọ rồi lại cọ, còn nhẹ nhàng liếm cái cổ mẫn cảm của cô, ở bên tai một tiếng lại một tiếng kêu tên Bối Nhi, khí nóng trong miệng không ngừng phả vào tai Bối Nhi khiến cô khẽ run rẩy.

“Đừng, đừng náo loạn... Nhiều nhất chỉ được làm một lần, không được nhiều hơn...” Cô và Lâm Thư đã hơn nửa tháng không làm, cô cũng rất muốn nhưng mà vẫn phải tiết chế, cô vẫn còn phải tham gia thi đấu nữa.

“Được, em nói cái gì thì chính là cái đó!” Lâm Thư nở một nụ cười ý vị thâm trường, nếu Bối Nhi tự mình đổi ý, vậy cũng không thể trách anh.

Ánh đèn được chỉnh hơi tối, vẫn nhìn thấy rõ ràng nhưng lại có vẻ ái muội.

Trên cái giường lớn duy nhất trong phòng, cơ thể của cả hai trần trụi, quấn quýt với nhau như một đôi uyên ương đang giao cổ, ân ái triền miên.

Một bàn tay của Lâm Thư bắt lấy đôi tay của Bối Nhi đặt ở trên đỉnh đầu, anh vùi đầu ở trước ngực Bối Nhi, dùng đầu lưỡi vẽ từng vòng từng vòng xung quanh núm vú, một tay cầm một bên núm vú khác thường xuyên xoa nắn vân vân, trên chóp Bối Nhi liên tục thờ gấp, cái miệng nhỏ không ngừng phát ra tiếng rên rỉ.

“Lâm... Lâm Thư... A, nhẹ một chút... Cầu xin anh, cho em...” Hai đùi Bối Nhi cũng tự cọ xát, tiểu huyết không ngừng tiết ra đầm thủy, cô chỉ hy vọng Lâm Thư có thể nhanh chóng kết thúc sự tra tấn ngọt ngào này, sau đó mạnh mẽ lấp đầy, đâm xuyên qua cô.

“Cho em cái gì? Không nói rõ ràng, làm sao anh biết em muốn cái gì?” Người đàn ông cười đến có chút xấu xa, vẫn không chút để ý trêu đùa núm vú sưng đỏ của cô như cũ.

Bị người đàn ông ở trên giường ép buộc nói ra những lời mắc cỡ không phải một hai lần, cô cũng dần dần hiểu được cái gì gọi là tình thú ở trên giường, cũng chậm rãi thả lỏng bản thân, loại chuyện này có lần đầu sẽ còn có lần thứ hai lần thứ ba, Bối Nhi cũng tuân theo dục vọng của chính mình: “Em muốn anh sờ tiểu huyết phía dưới... Thật ngứa...”

Bối Nhi mở hai chân của mình ra, dùng ngón tay trắng nõn vuốt tách cửa huyết, lộ ra huyết thịt hồng nhạt bên trong đang không ngừng nhấp nháy, như là muốn anh yêu thương một phen thật tốt.

Lâm Thư gất gao nhìn chăm chăm, bộ dáng người phụ nữ trung thực với dự vọng như vậy thật sự quá mức dâm mãnh lại vô cùng mê người, anh có chút gian nan nuốt nước miếng, ức chế xúc động muốn xoa nắn tiểu huyết của cô, cúi người liếm phía trên tiểu huyết, đầu lưỡi cuốn lấy tiểu trần châu, chơi đùa tiểu trần châu đáng thương khiến nó sưng to cứng rắn.

Hơi thở nóng rực khiến tiểu huyết không ngừng rung động, tần suất huyết thịt bên trong mấp máy càng nhanh, người đàn ông cắm vào một ngón tay, cảm nhận được thịt bị mở ra đang gất gao quấn lấy ngón tay, sau đó dùng sức ở bên trong khuấy phá, lại không ngừng chơi đùa huyết thịt, đầu lưỡi và ngón tay mang đến khoái cảm, kích thích mà Bối Nhi không ngừng rên rỉ ra tiếng, trong miệng liên tục kêu dâm.

“A... Thật thoải mái... Liếm thật giỏi a... A...”

Thật sự là quá mức kích thích, Bối Nhi cầm lấy ngón tay của Lâm Thư, muốn anh liếm càng sâu, đâm vào càng sâu, tự bản thân cũng không ngừng nâng mông lên đón ý nói đùa, một giác tê tê đại đại từ cột sống tiến thẳng về phía trước, xâm nhập vào đại não của Bối Nhi, trong nháy mắt cô chỉ cảm thấy khắp nơi đều là một màu trắng xoá, cảm giác mất khống chế càng ngày càng nghiêm trọng.

“Dừng lại... Lâm Thư, dừng lại... Em muốn tiết... Muốn tiết... A...”

Ngay thời điểm máu chốt này, làm sao người đàn ông có thể dừng lại được, ngược lại càng thêm ra sức liếm láp, ngón tay đâm vào càng sâu. huyết thịt của Bối Nhi nhanh chóng co rút lại rồi lập tức thả lỏng, một dòng dâm thủy phun ra tung toé khiến khuôn mặt tuần tử của người đàn ông và khăn trải giường ướt nhẹp.[QR][diendanlequydon]

Bối Nhi thật vất vả mới hồi phục lại tinh thần đã thấy trên mặt anh tất cả đều là dâm thủy của mình, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, vội vàng tìm khăn giấy, nâng cánh tay mềm như bông lên lau mặt cho anh, ai ngờ anh căn bản không cảm kích, ngược lại ngậm ngón tay tự đưa đến cửa vào trong miệng, liếm láp vô cùng sắc tình, cả ngón tay đều là nước miếng của anh.

“Thoải mái sao?”

“Thoải mái... Nhưng mà không đủ... Em muốn dương vật lớn tiến vào...” Thân thể sau cao trào chẳng những không được thỏa mãn, ngược lại còn kêu gào muốn càng nhiều hơn, muốn dương vật lớn của anh hung hăng cắm vào, lấp đầy cô, xuyên qua cô.

Người con gái mình yêu nói muốn mình, những lời này còn có uy lực hơn so xuân dược khiến Lâm Thư vô cùng kích động, anh cũng không hề chậm chạp, phóng xuất ra dương vật đã sớm cứng rắn, sưng to đau đớn của mình, đỡ thân gầy trực tiếp đâm vào đến tận cùng.

Thân thể tiếp xúc khăng khít, vô cùng thân mật khiến hai người đồng thời phát ra một tiếng than thoải mái, Lâm Thư rất quan tâm đến cảm nhận của Bối Nhi, rút ra đâm vào không sâu đến khi Bối Nhi thích ứng hoàn toàn mới bắt đầu dùng sức va chạm, huyết thịt không ngừng bị đè ép khép lại, lại bị đè ép khép lại, mỗi khi dương vật rút ra sẽ không ngừng vuron lên để giữ lại, Lâm Thư bị cảnh tượng dâm mãnh này kích thích, nhanh chóng đâm vào rút ra khiến dâm thủy bắn ra khắp nơi, làm ướt cái bụng băng phẳng và lòng phía dưới của anh.

“A... Thật nhanh... A... Ừm... Thật thoải mái...” Bối Nhi bị anh đâm đến mức không có cách nào tự hỏi. Cái miệng nhỏ nhắn căn bản không thể khép được, không ngừng phun ra những từ ngữ dâm mãnh phóng đảng, tiếng kêu quyến rũ một tiếng so với một tiếng càng cao hơn, vừa vui thích lại vừa thống khổ, cảm giác quen thuộc lần thứ hai đánh úp lại, cô lại sắp đạt cao trào.

Lúc này người đàn ông lại dừng lại.

“Ừm... Mau động... Thật ngứa, a...” Cao trào sắp đến lại bị người cứng rắn cắt đứt, cảm giác thật sự không dễ chịu, cô không nhịn được cố gắng chuyển động thân thể thúc gục anh.

“Nói, nói em chỉ cần anh làm em, tiểu huyết lỏng lẻo chỉ có thể bị dương vật của anh làm!” Lâm Thư bức bách người con gái này nói những lời cảm thấy thẹn như vậy, trong mắt anh có chút bất an và không tự tin, chỉ những lúc đối mặt với Bối Nhi anh mới có thể như vậy, ai yêu trước thì người đó thua, anh đã thua rồi tình rồi mùi.

Bối Nhi biết anh bất an chuyện gì, cô cũng không thể đáp lại cảm tình câu anh, trong mắt cô có chút áy náy, làm xong nhiệm vụ cô sẽ lập tức phải rời đi, làm sao cô có thể đáp lại tình cảm của anh được, cô không muốn lừa gạt người đàn ông yêu thương cô như thế.

“Em chỉ cho anh làm, tiểu huyết lỏng lẻo phía dưới cũng chỉ cho anh làm, dương vật lớn của em!” Nói xong lập tức ngăn miệng anh lại, cái lưỡi nhỏ thom tho không an phận đi vào trong miệng của anh, nếu không thể đáp ứng tình cảm vậy dùng thân thể để báo đáp đi.

Trong phòng một lần nữa bốc cháy lên ngọn lửa tình dục, bị đâm vào rút ra thật mạnh vài cái, cuối cùng Bối Nhi không nhịn được lại đạt cao trào, tất cả dâm thủy nóng hầm hập phun lên quy đầu, rốt cuộc người đàn ông nhịn không được nữa bắn ra, tinh dịch nóng bỏng tràn đầy trong tử cung của cô.

Lâm Thư rời khỏi thân thể Bối Nhi, đã không có dương vật ngăn trở, tinh dịch chen lấn chảy ra, tiểu huyết, trên đùi toàn là dâm thủy, dương vật của Lâm Thư lại một lần ngừng lên, nhưng mà anh rất bình tĩnh bế Bối Nhi lên đi rửa sạch thân thể.

Dù sao, đêm vẫn còn rất dài không phải sao?

“A... Ừm... Lâm Thư, đã nói chỉ một lần!”

“Anh chỉ giúp em rửa sạch một chút thôi!”

“A... Anh, cái tên xấu xa này... Ừm... Không cần hỏi nào... A...”

“Muốn? Đã nói chỉ làm một lần!”

“Vô nghĩa, nhanh chóng tiến vào, em muốn!”

“Được, vậy em đừng hối hận...”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 25: Ngoại truyện: H, ngược

Editor: QR - diendanlequydon

Hôm nay Bối Nhi rất vui vẻ, cuối cùng cô có thể cởi bộ váy ngủ chỉ một màu xám trên người ra, có lẽ bản tính của những cô bé luôn thích xinh đẹp và không thích mặc quần áo giống những người khác, cô được trang điểm thật sự xinh đẹp.

Cô gái trẻ tuổi không cần phải trang điểm cầu kỳ, làn da căng mịn của tuổi trẻ chính là lớp trang điểm thích hợp nhất, cho nên vốn dĩ Bối Nhi chỉ là thay đổi một bộ quần áo màu sắc tươi đẹp đã rất xinh đẹp rồi.

Cô mới mười ba tuổi căn bản không biết bản thân sẽ phải đối mặt với chuyện gì, cô cho rằng sẽ nhìn thấy bầu trời cao trong xanh, sống những ngày được mặc quần áo mới, có đồ ăn ngon giống như các dì luôn chăm sóc các cô đã nói như vậy, trên mặt mang theo sự đợi chờ và ngây thơ, không biết chuyện đi này của mình sẽ gặp những chuyện gì.

Cô được đưa đến một căn phòng lớn, từ hôm nay trở đi cô sẽ ở nơi này, trong tương lai cô cũng không thể bước ra khỏi nơi này một bước.

Tham quan xong phòng ở, ăn xong điểm tâm đi Tàn lăm, cô ngồi ở trên sô pha chờ chủ nhân tương lai, đáng tiếc chờ đến khi cô dựa vào tay vịn ngủ rồi cũng không chờ được chủ nhân trở về.

Bối Nhi ngủ mơ mơ màng màng, cảm giác có người chạm vào cô, đôi tay kia di chuyển trên người cô, cô muốn tránh ra lại phát hiện tay của mình đã bị trói lại, hoang mang rối loạn mở mắt ra lập tức nhìn thấy khuôn mặt tuần mi không có cảm xúc của một người đàn ông, anh cũng đang nhìn cô.[QR]
[diendanlequydon]

“Chủ, chủ nhân?” Trước khi tới cô đã nhìn qua ảnh chụp của chủ nhân tương lai, chỉ là cô không nghĩ tới ngoài đời so ảnh chụp còn đẹp hơn nhiều, nhưng cảm giác của cô lại âm u lạnh lẽo giống như khi còn nhỏ nhìn thấy rắn độc.

“Tình? Vừa đúng lúc, tình sẽ chơi đùa tốt hơn!” Diệp Thần lạnh lùng cười, đánh giá lễ vật mới của hắn, rất vừa lòng đối với cách trang trí này giờ của mình, lễ vật mà, không phải cần lấy nơ lụa cột lại hay sao?

Bối Nhi không biết bị người cởi quần áo từ lúc nào, nơ lụa màu đỏ cột cô ngồi trên một cái ghế dựa, đôi tay vòng qua chỗ tựa lưng, bị trói ở phía sau, hai chân mở ra, trói ở trên hai tay vịn, cặp ngực nho nhỏ bị dây lụa xiết chặt, bị ép buộc nhô lên, còn có một đoạn dây lụa đặc biệt vắt ngang qua chỗ bình thường cô hay đi tiểu.

Người buộc dây hình như là lần đầu tiên, không có kinh nghiệm và kỹ thuật gì, Bối Nhi cảm giác cánh tay và bắp đùi của mình đã tê liệt, chỗ đi tiểu cũng là bị siết chặt đau đớn, cô có chút sợ hãi, không biết cô đã làm sai chuyện gì mà bị trói lại như vậy.

Sau khi Diệp Thần thương thức đủ bộ dáng luống cuống sợ hãi của Bối Nhi, kéo chặt dây lụa cột vào dưới ghế, vốn dĩ dây lụa đã được kéo căng, sau khi siết chặt biến thành một sợi dây nhỏ, mảnh trắng tấp, khảm vào bên trong tiểu huyết, Bối Nhi lập tức đau đớn, hét lên một tiếng, hình như Diệp Thần cảm thấy như vậy còn chưa đủ, trong tay vừa thả vừa siết, dây lụa ma sát vào da thịt non mịn.

“Chủ, chủ nhân, đau... A... Thả, thả Bối Nhi... Cầu xin người... A...” Xen lẫn tiếng kêu đau đứt quãng, Bối Nhi khóc lóc cầu xin Diệp Thần tha thứ, thân thể cô bất tri bất giác xảy ra biến hóa, nơi đó rất đau, nhưng lại có chút hơi ngưa ngưa, không ngừng co rút lại, Bối Nhi thậm chí cảm giác được nơi đó ẩm ướt, cô có chút khó xử, nghĩ rằng đó là nước tiểu.

“Chắc chắc chắc, rõ ràng rất sướng, vì sao lại muốn tôi buông ra chứ?” Diệp Thần nhìn thoáng qua tiểu huyết đang không ngừng phân bố chất lỏng, sờ soạng một chút, quả nhiên cả ngón tay đều là chất lỏng dính dính, nhét ngón tay vào trong miệng Bối Nhi, ra lệnh: “Đồ đĩ nhỏ lẳng lơ cần thận liếm sạch sẽ cho tôi, cô nhìn xem cô chảy bao nhiêu dâm thủy!”

Bối Nhi bất đắc dĩ ngậm lấy ngón tay Diệp Thần, ngón tay kia ở trong miệng của cô không an phận mà quấy nhiễu, thậm chí đụng tới tận cổ họng khiến cô cảm thấy từng đợt buồn nôn, cô rất không thoải mái, đôi mắt cũng hồng hồng, nước mắt chưa hề dừng lại, lại không biết chính bộ dáng nhu nhược đáng thương này càng khiến người ta càng muốn tàn phá cô, chà đạp cô.

Sau khi ngón tay rút ra, Bối Nhi lập tức ho khan, cặp ngực cũng run run theo, Diệp Thần nhìn không được nâng lên, tuy rằng nhỏ nhưng kích thước phát triển ban đầu cũng khá tốt, hình dạng có thể nói hoàn mỹ, đặc biệt là cảm xúc rất tốt, chạm vào mịn màng mềm mại, làm người ta nhìn không được muốn phá hư, muốn cho da thịt trắng nõn trơn mềm này biến thành màu đỏ tươi, đến lúc đó nhất định sẽ rất đẹp.

Thế là Diệp Thần hành động thuận theo suy nghĩ của mình, ngón tay đè ép bầu ngực, dùng sức cắn lên phía trên, đến khi trong miệng xuất hiện mùi tanh mới buông ra, vừa lòng nhìn dấu răng của mình, lần thứ hai cúi xuống liếm liếm màu đỏ tươi phía trên, nhấm nháp.

“A... Ô ô... Đau... Chủ nhân... Không cần...”

Bối Nhi đau đớn chỉ biết hít không khí, nước mắt chảy càng nhiều nhưng không có cách nào ngăn cản người đàn ông bạo hành, trong tiếng rên rỉ thống khổ của cô, người đàn ông bình tĩnh há miệng cắn xuống tạo thành dấu răng trên cơ thể cô, mỗi một vết cắn đều chảy máu.

Máu chảy càng nhiều, người đàn ông càng hưng phấn, sự âm u trong mắt càng ngày càng nồng đậm, một tay coi bỏ quần của mình, lộ ra dương vật thật lớn, đỡ tới gần tiểu huyết, không hề lưu tình đâm vào đến tận cùng.

“A a a...” Thân thể vẫn còn ngây ngô làm sao chịu được sự tra tấn như vậy, Bối Nhi chỉ cảm thấy phía dưới của mình bị người mạnh mẽ xé rách thành hai nửa, đau đớn vô cùng.

“Chắc chắc, tại sao lại không chảy ra máu, nhanh chóng chảy nhiều máu ra!” Tiểu huyết của Bối Nhi rất chặt, dương vật của Diệp Thần bị cắn chặt, di chuyển vô cùng gian nan, hơn nữa tuy rằng tiểu huyết của Bối Nhi phân bố chất lỏng nhưng phân thân của người đàn ông quá lớn, căn bản không kịp có tác dụng bôi trơn, người đàn ông tức giận đánh mạnh vào mông Bối Nhi, nhanh chóng để lại mấy dấu tay đỏ ửng.

“A... Ừm... Đau quá...” Mặc kệ khắp cơ thể đều đau đớn nóng rát, vì để bản thân tốt một chút, cô thử thả lỏng huyết thịt phía dưới, muốn cho người đàn ông sớm kết thúc trận tra tấn này.

Mới vừa thả lỏng một chút, người đàn ông đã chờ không kịp mở rộng chỗ kết hợp của hai người, đâm vào rút ra, huyết thịt nho nhỏ bị đâm đến sưng đỏ, không ngừng có chất lỏng màu hồng nhạt chảy ra, không biết đó là máu tử nữ hay là máu chảy ra từ miệng vết thương bị xé rách, theo động tác đâm vào rút ra càng lúc càng nhanh, đâm thủy và máu chảy ra bị ma sát tốc độ cao biến thành bọt biển màu hồng nhạt, ở chỗ hai người kết hợp bắn ra ngoài.

Không biết bị đâm vào bao nhiêu lần, thể lực Bối Nhi dần dần chống đỡ hết nổi, cô còn bị trói, tay chân đã không có tri giác, hơn nữa mất máu quá nhiều, cô hôn mê, lúc ngất xỉu trong bụng còn bị bắn vào chất lỏng nóng bỏng.

Diệp Thần nhũ mỳ, món đồ chơi này thật sự không chơi được, hán còn chưa có tận hưởng, cô đã hôn mê.[QR][diendanlequydon]

Coi bỏ dải lụa trên người Bối Nhi, bị cột chặt trong thời gian quá dài, trên người Bối Nhi để lại vết dây thật sâu, hơn nữa vết thương còn chảy máu, Diệp Thần phát hiện hán lại cứng, thế là ném người lên trên giường, lại một lần nữa làm vận động.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 26: H, sm

Editor: QR - diendanlequydon

Có một khoảng thời gian trào lưu chơi đàn ông nở rộ ra rầm rộ, những con em thế gia giống như Diệp Thần nếu không chơi đùa đàn ông sẽ thật sự bị người khác cười nhạo.

Vì vậy sau khi Diệp Thần đi vào son trang Hồng Diệp đột nhiên nghĩ ra một ý tưởng, muốn chơi hậu huyết của Bối Nhi để thử cảm giác xem như thế nào, nếu được, anh cũng không ngại chơi đùa với đang ông.

Bối Nhi đáng thương trở thành con chuột bạch.

Diệp Thần ở trên giường luôn luôn không thích khúc dạo đầu, trừ những lúc cần thiết như mặc quần áo tình thú, nếu không đều phải coi sạch nằm trên giường chờ, lúc này cũng không ngoại lệ nhưng lại ở trong phòng tắm, bởi vì trước hết Diệp Thần muốn súc ruột cho Bối Nhi.

Bởi vì Diệp Thần đột ngột đưa ra yêu cầu, Bối Nhi không hề có sự chuẩn bị, may mắn cô có quen biết An Sơ Sơ, An Sơ Sơ chuẩn bị cho cô rất nhiều đồ, đúng lúc có ống tiêm và nước thảo mộc cần dùng khi súc ruột, Bối Nhi vội vàng đặt ở trong phòng tắm, còn bản thân ngồi bên cạnh, có chút bất an.

Đợi hơn mười phút sau, Diệp Thần mới thông thả ung dung tiến vào trong phòng tắm.

“Đây là cái gì?” Diệp Thần chỉ vào kia một loạt công cụ, hơi tò mò đùa nghịch.

“Chủ nhân, đó là đồ dùng cần khi súc ruột, là bác sĩ An chuẩn bị.” Vừa thấy Diệp Thần đến, Bối Nhi lập tức nói năng lộn xộn, cô thật sự sợ hãi thủ đoạn

của Diệp Thần.

Diệp Thần hơi gật tò về đã hiểu, rồi mới bảo Bối Nhi dựa vào bồn tắm, vênh móng lên cao lộ ra hậu huyết màu hồng nhạt, lần đầu tiên bị người cẩn thận xem xét, tiểu cúc hoa có chút thẹn thùng mà hơi co rút lại.

Cầm lấy dụng cụ, lấy đầy nước thảo mộc, Diệp Thần cảm thấy gel bôi trơn quá phiền phức, trực tiếp cầm ống tiêm vào bên trong hậu huyết để nước thảo mộc trực tiếp chảy vào bên trong, bởi vì tư thế Bối Nhi cảm giác chất lỏng theo trực tràng không ngừng chảy vào trong bụng, cô không nhịn được kẹp chặt cơ vòng của mình, cắn chặt môi để không phát ra tiếng rên rỉ xấu hổ.

Ống tiêm khá nhỏ, cần không ngừng bơm bước một lần lại một lần nhưng Diệp Thần cũng không chê làm như vậy sẽ thấy phiền bởi vì mỗi một lần bơm chất lỏng vào bên trong, về mặt ấn nhân và thẹn thùng của Bối Nhi nhìn cả trăm lần cũng không chán. Đến tận khi cái bụng của Bối Nhi phồng lên giống như đang mang thai, Diệp Thần mới dừng lại. Hắn cầm một dây châu được kết từ những hạt châu nhựa tạo thành một cây cứng hình trụ, phía cuối còn trang trí như một cái đuôi mèo, hắn đâm dây châu vào phía sau hậu huyết.

“Ừm... A... A...” Cũng may lúc trước dùng nước thảo mộc, có một chút tác dụng bôi trơn, dây châu tiến vào không phải quá khó khăn nhưng khi dây châu tiến vào che lấp hậu huyết, khiến nước chảy càng sâu vào bên trong, chiều dài của dây châu rất dài, Diệp Thần vẫn đang không ngừng nhét vào bên trong, nếu không có dây châu lấp kín một bụng đầy chất lỏng, cô thật sự nhịn không được mà mất khống chế.

Dưới sự đùa giỡn như vậy, thân thể đáng xấu hổ của Bối Nhi lại nổi lên phản ứng, cảm giác tùy lúc mất khống chế và sự thẹn thùng ở trong lòng đồng thời kích thích, tiểu huyết của cô bắt đầu chậm rãi cảm thấy trống rỗng, thế nhưng tự động phản bố ra d* m thủy, đáng tiếc hứng thú của Diệp Thần đều tập trung hậu huyết, căn bản không để ý tới hoa huy* t ở phía trước, Bối Nhi cũng không có lá gan tự an ủi ở trước mặt Diệp Thần, đành phải cố gắng chịu đựng.[QR]/[diendanlequydon]

Diệp Thần chậm rãi kéo dây châu, dây châu được tạo thành từ từng viên từng viên hạt châu, những hạt châu đó không ngừng ma sát vào thành ruột trơn bóng và nước thảo mộc bên trong tạo thành tiếng nước “ốp ộp ộp”, âm thanh dâm dăng như vậy lại một lần nữa đổi mới mức độ xấu hổ của Bối Nhi, cô khó nhịn được phát ra tiếng kêu quỵên rũ, một tiếng lại một tiếng to hơn: “A a a...”

Chờ đến khi hoàn toàn rút hết dây châu ra, một dòng chất lỏng màu vàng hôi thối phun ra tung tóe, bắn đầy bồn tắm và trên người Diệp Thần, chân Bối Nhi mềm nhũn, chống đỡ không được, nằm sấp xuống đất theo tư thế quỳ, ngã vào cạnh bồn tắm thờ dốt, Diệp Thần chán ghét cởi quần áo ra, mở vòi sen, rửa sạch những chất lỏng ghê tởm đó, sau khi dùng sức rửa sạch toàn thân và Bối Nhi, Diệp Thần điều chỉnh nhiệt độ nước lên cao, nhỏ đầu vòi hoa sen xuống, cầm ống nước vào hậu huyết, không giống sự tra tấn nhẹ nhàng thông thả như ống tiêm, sức nước mạnh mẽ trực tiếp cọ rửa và kích thích thành ruột, dùng mắt thường có thể thấy được bụng Bối Nhi nhanh chóng phồng lên.

“Không cần... Không cần... A a a... Bụng sắp vỡ rồi... Không cần...”

Trong miệng Bối Nhi không ngừng phát ra tiếng thét chói tai cự tuyệt, cô cố gắng kéo thân thể vô lực muốn tránh thoát khỏi hình phạt như vậy nhưng Diệp Thần chỉ cần một tay đã túm cô trở lại.

Nước đi vào lại đi ra đến tận khi nước đi ra nhìn trong vắt không có một tí xúu mùi hôi nào, Diệp Thần mới mới ngừng lại.

Hậu huyết bị căng ra như một cái cửa động tròn tròn, muốn khép lại cũng không khép được, nhìn vừa dâm mĩ lại đáng thương.

Bối Nhi mỗi lần súc ruột lại đạt được cao trào một lần, cả người đều cảm thấy bần rùn, đáng tiếc Diệp Thần vẫn không định buông tha cho cô.

“Cô xem cô thật lẳng lơ, chỉ chơi phía sau của cô mà phía trước cũng có thể ướt thành như vậy.” Ngón tay đâm vào tiểu huyết móc hai cái, bên trong sớm đã ướt nhẹp, Diệp Thần lấy ra một cái dương v*t giả thật lớn, có thể rung dùng khi tự sướng, đưa cho Bối Nhi, ra lệnh: “Tự nhét vào đi!”

Nhìn dương v*t giả vô cùng ro lớn, Bối Nhi không thể không hoài nghi tiểu huyết của mình làm sao có thể ăn xong nhưng mà không có cách nào khác, cô càng sợ những cách trừng phạt khi cô không nghe lời, vì vậy đành phải cầm dương v*t giả đẩy mạnh vào bên trong tiểu huyết, huyết thịt hư không đã lâu, gấp không chờ nổi mà co rút lại, muốn nuốt vào dương v*t thật lớn nhưng mà dương v*t giả thật sự quá lớn, mới nhét vào một chút đã kẹt lại, cô cảm giác được đau đớn, thế là trì hoãn không tiến vào.

Diệp Thần chờ đến không kiên nhẫn, trực tiếp tự mình làm, dùng một chút lực, cây gậy cứng rắn lập tức đi vào cửa huyết, đẩy ra huyết thịt, tiến vào sâu bên trong, tiểu huyết không ngừng co rút lại, phía trên dương v*t giả còn có đường vân không theo quy tắc, vách tường thịt và dương v*t giả không ngừng ma sát.

“A... Căng quá a... A...” Trên bụng bị căng ra như một cái lều nho nhỏ, Bối Nhi nhịn không được tự cầm dương v*t giả từ từ di chuyển.

“Xem ra cô rất thích, thật là một con đi lẳng lơ!” Cầm lấy điều khiển từ xa, điều chỉnh cường độ rung đến mức lớn nhất, rồi không quan tâm đặt đùi cô lên vai mình, để thẳng dương v*t sau đó cắm sâu vào trong hậu huyết, nếu nói tiểu huyết giống như vô số cái miệng nhỏ không ngừng hút lấy, như vậy phía sau chính là một mảnh trơn nhẵn nhưng lực hút rất lớn, đều vô cùng sung sướng.

P phía trước là dương v*t giả có cường độ rung lớn nhất, phía sau là côn th*t nóng hằm hạp, ở phía sau, lúc Diệp Thần đâm vào rút ra còn có thể cảm giác được hai dương v*t lớn cách một tầng thịt hơi mỏng va chạm lẫn nhau, bị trước sau đồng thời tấn công Bối Nhi vừa đau vừa sướng căn bản nói không nên lời, chỉ có thể ngẩng cổ, há miệng không ngừng hô hấp.

“Chủ nhân... Chậm một chút... Chịu không nổi... A... Thật sự không được...” Nhưng sau đó xuất hiện vấn đề, phía trước tần suất rung động quá nhanh, nhanh khiến cô rất sung sướng, nhưng cô chậm rãi bắt đầu không chịu nổi, d* m thủy khô kiệt chỉ còn lại sự khô khát đau đớn, phía sau lại là không quan

tâm chỉ biết đâm vào rút ra, chẳng dù lúc này được mở rộng cũng không chịu đựng được kích cỡ lớn khác người.

“Ừm... Thật chặt!” Lần đầu tiên trải nghiệm cảm giác đâm vào hậu huyệt, Diệp Thần đối với hậu huyệt của Bối Nhi cũng rất vừa lòng, tâm tình khá tốt khiến hắn buông tha Bối Nhi, rút dương v*t già to lớn ra.

“A a a...” Trong nháy mắt Bối Nhi cảm thấy toàn bộ đều trắng xóa, cao trào tới muện như nước biển bao toàn bộ các giác quan của cô, tiểu huyệt kịch liệt co rút, phun ra một lượng lớn dịch, khiến cho hậu huyệt cũng kịch liệt co rút, Diệp Thần không kịp phản ứng đã bắn, lần đầu tiên bắn sớm như vậy.[QR]/[diendanlequydon]

Bắn sớm khiến Diệp Thần đen mặt, đem toàn bộ tức giận phát tiết ở trên người Bối Nhi, sau đó lại bắt đầu rồi một vòng vận động mới...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 26-2: Ngoại truyện: H, SM

Editor: QR - diendanlequydon

Có một khoảng thời gian trào lưu chơi đàn ông nở rộ ra rầm rộ, những con em thế gia giống như Diệp Thần nếu không chơi đùa đàn ông sẽ thật sự bị người khác cười nhạo.

Vì vậy sau khi Diệp Thần đi vào son trang Hồng Diệp đột nhiên nghĩ ra một ý tưởng, muốn chơi hậu huyệt của Bối Nhi để thử cảm giác xem như thế nào, nếu được, anh cũng không ngại chơi đùa với đang ông.

Bối Nhi đáng thương trở thành con chuột bạch.

Diệp Thần ở trên giường luôn luôn không thích khúc dạo đầu, trừ những lúc cần thiết như mặc quần áo tình thú, nếu không đều phải cời sạch nằm trên giường chờ, lúc này cũng không ngoại lệ nhưng lại ở trong phòng tắm, bởi vì trước hết Diệp Thần muốn súc ruột cho Bối Nhi.

Bởi vì Diệp Thần đột ngột đưa ra yêu cầu, Bối Nhi không hề có sự chuẩn bị, may mắn cô có quen biết An Sơ Sơ, An Sơ Sơ chuẩn bị cho cô rất nhiều đồ, đúng lúc có ống tiêm và nước thảo mộc cần dùng khi súc ruột, Bối Nhi vội vàng đặt ở trong phòng tắm, còn bản thân ngồi bên cạnh, có chút bất an.

Đợi hơn mười phút sau, Diệp Thần mới thông thả ung dung tiến vào trong phòng tắm.

“Đây là cái gì?” Diệp Thần chỉ vào kia một loạt công cụ, hơi tò mò đùa nghịch.

“Chủ nhân, đó là đồ dùng cần khi súc ruột, là bác sĩ An chuẩn bị.” Vừa thấy Diệp Thần đến, Bối Nhi lập tức nói năng lộn xộn, cô thật sự sợ hãi thủ đoạn của Diệp Thần.

Diệp Thần hơi gật đầu về đã hiểu, rồi mới bảo Bối Nhi dựa vào bồn tắm, vênh mông lên cao lộ ra hậu huyệt màu hồng nhạt, lần đầu tiên bị người cẩn thận xem xét, tiểu cúc hoa có chút thẹn thùng mà hơi co rút lại.

Cầm lấy dụng cụ, lấy đầy nước thảo mộc, Diệp Thần cảm thấy gel bôi trơn quá phiền phức, trực tiếp cầm ống tiêm vào bên trong hậu huyệt để nước thảo mộc trực tiếp chảy vào bên trong, bởi vì tư thế Bối Nhi cảm giác chất lỏng theo trực tràng không ngừng chảy vào trong bụng, cô không nhịn được kẹp chặt cơ vòng của mình, cắn chặt môi để không phát ra tiếng rên rỉ xấu hổ.

Ống tiêm khá nhỏ, cần không ngừng bơm bước một lần lại một lần nhưng Diệp Thần cũng không chê làm như vậy sẽ thấy phiền bởi vì mỗi một lần bơm chất lỏng vào bên trong, về mặt ấn nhận và thẹn thùng của Bối Nhi nhìn cả trăm lần cũng không chán. Đến tận khi cái bụng của Bối Nhi phồng lên giống như đang mang thai, Diệp Thần mới dừng lại. Hắn cầm một dây châu được kết từ những hạt châu nhựa tạo thành một cây cứng hình trụ, phía cuối còn trang trí như một cái đuôi mèo, hắn đâm dây châu vào phía sau hậu huyệt.

“Ừm... A... A...” Cũng may lúc trước dùng nước thảo mộc, có một chút tác dụng bôi trơn, dây châu tiến vào không phải quá khó khăn nhưng khi dây châu tiến vào che lấp hậu huyệt, khiến nước chảy càng sâu vào bên trong, chiều dài của dây châu rất dài, Diệp Thần vẫn đang không ngừng nhét vào bên trong, nếu không có dây châu lấp kín một bụng đầy chất lỏng, cô thật sự nhịn không được mà mặt không chế.

Dưới sự đùa giỡn như vậy, thân thể đáng xấu hổ của Bối Nhi lại nổi lên phản ứng, cảm giác tùy lúc mất khống chế và sự thẹn thùng ở trong lòng đồng thời kích thích, tiểu huyệt của cô bắt đầu chậm rãi cảm thấy trống rỗng, thế nhưng tự động phản bổ ra dịch thủy, đáng tiếc hứng thú của Diệp Thần đều tập trung hậu huyệt, căn bản không để ý tới hoa huyệt ở phía trước, Bối Nhi cũng không có lá gan tự an ủi ở trước mặt Diệp Thần, đành phải cố gắng chịu đựng.[QR]/[diendanlequydon]

Diệp Thần chậm rãi kéo dây châu, dây châu được tạo thành từ từng viên từng viên hạt châu, những hạt châu đó không ngừng ma sát vào thành ruột trơn bóng và nước thảo mộc bên trong tạo thành tiếng nước “ốp ộp ộp”, âm thanh dâm dăng như vậy lại một lần nữa đổi mới mức độ xấu hổ của Bối Nhi, cô khó nhịn được phát ra tiếng kêu quỵên rũ, một tiếng lại một tiếng to hơn: “A a a...”

Chờ đến khi hoàn toàn rút hết dây châu ra, một dòng chất lỏng màu vàng hôi thối phun ra tung tóe, bắn đầy bồn tắm và trên người Diệp Thần, chân Bối Nhi mềm nhũn, chống đỡ không được, nằm sấp xuống đất theo tư thế quý, ngã vào cạnh bồn tắm thờ đốc, Diệp Thần chán ghét còi quần áo ra, mở vòi sen, rửa sạch những chất lỏng ghê tởm đó, sau khi dùng sức rửa sạch toàn thân và Bối Nhi, Diệp Thần điều chỉnh nhiệt độ nước lên cao, nhỏ đầu vòi hoa sen xuống, cầm ống nước vào hậu huyệt, không giống sự tra tấn nhẹ nhàng thông thả như ống tiêm, sức nước mạnh mẽ trực tiếp cọ rửa và kích thích thành ruột, dùng mắt thường có thể thấy được bụng Bối Nhi nhanh chóng phồng lên.

“Không cần... Không cần.... A a a... Bụng sắp vỡ rồi... Không cần...”

Trong miệng Bối Nhi không ngừng phát ra tiếng thét chói tai cự tuyệt, cô cố gắng kéo thân thể vô lực muốn tránh thoát khỏi hình phạt như vậy nhưng Diệp Thần chỉ cần một tay đã tóm cô trở lại.

Nước đi vào lại đi ra đến tận khi nước đi ra nhìn trong vắt không có một tí xú mùi hôi nào, Diệp Thần mới mới ngừng lại.

Hậu huyệt bị căng ra như một cái cửa động tròn tròn, muốn khép lại cũng không khép được, nhìn vừa dâm mĩ lại đáng thương.

Bối Nhi mỗi lần súc ruột lại đạt được cao trào một lần, cả người đều cảm thấy buồn rùn, đáng tiếc Diệp Thần vẫn không định buông tha cho cô.

“Cô xem cô thật lẳng lơ, chỉ chơi phía sau của cô mà phía trước cũng có thể ướt thành như vậy.” Ngón tay đâm vào tiểu huyệt móc hai cái, bên trong sớm đã ướt nhẹp, Diệp Thần lấy ra một cái dương vật giả thật lớn, có thể rung dùng khi tự sướng, đưa cho Bối Nhi, ra lệnh: “Tự nhét vào đi!”

Nhìn dương vật giả vô cùng ro lớn, Bối Nhi không thể không hoài nghi tiểu huyệt của mình làm sao có thể ăn xong nhưng mà không có cách nào khác, cô càng sợ những cách trừng phạt khi cô không nghe lời, vì vậy đành phải cầm dương vật giả đẩy mạnh vào bên trong tiểu huyệt, huyệt thịt hư không đã lâu, gấp không chờ nổi mà co rút lại, muốn nuốt vào dương vật thật lớn nhưng mà dương vật giả thật sự quá lớn, mới nhét vào một chút đã kẹt lại, cô cảm giác được đau đớn, thế là trì hoãn không tiến vào.

Diệp Thần chờ đến khi kiên nhẫn, trực tiếp tự mình làm, dùng một chút lực, cây gậy cứng rắn lập tức đi vào cửa huyệt, đẩy ra huyệt thịt, tiến vào sâu bên trong, tiểu huyệt không ngừng co rút lại, phía trên dương vật giả còn có đường vân không theo quy tắc, vách tường thịt và dương vật giả không ngừng ma sát.

“A... Căng quá a... A...” Trên bụng bị căng ra như một cái lều nhỏ nhỏ, Bối Nhi nhịn không được tự cầm dương vật giả từ từ di chuyển.

“Xem ra cô rất thích, thật là một con đi lẳng lơ!” Cầm lấy điều khiển từ xa, điều chỉnh cường độ rung đến mức lớn nhất, rồi không quan tâm đặt đùi cô lên vai mình, để thẳng dương vật sau đó cắm sâu vào trong hậu huyệt, nếu nói tiểu huyệt giống như vô số cái miệng nhỏ không ngừng hút lấy, như vậy phía sau chính là một mảnh trơn nhẵn nhưng lực hút rất lớn, đều vô cùng sung sướng.

Phía trước là dương vật giả có cường độ rung lớn nhất, phía sau là cơn thịt nóng hầm hập, ở phía sau, lúc Diệp Thần đâm vào rút ra còn có thể cảm giác được hai dương vật lớn cách một tầng thịt hơi mỏng và chạm lẫn nhau, bị trước sau đồng thời tấn công Bối Nhi vừa đau vừa sướng căn bản nói không nên lời, chỉ có thể ngẩng cổ, há miệng không ngừng hô hấp.

“Chủ nhân... Chậm một chút... Chịu không nổi... A... Thật sự không được...” Nhưng sau đó xuất hiện vấn đề, phía trước tần suất rung động quá nhanh, nhanh khiến cô rất sung sướng, nhưng cô chậm rãi bắt đầu không chịu nổi, dâm thủy khô kiệt chỉ còn lại sự khô khốc đau đớn, phía sau lại là không quan tâm chỉ biết đâm vào rút ra, chẳng dù lúc này được mở rộng cũng không chịu đựng được kích cỡ lớn khác người.

“Ừm... Thật chặt!” Lần đầu tiên trải nghiệm cảm giác đâm vào hậu huyệt, Diệp Thần đối với hậu huyệt của Bối Nhi cũng rất vừa lòng, tâm tình khá tốt khiến hắn buông tha Bối Nhi, rút dương vật giả to lớn ra.

“A a a...” Trong nháy mắt Bối Nhi cảm thấy toàn bộ đều trắng xóa, cao trào tới muộn như nước biển bao toàn bộ các giác quan của cô, tiểu huyệt kịch liệt co rút, phun ra một lượng lớn dâm dịch, khiến cho hậu huyệt cũng kịch liệt co rút, Diệp Thần không kịp phản ứng đã bắn, lần đầu tiên bắn sớm như vậy.[QR]/[diendanlequydon]

Bắn sớm khiến Diệp Thần đen mặt, đem toàn bộ tức giận phát tiết ở trên người Bối Nhi, sau đó lại bắt đầu rồi một vòng vận động mới...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 26-3

Ba ngày sau, Bối Nhi và những thí sinh khác luân phiên giải thích thiết kế của bản thân và ý nghĩa của bản thiết kế.

Tác phẩm của Bối Nhi là một cặp dây chuyền cho các cặp đôi yêu nhau.

Mặt của dây chuyền giành cho nam chính là một bàn tay mở ra, của nữ chính là một bàn tay nắm chặt, khi hai mặt dây chuyền hợp với nhau bàn tay to

vừa vịn ôm lấy nắm tay.

Diệp Thần ngồi ở phía dưới, ba ngày nay đã khiến hần chân chính hiểu được Bối Nhi thật sự đã thay đổi, không chỉ là tính cách, ngay cả thân phận địa vị cũng đã thay đổi, cô không còn chỉ thuộc về một mình anh nữa, sẽ không ở biệt thự chờ anh ‘lâm hạnh’, bây giờ cô đã thuộc về một người đàn ông khác, không, chính xác mà nói, bây giờ cô thuộc về chính cô, nếu nói trước kia cô chỉ là một bụi cỏ nhỏ, hiện tại cô đã là một đóa hoa nở rộ, chỉ cần đứng yên ở nơi đó đã hấp dẫn toàn bộ ánh mắt.

“Vậy cô lấy linh cảm từ đâu?” Một nhà thiết kế lâu năm đồng thời cũng là giám khảo lần này thì đầu hỏi.

“Linh cảm của tôi bắt nguồn từ một đoạn thời gian mà tôi đã trải qua.” Bối Nhi hít sâu một hơi: “Có một khoảng thời gian rất dài tôi luôn sống trong bóng tối. Trong khoảng thời gian đó, tôi đã bị cầm tù, bị ngược đãi... Tôi giống như nắm tay này, bị giữ chặt trong bóng tối, không có cách nào trốn chạy và giải thoát... Sau đó tôi đã gặp một người, người đó chính là chồng chưa cưới của tôi hiện tại, anh ấy giống như bàn tay to lớn này, bao dung quá khứ của tôi, toàn bộ con người tôi, là anh ấy đã chữa trị cho tôi, tôi mới có cơ hội ở chỗ này thực hiện lý tưởng của mình...”

Một câu nói dài liên tục không ngừng nhưng không ai đánh gãy, ai cũng nhìn ra sự bi thương thống khổ trong lòng cô gái này, không thể tưởng được một cô gái xinh đẹp ôn hòa như vậy sẽ gặp phải những chuyện như thế, từ đáy lòng càng thêm chúc cho cô sau này gặp được hạnh phúc.

Sau khi Bối Nhi nói xong, cô khom người cúi chào, sau đó ngồi vào vị trí của mình, trầm tư.

Nghe xong những lời này trong lòng mỗi người đều hoặc nhiều hoặc ít có chút khiếp sợ, nhưng khiếp sợ nhất chính là Diệp Thần, vốn dĩ anh chưa từng ở góc độ bình đẳng đối xử với Bối Nhi, tự nhiên thờ ơ với những thống khổ giãy dụa trong lòng cô, cho rằng sự dịu dàng của cô là điều đương nhiên.

Khi tặng cô đi anh thấy phần nộ vì bị phản bội, sau đó biết được chỉ là hiểu lầm anh hối hận, muốn một lần nữa có được sự dịu dàng kia.

Rồi cô cũng trở lại nhưng sự dịu dàng kia lại không giành cho anh, anh có cảm giác không cam lòng khi đồ vật thuộc về mình bị cướp đi.

Càng không chiếm được càng muốn có được, càng chú ý càng nhìn thấy được những việc từ trước chưa bao giờ từng chú ý.

Giống như hiện tại, anh đã biết thì ra lúc ở cùng với hần cô chưa bao giờ cảm thấy vui vẻ. Cô bây giờ, hào quang bắn ra bốn phía là do một người đàn ông khác bồi dưỡng ra, đối với cô anh là quá khứ không thể chịu đựng được, đối với cô Lâm Thư lại là tương lai hạnh phúc.

Anh làm sao có thể đồng ý!

Bây giờ anh rất muốn lại một lần nữa cầm tù Bối Nhi, chỉ có chính anh mới có thể nhìn thấy sự tốt đẹp của cô, làm cô lại một lần thuộc về chính mình, chỉ yêu một mình anh mà thôi.[QR][diendanlequydon]

Bối Nhi biết trong ánh nhìn chăm chú của Diệp Thần tràn đầy sự nóng bỏng và chiếm hữu đối với cô, cô không để ý đến, ngay cả liếc mắt cũng không nhìn Diệp Thần một cái, hoàn toàn đối xử lạnh nhạt nhưng trong lòng lại dâng lên sự phiền muộn không thôi.

Là thời điểm có thể thu lưới nhưng cô lướt tiếc rồi đi, lướt tiếc người đàn ông dịu dàng kia, cô không biết những thế giới trước, hệ thống xử lý những chuyện này như thế nào, cô cũng không có thời gian hỏi, nếu có một ngày cô cứ như vậy biến mất, Lâm Thư sẽ làm sao bây giờ?

“Yên tâm, sau khi cô rời đi sẽ để lại một cơ thể được phục chế lại, người đó sẽ kế thừa toàn bộ tình cảm và ký ức của cô, thay thế cô sống tiếp ở chỗ này!”

Chương 26

Hệ thống đột nhiên xuất hiện dọa Bối Nhi nhảy dựng, cũng may hiện tại tổ chất tâm lý của cô khá cao, không có xuất hiện kinh hoảng, mặt ngoài vẫn bình tĩnh như cũ.

“Lúc trước cũng làm như thế này?”

“Đúng.”

Sau đó gọi thế nào hệ thống cũng không xuất hiện.

Như thế là tốt, như thế là tốt, cô đã định trước sẽ không ở lại nơi này, chỉ cần Lâm Thư hạnh phúc, như thế nào cũng tốt.

Kết quả thi đấu cuối cùng vẫn phải đợi một thời gian nữa, Bối Nhi đoán Diệp Thần sẽ giữ cô ở lại thành phố S, trước đó dùng một ít thủ đoạn kiểm chế Lâm Thư rồi mới giữ cô ở lại.

Cũng không biết hần sẽ dùng cách gì.

Chẳng qua lần chờ đợi này lại chờ tới tận lúc tổ chức một buổi dạ hội nữa, nhân buổi dạ hội này sẽ tuyên bố luân thứ tự xếp hạng, cũng là lúc các công ty đá quý ở thành phố S lôi kéo người.

Đêm đó Lâm Thư không ở khách sạn, nói là có việc gấp muốn xử lý, Bối Nhi đành phải tự mình đi tham gia dạ hội.

Phụ nữ xinh đẹp mặc kệ ở nơi nào đều được mọi người chú ý đặc biệt là người đẹp lại còn trang điểm tí mỉ, mới vào bàn đã bị một đợt lại một đợt kính rượu bao phủ, Bối Nhi thoải mái từ lượng của mình không tốt, chỉ là hơi nhấp mấy ngụm.

Phạm là người có thân phận đều biết lần trước người đàn ông Bối Nhi dẫn theo là Lâm đại thiếu gia ở thành phố H, tự nhiên không dám chuốc rượu cô, cười nói hai câu, không dấu vết mà chụp mộng ngựa Lâm Thư hai cái đã đi rồi.

Mặc dù biết hầu hết những lời khen ngợi không phải thật tình nhưng nghe thấy những lời ca ngợi này, trong lòng Bối Nhi vẫn vui vẻ, càng thêm nhớ nhưng người đàn ông hiện không ở bên cạnh.

Sau buổi Bối Nhi thu hoạch không biết bao nhiêu lời khen ngợi với Lâm Thư nhưng mà kỳ quái chính là Diệp Thần lại không xuất hiện.

Qua đêm nay cô lập tức sẽ rời khỏi thành phố trở về thành phố H, Diệp Thần sẽ thật sự không bắt lấy cơ hội, chẳng lẽ Diệp Thần từ bỏ?

Ngồi trên xe trở về khách sạn cô vẫn không nghĩ ra vì sao Diệp Thần lại bỏ qua cơ hội tốt như vậy, chẳng lẽ cô dùng thuốc còn chưa đủ nặng?

Trong xe tự dưng xuất hiện một mùi hương, Bối Nhi ngửi xong có chút mơ màng sắp ngủ, không đến vài phút đã thật sự ngủ rồi.

Khi tỉnh lại cô bị người ôm chặt lấy, thân thể cô giống như khảm vào trong sự ôm ấp của người đàn ông nhưng mà cô lại biết người ôm cô không phải Lâm Thư.

“Tỉnh rồi? Đói sao? Anh đi gọi người chuẩn bị đồ ăn cho em nhé?” Biểu tình của Diệp Thần có chút hưng phấn, trong ánh mắt giấu không được sự đắc ý, anh làm sao có thể không như ý, cuối cùng anh đã cướp về người con gái thuộc về anh.

Bối Nhi trước sau cũng không trả lời anh, cô không nghĩ tới cuối cùng Diệp Thần vẫn đưa cô về biệt thự ở sơn trang Hồng Diệp, khóe miệng nở một nụ cười châm chọc, không nghĩ tới Diệp Thần vẫn là kẻ không biết yêu người khác, ngày đó cô đã nói quá khứ là bóng tối và nỗi sợ hãi, kết quả vẫn để cô trở về chỗ cũ.[QR][diendanlequydon]

Cô phát hiện người đàn ông này làm sao mà chọc người chán ghét đến thế chứ?

“Đừng nóng giận, Lâm Thư có thể cho em anh cũng có thể cho, em muốn cái gì thì nói với anh có được không?” Diệp Thần ôm Bối Nhi từ phía sau, đầu chôn ở vai Bối Nhi, buồn bực nói.

“Lâm Thư có thể cho tôi tình yêu, anh có thể chứ?” Thái độ cường ngạnh tránh thoát khỏi cái ôm của Diệp Thần, anh ta chỉ chạm vào cô một cái, thân thể cô đã không thoải mái, toàn thân khó chịu.

“...” Diệp Thần có chút nghèo từ, đối với anh mà nói từ yêu này chính là một từ ngữ châm chọc, từ sau khi người phụ nữ kia chết đi, anh đã không biết cái gì gọi là yêu.

Bối Nhi như là đoán trước được kết quả này, lạnh lùng cười.

“Nếu anh làm không được, vậy anh lập tức thả tôi đi, anh sẽ không muốn mạo hiểm đắc tội Lâm gia, cưỡng ép tôi ở lại chứ?”

“Lâm Thư? A, em cảm thấy cha mẹ của anh ta sẽ đồng ý để anh ta kết hôn với tính nết của người khác sao?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 26-4: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: QR - diendanlequydon

Sau khi đến thành phố H, Lâm Thư lập tức mua một căn hộ chung cư để Bối Nhi đứng tên.

Hoàn cảnh của khu chung cư rất tốt, trị an nghiêm ngặt, Bối Nhi vừa thấy đã thích, cô không muốn một ngôi nhà lớn trống rỗng, như lúc này là vừa đủ.

Lâm Thư đã làm như anh ấy nói, không hề cầm tù cô, không lại coi cô như chim hoàng yến mà cho cô tự do rất lớn, ngay cả việc có người đi theo bảo vệ cô cũng đều nhất nhất phân tích rõ nguyên nhân với cô, rất sợ Bối Nhi nghĩ không thông.

Bối Nhi cũng biết anh làm như vậy là phòng bị Diệp Thần, hơn nữa sinh hoạt như bây giờ đã làm cô vô cùng thỏa mãn cho nên cô cũng không cự tuyệt.

Lâm Thụ thường xuyên đến nhà Bối Nhi ngồi nhưng mà thật sự chỉ ngồi chơi, tâm sự trăng sao, ngẫu nhiên ở lại ăn một bữa cơm, mặc kệ ở lại trễ thế nào anh cũng sẽ rời đi.

Lâm Thụ là một người thợ săn cao cấp, anh biết bản thân mình muốn gì, anh để ý cô gái này nhưng lại không chỉ thỏa mãn khi có được thân thể của cô, anh muốn có được cả người lẫn tâm, anh cũng sẽ không giống như Diệp Thần, cho nên anh rất kiên nhẫn dùng từng chút từng chút dụ dỗ dần dần thành một cái lưới lớn, từng chút từng chút một trói chặt Bối Nhi mà cô không hề hay biết.

Cách chung cư không xa có một trường học, Bối Nhi thường xuyên nhìn những học sinh trẻ tuổi nói nói cười cười, kết bè kết bạn đi học rồi tan học, ngay cả chính cô cũng không hề phát hiện cô thật hâm mộ những đứa trẻ đó.

Nhưng mà Lâm Thụ lại phát hiện ra, anh cái gì cũng không nói, một tuần sau lại cầm một chồng tư liệu về các trường đại học đưa cho Bối Nhi.

“Em nhìn xem, những trường đại học đó đều đã được sàng lọc qua, phong cách trường học và thầy giáo đều không tồi.” Lâm Thụ không nói ra những tư liệu đó là do anh tự mình chọn lọc mất hai buổi tối, mỗi một trường đều đã đã thông quan hệ trước đó rồi, chỉ cần Bối Nhi gật đầu thì lập tức có thể đi học.

“Đại học?” Bối Nhi không phải không động lòng nhưng mà khi cô ở cùng Diệp Thần cũng đã hiểu, một số thứ không có khả năng không tốn công mà có, cần phải trả giá: “Nhưng mà em không có học phí, có phải anh muốn em....?”

“Không phải!” Cau mày cắt đứt lời Bối Nhi muốn nói: “Chuyện học phí anh lo giúp em trước, chúng ta viết một tờ giấy nợ, sau này em đi làm rồi trả lại cho anh sau.”

“Ừm, tốt.” Cứ như vậy đáp ứng rồi nhưng mà Bối Nhi lại không để ở trong lòng, cô không quá tin vào đàn ông, tuy rằng Lâm Thụ đối với cô rất tốt. Kết quả không nghĩ tới chính là Lâm Thụ thật sự nghiêm túc tìm luật sư tới làm chứng và viết giấy nợ cho cô, rồi ngay ngày hôm sau đã đưa cô đi học.

Bối Nhi chọn chuyên ngành thiết kế đá quý, cô phát hiện bản thân đối với chuyện này rất có thiên phú, hơn nữa cũng rất có hứng thú, chủ yếu chính là trong lúc nói chuyện với Lâm Thụ mới biết được, Diệp gia đang chuẩn bị phát triển sang giới trang sức đá quý.

Bối Nhi ở đại học thật vui vẻ, cô được kết bạn đúng như ý nguyện, cũng coi như hiểu rõ tâm sự trong lòng.

Để sớm trả hết tiền nợ, Bối Nhi dùng thời gian sau giờ học đi dạy kèm tại nhà, dạy kèm mấy người cùng lúc, tự mình giải quyết sinh được phí sinh hoạt còn có dư một chút tiền gửi tiết kiệm.

Cô rất bận nhưng lại rất vui vẻ.

Bối Nhi vẫn luôn rất cố gắng, đến cuối cùng thậm chí không cần Lâm Thụ nộp tiền học phí và đưa phí sinh hoạt cho cô nữa, cuối cùng cô có thể tự mình nuôi sống bản thân.

Cô trưởng thành và thay đổi, cô không còn giống như cây tầm gửi, muốn sống cần phải dựa vào nam nhân nữa, bóng tối trong lòng dần dần tan đi, cô đã thật lâu không nghĩ tới chuyện quá khứ.

Bối Nhi là hoa hậu giảng đường trong ngành thiết kế đá quý, tính tình và thành tích lại tốt vô cùng, dưới tình huống ngay cả cô cũng không biết, cô đã có một số lượng lớn người ái mộ, ngay cả thư tình cũng thu được không ít.

Bởi vì chuyện quá khứ nên cô không hề để tâm đến những chuyện này nhưng mà có người nào đó lại tức điên lên.

Thế là một ngày Bối Nhi được một đàn anh cùng trường nào đó thổ lộ, người đàn ông nào đó đứng ngồi không yên, vội vội vàng vàng đi vào chung cư.

“A? Vì sao anh lại tới?” Bối Nhi có chút kinh ngạc, từ khi cô vào đại học, số lần hai người gặp mặt rất ít, hai người đều rất bận rộn nhưng mà bọn họ đều nhắn tin liên hệ, nếu muốn tới đều sẽ nhắn tin hoặc gọi điện báo trước, hôm nay cái gì cũng không có đã đứng ở cửa chờ cô làm cô lắp bắp kinh hãi.

“Anh đến gặp em.” Lại không tới anh sẽ bị cạy góc tường, anh có thể không tới sao? Anh đã sắp 30 mà những người

ước Bối Nhi trẻ hơn anh rất nhiều, cảm giác nguy cơ trong lòng anh càng ngày càng nặng, vẫn nên sớm một chút xác định thì tốt hơn, cái gì nước ấm nấu ếch xanh đều đi tìm chết đi!

“Anh không báo trước một tiếng, trong nhà cũng không có đồ ăn, chúng ta ăn cái gì nha?” Bối Nhi chu miệng

nhỏ, có chút oán trách, chính là động tác lấy dép lê, cất áo khoác cho anh lại làm dấu ra đó.

“Nếu không thì đi ra ngoài ăn?” Sờ sờ cái mũi, anh bắt đầu nghe oán giận, sự căng chieux trong mắt càng ngày càng sâu.

“Bỏ đi, lên ngoài làm sao sạch sẽ bằng tụi mình nấu, nếu không em đi mua đồ ăn nhé?”

“Chúng ta cùng đi, anh có thể giúp em xách đồ!”

“Cũng được.”

Cách tiểu khu không xa có một siêu thị nhỏ, Lâm Thư chỉ động dây xe dây, nhìn Bối Nhi chọn lựa, khóe miệng khẽ nhếch lên.

“A, anh có muốn ăn cái trắng không?”

“Được.”

“A, cái này cũng không tồi!”

“Được.”

“... Tại sao cái nào anh cũng nói được vậy?”

“Được. A, cái gì?”

Bối Nhi xinh đẹp liếc mắt một cái, người này hôm nay ra cửa không mang nã theo sao?

Đọc đường đi tâm tình của cả hai đều không tồi nhưng mà
thằng đến cửa tiền khu gặp phải một người đàn ông, một
tay cầm hoa tươi đang cãi nhau với nhân viên bảo vệ,
Lâm Thu nhìn thấy, định làm lơ, trực tiếp về nhà, ai biết
người đàn ông này thấy Bối Nhi, vẻ mặt hưng phấn.

“Bối Nhi! Cuối cùng em cũng đã trở lại! Anh đã giải
thích nita ngày, anh ta cũng không cho anh đi vào!” Khi
nói người đàn ông còn làm vẻ mặt iuy khuất, Lâm Thu
nhìn mà lita giận dần dần bốc lên, thân là đàn ông, làm
sao lại không biết ý tưởng của đối phương, cái thằng nhãi
ranh này đang nhớ thương Bối Nhi của anh, lại còn
đuổi theo tới tận cửa!

“Bạn học Từ, chúng ta đến bên cạnh nói chuyện.” Bối
Nhi có chút xin lỗi, đưa chìa khóa cho Lâm Thu để anh
xách đồ về nhà trước.

Trong lòng Lâm Thu rống giận không muốn trở về, kết
quả vẫn là một người lẻ loi xách theo bao lớn bao nhỏ đi
về trước, trước khi vào khu chung cư còn thấy hai người
nói cười thật vui, tức khắc trong lòng chua xót.

Lâm Thu không thích nhất kiến chung tình cũng không
thích tình yêu oanh oanh liệt liệt như lita, anh muốn chính
là một người vợ có thể tán gẫu lại có thể làm bạn. Anh
cảm thấy Bối Nhi rất thích hợp, gần một năm ở đây cùng
với Bối Nhi, càng ở chung anh càng bị hấp dẫn, anh
muốn Bối Nhi làm vợ của anh, với anh thân phận cũng
không phải chuyện gì lớn lao, anh không để bụng.

Anh không biết yêu một người là cảm giác gì nhưng mà
anh biết anh để ý cô, vô cùng để ý cô.

Thế là sau khi Bối Nhi trở về, lập tức thấy một con chó lớn ngồi ở trên sô pha, hình như từ trên mặt anh cô nhìn thấy được sự iuy khuất và bỏ rơi.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Không có gì.” Người đàn ông lạnh nhạt trả lời, chẳng lẽ muốn nói bản thân đang ghen ghét và đố kỵ? Hay là nói tại sao em lại nói chuyện lâu như vậy, không biết anh rất đói bụng hay sao? Hay là có phải em thích người đàn ông kia hay không?

“À, vậy em đi nấu cơm nha!” [QR]/[diendanlequydon]

“...”

Đừng đi, trước tiên hãy nói em có đáp ứng anh ta hay không đã!

Sau khi cơm nước xong, hai người cùng nhau xem TV.

Lâm Thu thật ra cái gì cũng không xem vào, lòng anh đã rơi vào rối rắm vô tận, thật sự rất muốn biết rốt cuộc cô có đáp ứng hay không! Vì vậy sau khi suy xét mãi vẫn thật cẩn thận hỏi: “Hôm nay người đàn ông gặp phía dưới là bạn học của em sao? Hai người đã nói cái gì?”

“À, anh ấy tới thổ lộ, em đã cự tuyệt.” Bối Nhi nhắc tới người đàn ông kia, giọng nói có chút lãnh đạm, trong lòng Lâm Thu mừng thầm, xem ra thật sự không có chuyện gì.

“Kia, vì sao em lại không đón ừm?”

...sao, vì sao em lại không đáp ứng:

“Uhm, không thích hợp, lại còn nói ở chung thúi xem!”

Cái gì! Vậy mà dám nói muốn ở chung thúi xem?

“Bối Nhi!”

“Cái gì?”

“Anh muốn em làm bạn gái của anh!”

“Sao?”

Ngày đó Lâm Thư đột nhiên thổ lộ, thành công dọa tới Bối Nhi, gần đây Bối Nhi vẫn luôn nhìn lại thái độ Lâm Thư đối với cô, ngoại trừ buổi tối hôm đó, còn lại đều cực kỳ quân tử, còn tưởng rằng anh không có hứng thú với cô, chưa từng nghĩ người đàn ông này trực tiếp thổ lộ, bất quá cô không đáp ứng cũng không cự tuyệt mà lựa chọn muốn suy nghĩ lại.

Cô biết kỳ thật Lâm Thư có thể trực tiếp muốn cô làm tình nhân của anh nhưng lại không làm vậy, hồi tưởng một chút, người đàn ông này vẫn luôn lấy một loại phương pháp ôn hòa khiến cô mở rộng cửa lòng với anh, không phải cô đối với anh không có cảm giác nhưng cô không tin hai người bọn họ sẽ có tương lai, cha mẹ Lâm Thư thật sự có thể tiếp nhận cô sao?

“Bối Nhi, hôm nay em có rảnh không?” Giọng nói của Lâm Thư vẫn trước sau như một âm áp lại nhu hòa làm người mê say. Phảng phất giống như lời thổ lộ ngày đó không hề xảy ra.

“Vâng, có chuyện gì?”

“Anh muốn dẫn em đi gặp một vài người.” Lâm Thu không nói là những người nào, nói thẳng thời gian, còn sai người tặng một bộ váy.

Váy rất vừa vặn cũng rất thích hợp với Bối Nhi, sau khi mặc vào có vẻ dịu dàng đoan trang.

“Anh đã biết sẽ rất hợp với em!” Lúc Lâm Thu tới đón Bối Nhi cũng bị kinh điển, ánh mắt đầu tiên khi nhìn thấy bộ váy này, anh đã biết sẽ hợp với Bối Nhi nhưng mà không nghĩ tới sau khi cô mặc vào lại xinh đẹp như vậy.

“Chúng ta đi gặp ai vậy?” Bối Nhi nhẹ nhàng vén tóc, cúi thấp đầu, che khuất gương mặt đỏ hồng của cô.

“Người nhà của anh!”

Lâm Thu biết Bối Nhi khuyết thiếu cảm giác an toàn, vậy nếu người nhà của anh cũng tiếp nhận cô, anh sẽ chứng minh được anh muốn cưới cô là chuyện nghiêm túc, có lẽ cô sẽ không bất an như vậy nữa, anh muốn cho cô một ngôi nhà hoàn chỉnh.

“Cái gì? Tại sao anh không nói sớm!” Bối Nhi có chút hoảng loạn, hoàn toàn không thể tưởng được động tác của người đàn ông này lại nhanh như vậy.

“Đừng lo lắng, bọn họ rất dễ ở chung.”

Đọc theo đường đi Lâm Thư nói với cô về người nhà của anh, nói về sở thích và tính cách của họ để cô không đến nỗi khản trương như vậy nhưng đến khi vào cửa Bối Nhi vẫn khản trương chảy mồ hôi đầy tay.

Những người đang ngồi đều là người thân quan trọng của Lâm Thư, cha mẹ của anh, em trai và em gái anh, nghe nói còn một người em trai đang ở trong quân đội không tới được.

Ngoài ý muốn là thái độ của người nhà Lâm Thư đối với cô rất tốt, mẹ Lâm rất thân thiết với cô, thiếu chút nữa muốn nhận Bối Nhi làm con gái. Cũng không trách bọn họ nhiệt tình như vậy, biệt hiệu của Lâm Thư ở nhà họ Lâm chính là 'độc thân vạn năng', chưa từng kết giao bạn gái, ngay cả em gái Lâm cũng đã từng có vài người bạn trai, hai người em trai cũng sắp kết hôn mà anh vẫn độc thân, thật vất vả mới dẫn một cô gái về nhà hơn nửa tháng mạo và cách nói chuyện đều không tồi, mẹ Lâm làm sao nỡ dọa người chạy mất.

Buổi tối mẹ Lâm rất nhiệt tình mời bọn họ ở lại, sau đó cứ thế xếp hai người ở cùng một phòng, trên bàn cơm lì mẹ Lâm nói đến sừng sừng sốt, hiện tại đầu Bối Nhi choáng váng, cũng không quản được sẽ ngủ ở chỗ nào.

Đây xác định là thái độ với con dâu mà mà không phải thái độ với con gái sao?

Lâm Thư cảm thấy có một người mẹ tốt chính là không giống nhau, biết con trai mình thật lâu không ăn thịt, cố ý đêm nay đưa phúc lợi nha! [QR]/diendanlequydon/

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 26-5: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: QR - diendanlequydon

“Tại sao anh lại ở chỗ này?” Bối Nhi giờ mới phản ứng lại khi thấy người đàn ông này cũng ở trong phòng, hơn nữa đã tắm xong, tóc vẫn còn đang ướt.

“Đây là phòng của anh nha, mẹ nói phòng giành cho khách vẫn chưa dọn dẹp nên em ngủ cùng phòng với anh.” Lâm Thu mặt không đỏ tím không nhảy nói bừa một cái lý do, chơi xấu muốn ôm mỹ nhân, về mặt chính trực nói.

Bối Nhi không nói gì, mím môi nhìn Lâm Thu nhưng mà da mặt của người đàn ông này còn muốn dày hơn cả cô, hoàn toàn không có phản ứng gì ngược lại về mặt vô tội mà nhìn lại cô.

Không có cách nào, cô đứng dậy muốn ra khỏi phòng, kết quả cửa còn bị khóa.

“Ha ha ha, thế này thì em đành phải ở cùng một phòng với anh thôi!” Người đàn ông ngẩn không được sự vui sướng khi người khác gặp họa, trong lòng trộm cười ngón tay cái lên tán thưởng mẫu hậu nhà mình, thật là một người trợ lực thành công!

“Đừng cười!” Không thể nhìn được nữa, cô đi đến cạnh giường cầm lấy gối đầu nện vào gương mặt tươi cười đùa dai của người đàn ông.

Lâm Thu tùy ý để cô phát tiết, thừa dịp Bối Nhi không chú ý ôm lấy cô, hai người ôm nhau lăn lộn ở trên giường giống như những đứa trẻ không hề lớn lên.

“Anh không biết vì sao em không tin tưởng anh, anh nói thật, anh muốn em trở thành vợ anh, anh không có nhiều kinh nghiệm yêu đương, không biết làm thế nào khiến em yên tâm, cho nên anh nghĩ dẫn em về gặp người nhà của anh, chính thức giới thiệu em, như vậy em có thể tương đối an tâm về anh hay không?” Lâm Thu đề Bối Nhi ở dưới thân, trán chạm trán, mũi chạm mũi, ánh mắt chuyên chú nhìn cô, giọng nói của anh nghiêm túc và thành khẩn như vậy, Bối Nhi biết người đàn ông này nói nghiêm túc.

“Quá khứ của em... Anh thật sự không chê sao?” Bối Nhi vẫn có chút do dự, cô tiếp xúc với rất nhiều việc, cũng biết người đàn ông ưu tú giống Lâm Thu đáng lẽ nên tìm một người con gái sạch sẽ thuần khiết hơn cô.

“Anh nói anh không thêm đề ý, đó là gạt em. Nhưng mà mọi chuyện cũng đã xảy ra rồi, đều đã qua, hiện tại chuyện anh càng đề ý chính là trong tương lai của em sẽ có anh hay không? Sau này chúng ta có thể ở bên nhau, sinh con và nuôi dạy chúng hay không?”

“Lâm Thu....”

“Bối Nhi, anh yêu em”

Trong khoảnh khắc đó, Bối Nhi sa vào trong ánh mắt tràn ngập tình yêu của Lâm Thu, cô cảm thấy nội tâm sớm đã khô cạn của mình như bị người mở ra rót vào một dòng nước nóng bỏng, dần dần bắt đầu sống lại, bắt đầu nhảy lên mãnh liệt.

Hai người không biết ai bắt đầu trước, cánh môi tương đập, không ai nhường ai, nhiệt liệt hôn môi. Đầu lưỡi cùng múa bên nhau, trao đổi nước bọt cho nhau, hơi thở của hai người hòa quyện với nhau càng làm cho cảm tình thăng hoa.

“Thích sao?” Sau khi kết thúc nụ hôn, tâm tình của Lâm Thu rất tốt, cười hỏi.

“Ừm.” Bối Nhi gật đầu, ngón tay trắng nõn như hành xoa miệng mình, hơi liếm dư vị còn sót lại, Lâm Thu nhìn thấy cảnh này, dục vọng của người đàn ông càng bị khơi mào.

“Bảo bối, anh muốn em.” Lâm Thu không chút nào che dấu dục vọng của chính mình, giọng nói trầm thấp từ tính: “Cho anh được không?”[QR]
[diendanlequydon]

Bối Nhi có chút do dự, cô không biết làm thế nào nói với anh kỳ thật bản thân cô không thích chuyện quan hệ như thế này, tuy rằng thân thể của cô mặc kệ như thế nào cũng có thể đạt được cao trào nhưng nội tâm lại bài xích. Nhưng mà cô lại rất thích nụ hôn lúc này của Lâm Thu, cô có thể cảm giác

được tình yêu của Lâm Thu qua nụ hôn kia, cô thích hôn môi với Lâm Thu.

“Xảy ra chuyện gì? Có phải chúng ta tiến triển quá nhanh hay không? Anh có thể chờ đến lúc em thực sự chấp nhận anh!” Nhìn ra Bối Nhi do dự, Lâm Thu phỏng đoán có thể do anh quá sốt ruột dọa đến cô, thế nên anh đứng dậy định đi tắm nước lạnh để giảm bớt một chút khát vọng tình dục.

“Sao?” Không đợi Bối Nhi nghĩ xong nên nói thế nào, Lâm Thu đã vào phòng tắm. Bối Nhi biết cô tránh không được phải làm loại chuyện này, huống chi cô đối Lâm Thu còn có cảm giác. Nghĩ đến biểu tình nhăn nhó lúc nãy của anh, cô cắn chặt răng đi vào phòng tắm.

Nước lạnh cũng không thể ngăn chặn dục vọng đang dâng lên, trong đầu anh tất cả đều là bộ dáng của Bối Nhi sau khi kết thúc nụ hôn vừa nãy. Đôi mắt long lanh ngập nước, gương mặt phấn hồng, cái lưỡi hồng nhạt liếm liếm đôi môi hơi sưng đỏ, lúc đang quay cuồng quần áo hỗn loạn, anh có thể thấy một mảng lớn da thịt trắng như tuyết, nửa bầu ngực lộ ra và khe rãnh thật sâu cùng với nội y màu tím nhạt.

Anh càng ngày càng thờ dốt, ngón tay bao lấy dục vọng to lớn của mình, không thể kiềm chế được nhớ tới bộ dáng một năm trước của Bối Nhi khi được đưa tới chỗ anh, ngày đó cũng ở trong phòng tắm, cô giúp anh giải quyết dục vọng, anh tưởng tượng bàn tay nhỏ trắng nõn kia đang vuốt dương v*t của mình, không khỏi đẩy nhanh hơn tốc độ, trong cổ họng phát ra âm thanh càng thêm trầm thấp.

“Lâm Thu...” Bối Nhi đáp ứng gọi, đôi mắt nhìn đáng vẻ anh đang tự an ủi, nghe thấy tiếng gầm nhẹ trầm thấp mà gọi cảm của anh. Trong tình huống như vậy, ngay cả chạm anh cũng chưa chạm vào cô, chỉ nhìn bộ dáng người đàn ông này tự an ủi, phía dưới của cô cũng đã ướt, tiểu huyết tự phân bố ra mặt dịch.

Lâm Thu nghe thấy giọng nói của cô, ngừng động tác trên tay, nhìn cô, ngực của anh vẫn đang không ngừng phập phồng, trong miệng phát ra âm thanh thờ dốt.

Bối Nhi bị bộ dáng lúc này của Lâm Thu dự hoặc, chủ động tiến lên, cầm dục vọng của anh: “Em, em có thể...”

“A... Ừm... Ngoan, không cần ủy khuất bản thân, không muốn làm thì không cần làm!” Chỉ nhẹ nhàng chạm vào một chút, Lâm Thu lập tức cảm thấy sung sướng vô cùng, trong cổ họng phát ra một tiếng gầm nhẹ, dục vọng phía dưới lần thứ hai lớn thêm một vòng. Tuy rằng anh rất muốn Bối Nhi giúp anh nhưng mà anh lại càng không muốn Bối Nhi ủy khuất chính mình.

“Không, em thật sự muốn anh thoải mái...” Nói xong lập tức ngồi xổm xuống, há miệng ngậm lấy đỉnh dương v*t lớn như quả trứng gà, đầu lưỡi nhẹ nhàng lướt qua lỗ nhỏ mẫn cảm, lại thổi mạnh vào nếp gấp như mào gà phía dưới, thỉnh thoảng ngậm sâu đến cổ họng, tay nắm lấy thân gậy, di chuyển

*từ trên xuống dưới, một bàn tay khác đùa bỡn hai trái
trứng nặng trĩu phía dưới.*

*“A... Ừ... Quá tuyệt vời... A...” Lâm Thu được Bối
Nhi hầu hạ vô cùng sáng khoái, từ góc độ này của anh có
thể nhìn phong cảnh vô hạn phía dưới cổ áo của cô, hơn
nữa Bối Nhi thường xuyên ngẩng đầu nhìn anh, vẻ mặt
quyến rũ, dục vọng của anh càng thêm mãnh liệt.*

*Bàn tay đỡ đầu Bối Nhi, nhìn không được nhẹ nhàng
chuyển động phân eo, ở trong miệng cô hơi hơi rút ra đâm
vào nhưng anh vẫn chú ý lực đạo, sẽ không làm Bối Nhi
quá mức khó chịu. Lúc nhìn không được muốn bắn, anh
đẩy Bối Nhi ra, tự mình nhanh chóng loát hai cái, một
đợt lại một đợt tinh dịch bắn vào cằm, cổ và quần áo của
cô.*

Bối Nhi mệt đến mức nằm ở cạnh bồn tắm. cái

miệng nhỏ bị căng đến nỗi không khép lại được, khi cô khẩu giao với anh, thân thể của cô cũng có phản ứng, cô lặng lẽ mà sát đùi, không muốn người đàn ông nhà cô nhìn thấy một mặt dâm dăng của mình.

“Em khiến anh rất thoải mái.” Lâm Thu có chút áy náy, cầm khăn lông giúp Bối Nhi lau tinh dịch phun tung toé ở trên người cô, ôn nhu hôn khước miệng Bối Nhi: “Có phải rất khó chịu hay không?”

Bối Nhi lắc đầu, so với Diệp Thần, Lâm Thu thật sự rất ôn nhu, cô cũng không bị một khước miệng hay bị sặc.

“Anh giúp em tắm rửa được không? Em xem lúc này anh làm cả người em bị dơ, giúp em tắm rửa xem như bồi thường đi!” Người đàn ông không có ý tốt đề nghị, ít nhất lại cho chút phúc lợi đi.

Bối Nhi ngày cả sức lực trợn mắt cũng không có, tùy ý anh nhanh chóng cởi hết quần áo trên người cô. Thân thể tuyết trắng bại lộ trong không khí khiến cô hơi run rẩy, vô lực để anh ôm vào ngực, dùng nước ấm xối lên cơ thể cô.

“Em thật đẹp...” Lâm Thu trầm trầm nói, anh thường thức cơ thể trần truồng của người con gái anh yêu, da thịt mịn màng như tờ lụa, trắng nõn như sữa bò, tí chi thon dài cân xứng, cặp ngực cao ngất và núm vú hồng nhạt phía trên, hai chân kẹp chặt cất giấu hoa huyết bên trong. [QR][diendanlequydon]

“Không phải tắm rửa sao? Em hơi lạnh, nhanh nhanh lên!” Bối Nhi bị đánh giá có chút ngượng ngùng, hai má

phiếm hồng, thúc giục Lâm Thu.

“Được.” Anh đổ một ít sữa tắm màu trắng sữa vào tay, làm ướt rồi bôi lên trên người cô, tiếp theo lấy có tắm rửa sờ khắp toàn thân cô.

Hai người ngồi ở trong bồn tắm, Bối Nhi đưa lưng về phía Lâm Thu, bàn tay dày rộng nóng rực của người đàn ông nhẹ vỗ về phần lưng của cô, đi đến chỗ nào cũng như điện giật, trong thân thể dâng lên một trận khoái cảm, cô cắn môi không cho chính mình rên rỉ thành tiếng, lại không biết người đàn ông từ hô hấp vẫn đục thô nặng của cô đã biết cô động tình từ lâu.

“Xoay người lại.”

Bối Nhi xoay người lại, thấy dự vọng của người đàn ông lần thứ hai càng cứng, đại gia hỏa kia còn liên tục nháy dưng, cô vội vàng dời tầm mắt lại bắt gặp ánh mắt thâm trầm của anh, sợ tới mức ánh mắt của cô lần thứ hai do dự, không biết nhìn chỗ nào mới tốt.

“Ha ha...”

Nhìn bộ dáng của cô như thỏ con bị kinh sợ, Lâm Thu khẽ cười. Bàn tay dày bẹt sờ lên bộ ngực cao ngất tròn đầy lại vô cùng mềm mịn của cô, vuốt ve có chút yêu thích không muốn buông tay, xoa nắn đôi vú biến hóa thành các loại hình dạng đắm mĩ.

“Đi rồi!” Bối Nhi có chút tức giận đánh vào tay anh.

Lâm Thu rất bình tĩnh thay đổi mục tiêu, bắt đầu “Cây”

bụng nhỏ cho cô, ngón tay thông thả tằm rita từ bụng nhỏ bóng loáng đi đến giữa hai chân, một tay ôm lấy người cô, không chế không cho cô phản kháng, một tay xoa nắn bên ngoài tiểu huyết.

“Em nhìn xem chỗ này của em cũng bẩn rồi phải kỳ cho sạch!” Lâm Thư đưa dâm thủ sờ được cho Bối Nhi xem, giống như thấy được chuyện lạ nên nói.

“Anh... A... Không muốn, không muốn!” Trong nháy mắt ngón tay đi vào, Bối Nhi không chế không được sợ hãi, cô lại nhớ tới chuyện cũ, tiểu huyết kịch liệt co rút, bài xích ngón tay của người đàn ông, thét chói tai nói không cần.

“Ngoan ngoan ngoan, anh không động, không động...” Ngón tay của Lâm Thư vội vàng rời khỏi, nhẹ nhàng trấn an Bối Nhi.

“Hu hu hu, Lâm Thư, Thật xin lỗi...” Vốn dĩ cô nghĩ không thể phản kháng cho nên yên lặng tiếp nhận tất cả nhưng mà cô biết Lâm Thư không phải Diệp Thần, lúc này mới phản kháng, phơi bày bản thân mình cho anh xem.

“Không có việc gì, không có việc gì, là anh không tốt, dọa đến em!” Lâm Thư rất áy náy, nếu không phải anh quá sốt ruột cũng sẽ không như vậy.

“Không phải tại anh... Là do em sợ...” Bối Nhi ôm Lâm Thư, nhỏ giọng nói, “Lúc trước... Hắn rất thô bạo.... Thường xuyên đánh em, làm em bị thương... Em không thích làm tình... Thật đáng sợ...”

Nghe nói ra suy nghĩ thật sự của bản thân, nắm chặt lấy cổ anh, thân thể run nhẹ, Lâm Thư còn cảm giác được nước mắt của Bối Nhi nhỏ giọt ở trên vai anh, đau lòng chiếm cả trái tim anh.

Anh qua loa tắm rửa cho cả hai, dùng một cái khăn tắm lớn quấn quanh người cô, nâng mông cô lên giống như ôm một đứa trẻ, bàn tay không ngừng nhẹ nhàng vỗ về lưng của cô, ở trong phòng đi tới đi lui.

“Đỡ, đỡ em xuống dưới!” Chờ đến lúc Bối Nhi khóc đủ rồi, đầu óc thanh tỉnh, thực sự cảm thấy rất mệt mỏi, cô cũng sắp hai mươi còn bị anh dỗ như dỗ trẻ con, quá mệt mỏi.

Sau khi đỡ cô xuống anh mới tự lau khô người. Bối Nhi thấy dương vật của anh vẫn còn đứng thẳng có chút áy náy, Lâm Thư thật sự quá cưng chiều cô.

“Nếu không chúng ta làm đi, anh cứ như vậy vạn nhất sau này có tật xấu thì làm sao bây giờ?” Nghe nói đàn ông nghe lâu sẽ có tật xấu.

Lâm Thư cố chế dờ khóc dờ cười, suy nghĩ một một phương án hòa hoãn: “Anh sẽ nhẹ nhàng một chút, nếu em cảm thấy không thoải mái chúng ta lập tức dừng lại được không?”

Bối Nhi gật đầu.

Chỉ cần tách hai chân Bối Nhi ra, Lâm Thư không vội vàng tiến vào mà dùng tay nhẹ nhàng tách tiểu huyết ra, ngón tay cái chùi tiểu trên đầu, đặt ngón cái đầu.

ngón tay của anh như trên bàn chải, tự nhiên của anh xuống liếm láp của huyết.

“A... Lâm Thư không cần... Bẩn...” Bối Nhi đã trải qua rất nhiều chuyện nhưng chưa từng bị ai liếm tiểu huyết, bình thường chính cô cũng không xem nơi đó, chỉ cảm thấy chỗ dùng để đi vệ sinh rất bẩn. Cô muốn đẩy anh ra, không cho anh tiếp tục nhưng mà ở sâu trong lòng lại rất thích được người cần thận yêu thương vỗ về như vậy.

“Không bẩn, bảo bối, em thơm quá!” Lâm Thư tiếp tục khẩu giao với Bối Nhi, anh không luông tha lắt cứ góc cạnh nào, đầu lưỡi mang theo nước bọt khiến tiểu huyết đầm nước, chỗ phiếm thủy quang đặc biệt mê người, ngón tay nhờ nước bọt khi trơn đều dàng làm giãn tiểu huyết của Bối Nhi, đầu lưỡi phối hợp nhuần nhuyễn với ngón tay không ngừng kích thích cô, làm cho cô cảm nhận được khoái cảm vô hạn.

“A... Thật thoải mái... A a a...”

Một đợt lại một đợt khoái cảm mãnh liệt từ đầu lưỡi của anh tập kích vào cột sống, lại theo cột sống xâm nhập đến đại não, cô gần như không cách nào thừa nhận được cảm giác mãnh liệt như vậy, toàn bộ cơ thể như bị kéo căng, ngón tay nắm chặt tóc anh, eo nhỏ đột nhiên luông lỏng, phía dưới phun ra một làn sóng đậm thủy.

“Thật là bảo bối, như vậy mà cũng đạt cao trào!” Lâm Thư mở miệng tán thưởng, ngón tay vẫn còn không ngừng kích thích cô.

Bối Nhi chỉ cảm thấy thân thể của cô nhẹ bổng như đang ở trên mây, lần đầu tiên cô biết làm tình cũng tốt đẹp như

vậy. Đại não trống rỗng ngay cả Lâm Thư nói gì làm gì cũng không biết.

“Um.. A... Thật lớn, thật căng” Thừa dịp đầu óc của cô vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo, lập tức dùng dương vật cực lớn tiến vào, khiến hoa huyết nhỏ nhỏ của cô căng đến cực hạn, mị thịt bên trong bị căng ra gần như không cách nào chuyển động.

“Khó chịu sao?” Lâm Thư rất kiên nhẫn chờ Bối Nhi tự mình điều chỉnh lại, anh cố nén suy nghĩ muốn mạnh mẽ va chạm, nhẹ nhàng xoa chân cô, xoa đến khi cô hơi thả lỏng mới bắt đầu nhẹ nhàng đâm vào rút ra.

“Không khó chịu... A... Lâm Thư, thật lớn...” Dương vật của Lâm Thư rất lớn rất thô, anh chưa tiến vào toàn bộ cũng đã khiến cô có một cảm giác lưng muốn nứt vỡ, may mà anh hết sức nhẹ nhàng, lực đạo và độ sâu đều không chế rất tốt, sẽ không khiến cô khó chịu.

“Bảo bối, bên trong em rất chặt, thật thoải mái!” Tiểu huyết của Bối Nhi có thể nói là cực phẩm, bên trong vừa ướt vừa nóng, đồng thời có rất nhiều nếp nhăn, mỗi lần tiến vào đều giống như bị vô số cái miệng nhỏ hút lấy. Anh tăng một chút độ sâu lúc đâm vào rồi từ từ gia tăng tốc độ, nhưng thời thời khắc khắc vẫn chú ý Bối Nhi, sợ cô không thoải mái.

“A a a... Lâm Thư, quá sâu... Um a... Thật nhanh...” Cô hoàn toàn chìm vào sự kích liệt và ôn nhu song song tồn tại, trong lòng không hề có một chút sợ hãi.

“Khó chịu sao?” Anh rất phối hợp giảm thấp tốc độ, ở

lên tai cô thờ dốc.

“Không khó chịu, thật thoải mái...” Bối Nhi có chút thẹn thùng nói ra cảm thụ của mình: “Em vẫn muốn anh đi chuyển... A...”

“Anh cũng rất thoải mái!”

Hai người ở trên giường lớn không ngừng triền miên, ánh trăng chiếu sáng căn phòng đầy cảnh xuân.

“Lâm Thu... Em không được... Muốn tới... A a a...”

“Bảo bối ngoan, chúng ta cùng nhau!”

Lâm Thu đột nhiên nhanh hơn tốc độ, bắn tinh dịch nóng bỏng vào sâu bên trong, hai người cùng nhau đạt cao trào.

“Thích sao?” Lâm Thu ôm Bối Nhi, hôn hôn cái trán ngọt ngào của cô.

“Có!” Thì ra làm tình cũng thoải mái như vậy.

“Chúng ta đây lại đến một lần được không?”

“... Được.”

...

“Lâm Thu... Không cần... Một mẻ quá... Hu hu hu...”

“Bảo bối ngoan, chỉ cần một lúc nữa, xong rồi chúng ta lập tức nghỉ ngơi!”

“Lâm Thư, tên hôn đàn! Đã nói chỉ cần một lần!”

“Ngoan, em đừng cử động, anh tới là được!” [QR][diendanlequydon]

“Um... Tên hôn đàn này... A a a... Chậm một chút... A...”

P/s: xin lỗi mn, mình có việc bận nên hôm qua không đăng bài như đã hứa được, 7tks mình sẽ đăng bài mới nhé!

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3456650#p3456650>

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tôi I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 27: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: QR - diendanlequydon

Khóe miệng Diệp Thần nhếch lên một độ cong tàn nhẫn, thương thức biểu tình của Bối Nhi, đáng tiếc anh đã định sẵn phải thất vọng rồi, Bối Nhi vẫn bình tĩnh như cũ, giống như tin tức này đối với cô mà nói chính là một chuyện quá bé nhỏ không đáng kể, không đáng nhắc tới.

“A, tôi đã biết.”

Diệp Thần không biết vì sao biểu cảm của Bối Nhi lại không hề thay đổi như vậy, chẳng lẽ cô đang che giấu có phải hay không?

“Em không để bụng?”

“Lúc chúng tôi ở bên nhau đã nói rõ.”

Lâm Thư vì muốn cô an tâm, đã nói thân phận của cô với bố mẹ anh từ lâu, bố mẹ Lâm không phải không có khúc mắc nhưng nhìn thấy biểu hiện sau đó của Bối Nhi và sự quan tâm của Lâm Thư giành cho cô, sau đó cũng mặc kệ chuyện của bọn họ.

Diệp Thần có chút thẹn quá hóa giận, anh cảm giác bản thân giống như một vai hề đang biểu diễn một vở hài kịch.

“Chúng ta không cần cãi nhau có được không? Trờ lại như trước kia không tốt sao?” Diệp Thần bình ổn lửa giận trong lòng, lần thứ hai cười rộ lên.

“Anh cảm thấy có khả năng sao?” Bối Nhi cười lạnh, có những người chính là như vậy, thương tổn người khác còn muốn người khác mỉm cười cho qua, còn cảm thấy chuyện mình làm không quá đáng.

“Vậy em muốn như thế nào? Em muốn anh bồi thường em như thế nào?” Diệp Thần vẫn không cam lòng.

“Anh xác định... Anh muốn bồi thường tôi?” Bối Nhi cười như không cười, trong đầu có một ý tưởng nhưng mà không biết hán có thể chịu đựng hay

không?

“Xác định!” Diệp Thần không chút nghĩ ngợi trả lời.

“Vậy tốt, vậy anh không được hối hận.” Bối Nhi cười, nụ cười rực rỡ thiếu chút nữa khiến Diệp Thần hoa mắt.

“Sẽ không.” Không biết vì sao trong lòng Diệp Thần có chút bất an, ngay sau đó lại nghĩ trước kia Bối Nhi thiện lương như vậy, khẳng định sẽ không làm gì quá đáng.

Yêu cầu đầu tiên của Bối Nhi chính là buổi trưa và buổi tối Diệp Thần phải về ăn cơm đúng giờ, yêu cầu thứ hai chính là cho dù xảy ra chuyện gì đều phải nghe lời cô.

Diệp Thần rất sáng khoái đáp ứng.[QR][diendanlequydon]

Ngày hôm sau, anh vừa trở về đã phát hiện toàn bộ căn nhà đều được trang trí lại, cũng ấm áp giống như lúc xưa, Diệp Thần cảm giác trái tim trong lồng ngực lại bắt đầu nhảy lên.

“Đã trở về? Còn không mau rửa tay ăn cơm?” Bối Nhi tươi cười, bụng mâm đi tới.

Trên bàn đặt rất nhiều món ăn đầy đủ sắc hương vị, chỉ nhìn thôi Diệp Thần đã có xúc động muốn ăn thử.

Ngôi nhà ấm áp, đồ ăn nóng hổi còn có người con gái xinh đẹp hiền huệ, những thứ trong lòng Diệp Thần khát vọng nhất đều xuất hiện ở chỗ này, anh cảm thấy việc cướp Bối Nhi về là quyết định vô cùng chính xác.

Bối Nhi oán trách thúc giục Diệp Thần đi rửa tay, người đàn ông vừa rời đi cô lập

tức thu hồi nụ cười, tại sao cô lại nhớ Lâm Thu như vậy chứ?

Buổi tối.

“Em đã chuẩn bị nước tắm cho anh rồi, anh đi tắm đi!”

Bối Nhi cúi đầu, mặt có chút hồng, ở dưới ánh đèn đặc biệt động lòng người.

Diệp Thần bị biểu cảm xấu hổ cúi đầu này dụ hoặc, chờ đến khi anh phản ứng lại, ngón tay của anh đã nâng cằm Bối Nhi lên, nếu không phải Bối Nhi kịp thời chặn lại, anh đã hôn được rồi.

“Đừng, trước tắm rửa rồi...”

Rồi làm cái gì, không nói rõ ra lại khiến Diệp Thần tưởng tượng liên miên, bộ dáng thẹn thùng không thôi của người con gái trước mắt hoàn toàn gợi lên dục vọng của anh, anh ôm Bối Nhi chỉ nghĩ trực tiếp giải quyết dục vọng của mình trước rồi lại nói

vòng của mình được rơi vào nơi.

“Anh nói đều nghe em, định lật lọng sao?” Bối Nhi vội vàng ngăn cản động tác vội vàng của người đàn ông nhưng mà giọng nói giận dữ lại làm Diệp Thần nghe ra vài phần làm nũng.

“Anh tắm rửa xong em phải lập tức thỏa mãn anh!”

“Được.”

Diệp Thần nghe được đáp án mình muốn mới cảm thấy mỹ mãn mà đi vào phòng tắm, Bối Nhi xoay người chuẩn bị kế hoạch của mình, đêm nay cô phải thỏa mãn Diệp Thần thật tốt.

Chương 28

“Em, Bối Nhi?” Diệp Thần chỉ quăn một cái khăn tắm ở bên hông, bình tĩnh mà xem xét Diệp Thần thật sự lớn lên không tồi nhưng mà so sánh với Lâm Thư, Diệp Thần thật sự chính là quá cặn kẽ.

“Không phải nói muốn thỏa mãn anh sao? Chúng ta chơi một trò chơi được không?” Bối Nhi đã thay một bộ đồ màu đen, chân đi một đôi dép cao gót, khuôn mặt trang điểm tinh xảo, đặc biệt đôi môi màu đỏ rực càng tôn lên làn da trắng như tuyết.

Diệp Thần bị biến hóa này chấn kinh một chút, ở trong ấn tượng của anh, Bối Nhi vẫn luôn lôn nhu, chỉ là khi chất đột nhiên biến hóa một chút trở nên đã vô cùng khí phách. Hiện tại Bối Nhi như một nữ vương, chỉ cần liếc mắt một cái đã khiến cho người khác muốn quỳ trên mặt

đất.

Bối Nhi rất vui lòng khi Diệp Thần ngán người, nắm tay người đàn ông còn đang phát ngốc đi đến giường, để anh nằm xuống rồi không hề lưu tình khóa tay chân anh lại, thân thể tạo thành hình chữ đại (大).

“Chúng ta chơi trò gì?” Diệp Thần nuốt nuốt nước miếng, không biết vì sao Bối Nhi như vậy càng làm anh thêm động lòng, giống như trời sinh đàn ông đã thích chinh phục đỉnh cao, anh muốn mạnh mẽ đè người con gái này ở dưới thân mà rong ruổi.

“Uhm.” Bối Nhi nghiêng đầu, ngón tay lướt qua môi, suy nghĩ một lúc: “Chúng ta chơi trò nữ vương và nô lệ có được không?”

Cái miệng nhỏ nói chuyện lúc đóng lúc mở, lưỡi thơm tho phún nộn ở trong đó như ẩn như hiện, ngón tay trắng nõn mượt giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đôi môi đỏ tươi ngậm lấy. Hô hấp của Diệp Thần bắt đầu dồn dập, khăn tắm bên hông bị nâng lên thành một cái lều nhỏ.

“Bối Nhi, anh muốn.” Giọng nói khàn khàn bao hàm tình dục nồng đậm giống như đã thú đang thấp giọng rít gào.

“Nhưng mà chúng ta còn chưa chơi trò chơi mà!” Bối Nhi lắc đầu: “Anh không nghe lời như vậy làm em rất khó xử, em muốn trừng phạt anh!”

Lấy ra một cái điều khiển từ xa mà Diệp Thần rất quen mắt, ấn hai cái, tường mở ra hai lều, lều trong thấy rõ

ràng là đạo cụ mà lúc trước Diệp Thần dùng để dạy dỗ Bối Nhi.

“Hôm nay chúng ta dùng thứ đơn giản nhất là roi đi, anh cảm thấy dùng cái lớn hay là dùng cái nhỏ thì tốt?” Cảnh tượng quen thuộc, lời nói quen thuộc, khác nhau chính là bây giờ thân phận của hai người thay đổi.

Diệp Thần dùng đầu ngón chân cũng biết ý tưởng của Bối Nhi, hẳn có chút không thể tin được Bối Nhi sẽ đối xử với anh như vậy, ngay lập tức đen mặt. Ngược lại anh không phải sợ, chỉ là vốn dĩ luôn là anh đánh người khác, chưa từng bị người nào đánh.

“Buông anh ra!”

“Xem ra tiểu nô lệ muốn cái nhỏ này đúng không?” Bà năm tự do Bối Nhi học được rất nhiều thứ, cô còn đặc biệt học một chút về SM, trong đó có dạy dùng roi như thế nào, roi này dễ sử dụng lại dày và người.

Cô vén khăn tắm lên, dương vật của Diệp Thần đứng thẳng tắp, ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng chọc chọc, Bối Nhi cười có chút tà ác, lấy ra một sợi dây lưng chậm rãi từ phía dưới quần quanh lên phía trước, cuối cùng ở đỉnh cái lỗ nhỏ thắt một cái nơ bướm, vừa vặn lấp kín cái miệng nhỏ trên đỉnh.

“Bối Nhi, em đang làm cái gì?” Khi tay Bối Nhi sờ lên dọc vụng của anh, khoái cảm đã lâu không có tập trung vào cột sống, nhưng mà không được bao lâu Bối Nhi đã trối anh lại, trong lòng anh có loại dự cảm không tốt.

“Tiểu nô lệ sốt ruột sao? Đừng nóng vội, chúng ta từ từ tới!” Bối Nhi nghịch ngợm búng búng dương vật dù bị trời vẫn đứng thẳng như cũ, kéo roi trong tay thành một đường cong.

“Nhanh buông ra... A...” [QR]/[diendanlequydon]

Tiếng rống giận của Diệp Thần còn chưa kết thúc đã bị đánh một roi, đột nhiên không kịp phòng ngừa kêu lên một tiếng, đừng nhìn trên làn da không có dấu vết gì nhưng chính là đau trong thịt.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3456794#p3456794>

Bạn đang đọc truyện Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full(cham)Net.

Quyển 4 - Chương 28: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

tức thu hồi nụ cười, tại sao cô lại nhớ Lâm Thu như vậy chứ?

Buổi tối.

“Em đã chuẩn bị nước tắm cho anh rồi, anh đi tắm đi!” Bối Nhi cúi đầu, mặt có chút hồng, ở dưới ánh đèn đặc biệt động lòng người.

Diệp Thần bị biểu cảm xấu hổ cúi đầu này dụ hoặc, chờ đến khi anh phản ứng lại, ngón tay của anh đã nâng cằm Bối Nhi lên, nếu không phải Bối Nhi kịp thời chặn lại, anh đã hôn được rồi.

“Dừng, trước tắm rửa rồi...”

Rồi làm cái gì, không nói rõ ra lại khiến Diệp Thần tưởng tượng liên miên, lộ dáng thẹn thùng không thôi của người con gái trước mắt hoàn toàn gợi lên dục vọng của anh, anh ôm Bối Nhi chỉ nghĩ trực tiếp giải quyết dục vọng của mình trước rồi lại nói.

“Anh nói đều nghe em, định lật lọng sao?” Bối Nhi vội vàng ngăn cản động tác vội vàng của người đàn ông nhưng mà giọng nói giận dữ lại làm Diệp Thần nghe ra vài phần làm nũng.

“Anh tắm rửa xong em phải lập tức thỏa mãn anh!”

“Được.”

Diệp Thần nghe được đáp án mình muốn mới cảm thấy mỹ mãn mà đi vào phòng tắm, Bối Nhi xoay người chuẩn bị kế hoạch của mình, đêm nay cô phải thỏa mãn Diệp Thần thật tốt.

Chương 28

“Em, Bối Nhi?” Diệp Thần chỉ quăn một cái khăn tắm ở bên hông, lờ mờ nhìn mà xem xét Diệp Thần thật sự lớn lên không tồi nhưng mà so sánh với Lâm Thu, Diệp Thần thật sự chính là quá cần cù.

“Không phải nói muốn thỏa mãn anh sao? Chúng ta chơi một trò chơi được không?” Bối Nhi đã thay một bộ đồ màu đen, chân đi một đôi dép cao gót, khuôn mặt trang

điểm tình xảo, đặc biệt đôi môi màu đỏ rực càng tôn lên làn da trắng như tuyết.

Diệp Thần bị biến hóa này chấn kinh một chút, ở trong ấn tượng của anh, Bối Nhi vẫn luôn lôn lôn, chỉ là khi chất đột nhiên biến hóa một chút trở nên đã vô cùng khí phách. Hiện tại Bối Nhi như một nữ vương, chỉ cần liếc mắt một cái đã khiến cho người khác muốn quỳ trên mặt đất.

Bối Nhi rất vui lòng khi Diệp Thần ngẩn người, nắm tay người đàn ông còn đang phát ngốc đi đến giường, để anh nằm xuống rồi không hề lưu tình khóa tay chân anh lại, thân thể tạo thành hình chữ đại (大).

“Chúng ta chơi trò gì?” Diệp Thần nuốt nuốt nước miếng, không biết vì sao Bối Nhi như vậy càng làm anh thêm động lòng, giống như trời sinh đàn ông đã thích chinh phục đỉnh cao, anh muốn mạnh mẽ đè người con gái này ở dưới thân mà rong ruổi.

“Uhm.” Bối Nhi nghiêng đầu, ngón tay lướt qua môi, suy nghĩ một lúc: “Chúng ta chơi trò nữ vương và nô lệ có được không?”

Cái miệng nhỏ nói chuyện lúc đóng lúc mở, lưỡi thơm tho phẩn nộn ở trong đó như ẩn như hiện, ngón tay trắng nõn mượt giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đôi môi đỏ tươi ngậm lấy. Hô hấp của Diệp Thần bắt đầu dồn dập, khăn tắm bên hông bị nâng lên thành một cái lều nhỏ.

“Bối Nhi, anh muốn.” Giọng nói khàn khàn bao hàm tình dục nồng đậm giống như đã thú đang thấp giọng rít

gào.

“Nhưng mà chúng ta còn chưa chơi trò chơi mà!” Bối Nhi lắc đầu: “Anh không nghe lời như vậy làm em rất khó xử, em muốn trừng phạt anh!”

Lấy ra một cái điều khiển từ xa mà Diệp Thần rất quen mắt, ấn hai cái, tường mở ra hai bên, bên trong thấy rõ ràng là đạo cụ mà lúc trước Diệp Thần dùng để dạy dỗ Bối Nhi.

“Hôm nay chúng ta dùng thứ đơn giản nhất là roi đi, anh cảm thấy dùng cái lớn hay là dùng cái nhỏ thì tốt?” Cảnh tượng quen thuộc, lời nói quen thuộc, khác nhau chính là bây giờ thân phận của hai người thay đổi.

Diệp Thần dùng đầu ngón chân cũng biết ý tưởng của Bối Nhi, hẳn có chút không thể tin được Bối Nhi sẽ đối xử với anh như vậy, ngay lập tức đen mặt. Ngược lại anh không phải sợ, chỉ là vốn dĩ luôn là anh đánh người khác, chưa từng bị người nào đánh.

“Buông anh ra!”

“Xem ra tiểu nô tỳ muốn cái nhỏ này đúng không?” Ba năm tự do Bối Nhi học được rất nhiều thứ, cô còn đặc biệt học một chút về SM, trong đó có dạy dùng roi như thế nào, roi này dễ sử dụng lại dày và người.

Cô vén khăn tắm lên, dương vật của Diệp Thần đứng thẳng tắp, ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng chọc chọc, Bối Nhi cười có chút tà ác, lấy ra một sợi dây lưng chặm rãi từ phía dưới quần quanh lên phía trước, cuối cùng ở đỉnh cái lỗ nhỏ thốt một cái nơ bướm, vừa uốn lượn, búp, cái

Cái cơ nhô như một cái nơ chằm, vừa vặn kẹp kín cái miệng nhỏ trên đỉnh.

“Bối Nhi, em đang làm cái gì?” Khi tay Bối Nhi sờ lên dọc vòm của anh, khoái cảm đã lâu không có tập trung vào cột sống, nhưng mà không được bao lâu Bối Nhi đã trối anh lại, trong lòng anh có loại dự cảm không tốt.

“Tiểu nô lệ sốt ruột sao? Đừng nóng vội, chúng ta từ từ tới!” Bối Nhi nghịch ngợm búng búng dương vật dù bị trối vẫn đứng thẳng như cũ, kéo roi trong tay thành một đường cong.

“Nhanh buông ra... A...” [QR][diendanlequydon]

Tiếng rống giận của Diệp Thần còn chưa kết thúc đã bị đánh một roi, đột nhiên không kịp phòng ngừa kêu lên một tiếng, đừng nhìn trên làn da không có dấu vết gì nhưng chính là đau trong thịt.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3456794#p3456794>

Bạn đang đọc truyện Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tôi I được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full(cham)Net.

Quyển 4 - Chương 29: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: QR - diendanlequydon

“Chát chát chát...”

Bối Nhi càng ngày càng dùng sức múa roi trong tay, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Từ yết hầu của Diệp Thần không ngừng phát ra tiếng rên rỉ nặng nề, roi trong tay Bối Nhi giống như có ma lực, làm anh vừa đau vừa sướng, dưới tình huống như vậy thế nhưng còn có cảm giác muốn bắn nhưng mà chỗ kia đã bị chặn lại, muốn bắn lại bắn không được, hôm nay cuối cùng anh cũng thể nghiệm một lần cảm giác trên không ra dưới dưới không ra dưới.

“Sao? Có phải rất sáng hay không? Làm anh càng sáng hơn có được không?” Đôi môi đỏ nóng cháy phun khí trên mặt Diệp Thần, hầu kết của Diệp Thần giật giật, lúc muốn ầu yếm Bối Nhi lại kịp thời rời đi.

Thân roi nhẹ ma sát dương v*t đứng thẳng trướng đầu, còn không kịp làm gì đã khiến trên người anh rung mình từng cơn.

“Bối Nhi, đừng... Ừm a...”

Bối Nhi cũng mặc kệ anh muốn nói cái gì, đánh một roi lên dương v*t của anh. Diệp Thần cong người hơi bắn lên phía trước giống như con tôm nhưng bởi vì tay chân bị khóa lập tức bị kéo về giường, cơ bắp trên đùi co rút thật chặt thậm chí có thể thấy làn da đang run rẩy kịch liệt.

“Chát chát chát...”

Liên tiếp mấy roi đều đánh vào phía trên dương v*t, roi vừa mảnh lại dài, có khi sẽ quấn quanh dương v*t khiến cho dương v*t thô dài bị lôi kéo lão đảo xiêu vẹo thật đáng thương.

Đôi mắt Bối Nhi ác độc khiến người khác kinh ngạc, sự bạo ngược dưới đáy lòng cô đều được phóng xuất ra, áp lực tích góp mấy đời toàn bộ được giải thoát khi ngược Diệp Thần, bây giờ Bối Nhi mới hiểu được ngược đãi người khác thật là một chuyện rất sáng khoái.

Diệp Thần lại không dễ chịu như vậy, trước không nói đến việc đau đớn khi trên người tràn đầy vết roi, chỉ chỗ kia thôi cũng đủ khiến anh đau đớn. Anh không biết Bối Nhi dùng kỹ xảo đặc biệt gì khiến anh cứng rồi lại không cho phát tiết, anh còn tưởng rằng chính mình là run M trời sinh, lúc bị ngược vừa thống khổ rồi lại sáng khoái như vậy.

“Bối Nhi... Anh muốn bán... Ừm...” Trong giọng nói không tự giác có một chút cầu xin, một đôi mắt hơi ướt át nhìn Bối Nhi. Nếu là người khác có lẽ sẽ lập tức mềm lòng khi một người đàn ông rất đẹp trai, đáng thương cầu xin mình, nhưng mà người hấn cầu xin chính là Bối Nhi, Bối Nhi làm sao có khả năng sẽ mềm lòng.

“A? Muốn bán cũng có thể nha, cầu xin em!” Môi đỏ lạnh lùng phun ra một câu, nở nụ cười cao ngạo lại tàn nhẫn giống như nữ vương chiến thắng [QR] [diendanlequydon]

“Em!” Diệp Thần tâm cao khí ngạo làm sao sẽ cho phép bản thân cứ như vậy cúi đầu, đôi mắt anh nhắm lại, cắn chặt răng, trầm mặc đối kháng với Bối Nhi.

“Chắc chắn, nếu như vậy, chúng ta chơi thứ khác, như thế nào?” Lúc này Bối Nhi lại hơi thay đổi sắc mặt tựa như cô gái nhỏ đang làm nũng nhưng điều kiện trước tiên là trong tay cô

không có một viên khiêu đàn đang rung động.

Bối Nhi tiến lên bẻ cong một chân của Diệp Thần rồi trối lại, một cái chân khác cũng cũng được trối lại đúng cách. Vừa lòng nhìn kiệt tác của mình, đôi mắt tò mò nhìn chằm chằm lỗ nhỏ ở chính giữa.

Mông lạnh căm căm, bị một người phụ nữ nhìn thấy chỗ chính mình còn cảm thấy thẹn thùng, đặc biệt trong tay cô còn cầm một cái khiêu đàn, sắc mặt Diệp Thần từ trắng sang xanh rồi lại trắng, cắn răng nói: “Bối Nhi, không cần... Ừm a...”

Ngón tay nhỏ dài trắng như ngọc nắm khiêu đàn đang rung động chuyển động lên xuống giữa đùi anh, cái loại cảm giác ngứa ngáy này vẫn luôn lan tràn đến ngực, anh

đây là bị ngược ra cảm giác sao?

Bối Nhi nhún nhảy, cô thật sự không nghĩ chạm vào nơi đó, cũng may cô cố chuẩn bị bao tay dùng một lần, sau khi đeo bao tay cũng không bôi trơn cho Diệp Thần trực tiếp nhét khiêu đàn vào.

Chương 30

Chỗ chưa từng có người chạm qua hôm nay lại bị nhét vào một cái khiêu đàn lớn, ngay khi khiêu đàn hoàn toàn đi vào, chỗ đó có cảm giác như muốn bài tiết nhưng bài tiết không ra, có lẽ chỗ đó còn hơi bị xé rách, bị tổn thương, Diệp Thần nhẫn nhịn đến mức mồ hôi lạnh, cố nén mới không hét to ra tiếng.

Bối Nhi cười tàn nhẫn, cố ý đặt điều khiển ở chỗ Diệp Thần có thể nhìn thấy, ấn mạnh vào nút điều chỉnh tần suất lớn nhất.

Trong nháy mắt sắc mặt Diệp Thần tái nhợt, thân thể không chịu nổi chế mà run rẩy, anh nhả ra mấy chữ từ kẽ răng: “Vì cái gì...”

“A, Diệp Thần, anh đau sao?”

“Anh có biết lúc trước một lần làm tình với anh, tôi đều sống không bằng chết, vết thương chồng chất hay không?”

“Anh có biết mỗi một lần làm tình tôi đều sợ hãi, những lúc đó tôi đều cảm thấy ghê tởm loại sinh vật gọi là đàn ông hay không?”

“Anh có biết cảm thụ của tôi khi bị người mình yêu đẩy cho người khác không?”

“Diệp Thần, tôi hận anh!”

Bối Nhi gần từng chút một nói, đôi mắt cô nhìn Diệp Thần lúc này giống như muốn khắc sâu bản thân cô vào trong lòng của người đàn ông này. Trên thực tế đối với đêm nay Diệp Thần thật sự khó có thể quên, anh vĩnh viễn nhớ rõ ánh mắt của Bối Nhi, loại cảm xúc phức tạp này như biển rộng ám trầm bao phủ lấy hắn.

Nói xong, Bối Nhi mặc kệ Diệp Thần xoay người rời đi. Khi ngón tay đụng tới tay nắm cửa, cô dừng lại:

“Đúng rồi, Diệp Thần anh biết không? Tôi ghét nhất chính là ngôi nhà này, nói ra thì thật đoạn của anh độc ác hơn của tôi nhiều!”

Trong lòng Diệp Thần thật phức tạp, anh bị đối xử như vậy vốn dĩ nên hận Bối Nhi, nếu là người khác anh nhất định sẽ làm người đó sống không bằng chết. Nhưng người này là Bối Nhi. Anh không biết có phải mình yêu cô hay không, nhưng anh luyến tiếc, luyến tiếc Bối Nhi lại một lần rời khỏi anh.

Quả nhiên, anh vẫn quyến luyến sự dịu dàng của cô.

Một đường trầm mặt trở lại phòng mình, trong nháy mắt đóng cửa lại, cô thở phào nhẹ nhõm. Mỗi một giây một phút ở cùng Diệp Thần, cô đều cảm thấy khó có thể chịu đựng, cô rất nhiều lần muốn đánh phé thứ kia của anh nhưng hệ thống hô cha (lừa bịp) kia lại muốn tinh dịch tình yêu của Diệp Thần mới tính là hoàn thành nhiệm vụ.

Nghĩ đến người đàn ông còn ở trong phòng chịu đựng khiêu dâm, tâm tình của cô lập tức ngăn không được sự sung sướng, quả nhiên báo thù phải dựa vào chính mình mới sung sướng!

Nghĩ đến chuyện lập tức có thể thu lưới, trong lòng cô một nửa vui vẻ một nửa luyến tiếc, bất quá cô đã định trước sẽ không ở lại nơi này, không bằng sớm một chút rời đi.

Cô sờ sờ hoa tai của mình, ấn một chút, chắc là Lâm Thư sắp tìm tới rồi. Đôi hoa tai này ẩn giấu mấy định vị, lúc máu chốt khởi động thiết bị anh lập tức có thể tìm được cô, đây là Lâm Thư dự phòng Bối Nhi có xảy ra chuyện bất trắc nên chuẩn bị. Diệp Thần tịch thu tất cả đồ của cô, chỉ duy nhất quên mất đôi hoa tai tầm thường trên tai cô.

Ngày hôm sau Diệp Thần được người hầu phát hiện khi lên dọn dẹp phòng. Lúc được phát hiện đã sốt cao dẫn đến hôn mê. Lúc An Sơ Sơ tới xem bệnh cho Diệp Thần nhìn Bối Nhi có chút ý vị thâm trường, Bối Nhi thông dong nhìn lại, hai người ăn ý đồng thời dờ đi ánh mắt.

Chờ đến khi Diệp Thần tỉnh lại, cạnh giường có đặt một chén cháo, hương vị quen thuộc vừa nếm đã biết là Bối Nhi làm. [QR][diendanlequydon]

Đúng lúc An Sơ Sơ vào phòng xem xét trạng huống của Diệp Thần.

“Bối Nhi đâu?” Lâm Thư đang hỏi.

“Tiểu thư Bối Nhi tự thay thuốc cho ngài lại nấu cháo, hiện giờ đang ở trong phòng nghỉ ngơi.” Cịong nói của An Sơ Sơ không hề dao động, không mang theo cảm xúc giống như đang báo cáo công việc.

“Ừ, xit lý toàn bộ những người biết chuyện này.”

Ý tứ rõ ràng chính là không truy cứu Bối Nhi, phải thay Bối Nhi xóa dấu vết, trong mắt An Sơ Sơ xẹt qua một tia sáng lại giấu đi trong nháy mắt, lên tiếng đáp lời, nhẹ nhàng ra ngoài.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3456866#p3456866>

Bạn đang đọc truyện Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full(cham)Net.

Quyển 4 - Chương 30: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

không có một viên khiêu đàn đang rung động.

Bối Nhi tiến lên bẻ cong một chân của Diệp Thần rồi trối lại, một cái chân khác cũng cũng được trối lại đúng cách. Vừa lòng nhìn kiệt tác của mình, đôi mắt tò mò nhìn chằm chằm lỗ nhỏ ở chính giữa.

Mông lạnh căm căm, bị một người phụ nữ nhìn thấy chỗ chính mình còn cảm thấy thẹn thùng, đặc biệt trong tay cô còn cầm một cái khiêu đàn, sắc mặt Diệp Thần từ trắng sang xanh rồi lại trắng, cắn răng nói: “Bối Nhi, không cần... Um a...”

Nàng tay nhỏ dài trắng như ngọc nắm khiêu đàn đang

ngón tay như đôi cánh như ngọc nằm trên bàn tay rung động chuyển động lên xuống giữa đùi anh, cái loại cảm giác ngứa ngáy này vẫn luôn lan tràn đến ngực, anh đây là bị ngược ra cảm giác sao?

Bối Nhi nhút nhát, cô thật sự không nghĩ chạm vào nơi đó, cũng may cô cõ chuẩn bị bao tay dùng một lần, sau khi đeo bao tay cũng không bôi trơn cho Diệp Thần trực tiếp nhét khiêu đàn vào.

Chương 30

Chỗ chưa từng có người chạm qua hôm nay lại bị nhét vào một cái khiêu đàn lớn, ngay khi khiêu đàn hoàn toàn đi vào, chỗ đó có cảm giác như muốn bài tiết nhưng bài tiết không ra, có lẽ chỗ đó còn hơi bị xé rách, bị tổn thương, Diệp Thần nhẫn nhịn đến mức mồ hôi lạnh, cố nén mới không hét to ra tiếng.

Bối Nhi cười tàn nhẫn, cố ý đặt điều khiển ở chỗ Diệp Thần có thể nhìn thấy, ấn mạnh vào nút điều chỉnh tần suất lớn nhất.

Trong nháy mắt sắc mặt Diệp Thần tái nhợt, thân thể không chịu nổi chế mà run rẩy, anh nhả ra mấy chữ từ kẽ răng: “Vì cái gì...”

“A, Diệp Thần, anh đau sao?”

“Anh có biết lúc trước một lần làm tình với anh, tôi đều sống không bằng chết, vết thương chồng chất hay không?”

“Anh có biết mỗi một lần làm tình tôi đều sợ hãi, những

lúc đó tôi đều cảm thấy ghê tởm loại sinh vật gọi là đàn ông hay không?”

“Anh có biết cảm thụ của tôi khi bị người mình yêu đẩy cho người khác không?”

“Diệp Thần, tôi hận anh!”

Bối Nhi gần từng chút một nói, đôi mắt cô nhìn Diệp Thần lúc này giống như muốn khắc sâu bản thân cô vào trong lòng của người đàn ông này. Trên thực tế đối với đêm nay Diệp Thần thật sự khó có thể quên, anh vĩnh viễn nhớ rõ ánh mắt của Bối Nhi, loại cảm xúc phức tạp này như biển rộng ám trầm bao phủ lấy hắn.

Nói xong, Bối Nhi mặc kệ Diệp Thần xoay người rời đi. Khi ngón tay đụng tới tay nắm cửa, cô dừng lại:

“Đúng rồi, Diệp Thần anh biết không? Tôi ghét nhất chính là ngôi nhà này, nói ra thì thủ đoạn của anh độc ác hơn của tôi nhiều!”

Trong lòng Diệp Thần thật phức tạp, anh bị đối xử như vậy vốn dĩ nên hận Bối Nhi, nếu là người khác anh nhất định sẽ làm người đó sống không bằng chết. Nhưng người này là Bối Nhi. Anh không biết có phải mình yêu cô hay không, nhưng anh luyến tiếc, luyến tiếc Bối Nhi lại một lần rời khỏi anh.

Quả nhiên, anh vẫn quyến luyến sự dịu dàng của cô.

Một đường trầm mặt trở lại phòng mình, trong nháy mắt đóng cửa lại, cô thở phào nhẹ nhõm. Mỗi một giây một phút ở cùng Diệp Thần cô đều cảm thấy khó có thể chịu

đựng, cô rất nhiều lần muốn đánh phé thú kia của anh nhưng hệ thống hồ cha (lừa bịp) kia lại muốn tinh dịch tình yêu của Diệp Thần mới tính là hoàn thành nhiệm vụ.

Nghĩ đến người đàn ông còn ở trong phòng chịu đựng khiêu dâm, tâm tình của cô lập tức ngăn không được sự sung sướng, quả nhiên báo thù phải dựa vào chính mình mới sung sướng!

Nghĩ đến chuyện lập tức có thể thu lưới, trong lòng cô một nửa vui vẻ một nửa luyến tiếc, bất quá cô đã định trước sẽ không ở lại nơi này, không bằng sớm một chút rời đi.

Cô sờ sờ hoa tai của mình, ấn một chút, chắc là Lâm Thu sắp tìm tới rồi. Đôi hoa tai này ẩn giấu mấy định vị, lúc mấu chốt khởi động thiết bị anh lập tức có thể tìm được cô, đây là Lâm Thu dự phòng Bối Nhi có xảy ra chuyện bất trắc nên chuẩn bị. Diệp Thần tịch thu tất cả đồ của cô, chỉ duy nhất quên mất đôi hoa tai tầm thường trên tai cô.

Ngày hôm sau Diệp Thần được người hầu phát hiện khi lên dọn dẹp phòng. Lúc được phát hiện đã sốt cao dẫn đến hôn mê. Lúc An Sơ Sơ tới xem bệnh cho Diệp Thần nhìn Bối Nhi có chút ý vị thâm trường, Bối Nhi thông dong nhìn lại, hai người ăn ý đồng thời dờn đi ánh mắt.

Chờ đến khi Diệp Thần tỉnh lại, cạnh giường có đặt một chén cháo, hương vị quen thuộc vừa nếm đã biết là Bối Nhi làm. [QR][diendanlequydon]

Đúng lúc An Sơ Sơ vào phòng xem xét trạng huống của

Diệp Thân.

“Bối Nhi đâu?” Lâm lão đãng hỏi.

“Tiểu thư Bối Nhi tự thay thuốc cho ngài lại nấu cháo, hiện giờ đang ở trong phòng nghỉ ngơi.” Cịong nói của An Sơ Sơ không hề dao động, không mang theo cảm xúc giống như đang báo cáo công việc.

“Ừ, xử lý toàn bộ những người biết chuyện này.”

Ý tứ rõ ràng chính là không truy cứu Bối Nhi, phải thay Bối Nhi xóa dấu vết, trong mắt An Sơ Sơ xẹt qua một tia sáng lại giấu đi trong nháy mắt, lên tiếng đáp lời, nhẹ nhàng ra ngoài.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3456866#p3456866>

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.